

1/2005

měsíčník, slunečník a větrník o Frisbee

DISK

L
I
N
K
A
D
V
A
N
E

✓ *tamto číslo naleznete:*

• 3 rozhovory • hřír čr open • würzburg • zimní discgolf

Milé čtenářky, milí čtenáři.

Dalo by se říct tři, dva, jedna - nádech. Jo, blíží se to. Ve vzduchu to sice ještě není cítit, ale když se zaposloucháte, tak je uslyšíte. Ptáky i Frisbee-yaky. Někteří šeptají, někteří řvou a kruh se uzavírá nad zimou. Těžko říct proč, ale pět měsíců si zakazujeme vzít disk a kopačky ven. A přitom je to iluze, možná by se dalo říct mýtus. Tak jako kdysi, když byl považován za jedinou a celou pravdu, o které se nepochybuje. My byli zvyklí se na část roku zavírat do menšího a stísněnějšího prostoru a dívat se na dění venku pěkně v teple za sklem tělocvičen a hal. Udělat si malou škvítku na zadýchaném skle a tiše snít o tom, že bílá je zelená a také o tom, že nadšeně vykřikneme TEN - zimo napočítal (a) jsem tě. Jenže hrát se dá venku i během zimy. A světe div se, disky nepraskají, ruce nemrzou (nebo jen chvíli) a nohy nepodkluzují. Naopak, je to zábava. Hrát na sněhu je jako hrát v písku, ale raději si na to nesundávejte kopačky. Tak tedy mýtus padl. Neříkáme, že jsme nějakí novátoři, kteří objevili něco co tu ještě nebylo nebo že rovnou zrušíme halovou sezónu. Říkáme jenom, zkuste to příští rok a uvidíte, že to jde. Nebudete litovat a třeba si začnete naopak libovat a přitom se ještě koulovat. Stejně je to malý zázrak, ten slunovrat. Návrat zelených plání a zimo nasr...

A co čtenář Pasti? Mlčí. Zarytě, jako kdyby si plnil bobříka mlčením. Reflexe, zpětná vazba, o čem vlastně tento plátek je nebo by alespoň rád byl, není možná. Bav nás, šašku. Tak by se asi dalo shnout vaše očekávání. Že by jsme zkusili přehodit výhybku a vydat se na cestu bulváru? Začít trochu štourat do vašeho soukromí a pěkně zostra zaznamenávat vaše vylomeniny? Bez výjimky. Třeba by to byl právě ten impuls, po kterém by vaše prsty létaly po klávesnici rychlostí světla a naše emailová adresa by se hroutila pod nápoem příspěvků. No, ještě chvíli počkáme. Pro začátek zkusíme soutěž, ale jestli ani ta nezabere, tak si raději zatahujte závěsy, noste černé brýle a neříkejte nic, čeho by jste mohli později litovat. A legraci si skutečně neděláme. :)

Přejeme vám pěknou venkovní sezónu 2005.

Dejť a Carlos

Soutěž o golfové disky

Ano, toužíme po vaší spolupráci, prosíme o vaši přízeň a ... nechceme to zadarmo. Nabízíme vám rozšířit si svůj discgolfový arzenál nebo případně jej vystavět. Ve hře jsou 3 discgolfové disky značky Discraft. 2 disky pro hody na delší vzdálenost a 1 tzv. Putter - dohazovák. Máte zájem? Stačí maličkost. Zodpovědět následujících 5 otázek, které se budou i nebudou týkat Discgolfu. Odpovědi zasílejte na e-mail redakce (pasti.redakce@gmail.com) a to do 13. dubna. Výherce vylosujeme z došlých a správných odpovědí.

1. První discgolfová soutěž v Čechách - Jaryho golfový memoriál -

je pojmenován po slavném českém frisbee hráči. Jak se jmenoval?

- A) Ing. Jaroslav Kláda
- B) Dr. Jaromír Sláma
- C) Doc. Jiří Sláva

2. Říká se, že Discgolf je...

- A) ideálním doplňkem k Ultimate
- B) cesta ke zbohatnutí
- C) skvělou výmluvou, proč nehrát Ultimate

3. Někdy se při dohodu disk otre o řetízky discgolfového koše, nebo nešťastnou náhodou z koše vypadne. Jak se takové události v českém discgolfu říká? (malá nápověda: Stejně se jmenuje jeden z nejlepších slovenských hokejistů, hrající za team Buffalo Sabres v NHL)

- A) Demitra
- B) Šatan
- C) Chára

4. Něco z Ultimate. Co znamená zkratka bostonského teamu DOG?

- A) Death or Glory
- B) Die or Grow
- C) Dive or Grave

5. Nestor českého frisbee - Jan „Papá“ Filandr - oslaví v letošním roce...

- A) 47. narozeniny
- B) 49. narozeniny
- C) 50. narozeniny

Ceny do soutěže věnovala firma Discipline (www.discipline.com). Děkujeme

Kam za létající kulturou

- březen 19/2005 /praha/
Opičárna III /pro dámy a nováčky/
info: carluzo@gmail.com
- březen 24-27/2005 /rimini - itálie/
Paganello 2005
info: www.paganello.com
- duben 9-10/2005 /vídeň/
CEL /1. kvalifikační turnaj 2005/
info: www.ultimatevienna.com
- duben 30 - květen 1/2005
Chrast 05 /turnaj terrible monkeys/
info: monkey.jinak.cz
- květen 6-8/2005 /holandsko/
Amsterdam /místo rotterdamu/
info: www.frisbee.nl
- květen asi 14-15/2005 /sk/
CEL /2. kvalifikační turnaj 2005/
info: www.ultimatevienna.com
- květen asi 21-22/2005
Čelakovice /ženský turnaj/
info: petr@letna.cz
- květen 28-29/2005 /německo/
Chiceria /ženský turnaj - Sauerlach/
info: birgit.immen@pro7.de
- červen 4-5/2005 /německo/
Norimberk
info: www.frisbee.de
- červen 11-12/2005
? /kvalif. na mistrovství republiky/
info: www.cald.cz
- červen 18-19/2005 /rakousko/
Malvarna duši /mixed/
info: www.ultimatevienna.com
- červen 25-26/2005 /rakousko/
Rumbacup 05 /ried/
info: www.ultimatevienna.com
- červenec 2-9/2005 /německo/
ME klubů 05 /Rostock
info: www.eucc2005.org

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6

cald@email.cz, www.cald.cz

obsah

1. Čald informuje
2. Würzburg / hala 04-05
4. rozhovor / ing. František Fencel
7. všechny cesty do Říma nevedou
8. Augestect is / hala 04-05
9. žlutá zima / hala 04-05
10. rozhovor / aura Mackenzie
12. graz + candle cup / hala 04-05
13. hmr ČR open 05 / Chomutov
14. rozhovor / sam Webber
17. liplop + zimní pohoř / discgolf
18. šance českého frisbee
19. gaia coaching corps
20. kecy-hecy

post 1/2005

frisbijový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:
dejf & carlos

Redakční rada:
radar

Jazykové korektury:
kačenka /tm/

Naše emailová adresa:
past.redakce@gmail.com

Předplatné pro ČR a SR:
david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefon: 737 826 113

Foto:
dejf /tm/, heřa, me2d, frankie /pd/
petr josek /fuj/, konrad hözel, helmut
prochart /cel/, www.looksfly.com

foto na obálce:
8. frisbee ples /petr josek/

Čald informuje

41. schůze VR ČALD

Datum a čas konání schůze: 16. 2. 2005

Místo: restaurace U Čámrse

Přítomni (6): Petr Medek, Jan Novák, Vít Grigartzik, Petr Schreiber, Kristína Klímová, Ivan Fibřík

Nepřítomni (3): Petr Josek, Martin Slížek, David Průcha

Hosté (3): Radka Balážová, Carlos Kotěšovec, Jiří Blahout

1. Termínovka (předběžně)

9.-10.4.: 1. CEL, Rakousko
30.4. - 1.5.: Chrast u Chrudimi
14.-15.5. nebo 21.-22.5.: 2. CEL, SK
28.-29.5.: asi Čelákovice WOMEN
4.-5.6.: Norimberk
11.-12.6.: 2. kval. Straškov nebo Třebouchovice
25.-26.6.: Rumba cup
6.-7.8. nebo 13.-14.8.: 3. CEL, Česko
20.-21.8.: asi BOA, možné MR OPEN
27.-28.8.: asi CEL, Maďarsko

2. Ekonomika

Dluhy několika hráčů za MS ve Finsku 2004 řeší stále R.B. a P.M.
R.B. pošle VR ČALD finální verzi rozpočtu na rok 2005, na příští schůzi proběhne finální hlasování. R.B. dále připraví daňové přiznání (příští týden), potom ji na půl roku nahradí ve funkci hospodářky ČALD Marie Borská (do září 2005).

3. Nový web ČALD

Bude spuštěna nová verze s obsahem na starém webu. Detaily hostingu zjistí I.F. od J.N. a P.S. a vybere vhodný. I.F. dodělá titulní stránku s novinkami a poznámkou o nové verzi (testovací provoz). To vše se přesune na <http://www.cald.cz>. Požadavek na texty od členů VR trvá (viz zápis 38 - 40).

4. Rozvoj - skriptu

Jak jistě všichni víte, Jan Filandr před lety sepsal pro potřeby katedry TV na FEL ČVUT skriptu o základech frisbee. Tato brožura je dosud hojně využívána lidmi z rozvoje a bohužel je již téměř rozebrána. Jistou možností je šíření elektronické verze, ale je problém s autorskými právy. K.K. zjistí detaily od autora a VR se tím bude zabývat na příští schůzi.

5. HMR COED 2005

v Ústí nad Labem

Organizaci halového mistrovství republiky v kategorii COED v Ústí nad Labem má na starosti VR ČALD. Rozpočet připraví R.B. Náklady na halu činí 16 000 Kč. PD se postará o systém a další související činnosti. Snídaně má na triku Ž.Z. J.N. zajistí hudbu přes den v hale. O večeri a párty se společnými silami postarají V.G., TM a ATRUC. FUJ mají na starosti diplomy. Nasazení dle loňského ročníku.

6. Půjčka Hot Beaches (HB) na EUCC do Rostocku

Z nedostatku vlastních zdrojů požádali HB VR ČALD o půjčku na vstupní týmové poplatky na EUCC 2005 v Rostocku. Hlasování VR ČALD: 6 ano, 0 ne, 0 se zdržel. R.B. pošle peníze za HB do konce února. HB musí vrátit celý obnos na účet ČALD hromadně v jedné splátce do 31. 3. Pokud splátka nedorazí, ruší se účast HB na EUCC 2005.

7. EUC 2007

Stále usilujeme o pořádání ME v roce 2007. Dosud jsme však z EFDF neobdrželi jedinou odpověď. P.M. zkouší kontakt přes nového člena WFDF a na EFDF bude posílat mail s žádostí 1x týdně.

8. Diskuze

D.P. zajistí do příště jiné místo pro schůze ČALD. Poměr kvality a ceny v restauraci U Čámrse se rapidně zhoršil.

Termín příští schůze: 17. 3. 2005 19:00.

Zapsal PM a DP

würzburg / 3. zweitages fliegen

kažer (33)

Název: 3. Zweitages fliegen
Pořadatel: Universitní tým Würzburg
Místo konání: Würzburg, Německo
Datum: 11. - 12. prosince 2004
Cena: 30E Team fee + 15E Players fee
Počet týmů: 8 open
Herní systém: round-robin + finále,
 délka zápasu 35 min, score limit: 13

Tenhle turnaj byl pořádán Universitou ve Würzburgu, takže jedno z kritérií, abychom se mohli zúčastnit, bylo, aby alespoň část našich hráčů byli studenti. To v našem případě nebyl problém, páč máme k dispozici jednak pár regulérních studentů a pak tam máme pár studentů věčných ... no ale o tom se snad nemusím až tak moc rozepisovat. Navíc, což mi došlo až na místě, většina z nás (Rollníci + Zimnice) je členy sportovního klubu ČZU. No, když jsme tedy úspěšně splnili tohle kritérium, tak jsme si naplánovali účast tak v 8-10ti lidech, že si to tam dáme do pohody. Těsně před odjezdem nás bylo ještě 7, což byl dobrý počet na hru, ale špatnej na cestu a navíc ... jeden z těch sedmi lidí byl Meloun. Ten ve středu odřek, takže nás bylo už jen šest, což bylo ohledně dopravy úplně špatný, takže jsme museli udělat ještě jeden škrť v sestavě a skončili jsme na pěti lidech: Kacerr, Čupčák, Ája, Lukáš, Brejšin + jedno auto, takže doprava ekonomická no a že si teda zkusíme tvrdárnu. Teprve v pátek, když jsem si pročítal fahrplán a rozpis zápasů, jsem zjistil, že zřejmě budou kruté dlouhý, no ale už nešlo nic dělat. Takže jsme si ještě v pátek splnili společenské povinnosti a navštívili Megan v Nymburce a v 0:00 jsme již vyráželi od Tesca ve Zličíně. Cesta byla v pohodě a ve Würzburgu jsme byli někdy v 3:30. Ráno jsme vstali, nasnídali se, s patřičnou dávkou sebevědomí jsme řekli organizátorům, že je dost nepříjemný, že budem hrát dva zápasy po sobě, když nás je jen pět (finále bylo hned po našem posledním zápase ve skupině). Organizátoři se zasmáli, tak jsme si vzali zbytek snídaň na tribunu, že se podíváme co naši soupeři předvádí. Hned první zápas co jsme viděli hráli naši první budoucí soupeři a vypadalo to, že hrajou fakt hrozně, tak jsme si

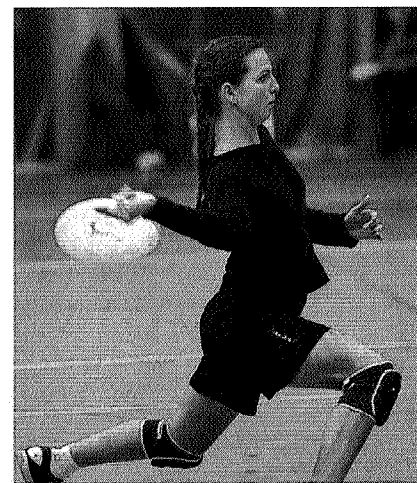
řekli, že jim dáme za 15 minut 13:3 a půjdeme odpočívat. Když ale začal zápas, tak jsme se ani nestačili rozkoukat, dvakrát jsme poslali disk na zem a rázem jsme prohrávali 1:4, pak to bylo 2:6 a začli jsme být trochu nervózní, nicméně myslím, že nikdo si nepřipouštěl možnost prohry. Pak se skóre začlo měnit tím správným směrem 8:8 a 13:9 pro nás na konci zápasu. Soupeř byl po průběhu zápasu trochu rozčarovaný z výsledku, ale byli fajn a později zjistili, že to asi nebyla náhoda (byl to jeden z místních týmů).

V dalším zápase nás čekali Ars Ludendi, se kterými jsme už parkrát hráli a občas jsme vyhráli, občas prohráli. Oni vypadali, že by měli být docela silní, takže jsme se na ně řádně přichystali, docela jsme se i rozcvičili (což byla na tomhle turnaji docela nutnost, protože na těch 5 lidí toho hráčů času bylo až až) a vlítli na ně. Zápas byl docela vyrovnaný, ale víceméně jsme celou dobu zvyšovali náskok a až na konci jsme se trochu zasekli a umožnili soupeři snížit na konečných 12:10.

Pak nás po delší pauze čekal tým Skywalkers Rotenburg, který si všechny dosavadní soupeře dost snadno povodil a vypadal, že se to chystá celé vyhrát. Takže jsme do toho šli s tím, že oni jsou dobrý, ale my taky a navíc už jsme se během prvních dvou zápasů docela sehráli a eliminovali likvidování si vlastních náběhů tím, že ve chvíli, kdy si již uvolněný hráč šel pro jasný disk, mu tam vlez někdo jinej z prostředka nebo začátku lajny, kdo tam evidentně neměl co dělat. Vzhledem k tomu, že oba týmy hrály na jistotu (rozuměj: málo přihrávek a náběhů do otevřené strany, bezpečný dumpy a hlavně habaděj náběhů do zavřený, kam to lítalo krásnými podhozenými backhandy/forehandy, různými overy a zhusta taky scoobery :)), tak to dlouho vypadalo, že obrany jsou tam úplně k ničemu (přestože všichni na hřišti docela slušně dřeli). Do stavu 9:7 pro nás byly všehovšudy 2 turnovery (oba byly trochu moc rychlej over na holku). Mezitím proběhlo pár hlášek, který byly podle mě naprosto v pořádku, prostě nějaký fauly vyplývající z vysokýho herního nasazení, a pak jedna

trošku slabší scénka, kdy jsem jednomu frajerovi 3x během jednoho markování hlásil obkročení pivotový nohy (vždycky to uznal) a to už mě celkem začal vytáčet. Na konci zápasu nám asi trochu došly síly a po několika turnoverch jsme umožnili soupeři dotáhnout a nakonec i zvítězit 11:10 (přestože na konci jich přibýlo řekl bych, že za celý zápas bylo tak 7 turnoverů, což se mi na 35 minut hry zdá docela dost málo). Ještě jsem k tomuhle týmu chtěl dodat, že jsme měli (teda aspoň já) pocit, že to jsou nějaký nadějný mladý kolouškové, ale když jsem se díval k nim na web, tak jsem zjistil, že nejmíň třem z nich bylo přes třicet a jsou to regulérní hráči A týmu.

První den jsme zakončili trošku hůř, když jsme prohráli s Schmeißfliegen poté, co jsme se nějak nemohli celou dobu dostat do tempa a přestože oni měli jen 3 hráče, co něco hráli, dokázali udržet vedení až do konce a vyhrát 11:10. To pro nás znamenalo, že pokud chceme hrát to finále, tak

výsledky

- 1.-2. *tu zimnice a rollníci*
- 1.-2. *skywalkers*
3. *7 schwaben*
4. *ars ludendi*
5. *schmeißfliegen*
- 6.-8. *isostars*
- 6.-8. *swel halbe hahn*
- 6.-8. *un ich bin die pommes*

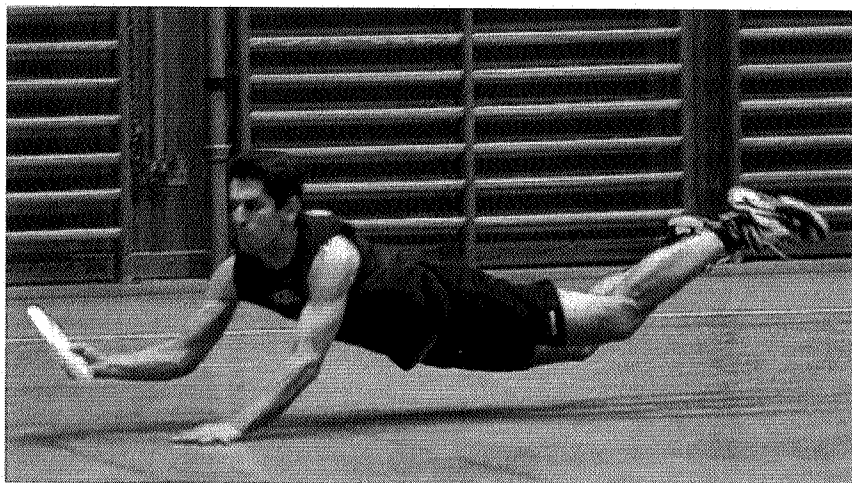
musíme druhý den pro jistotu všechno vyhrát.

Party byla možná docela dobrá, ale my (kromě teda Áji a Lukáše) jsme byli docela špatný, tak jsme tam chvíli seděli, vypili něco vína a zapíchlí to.

Druhej den jsme hráli asi až třetí zápas, takže jsme mohli spát do sytosti, takže se nám podařilo vstát asi 15 minut před začátkem zápasu. Po mikro snídani jsme se snažili trochu zahřát a protáhnout a snad i rozházet. Nejspíš proto, že jsme byli tak zodpovědný, tak se nám podařilo rozsekat Sieben Schwaben 13:3, za zmínku stojí hlavně asi to, že Brejšín skóroval v tomhle zápase asi osmkrát.

Pak jsme asi po 4 hodinový pauze hráli proti druhému místnímu týmu. Na začátku vypadali, že nás nechtěj zbytečně vyčerpávat, takže kazili první přihrávky a pouštěli výhozy. Takže po deseti minutách to bylo asi 8:2 a vypadalo to, že během dalších deseti minut je konec zápasu. Jenže pak oni začli hrát normálně a my dost vlažně, takže jsme se nakonec trápili skoro 35 minut a vyhráli jsme bajvoko třeba 13:9.

Pak jsme měli jeden zápas pauzu a hráli

prostě nezvládli a finále asi tak easy nebude. Organizátoři na nás byli fakt hodní a před finále nám dodali asi 4 krabice müsli tyčinek, abychom mohli doplnit energii. Finále vypadalo tak, že soupeř se docela dost snažil, my jsme se teda taky snažili (hlavně o to, abychom nedělali turnovery a v útoku si to dávali tak abychom se vůbec nenadřeli). V obraně jsme teda pokud možno makali. Hned zkraje zápasu jsme se dostali do vedení o dva body, které jsme udrželi až do stavu 12:10, pak jsme bohužel nějak zazmatkovali a dvěma turnovery soupeři darovali srovnání. Za stavu 12:12 jsme se se soupeřem dohodli, že hrajem do 14ti. Měli jsme zrovna útok, takže jsme to druhou přihrávkou poslali do autu někde u soupeřovy zóny a dali jim možnost vyhrát. Oni se toho nejspíš lekli, protože hned první přihrávka skončila turnoverm v jejich zóně. Pak se nám zřejmě zdálo, že je ještě příliš brzy na ukončení zápasu, takže jsme to zapařili ještě jednou. Soupeř evidentně nechtěl vyhrát, takže jeho druhá přihrávka skončila na zemi někde uprostřed hřiště. To už se na to nemohl dívat Lukáš a poté co dostal

vlastně zbytečný zápas před finále s Iostars Augsburg. Soupeř byl mladý a nezkušený, takže zápas v poklidném tempu dospěl k našemu presvědčivému vítězství, ani nevím kolik, skončili jsme pár minut před časovým limitem a přestože soupeř chtěl hrát dál, tak my ani moc ne, protože nás za 20 minut čekalo finále.

Ve finále, které bylo kvůli nám posunuto o těch 20 minut nás čekali opět Švábi. Přestože ráno jsme je porazili fakt snadno, bylo celkem jasný, že oni ten ranní zápas

disk, ho hned poměrně riskantně poslal na Brejšína do zóny, kterej ho naštestí dokázal zkrotit, a bylo to 13:12. Takže jsme šli do obrany, kterou jsme chtěli získat matchball. Disk se první jejich přihrávkou dostal k lajně, kde Čupčák "nalákal" soupeře, aby ho brejknul, naneštěstí (pro našeho soupeře) přihrávka šla na hráče, který ji nečekal (byla celkem nesmyslná a asi do autu, takže jsem se mu nedivil). Přihrávka kousek za půlku na Lukáše, okamžitě over na Brejšína a konec: 14:12. ■

short cuts

rotterdam

Jeden z nejoblíbenějších a největších evropských turnajů „Harbour Ultimate“ v Rotterdamu se letos neuskuteční. Jako náhrada za tento čtyřdenní turnaj bude uspořádán tří-denní turnaj v Amsterdamu.

pan americké mistrovství 05

První Pan-Americké mistrovství klubů se uskuteční 28. - 31. července v brazilském Sao Paulu. Toto mistrovství se týká klubů severní, střední a jižní Ameriky a soutěž bude probíhat v kategoriích Open, Ženy a Mixed.

české teamy v rostocku

Mistrovství evropy klubů se zúčastní za Českou republiku v kategorii Open team Terrible Monkeys a v ženské kategorii team Hot Beaches. Vítězové loňského open mistrovství ČR - Fuj se spojují se slovenskými hráči a pojedou na slovenský spot. Nejspíš pod názvem Four Fingers.

mistrovství republiky 2005

Mistrovství republiky v kategorii Open se letos přesouvá z června na pozdější dobu kvůli termínu ME klubů. Nejspíš proběhne na konci srpna a nebo v září, stejně jako kategorie mixed.

akt

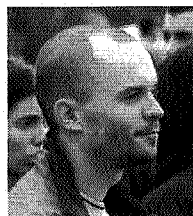
V Hradci Králové vznikl nový team. Jmenuje se Akt, tvoří jej především středoškoláci a snad se začne objevovat už letos na českých turnajích.

knih „Historie Ultimate“

První kniha mapující kompletní historii Frisbee Ultimate od roku 1968 až po současnost, vyjde v březnu 2005. Kniha obsahuje 160 stran s velkým množstvím fotek, informací ohledně všech světových mistrovství, rostery vítězů a dvd. Více info na: <http://www.ultimatehistory.com/>

františek fencel / prague devils

katy (hš)

František Fencel (23) V těchto dnech dokončuje studium na elektrotechnické fakultě na pražské ČVUT, kde by chtěl po zkouškách pokračovat v doktorandském studiu. Na frisbee mu nikdo neřekne jinak než Frankie, a protože mu lidé hodně přejí, dodávají Frankie Dlouhán. Jako v té písničce. Dlouhán malého vzrůstu ale dokáže na hřišti překvapit a přeskočit mnohé hráče. V české lize patří určitě mezi obávané soupeře. Je rychlý, mrštný, takřka neviditelný :) a užívá ďábelská slova. Byl také ostatně odchován pražskou ďábelskou sektou.

Jak dlouho hraješ v týmu Prague Devils a jak jsi s ultimate frisbee začal?

Začal jsem klasicky na Papáho tělocviku. V té době jsem měl i jiné zájmy, ale ty časem odpadly a já si řekl, proč nezkusit dělat pořádně frisbee. Tak jsem přišel na trénink a začalo to. Na svůj první turnaj jsem jel až po roce. Bylo to, tuším, v Berlíně 2001. A potom už se to rozjelo.

Tréninky u Papáho jsi začal navštěvovat kvůli zápočtu z tělocviku, nebo kvůli sportu samému? A co jsi o ultimate frisbee tenkrát věděl?

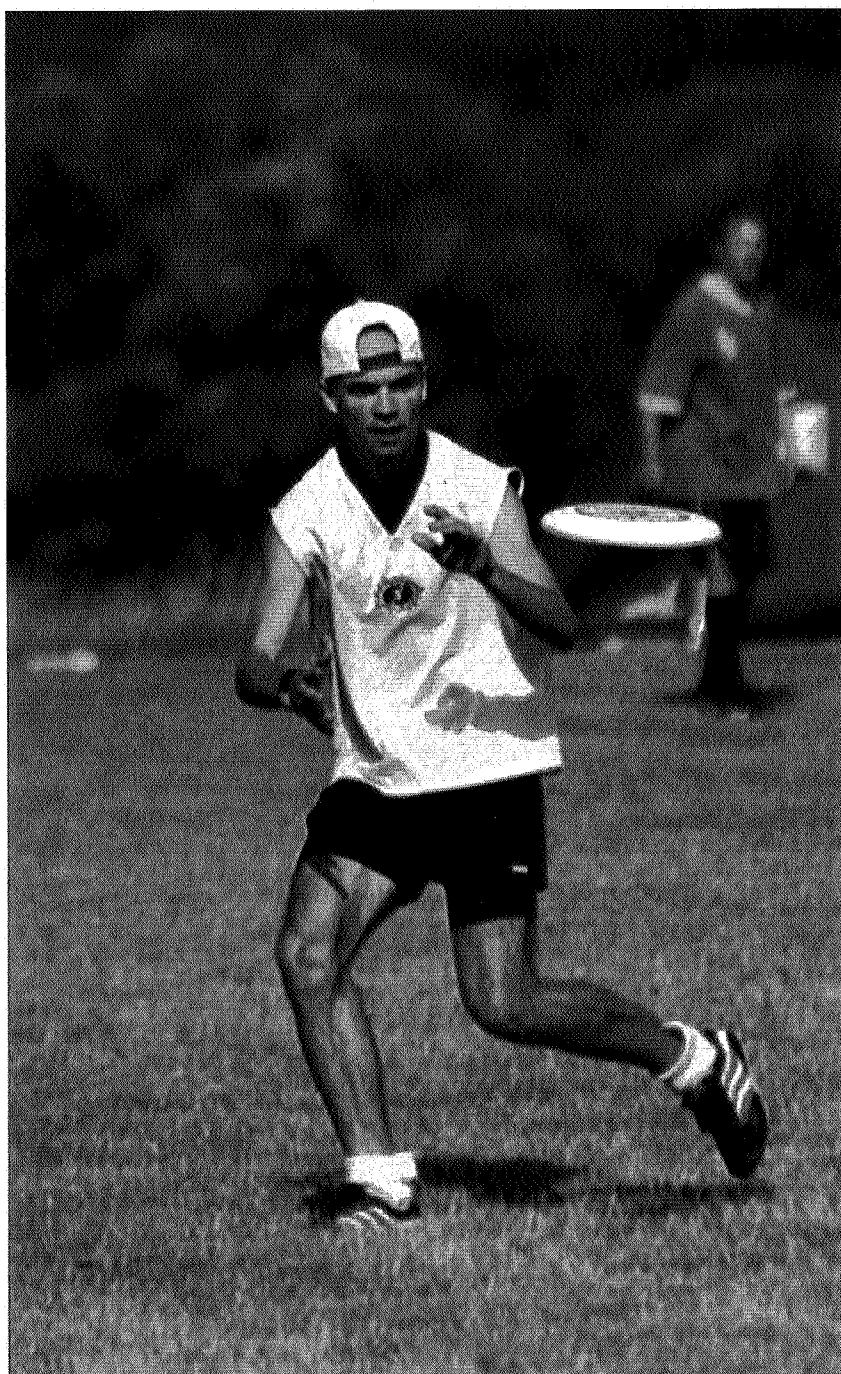
Takže k Papámu na tělák jsem šel jenom proto, že jsem se chtěl naučit házet forehand a potom před ostatními frajeřit, jak jsem dobřej :). O frisbee jsem nevěděl nic, ale docela se mi to začalo líbit. Tenkrát jsem ale ještě dělal tancování (fakt), ale potom se na mě vykašlala partnerka a tak jsem si řekl, že zkusím frisbee.

Věnoval jsi se více nějakému jinému sportu kromě frisbee?

Jo, taky jsem hrál šachy. To bylo dobrý, ale po zápase jsem vždycky nemohl dlouho usnout, takže jsem toho po střední nechal. Jinak hraju rád všechno, co má brány.

Co považuješ za největší úspěch PD za dobu, co jsi v týmu?

Určitě vítězství v lize 2003. To bylo snad poprvé, co jsem něco vyhrál. Potom ještě loni Winter League, kde jsme hráli v šesti a skončili třetí před Mental Discorders, když jsme zápas o třetí místo otočili ze stavu asi 5:1 na 9:8. Poslední úspěch je z letošního CELu. Jinak mám dobrý pocit z každého turnaje, který týmu vyjde a dobře se zahraje. Třeba na Rumbě jsme loni skončili asi desátí, ale zahráli jsme všichni lehce nad svoje možnosti, takže pocit z turnaje - paráda.

Kdo trénuje PD, když tu teď Tomášek není?

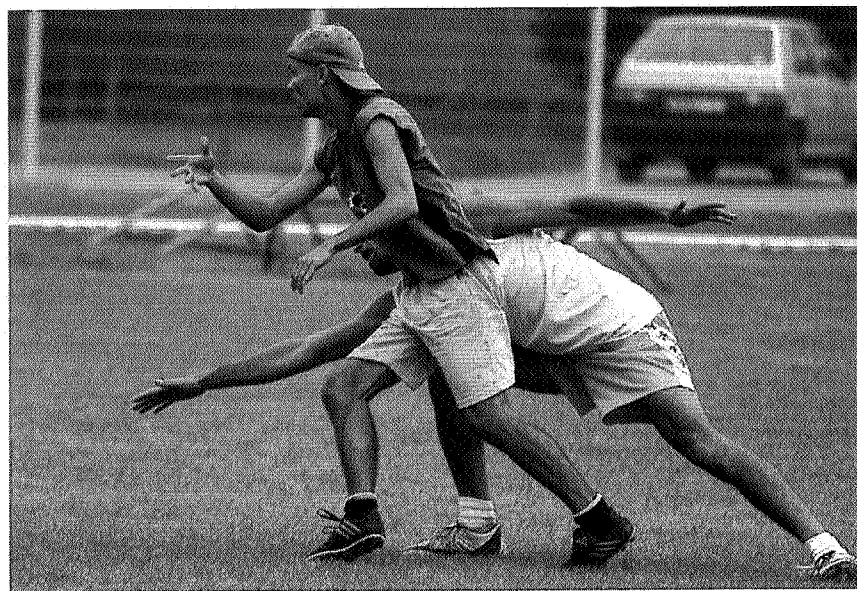
Původně to měl být Bída, ale ten má teď málo času (rodina a tak :), takže zase Papá s Maruškou.

Devils docela vážně zvažovali účast na EUCC v Rostocku v kategorii coed. Teď ale společně s Monkeys připravují open tým. Proč jste se nakonec rozhodli takhle? Prague Devils by byli silnými soupeři pro ostatní smíšené týmy.

Tohle je pro mě trošičku horká půda. Já jsem chtěl hrát za open (třeba i za FUJe). Za mix bych jel hrát jenom v případě, že by byl kvalitní, což znamená mít kvalitní ženský

Tomášek - trenér a hlavní opora týmu - odjel na delší dobu do Anglie a s místním týmem pojedou i na evropský šampionát. Jak se v týmu projevuje jeho nepřítomnost?

Bylo by asi blbý říkat, že se jeho nepřítomnost vůbec neprojevila, ale není to tak hrozný. Náš herní projev není závislý na jednom člověku, a tak si myslím, že hrát půl roku bez Tomáška nám může třeba i prospět. Když totiž odejde taková opora, všichni ostatní musí na hřišti zamakat víc, což není na škodu. Jiná otázka jsou tréninky. Podle mě teď netrénujeme tak intenzivně, jako když nás trénoval Bobeš, což ovšem může být zapříčiněno i jinými faktory. Já osobně jsem rád, že mu to vyšlo. Ale už se těším na hru s ním v jednom týmu.

(chlapi myslím máme dobří). Ale vzhledem k tomu, že pojedou HB, se je nepodařilo sehnat a PD by rozhodně (podle mě) nebyli „silnými soupeři pro ostatní smíšené týmy“. Celé je to v tom, že frisbee v ČR hraje pořád málo lidí, takže není z čeho vybírat. Vždyť i do openu jedou dva složené týmy, což mluví za všechno. Jinak v PD teď vládne někdy taková divná nálada, což mě osobně docela mrzí.

O co se jedná?

To je asi tak - někdo vyčítá někomu, že neudělal všechno pro to, abychom mohli jet jako mix, někoho to hodně mrzí a pro někoho je někdo jinej zase málo týmovej hráč. To je ovšem můj subjektivní pohled, někdo jinej to možná cítí jinak.

»

Jak často a jakým způsobem trénuje tým s pracovním názvem Opíčí prd? Kolik lidí se do tohoto týmu hlásí a s kolika hráči do finální sestavy počítáte?

Na jaře by měly být dva tréninky týdně, z toho jeden na kvalitním hřišti. Už se na to docela těším, protože zatrénovat nebo zahrát si s jinými lidmi by mělo být přínosem. Zatím je přihlášeno okolo dvaceti lidí, ale kolik lidí a kdo konkrétně pojede, to závisí na trenérovi.

Co si od účasti na EUCC slibuješ?

Osobně doufám ve svůj herní růst (v jiný totiž už doufat nemůžu :). Myslím si, že pokud se člověk chce zlepšit, musí hrát v týmu s lepšími hráči proti lepším hráčům, než je on sám. Samozřejmě se těším na spoustu dobrých tréninků, vyhecovaných zápasů (ke koukání i na hřišti) a atmosféru v týmu (která, doufám, bude super).

Tvrdíš, že českým týmům by prospělo, kdyby častěji hrály na zahraničních turnajích, navrhuješ zapojení do CELu. Na co by se podle tebe měly české týmy zaměřit nejvíc?

Viz předchozí odstavec. Pokud budeme pořád hrát jenom proti týmům z ČR, nastává stagnace. Každý turnaj v takovéhle soutěži může tým posunout nahoru. A CELové turnaje jsou docela blízko, takže je škoda to nevyužít. Osobně si myslím, že pro týmy jako ATRUC, ŽŽ nebo BOA by to byl přínos. Největší problém českých týmů je asi

sehnat dostatečný počet lidí, co chtějí jet, protože CEL není levná záležitost. Jednoduché řešení je nejezdit, ale proč nespojit dohromady dva (nebo víc) týmů, tak jak to dělají Slováci?

Máš recept na to, jak přilákat nové hráče? Nebo jak nejlépe začlenit nové přičozí?

Jak se zdá, zatím budou muset asi stačit plakáty a internet. Jsem ale hrozně rád za samovolně vzniklé týmy, jako třeba Atruc, BOA nebo Rektálka. Co se týče začlenění, myslím si, že člověka nejvíc zaujme parta v týmu, podle mě ale nejvíc záleží na tom člověku samotném. Pokud chce, začlení se.

Halová sezóna je pomalu u konce. Jak bys ji zhodnotil?

No, po docela blbě hře v Braunschweigu jsem si spravil chuť v Chomutově. Mě ale hala moc nebaví a už se moc těším ven. Teď v neděli byl trénink Opíčího Prdu a byl stokrát lepší než něco podobného v hale.

Jakému hernímu stylu - v útoku i v obraně - dáváš přednost?

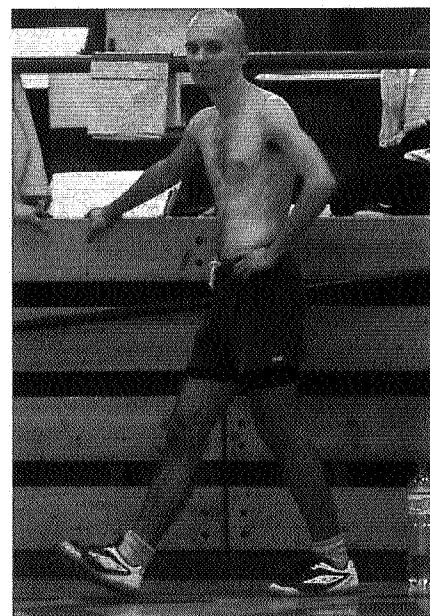
V útoku jasně preferuju příčnou lajnu, je to prostě výbojnej útok. Hlavní předpoklad ovšem je, že většina lidí na hřišti hodí dlouhou, protože posty se během hry pořád střídají. Obranu mám nejradši normální osobku, hranou ale natěsno. Obecně se ale dá říct, že mám rád chytrou hru, hrozně se mi tenkrát líbilo, co hráli Lions. To bylo podle mě úplně dokonalý.

Jak by se ti líbilo, kdyby o sporných momentech utkání rozhodoval někdo z vnější? Jinými slovy, jaký máš názor na pozorovatele v soutěži ultimate?

No, abych řekl pravdu, tak podle mě jsou na většinu zápasů zbyteční (tedy alespoň v Evropě). Až v rozhodujících zápasech nastává to, že se některé herní situace obtížně vyhodnocují a to vede k častým diskuzím. Na druhou stranu si myslím, že právě v těchto chvílích můžou být prospěšní ke zrychlení hry. Hlavní ale je, aby se z nich nestali rozhodčí, protože kdyby někdo zastavoval hru a hlásil piky a kroky místo hráčů, tak to bych se na frisbee asi vys...

Co je pro tebe Spirit of the Game?

Asi to, že i když o něco jde, tak nechci

vyhrát za každou cenu. Nechci říkat, jakéj jsem extra spiríták, ale já osobně dám přednost pěknému prohranému zápasu před výhrou za cenu hlášek. Na druhou stranu, nehlásit nic, i když můžu, a pak říkat: no jo, ale támhle si dělal kroky a tady zase něco jinýho, je taky na nic. Na tohle jsem poslední dobou nějaký napruzený :).

V poslední době se tématem spiritu zabírá hodně hráčů. Ve Švédsku přišli s nápadem, jak podpořit spirit v soutěži ultimate zavedením bodového systému hodnotícího hru fair play. Vylepšenou verzi bodování sestavil Majkl (FUJ) a týmy v CEL soutěži se s ním letos seznámí (viz Past č.6). Uvažuje se o jejím užití i v rámci českého frisbee. Co ty si o tom myslíš?

Mně se to docela líbí, rozhodně to není na škodu. Může to pomoci při rozhodování, kolik komu dát. Problém je spíš v tom, jestli se někdo nad sebou zamyslí, když dostane nejmenší bodů. Umět si říct, že jsem asi udělal v nějaké situaci chybu je hodně těžký.

Jak by podle Frankieho měla vypadat ideální frisbee hráčka?

Tak kromě toho, že by měla mít pěknou postavu, umět hezky a rychle běhat a samozřejmě elegantně házet, by měla být sympatická, usměvavá a příjemná na dotek :). Jinak, co se týče frisbee, tak tu jsou 3-4 hráčky, které se nejvíc přibližují mému frisbee ideálu, ale víc už to asi rozebírat nebudu. ■

PAST

carlos (tm)

všechny cesty do Říma nevedou

Těžko říct, komu by tenhle článek měl být určený. Jestli spíš naši výkonné radě a nebo samotným hráčům. Asi tak trochu oběma, protože to může inspirovat všechny strany. O čem bude? O jedné z možných cest propagace Frisbee. Sledování a pročítání stránek UPA je celkem zajímavým trávením času. Teda může být, když vás tento sport oslovil více než jen jako rekreačního hráče. Fungování UPA je z mého pohledu ukázkou toho, jak taková organizace má fungovat. Na jejich stránkách najdete řadu projektů, které se v tamním Ultimate odehrávají. Jasně, v Americe jsou podmínky pro Frisbee a vůbec sport obecně nesrovnatelně lepší, ale to je mnohdy spíš výmluva než skutečný důvod. Věcí, které se dají dělat, je spousta a nemusí být ani nijak zvlášť mohutné. V českém Frisbee nefunguje zatím bohužel ani hlava asociace, ani zájem samotných hráčů. Je nás málo. Taková naše mantra, kterou si opakujeme více než deset let pořád dokola. Jenže nepomáhá. Vyhlížíme k obzoru, ale noví hráči ne a ne se tam objevit. Asi bychom jim měli nebo alespoň mohli zkusit jít naproti. Možná nikoho nepotkáme, ale možná taky narazíme na skupinku, která umírá žízni po tomhle sportu. "Hm, tak jo. Tak půjdeme," řeknete si, ale vzápětí narazíte na problém, kterým

směrem se vydat. Která cesta je ta pravá? Cest je spousta, ale všechny prý vedou do Říma, říká se. Řím je krásný město, ale Ultimate jsem tam ještě nehrál, takže všechny cesty tam nevedou :)

Přeci jenom bych spílal více naší radě než samotným hráčům. Doporučil bych všem, aby se jednou přišli podívat na schůzi vR Čld. Možná by to v nich vzbudilo spásitelské vloh, možná by odešli lehce rozčarování a nebo by je bolelo břicho. Smíchy. Hlavně by už tuto radu asi nenazývali výkonnou. Že je to kruté zhodnocení práce tohoto spolku? Je, a budu si za ním stát. Jen pro příklad se koukněte na stránky Čld, poslední zpráva je tam ze srpna loňského roku (nebo alespoň v době psaní článku - 19. 2. 2005). K tomu snad žádný komentář není potřeba. Jako bych z dálky slyšel se nést ozvěnou: "Tak to běž dělat sááám, ty chytřej." To bych mohl, když se mi to nelíbí, a taky už jsem to párkrát slyšel od našich radních. Ovšem neřeší to Radu současnou, respektive její fungování a práci současných členů vR. No, ale nepišu to jen se záměrem si postěžovat a VRčet.

Vraťme se zpátky na začátek, kdy byla řeč o UPA a jejich projektech. Zaujal mě tam článeček nebo upoutávka pod názvem UPA Innovation grants pro rok 2005. Celkem zajímavá možnost - cesta, vzhle-

dem k propagaci a růstu tohoto sportu a za určitých podmínek aplikovatelná i na naše poměry. Nuže o co jde. V podstatě jde o to, že různí zájemci o růst a propagaci Frisbee, z řad hráčů nebo dobrovolníků, žádají o grant na svůj projekt, který zasílají speciálně vytvořené komisi pod hlavičkou UPA. UPA grantový program začal v roce 1997 a každý rok se rozděluje 1.500 dolarů. Jednotlivý projekt může získat až 500 dolarů. Podmínkou úspěchu projektu je, že je zaměřený na propagaci a růst sportu. Granty se nedávají na podporu klasických turnajů ani lig (zavedených týmů).

Nevím, nemám k tomu potřebu zvláštního komentáře, který by vybarvil nějaké konkrétní omalovánky, které tahle cesta nabízí. Nechám to na vás. Třeba to někoho (kohokoliv s nápadem) trkne k akci, třeba to trkne vedení asociace. Ale taky to možná skončí tak, že do mě někdo trkne po přečtení tohoto článku :) A jak se můžete dočíst jinde, nebo už jste se dočetli (pokud čtete odzadu), po Rostocku - od léta - tu bude relativně výhodné období něco zkusit. A taky končí (myslím, že v létě) volební období současné "výkonné rady" asociace ... :)

Vminulém čísle jste si mohli přečíst („minutes of cel meeting“) zhodnocení CELové sezóny 2004 a plán pro rok letošní. Jaro se kvapem blíží a nebude to dlouho trvat a startovní výstřel oznámí její začátek. Přes zimu se toho mnoho nestalo a ani se toho moc neřešilo. Jen jediná věc, a tou jsou termíny jednotlivých kol a také kdo je uspořádá. Za ty 4 měsíce se data navrže-

ných termínů změnila k nepoznání. Vzhledem k tomu, že už zbývá skoro jen měsíc do venkovní sezóny, tak se konečné umístění turnajů čeká každým dnem. Teď to vypadá následovně. Do Rostocku proběhnou dvě kvalifikační kola. V dubnu (9.-10.) ve Vídni a v květnu na Slovensku. Druhá dvě kola by se měla uskutečnit v srpnu. První v Českých Budějovicích a dru-

cel 2005

hé v maďarské Tapolce, nejspíš poslední prázdninový víkend. Finále je na programu uprostřed září a letos jej hostí Slovensko. Někdy není na škodu se trochu opakovat. Jeďte na CEL, zkuste si to. Myslím, že zjistíte, že je to fajn a že vás to bude bavit. Je-li vás málo a máte chuť hrát, spojte se na tuto akci/ ligu s nějakým podobně laděným teamem. Navíc ubydou 2 silné teamy, protože Fuj se spojují s Mental Discorders a Monkeys se spojují s Devils, takže místa bude dost :) Nemáte peníze? České turnaje, o kterých vím, by měly být do konce srpna „jen“ 4 (Chrast - květen, ligová kvalifikace - červen, Atrucup - červenec, Boacup - srpen). To není moc.

augestect is

Název: Augstect Is (halový mixový turnaj)

Pořadatel: Spin

Místo konání: Wolkersdorf (Rakousko)

Datum konání: 27. - 28. 11. 2004

Počet týmů: 12

Startovné: 10 euráčů na hráče, což obsahovalo 1 sobotní večeři, za snídaně si mohli hráči připlatit 3 eura, team fee si nepamatuju, ale celkově to nebyl zrovna nejlevnější turnaj

Pravidla: tradiční mix pravidla, 2 - 3 žabky na lajně podle útočícího týmu, 2 skupiny po šesti, hra trvala 21 min s jednou minutou timeoutu pro každý tým, pokud nešlo o umístění, nehrál se v případě remízy další bod, finále trvalo 30 min

Týmy hájící české barvy: Prague Devils, Prague 7, Terrible Monkeys

Hra: hrací úroveň turnaje bych posoudila jako průměrnou. Trochu paradoxní bylo, že jsme jeli 300 km, abychom hráli 3 hry proti českým týmům z celkových 7 zápasů (jeden s prdy a dva s P7). Z pozice TM mohu konstatovat, že jsme hráli dost mizerně. Nováčci vytvářeli ve hře slušný chaos a zkušenější hráči se s tím nedokázali vyrovnat a hru nějak usměrnit. P7 na tom nebyla o mnoho lépe, o čemž svědčí náš společný konečný zápas o poslední 12. místo, který dopadl o něco radostněji pro sedmu. Naštěstí české renomé zachránili Prdi. Hájili naše barvy věrohodněji a o dost lépe. Při-jeli v mnohem lepší sestavě a na-

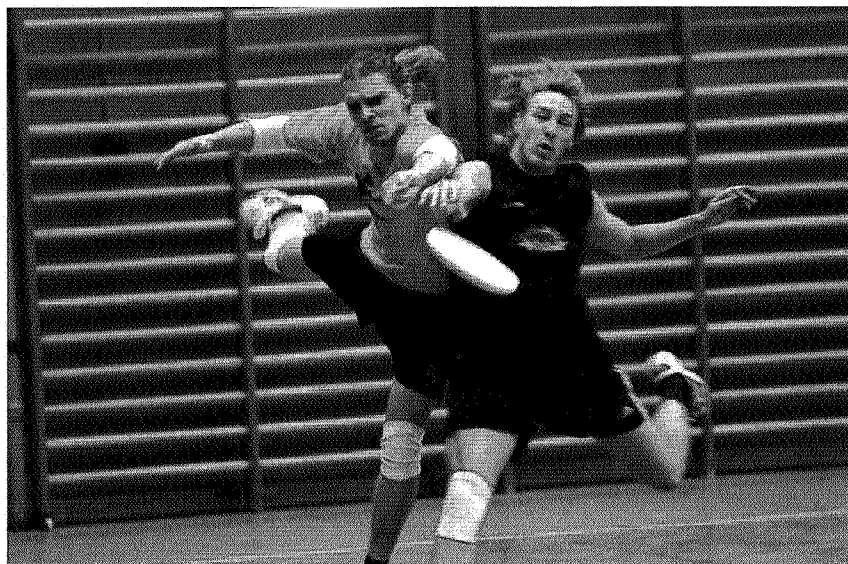
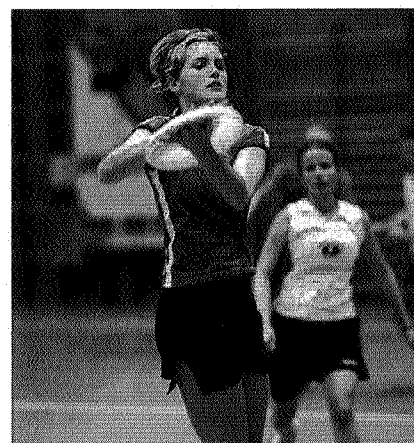
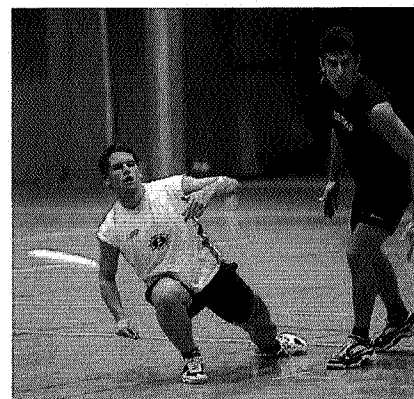
konec vybojovali hezké 3. místo. Celé dva dny nám hru zpříjemňovala výborně volená hudba. Osobně považuju hudbu při zápasech za důležitý a podpůrný aspekt a některé české týmy se mají v této oblasti hodně co učit.

Párty: Páteční kalba probíhala v chodbách areálu tělocvičny a byla dost vydatná a dlouhá (alespoň pro některé z nás). Sobotní párty se pak odehrávala v nedaleké hospodě, kde nás čekaly výborné boloňské špagety s několika přídávky a česká okouzlující servírka. Drinky byly sice drahé, ale alespoň náš tým si jako vždy uměl poradit s nedostatkem eur v našich kapsách. Zuz po celou dobu míchala pod stolem míchané nápoje a bavila nás svými magickými kousky a když nám došla vodka, přišly na řadu placatky od našich tatinků. O co smutnější byla naše hra, o to přesvědčivější byl náš kalící výkon (ostatně jako vždy). Ve sklepě nás čekala bujará tanečníra ve stylu Kusturici a jiných tanečních šlágrů, kde jsme, zvláště někteří, tančili, co nám síly stačily.

Závěr: Celkově hodnotím tento turnaj velice pozitivně. Příjemná atmosféra, luxusní spaní ve žlutém pokojíčku (žíněnkové opičí království hned u hřiště, kde nás ovšem každé ráno budili neodbytní a hluční účastníci ranních koleček), dobrá hudba, skvělé špagety, vělí pořadatelé, moc hezké ceny (kromě jiného jsme dostali ultimátčou

stolní hru, kterou Spinové sami vymysleli a pro nás byla dokonce v češtině). Nějaký čas nám zbyl i na prohlídku Vídně, kde jsme pod vlivem Zuzaniny urputnosti zhlédli Hundertwasserovo dílo. Jen ta hra mohla být o něco zdařilejší a méně ostudná!

haní (tm)

results

1. hallodigaze
2. cheek2cheek
3. prague devils
4. upsadalsy
5. wlnana rolders
6. spin
7. chuck bransons
8. blaue splnat geschüttelt
9. etruřja
10. catch up
11. prague 7
12. terrible monkeys

PAST

carlos (tm)

O Žluté zimnici se říká, že je to halový team. A letošní zima tento názor potvrdila do písmene. Respektive, ještě jej vylepšila na dobrý halový team. Doplníme ještě slůvko mixový. 3 vítězné turnaje - Wurzburg, Lipsko a „domácí“ Yellow submarine v Plzni. K tomu můžeme ještě připočítat dvoje vítězství na Opičárnách a druhé místo na halovém open mistrovství v Chomutově. Moc pěkný výsledek a přišlo mi, že by se měl vyzdvihnout a neměl zůstat bez povšimnutí. Proč tomu tak je? Především k tomu mohlo pomoci spojení s teamem Rollníků, ke kterému došlo v minulém roce. Tím se zvýšila lehce základna a hlavně team doplnilo několik šikulů. Druhou věcí, která podle mě zapříčinila tyto letošní úspěchy, je fakt, že team je dobře poskládaný, respektive vyvážený, což v mixu hraje velkou, ne-li hlavní roli. Team také odehrál většinu turnajů ve stejné sestavě, tedy alespoň ten základ. Úspěch v Mixu je často o ženské části teamu a tu má Žlutá zimnice velice silnou. Především duo Ája - Iva je často k nezastavení. Na turnaji v Plzni zahráli ale všichni dobře. I když měli na mále ve čtvrtfinále proti Whoever, tak semifinále a finále odehráli výborně - dojednoho. Většina hráčů se zlepšila také individuálně a je to znát. V očích redakce jsou horkými favority na letošní halový titul v mixech v Ústí nad Labem. Ohrozit je můžou snad jen Devils,

pokud přijedou v nejsilnější sestavě. No uvidíme, jak se s touto „novou“ rolí favoritu popasují.

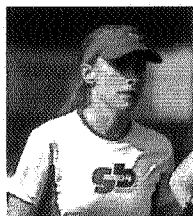
Zdá se mi malinko na škodu, že s příchodem jara se situace většinou trochu změní. Pokud Žlutá zimnice objíždí skoro všechny dostupné halové turnaje v okolí, tak co se týče venkovních turnajů, číslo je podstatně nižší. Hlavní postavy teamu se rozprchnou mezi jiné teamy (Fuj a Hot beaches) a v první polovině nadcházející sezóny tomu bude asi podobně, kvůli ME v Rostocku. Malé krůčky udělal team zimnice i na loňských venkovních turnajích. Sice ne tak velké jako v hale, ale často dokázali potrápit leckterého soupeře i na open turna-

jích. Jsem zvědavý, jestli se dokáží postupně vyvarovat svých černých chviliek, které si občas vyberou, jako třeba na MR v mixech loni na podzim. Prospěla by jim účast na Celových turnajích, protože vyrovnaných soupeřů by tam našli dost a dost. Jenže to souvisí s účastí opor v jiných teamech. Možná kdyby se stejnou vervou objížděli společně i venkovní turnaje, tak jako to dělají přes zimu, tak by se dostali ještě výš. Otázka je, jestli je to jejich cíl. Každopádně letošní zima se Žluté zimnici nad míru vyvedla, tak bude zajímavé sledovat, jestli to byla chvilková záležitost, nebo jestli bude mít snažení tohoto „žlutého“ teamu trvalejší vzestupnou tendenci. ■

Frisbee Air
 We fly in every weather!
 more info at the official
 importer www.discline.com

aura mackenzie / bliss

katy (hb)

Aura Mackenzie (26) Před pěti lety se odstěhovala z Kanady do Londýna. Na King's College studuje postgraduál v oboru respirační farmakologie. V oboru ultimate patří mezi britskou jedničku. Nejedna hráčka, ba i hráč, by se od ní mohli učit. A taky že jo. Aura přispěla ke vzniku londýnského ženského týmu HRH (na změně názvu, jak říká, se momentálně pracuje), který pomáhá trénovat, a snaží se povýšit mladou ženskou ligu na úroveň open a coed soutěží, které jsou ve VB už dobře zajeté. Svoji posedlost vychovat z každé hráčky hvězdu uplatňovala Aura i na tři Češky, které si na sklonku minulého roku udělaly výlet do Londýna. Uvidíme, jestli tam přeskočila alespoň jiskra.

Donesly se ke mně zvěsti o úžasném nástupu Aury Mackenzie do světa frisbee. Prý jsi ze svého vůbec prvního turnaje v Rimini odjela jako vítězka. Je to pravda? Kdy to bylo?

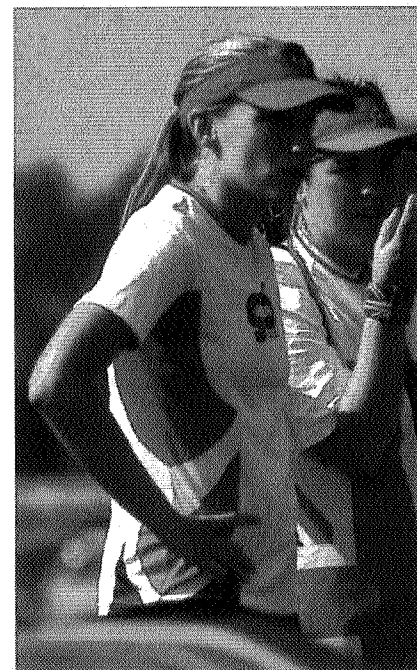
Paganello 2000, o kterém je řeč, byl můj třetí turnaj. Předtím jsem hrála na dvou halových turnajích. Původně jsem se na Paganello přihlásila jako nehrající účastník, protože jsem slyšela, že si tam člověk užije a chtěla jsem být u toho. Nepočítala jsem s

Bylo to úžasný. Za KUPU budu hrát i na letošním Paganellu.

A jak jsi se vůbec k ultimate dostala?

Začala jsem hrát v listopadu 1999, když jsem se přestěhovala do Londýna. Předtím jsem dělala kanoistiku a plavala. Ale v Londýně mě plavání nebavilo. Na jedné pracovní konferenci jsem potkala hráče ultimate, který mi doporučil, abych to zkusila. Okamžitě jsem se do toho sportu zamilovala.

velké štěstí, že mě vybrali. Naším koučem byl hráč z Furious George a kapitánský dohled nad námi držel hráč z Prime. Hodně jsem se toho tu zimu naučila. Vyhráli jsme univerzitní mistrovství Kanady a kvalifikovali se na US College Nationals, ale tam už jsem nebyla. Vrátila jsem se do Londýna. Částečně taky proto, že se mi moc nelíbilo hrát severoamerický ultimate. Některé týmy neví, co je to spirit - zažila jsem hru s pozorovateli a vůbec se mi to nelíbilo.

tím, že by někdo chtěl do týmu začátečníka. Ale pak se ukázalo, že novozélandský tým KUPA hledá jednu holku. Někteří jejich hráči mě znali ze zimního turnaje. Věděli, že umím běhat a chytat, ačkoli o házení tenkrát nemohla být ani řeč, a tak se mě zeptali, jestli bych se k nim nepřidala. Samozřejmě jsem souhlasila. KUPA má výborné hráče, se kterými je sranda. Ve finále jsme porazili americký tým Huck Finn.

Co následovalo po tom hvězdném startu? S kterými týmy jsi hrála a hraješ?

Po Paganellu jsem hrála s Kupou na coed mistrovství UK (Kupa je novozélandský tým, ale hodně jeho členů žije v Británii). Na podzim jsem se kvůli začátku školního roku vrátila do Kanady a začala hrát za ženský univerzitní tým (University of British Columbia in Vancouver), tou dobou nejlepší ženský tým v Severní Americe. Měla jsem

Od té doby žiju v Londýně a za londýnské týmy hraju. Nejvíce za open tým Clapham a Whatever, což je mix. Co se týče ženské divize, až do minulého roku jsem hrála s Bliss. V lednu 2004 jsme s několika dalšíma holkama tady v Londýně založily nový tým. Jsem hrdá na naše vítězství na loňském mistrovství UK, už proto, že to byla naše první účast. V roce 2003 a 2004 jsem hrála za ženský národní tým ve Francii a ve Finsku.

Zmínila jsi se o pozorovatelích. V čem konkrétně ti vadí? V Evropě se o tom zatím jen mluví. Můžeš to trochu upřesnit?

Rozhodčí zbavují hráče zodpovědnosti za řešení sporných momentů zápasu, což zároveň připravuje týmy o možnost vytvořit si mezi sebou na respektu a vzájemné úctě založený vztah, který vzniká právě při takovýchto okamžicích. Na markera se už nedíváš jako na někoho, s kým sdílíš potěšení ze hry, ale jen jako na svého protivníka.

Ani přítomnost pozorovatele nepomůže hře, když tým hraje bez spírítu. Protože takový tým se snaží každou spornou situaci obrátit ve svůj prospěch. Nikoho nebaví hrát proti nespiritovému týmu, ať už u toho pozorovatel je, nebo není.

Co považuješ za svůj největší dosavadní úspěch na poli ultimate?

Nikdy nezapomenu, jak jsem skočila svou první rybičku na trávě ještě jako začátečník. To bylo něco. Nejlepší na tom bylo, že se

Hodně věcí. Udělat ze všech hráček ve svém týmu hvězdy. Umět přehodit hřiště pořádným hammerem. Vyhrát evropský šampionát v Rostocku. Hrát víc plážového ultimate. Dotáhnout to do důchodu bez kolenní ortézy.

Jak často trénuješ? Máš čas i na jiné sporty vedle frisbee?

Tuhle zimu trénuju dvakrát týdně s ženským týmem a jednou týdně s Claphamem. Jednou týdně chodím s kámoškama na badminton. V únoru začnu běhat, pravděpodobně místo badmintonu. A s blížícím se mistrovstvím přidám ještě jedno běhání.

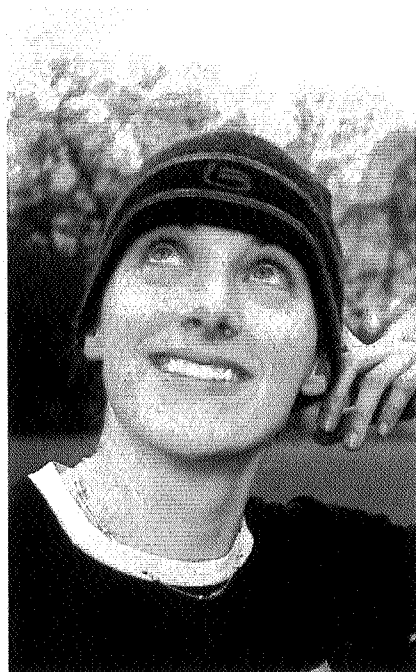
Moc se mi líbil váš trénink. Hlavně to, jak se holky navzájem povzbuzují, do všeho jdou naplno a neváhají skočit rybičku. A účast byla vysoká. Vypadá to takhle na každém tréninku?

Obvykle máme na nedělním tréninku okolo dvaceti až třiceti holek. Ve středu

nasbírám na těchto turnajích nejvíce bodů, získá titul Tour Champion, což je nejprestižnější titul v celém Spojeném království. Tato pravidla se vztahují i na coedovou verzi Tour, která probíhá od roku 2000. Až do loňského roku zde neexistovalo nic podobného pro ženy z důvodu malého počtu hráček. Ale minulou zimu se hrdka zapálených rozhodla, že je nejvyšší čas něco začít. A s tím také souvisí vznik londýnského týmu HRH, který tvoří hráčky do té doby neukotvené v žádném vlastním týmu. Loni se pořádaly pouze dva turnaje v rámci ženské Tour, ale letos by měly být čtyři, stejně jako v Open a Mixed Tour.

Jaké mají britské hráčky plány pro nadcházející sezonu?

Je toho víc. Chceme rozšířit ženskou Tour a získat více týmů do hry. Doufám, že tento rok jich bude deset až dvanáct (loni to bylo šest až osm). Dalším cílem je podat dobrý výkon na Evropě. Bohužel máme v rámci

mi podařilo dokončit přihrávku (což se od té doby už mnohokrát neopakovalo).

Velkým zážitkem bylo vítězství na ME v Praze 2001 s Bliss, kde jsme zároveň získaly cenu spírítu. Byl to můj první turnaj s Bliss. Měla jsem nervy až do posledního bodu finále.

A čeho bys v budoucnu chtěla dosáhnout?

večer hrajeme na menším fotbalovém hřišti při osvětlení, kde se nás schází tak patnáct až dvacet. Není to fantastický?

Podíliš se na vytvoření ženského ligového systému v UK a zároveň jsi pomohla založit první ženský tým v Londýně. Můžeš k těmto aktivitám říct něco víc?

Open Tour je série čtyř turnajů, které se hrají v létě už od roku 1997. Tým, který

ženské divize do Rostocku jen tři spoty a pět týmů, které chtějí jet. Moc bych uvítala, kdyby EFDF udělala v tomhle směru změnu, aby se mohlo zúčastnit víc týmů. Čím více holek bude hrát, tím lépe.

Co tě na hře ultimate přitahuje nejvíc?

Je to už trochu stereotyp, ale to, co se mi nejvíc líbí na ultimate, je přístup lidí, kteří to hrají.

graz a braunschweig

Miami Weis 05

Místo: Weiz u Gratzu, Rakousko

Datum: 5. - 6. února 2005

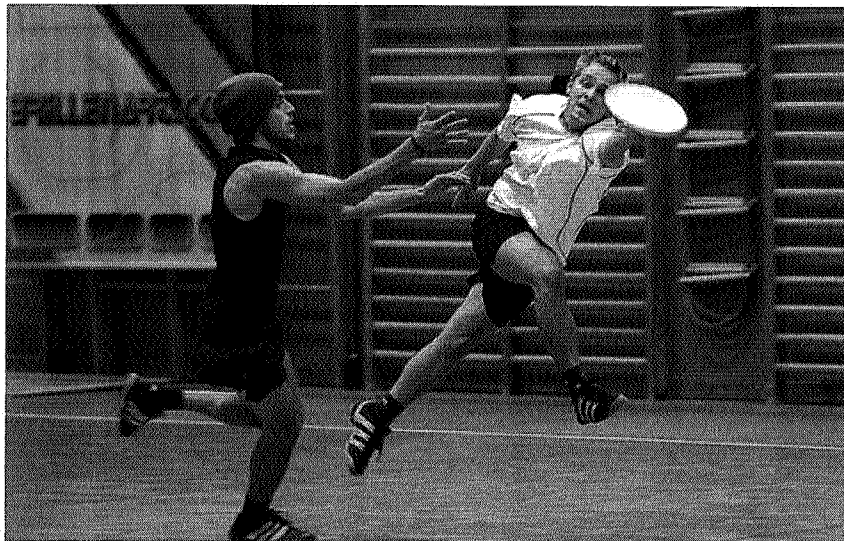
Týmy: 12 open, 6 women

Systém: 3 skupiny po čtyřech, 2 nejlepší z každé skupiny + další dva vytvořily 2 skupiny po čtyřech a z nich dva nejlepší semifinále křížem.

Sestava: Frankie, Štěpán (PD), Luďa (TM), Kačer, Lukáš, Ája, Iva, Čupčák

Hra: hrálo se ve dvou halách, jedna byla docela nízká. První hra v poho, potom těsná výhra s nějakýma místními Rakušákama a zase výhra. Sahrávali jsme se,

kolečka přichází Iva a sotva řekne „I think, that ...“ tak z Netvorových úst zazní FUCK. Docela náročnej zápas, alespoň na psychiku. Párty ve stylu 80 let se daří, místní DJ valí samé hitovky, pije se pívko, pohodička. Cestou zpátky Kačer zkouší zimní křáky, a napodruhé se mu konečně daří rozlámat živý plot :). Bohužel těsně mýjíme halu, a protože je Evině zima, jdeme opravdu pekelně rychle. Nakonec dorážíme asi po hodině a půl úplně vymrzlí i když normálně cesta trvá asi dvacet minut. Ráno hráme proti UD, prohráváme těsně 9:8. Semifinále proti BigEz jasně projíždíme a tak hráme o třetí místo zase s místňáky, které ovšem lehce porážíme. Finále

což bylo dost potřeba, protože fakt nejsem zvyklý, že mi někdo nehodí disk do otevřený strany, když jsem úplně volnej. Na Kačerovy námítky, že se první dívá do zavřený a do otevřený nehází odpovídám nadávkami a tak se hned otevírá prostor pro diskusi. První hru v lepší skupině vyhráváme taky relativně v pohodě, poslední zápas je proti Winona Riders. Hrají pořád zónu a my ji pořád prolamujeme. V posledním bodě za stavu 7:7 Netvor fauluje Kačera (obstoupení pivotové nohy), svůj foul v diskusi uznává, ovšem potom hlásí kontest, zřejmě s ohledem na poslední bod. To ovšem Kačera vytáčí k nepřítomnosti, takže tříská diskem o zem a nehraje se asi další dvě minuty. Útočíme a nakonec dáváme rozhodující bod. Do

UD-BigEz je fakt super, těsná obrana, rybičky, prostě frisbee. Od začátku je ovšem vidět, že UD do toho jdou fakt nadsrno a tak po zásluze vítězí. Naše holky končí ve finále druhé, takže taky úspěch. Tenhle turnaj jsem si fakt užil, jídlo bylo super (bažant, dort, ...), družba s HB se taky docela vyvedla, takže závěrem - díky Zimnice. ■

Candle cup 04

Místo: Braunschweig, Německo

Datum: 4. - 5. prosince 2004

Co říci závěrem? Braunschweig 2004 se mi nelíbilo, ale abych řekl taky něco pozitivního, tak nedělní snídaně mi dost chutnala. Co mi vadilo asi nejvíce bylo, že na palu-

frankie (pb)

štěpa (pb)

bovce to klouzalo jak na plese slimaků, a to mě opravdu otrávil. V neděli se situace sice trochu zlepšila, ale stále to byla jen špatná parodie na sportovní povrch. Hrál se takzvaným NONSTOP systémem, pro ty, kteří ho ještě nezažili, jde o systém, kdy se nestřídají směry útoků, ale tým, který dostal bod, zvedne disk a může okamžitě ze základní čáry zahájit útok. Střídání se mohlo odbyvat kdykoliv, ale jen ve vlastní obranné zóně. A to se ukázalo být v mnoha zápasech kamenem úrazu. Většina týmů, je s podivem, že mezi ně patřil i zkušený tým jako jsou Gumídci, střídání v obranných zónách klidem pyrotechnika ve výslužbě ignorovali. Nezřídká se pak stalo, že útočník, kterého jste bránili, si šel do vlastní zóny vystřídat, avšak nový útočník za něj nastoupil na druhé straně hřiště, v útočné zóně. Taková věc dovede znechutit den. Díky obsazení turnaje, kde se dalo mluvit (ač pouze velmi tiše) o pěti dobrých týmech a zbytek byli začátečníci, z nichž někteří hráli ultimate čtrnact dní, a nonstop systému skóre 35:8 nebyla výjimkou.

Další věc, která mi drobet znepríjemnila turnaj, byl přístup organizátorů k časovému plánu. Zdálo se mi trochu moc, aby se po odehraném čtvrtém zápase časový skluz blížil hodnotě, za kterou je Michael Schumacher shopný obkroužit tři kola v Monaku. Prostoje jsme naštěstí pohotově vyplňovali hraním deskové hry „Ultimate Board Game“ z dílny rakouského týmu Spin, obdrženu jako cenu na jejich turnaji týden předtím, kterou tímto vřele doporučuji, jakož i upozorňuji své spoluhráče, že je u mě kdykoliv k vyzvednutí.

Musím ale dodat, že ani my jsme se neblýskli žádným výkonem hodným pozornosti odborného tisku. Dostavili jsme se v sestavě Kristína, Maruška, Frankie, Méďa, Lukáš, Dred a já. Hráli jsme tu moc zbrkle, tu zas přehnaně zakřiknutě, prostě jsme za sebou nechali na můj vkus příliš šedivou stopu. Celkově nám patřilo tuším páté místo, ikdyž si tím nejsem zcela jistý, neboť se nehraly křížové zápasy a finále, ale pouze tabulka, které jsem dostatečně neporozuměl. Na vítězství pravděpodobně dosáhli Gumídci z Karlsruhe. ■

Název: Halové mistrovství republiky v kategorii Open 2005

Pořadatel: terrible monkeys

Místo konání: Chomutov

Datum konání: 29.-30. leden 2005

Počet týmů: 12

Počet a kvalita hřiště: 1 hala přiměřené velikosti, na jedné straně s tribunou, na straně druhé se stěnou velmi blízko autové čáry

Snídaně a občerstvení přes den: snídaně - v sobotu dobrá, ale v neděli moc nezvládnutá, spousta věcí došla velmi brzy

Večeře: nabídka ze tří jídel, ale bohužel čekací lhůta byla někdy až velmi dlouhá

Startovné: 1.100,- na team a 190,- na hráče, plus nutno připočíst 30,-/60,- za nocleh v hale

Pravidla: 2 skupiny po šesti teamech, kde hraje každý s každým utkání o délce 22 minut. Poté křížové zápasy a zápasy o umístění. Délka těchto zápasů 30 minut.

Hra: hra v hale trochu maže rozdíly, které jsou potom vidět venku. Pro české frisbee to znamená, že halové turnaje poskytují o něco málo více vyrovnaných zápasů. Hned jeden z prvních zaujal, kdy Atruc, poprvé jako čistě open team, hrozil Devilům po celý zápas vedením, které bohužel nedotáhl do konce. V posledním bodě měli Atruc dvakrát disk na své straně a možnost rozhodnout. Nestalo se a to je stálo nakonec i účast v semifinále. Devils nakonec přece jenom opustilo z pekla štěstí :) a podlehl Žluté zimnici. Zápas to byl stejně dramatický a vyrovnaný. Tentokrát to byli Devils, kteří promarnili několik matchballů,

hmr ČR open 05 / chomutov

což je stálo první místo ve skupině. Druhá skupina byla o poznání nudnější. Monkeys bez ztráty kytičky skupinu vyhráli před teamem Fujů, exotickými to účastníky halových turnajů. Semifinále tedy Monkeys vs. Devils a Žlutá vs. Fuj. První semifinále bylo o něco dramatictější a vyrovnanější. Devils nakonec zvládli lépe konec utkání, kdy po opících chybách získali 2-3 bodový náskok, který už nepustili. Druhým teamem, který se dostal do finále byla Zimnice. Team, který je v hale velmi silný, a to i přesto, že hrává i s pár ženskýma. Mimochodem Devils taky. Takže finále Open mistrovství tvořily teamy ve složení skoro Mixed :)

Finále mělo přibližně stejný průběh jako sobotní zápas ve skupině. Teamy se přetahovaly o vedení, přičemž za delší konec nakonec zatáhli Devils a obhájili loňské prvenství. Co říct k ostatním teamům. Snad, že se zúčastnili, že to bylo fajn a že se těšíme příště. Cítíte v tom sarkasmus? Vypadá to tak, ale není.

Párty: v lokále zvaném British. Ničeho, kromě obvyklé zábavy, jsem si nevšiml, snad jen narvaného džúboxu na několik hodin dopředu :)

Pivní závod: štafetový s pitím piva a dovedností v překlápění/cvmkání umělohmotného kelímku. Kdo nejrychleji pivo pil a kelímeček převrátil, zvítězil.

Závěr: se bude týkat Spirita. V minulém čísle Pasti jsme uveřejnili návrh (z dílny, v současnosti hvězdy libanonského ultimate, Majkla Bluhma) v bodování Spirita, který se bude používat v letošní CELové

sezóně. Zkusili jsme tento systém aplikovat na tomto halovém turnaji. Těžko říct, jak jej hodnotí samotné teamy. Zeptat se na to detailněji bychom nechali až po skončení letošního roku. Přece jenom soudit po jedné akci nemusí být to nejšťastnější řešení. Předkládáme tedy jenom výslednou tabulku, přičemž každý team sehrál na turnaji 7 utkání, z čehož plyne, že nejvyšší možná celkově dosažená známka byla 70 (při maximu 10 za zápas):

Devils	56
Žlutá	54
Monkeys I	59
Fuj	55
Atruc	61
3sb	57
Rollníci	54
IV	51
Boa	55
Monkeys II	59
Hot beaches	59
Dr. voják	53

Na úplný závěr snad jen, že nebudu psát o mixovém hmr, protože si myslím, že bych napsal úplně stejný článek :)

results

1. <i>prague devils</i>	/praha/
2. <i>žlutá zimnice</i>	/praha/
3. <i>terrible monkeys I</i>	/praha/
4. <i>fuj</i>	/praha/
5. <i>atruc</i>	/plzeň/
6. <i>3sb</i>	/budějovice/
7. <i>rollníci</i>	/praha/
8. <i>rektální vyšetření</i>	/brno/
9. <i>boa</i>	/rosice/
10. <i>terrible monkeys II</i>	/praha/
11. <i>hot beaches</i>	/praha/
12. <i>dr. voják</i>	/praha/

spirit of the game

atruc /plzeň/

beer race

terrible monkeys I /praha/

samuel webber / clapham ultimate

markéta (pb)

Samuel "Scando" Webber (21) Tento talentovaný hráč brzy oslaví dvaadvacáté narozeniny a tím zároveň i patnáctý rok své frisbee kariéry. Začal hrát jako malý kluk s tátou. V roce 1994 byl s týmem B.G.A. na svém prvním turnaji. To mu bylo jedenáct let. Od té doby se propracoval do jednoho z nejlepších týmů v zemi. Očima své spoluhráčky je to "všestranný hráč, rychlý a takticky velmi chytrý. Už patnáct let hází diskem, to vysvětluje jeho neuvěřitelné hody. I když není příliš vysoký, je zásoben takovým množstvím hodů, že je téměř nemožné mu dát hand block. Mimo hřiště je to milý kluk a dobrý kamarád. Jen mi vadí, jak si po vzoru italských fotbalistů uvazuje vlasy." Samuel studuje inženýrství na Kingstonské univerzitě v Londýně.

Jak jsi přišel ke své přezdívce?

Před čtyřmi lety na mistrovství v Praze. Hrál jsem hacky sack v ponožkách a sandálech, a protože to je kombinace typická pro Švédy, začali mi říkat „Scando“. A to mi zůstalo. Chci věřit, že je to pro moje hody, které připomínají neomylné hody Švédů, ale důvodem bude spíš moje povaha.

Kterými týmy jsi prošel před vstupem do Claphamu?

Po BGA jsem hrál za univerzitní tým Mohawks v open divizi a za Doughboy UK, vítěze British Ultimate Federation Tour 2000. Clapham vznikl hned potom.

Kolik má Clapham v současné době hráčů a jak probíhá kvalifikace hráčů na turnaje?

Po celé čtyři roky své existence má Clapham na Tour (celostátní open soutěži) zastoupeny dva týmy. Pro účast na mistrovství UK a na závěr Tour jsou z těchto týmů vybráni hráči do jednoho hvězdného týmu na základě herních výsledků a účesů podle motto: když vyhráváš, musíš vypadat dobře!

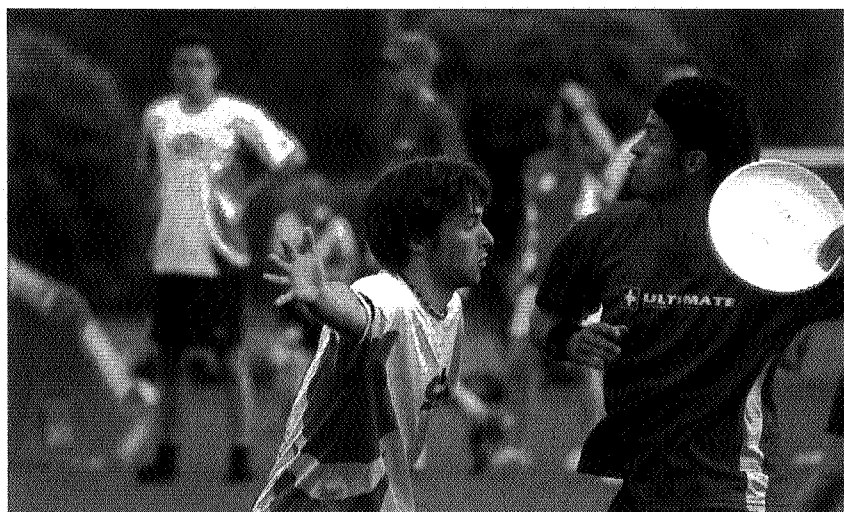
Jakou funkci v týmu mají tzv. dictators?

Dictator/velitel je člověk, který má hlavní slovo na trénincích a na turnajích. Každý může přispět nějakým nápadem, připomínkou, ale všichni se nakonec řídí hlasem velitele. Nejsou to ani tak jeho názory, které posloucháme, jako jeho hlas.

Co si slibujete od nadcházející sezóny?

Vyhrát Tour, mistrovství UK a EUCC. Taký se pokusíme zrealizovat plán na založení Clapham akademie v jižním Londýně, která by se měla zaměřit na podporu ultimate na místních školách. Především ale chceme vyhrát.

Jak často trénuješ a jaké tréninkové metody používáš?

V sezóně mám trénink a běhání dvakrát týdně. Pak jeden den věnuju jenom házení, strečinku a posilování. Mimo sezónu je to kolo, squash, házení a hodně posilování.

Máte teď před mistrovstvím trenéra?

Nemáme týmového kouče, pouze pro atletickou přípravu. Koordinátorem našich tréninků je Rob „Randy“ Alpen.

Ale co u nás v týmu funguje, a co považuju za hodně efektivní, zejména v týmu s více mladými hráči, to je systém poradců. To znamená, že každý hráč v týmu má poradce nebo trenéra, chcete-li. Hráči i jejich poradci mají stejnou hemí pozici. Tak např. Pete „RV“ Harvey díky svým zkušenostem a porocím (hraje v Clapham Common už přes deset let, brání náběhy do zóny) radí hráčům, kteří jsou vysokí a mohli by proto hrát zónaře. Je to dobrý systém, protože práce na zlepšení celého týmu i jednotlivých hráčů je rozdělena mezi více lidí.

Jak vypadá příprava Claphamu na EUCC?

V následujících měsících se zaměříme hlavně na pilování sprintérské techniky a hodů. Od dubna bude probíhat 2-3 hodinový společný trénink zprvu dvakrát, později i třikrát týdně a dvakrát týdně hodinový atletický trénink. Každý z hráčů by měl ještě posilovat. Já to dělám.

Nejlépeším způsobem, jak posunout tým dopředu, je účast na turnajích. Clapham pojedede letos na WCU a doufáme, že nám vyjde turnaj na východním pobřeží

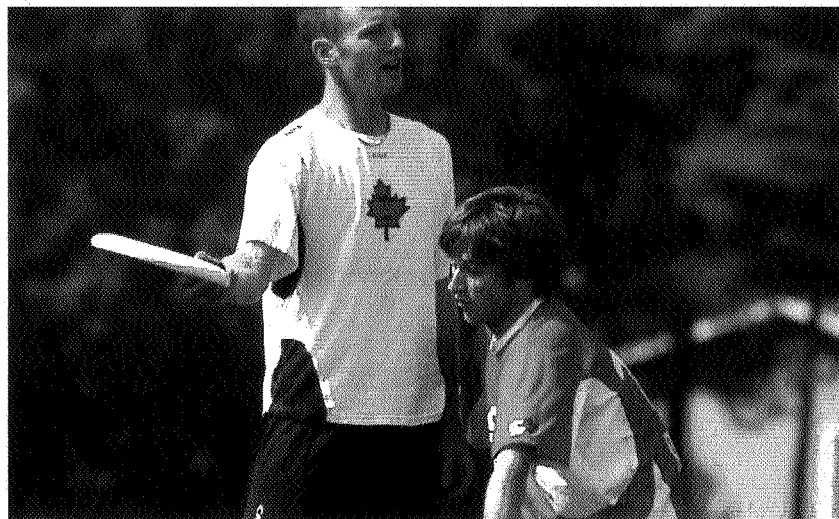
Spojených států. Když k tomu přičítám ještě akce doma, myslím, že jsme na dobré cestě uspět na EUCC.

Koho považuješ za největšího oponenta Claphamu na evropském šampionátu?

Bude tam hodně týmů. Ke všem budeme přistupovat stejně a uvidí se. Angels, HUT, Skogs, Feldrenner a další německé týmy, Liquidisc (pokud pojedou), možná Češi :)...

Clapham má nového hráče z ČR. Co si myslíš o Tomáškově jako o hráči a jakou bude mít v týmu roli?

Tomáš bude v naší útočné linii, nejspíš bude nabíhat na poslední přihrávku do zóny. Ale to ještě není jisté, protože na útoku pořád pracujeme. Tomáš je všestranný hráč a se svými jistými hody by mohl hrát cokoli v našem týmu. Uvidíme...

Znáš některé české týmy?

Znám jen některé české hráče. Vím o Prague Devils a znám Tomáška ... a tebe.

Byl jsi na EUCC v Praze před čtyřmi roky. Jak se ti líbilo na turnaji a v Praze vůbec?

Praha byla úžasná. Krásná architektura, výborný pivo, jídlo a sexy holky. Turnaj byl taky parádní.

Posuneme se do doby nedávné. Jak bys zhodnotil výkon britského open týmu na Mistrovství světa minulý rok ve Finsku? Nečekám žádné pochvalné ódy.

První den jsme měli výborný, zbytek nestal za nic. Měli jsme slabší tým, než ten, který hrál rok předtím na Evropě. Přesto jsme se dostali do čtvrtfinále a měli šanci. Ale bez pořádného útoku to nejde.

Jak probíhal výběr hráčů a samotná příprava hráčů na mistrovství?

Výběr probíhal od listopadu 2003 do následujícího března. Trénovali jsme jednou měsíčně až do začátku mistrovství a společně jsme se zúčastnili pár turnajů. Myslím, že jich nebylo dost.

Jakému hemímu stylu dáváš přednost?

V obraně je to jednoznačně osobka. Hodně těsná hra, která nutí útočníky k chybám, potažmo k turnoveru. V Claphamu hraju v útočné lajně na pozici nabíhajícího.

Co si myslíš o zavádění pozorovatelů do útimate?

Zatím je nepotřebujeme. Ale měli bysme »

se naučit hlásit fauly a další přestupky, zamyslet se nad tím, co se stalo, a pak uplatnit odpovídající pravidlo. Stane se, že tu hlášku budeš muset vzít zpět. Není to lehké, zvlášť když se toho kolem děje tolik. To platí hlavně u velkých turnajů. Možná se už brzy potkáme s pozorovateli na velkých akcích, zvlášť po zkušenosti z WUGC. Každý mluví o tom, jak špatné to tam bylo po stránce spirita. Pro mě je nejtěžší něco zahlásit. Ve fotbale jsem tohle dělat nemusel. Byla jsi v situaci, kdy jsi musela svou hlášku vzít zpět?

Ne a ty?

Jo, pamatuji si na jednu na ligovém mistrovství loni proti Skogs. Po několika bodech za mnou ten člověk přišel. Byl naštvaný, protože jsem dal bod.

Co pro tebe spirit of the game v ultimate znamená?

Hrát férově a soutěživě. Pěkná písnička po zápase spirit nedělá.

Můžeš nás zasvětit do organizace ligové soutěže v UK?

Každý rok je zvolen výbor, mezi jehož členy patří: předseda, hlavní koordinátor soutěže - má na starosti rozpis turnajů, účetní, koordinátor univerzitní soutěže a dalších pět šest členů potřebných k realizaci všech záměrů. Zaslouhou Alii Ayub, která v uplynulém roce udělala notný kus práce, teď fungují i výbory pro ženské a mixové týmy a brzy přibude i juniorský. Hráčské poplatky se vybírají na začátku

roku. Kdo nezaplatí, nemůže hrát na oficiálních ligových turnajích.

Co děláte pro rozvoj britského ultimate?

Chodíme hrát do místních parků, do škol učít děti. Propagujeme turnaj v místech, kde se koná, zejména ve školách.

Jste úspěšní v získávání sponzorů? Ať už pro národní tým nebo pro Clapham...

Britské týmy měly na loňském mistrovství nějaké sponzory, ale nic mimořádného. Clapham by snad měl něco mít tenhle rok. Myslím, že dostaneme něco od firmy Lookfly.

Máš zkušenost s hrou ve smíšeném týmu? A co ultimate v hale nebo na pláži? Pojedeš letos do Rimini?

Několikrát jsem hrál v mixu. Byla to sran-

da. V hale nehraju vůbec a do Rimini se nechystám. Nebaví mě hrát s kocovinou a Rimini jsou čtyři dny kocoviny.

Co považuješ za svůj dosavadní největší úspěch v ultimate?

Vítězství na ME 2003. Bylo to, myslím, první zlato pro britský open. A vítězství v pivním závodě v Ross on Wye 2000.

Co je to za turnaj?

Ross on Wye byl první turnaj, na který mě táta v roce 1991 vzal. Bylo mi sedm let. Měli jsme špatný začátek, ale zvedli jsme se a získali titul. Myslím, že ho držíme dodnes.

Co plánuješ po skončení školy?

Další studium, možná cestování...rád bych jel na US Nationals.

Frisbee Air

We fly in every weather!

more info at the official importer www.discline.com

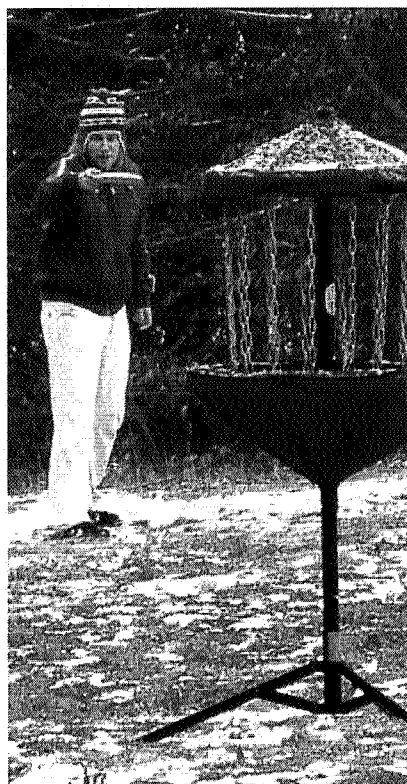
Helena Fíbingrová

liplop aneb krátká zpráva z 1. zimního discgolfu

Tak nám na konci listopadu začala zimní část golfové ligy! Do Plzně se sjeli hráči z celé republiky (zdravíme všechny na Pohoří!), kteří nechtějí nechat své nádobíčko ani v zimě na pokoji a využívají každé možnosti si společně zaházet a užít příjemný víkend.

Pár dní před turnajem to vypadalo spíše na podzimní sešlost, ale v pátek začalo hustě sněžit a vše se ocitlo pod vrstvou prvního sněhu. Hráči se před rozmary počasí chytře schovali do klubu v centru, kde doladovali formu při pití dle libosti, muzice a promítání golfového videa na téma „takhle to hrajeme u nás, v Americe“. Někteří naladili do optimální formy, jiní, zdálo se, mírně přeladili. Jak to s tou formou bylo, ukázal již následující den.

Z plánovaného počtu jamek 18-9-18 (+9 finále) se nakonec vyvrátilo pouze 12-9-12 (+9 finále), a to z důvodů krátkosti listopadových dnů, velkého počtu hráčů a malého počtu košů. Také časté pauzy na posilnění zpomalovaly postup po jamkách. Ono bylo téměř na všech hráčích vidět, že se přijeli spíše pobavit, než nějak vyhraněně bojovat o vítězství.

Kurz byl skoro totožný s jarním ADD, ale byl obohacen o devět nových (finálových)

jamek. V neděli se hráči nevyhnuli „oblíbeným“ jamkám 17 a 18, které vedou přes řeku Radbuzu a opět tato dravá a nelítostná vodní plocha pohltila několik disků. Nejdříve šel ke dnu Dannyho oblíbený Birdie a o chvíli později tento hořký žetik napodobil nováček plzeňského discgolfu - Mareček (pozn. aut. od té doby Mareček soustavně skupuje všechny možné disky, aby měl čím trénovat. Teprve v budoucnu uvidíme, jestli se bude držet nastoleného směru nákup-řeka- nákup-řeka.)

Když už jsem se tak rozvyprávěla, jistě by vás zajímalo, jak to vlastně v Plzni dopadlo. Na prvním místě se nic nemění od chvíle, co Mark Trubl zavítal do našich krajů, a nejinak tomu bylo i tentokrát. Na pomyslné stupně vítězů ho doprovodil druhý Dr.Úd a třetí Marek Fojtík. V kategorii žen startovaly pouze dvě pipinky - Evex a Radka - a podělily se stejným skóre o první místo.

První Liplop byl, zdá se, zdařilým setkáním a jistě nezůstane jen u jednoho ročníku. Alespoň tváře spokojených a vyblbnutých golfistů naznačovaly, že by tomu tak mělo být.

king of the hill aneb Ice-Bowl na Pohoří

Druhá etapa zimní ligy zavedla hráče do oblíbeného prostředí Oderské pahorkatiny, konkrétně do obce Pohoří. Opět je čekala pohostinná atmosféra plná laskavých tváří a dobrého jídla a pití, ale také kompletně zasněžený kurz, na němž se vrstva sněhu počítala v metrech (protože v centimetrech by to bylo zbytečně moc velké číslo). Ke cti organizátorů je třeba říct, že fairway celého kurzu byla prohrnuta těžkou technikou, čímž byl pohyb značně usnadněn. I přesto ale někteří hráči použili ke zdolání alespoň prvního kola běžecých lyží.

Místní kurz je proslulý velkým množstvím krátkých jamek, které se propílejí hustým lesním porostem, takže o zajímavé okamžiky opravdu nebyla nouze. A nejen zajímavé chvíle, ale i kvalitní hra a přesné hody některých hráčů často pohládily po

discgolfové dušičce (o Hanísovo 70ti metrovém zacinkání se bude asi dlouho mluvit). Hra měla tentokrát spád - o přenášení košů se starali místní klučínové (chvála, chvála a zase chvála jim) a ke vši dokonalosti bylo krásné slunečné a mrazivé počasí a v údolí pod kopcem se válela mlha, která vypadala jako moře. Nebudu se zde dlouho rozepisovat o všech podrobnostech celého turnaje, stačí říct jen to, že vše se odehrávalo dle známého scénáře: party-hra-party-hra-vyhlášení (ještě někde mezi byl nějaký spánek nebo tak).

A kdo se tedy stal Králem kopce? Po prvním kole to vypadalo, že Mark přijde o svou neporazitelnost, protože Dannyho náskok činil celé tři hody, což vzhledem k fazóně, jakou Danny předváděl, bylo velice slibné (zbytek startovního pole byl

daleko za nimi), dokonce i po druhém kole se tento náskok ztenčil jen o jeden hod, ale ve finále Mark opět ukázal svou „one man show“ a prodloužil své panování na trůnu českého discgolfu. Po jeho boku povstala královna Radka (holka to šikovná) a princem se stal Hanis, který se v celkovém pořadí umístil na výborném třetím místě. Vyhlášení a ocenění nejlepších i smolařů se odehrálo v krátkosti a po sbalení bylo třeba se pořádně rozloučit místní slivovičkou (jsou mezi námi jedinci, kteří mají šest nohou!!!) Když bylo vše vypito, nezbývalo než se rozloučit s tím, že se někdy v létě určitě na Pohoří zase vrátíme. Golfu zdar a Pohoří dvakrát!!! (Nebo i vícrát - to podle počtu těch slivoviček!)

Dopila a dopsala Vaše Helena

PAST

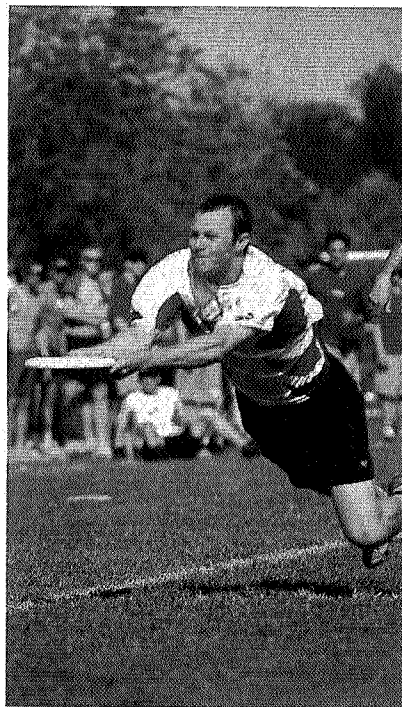
carlos (tm)

Šance českého frisbee

Slovo Spot bylo jedním z nejméně frekventovaných slov poslední doby na české Frisbee scéně. Poměrně bláznivá doba rozhodování, s kým nebo kdo na ME v Rostocku pojedete, je za námi a výsledek možná někoho překvapil, ale taky možná ne. O Vánocích přišla nabídka od evropské federace, s vyměřenými počty spotů v každé kategorii pro jednotlivé evropské státy. Česká republika dostala 1 do Open, 1 do Ženské kategorie, 1 do Masters a 3 do Mixed. Nakonec využijeme 1 do Open, plus část český pánů jede dohromady se slovenskými hráči také do Open a 1 pro ženy. Co bylo možná pro někoho nepřekvapivější, je že jsme nevyužili žádný spot do Mixed. Na první pohled to překvapující je, ale když se na to podíváme důkladněji, tak zjistíme, že se to dalo celkem čekat. Ukazuje to tak trochu současnou situaci v českém Ultimate.

Je tu opět bod, na kterém už jsme jednou byli. Bylo to v roce 1996, kdy na MS do Švédska jela mužská a ženská reprezentace zvlášť. Bohužel ale poté nenastal kýžený rozkvet, ale spíše pád do ticha. Nastalo čtyřleté období prázdna, kdy žádný český team nevyšel na větší akci typu ME nebo MS. Až v roce 2000 jela Česká republika na MS v Německu. A jako Mix. V tomhle trendu se pokračovalo až do loňského roku - do Finska. To, že se 4 roky jezdilo do Mixu, se mi zdá spíše jako lehce vynucené okolnostmi (nedostatek lidí) než přímo záměr soustředit se právě na tuto kategorii. Byla to nejspíš v danou chvíli jediná možná cesta a vypadá to, že byla správná, protože byla úspěšná. Jak výsledkově, tak i co se týče získání zkušeností. Část lidí se pořád posunovala dál a zlepšovala ve zkrocení disku. Z těch by teď měly těžit Open a ženské teamy jedoucí do Rostocku - měli by být jejich základem. Nedostali jsme se ještě tak daleko, abychom mohli považovat současnou situaci za jasně stratifikovanou a zaměřenou na Open, ženy a nakonec i na mix. Je to blíž a blíž, ale na konci cesty zdaleka nejsme. Žádný český team totiž nebyl a není schopen se vyslat na klubové mistrovství bez jakékoliv cizí pomoci. Nejbližší byli asi Devils, ale stejně by si museli vypůjčit pár

žen a možná i jednoho až dva pány. Na druhou stranu si myslím, že to není tragedie, naopak je to pořád šance. Vzhledem k cenové i kilometrové dosažitelnosti je to šance téměř pro kohokoliv z českých hráčů se této akce zúčastnit. A nejspíš ji využije kolem 50 českých hráčů, což je skvělé. Hlavně pro české Frisbee je to skvělé, protože spousta lidí zažije na vlastní kůži úplně jinou úroveň než jaká je na našem malém pískovišti a může se rozhodnout, jak to bude dělat dál. Někoho to nakopne, někoho možná ne, protože cesta do lepší úrovně něco stojí, ale dosud se zatím o tom spíše jen mluvilo a spekulovalo, jaký by to asi bylo, než že by lidé jasně věděli, o co kráčí. Těžko říct, jak české teamy v Rostocku dopadnou, myslím výsledkově. Nedělám si iluzi, že to bude někde v popředí. Zdá se mi, že to ani není úplně podstatné. Mohl by to spíše být takový odrazový můstek do dalších let.

Bohužel to bude k ničemu, když se pořádně nezačne tlačit i do té protilehlé strany toho našeho vozíku, který už přes deset let táhneme. Je jím rozvoj, respektive pokus o přilákání nových hráčů a rozšíření členské základny přinejmenším o 100%. A hned po Rostocku k tomu budou celkem ideální

podmínky, protože v roce 2006 se koná MS klubů až u protinožců, což bude mírně nedostupné. Prostoru pro nějaké projekty a podpůrné akce bude poměrně dost a byla by škoda to jen tak prospat. Navíc to celé může vyvrcholit v roce 2007, kdy bude na pořadu ME zemí a Česká republika se uchází o pořádání této akce. Něco by se dalo zkusit už na letošní podzim, nemusí to být nijak mega, stačilo by prostě nějaký nápad (třeba nějakou verzi středoškolské, vysokoškolské nebo draftové ligy) vyzkoušet a přes zimu dát dohromady vizi, plán na další dva roky. I během těchto propagačních akcí nebo tohoto období se dá pokračovat na rozvoji té vyšší úrovně, může se rodit pomalu reprezentace, Open, Ženská, ale třeba i Masters nebo Mixed, pro rok 2007. Že už by toho bylo zase moc, rozvoj, teamy, reprezentace? No může to tak vypadat a dopadnout, protože je tu jedna věc, která to může možná ohrozit. Zdá se mi, že české teamy jsou trošičku až moc do sebe uzavřené. Bylo to vidět při diskusích o tom, kdo a s kým do Rostocku pojedete. Mně by se líbilo na ten rok 2006 ty hranice jednotlivých a zavedených teamů trošičku rozpustit. Mám na mysli to, že by to mělo být období, kdy cílem bude zvětšení celkové základny hráčů, ne jenom základny jednotlivých teamů. Myslím, že by to pomohlo, možná i trošku paradoxně, i stávajícím teamům. Vznik nových teamů může vést k nové motivaci pro stávající teamy a některé dobře promyšlené a zrealizované akce pro nové lidi obecně, můžou vést k tomu, že se tito noví lidé obrátí právě na stávající teamy a nakonec rozšíří jejich základny. Nepředstavujte si prosím, že se stávající teamy zruší. Můžou pořád fungovat stejně, můžou organizovat i svoje náborové akce, ale prioritou by podle mě mělo být rozšíření Frisbee jako takového a to tyto soukromé akce nezajistí v míře, která je potřeba.

Možná je to naivní představa, ale myslím, že podmínky pro nějakou cestu tohoto rázu, která by pomohla českému Frisbee v rozpuku, tady v nejbližší budoucnosti jsou. Jen je využít a nebát se něco zkusit. Byla by velká škoda, kdyby se měla opakovat situace z roku 1996.

PAST

carlos (tm)

the 2005 GAIA UPA coaching corps

Jak obrovská propast je mezi severoamerickým a evropským ultimate, co se týče rozmachu a velikosti Frisbee, dokládá i projekt, o kterém bude řeč. Jedná se o program, který pořádá UPA ve spolupráci se sponzory, a který je určen pro všechny, kteří mají touhu se stát především trenéry Ultimate a také tzv. dobrovolníky. Abyste rozuměli, trenéry, který na to mají papír. Záměrem je určitá profesionalizace a růst lidí, kteří se zabývají speciálně trénováním, a snaha o vznik skupiny lidí kvalifikovaných dobrovolníků, kteří pomohou především v propagaci a růstu tohoto sportu.

V roce 2004 provedla UPA 12 kurzů po celých Spojených státech a certifikát obdrželo 163 trenérů a 22 dobrovolníků. Délka trvání kurzu je 2.5 hodiny výuky pro dobrovolníky a celodenní výuka trenérů. Ti se učí dovednostem a technikám, jak představit tuto hru novým hráčům, učit je této hře, učit je Spiritu, zajišťovat interakci a využití rodičů hráčů (hlavně u hráčů školou povinných), zvyšovat herní úroveň teamu a chovat se eticky správně, když trénují.

Trenéři po absolvování kurzu, kromě certifikátu, dostávají: UPA trenérský manuál,

UPA manuál etiky trénování, tričko, disk, instruktážní DVD (Ultimate 101: Laying out the Game), přístup do yahoo skupiny certifikovaných trenérů, dále pak různé slevy od hlavních sponzorů (v roce 2005 je to firma Gaia a Playulty.com)

Dobrovolníci dostávají: UPA průvodce pro dobrovolníky, tričko a disk a také podporu vedení UPA, když chtějí pořádat své vlastní kurzy a podobné aktivity.

Certifikovaným trenérem se může stát člověk starší 21 let a dobrovolníkem člověk starší 16 let. Účastnit kurzu se může kdokoliv, ale certifikát obdrží jen ten, kdo splňuje tyto věkové podmínky. Cena tohoto kurzu, pořádaného UPA ve spolupráci se sponzory, je pro trenéry 70 dolarů (plus členství v UPA) a pro dobrovolníky 20 dolarů (plus členství v UPA).

Etický manuál trenérů zde nepředstavíme, má třináct stran a je možné jej zhlédnout na stránkách UPA (www.upa.com). Není tam mnoho zajímavého, i když možná za letmé proltnutí to stojí, občas se tam vyskytne zajímavý bod, především pro ty, co mají nějakou zkušenost s trénováním tady.

Možná vám to přijde zbytečné, ale v podstatě je to hodně potřebná a prospěšná věc. Není to totiž nijak zvlášť o trenérech jako takových, o těch, kteří vedou nějaký zavedený team. Je to právě o těch druhých, o lidech, kteří chtějí dát dohromady nový team a neví čím začít, co dělat. Z tohoto důvodu je to spíš projekt rozvojový než kvalitativně zaměřený pro ty, co už začali a potřebují nějaké nové a pokročilejší záležitosti. Skupinka, která se věnuje rozvoji v Čechách, dělá maličko něco podobného pro české učitele, kteří mají o Frisbee zájem. Možná by to chtělo lehce rozšířit (nejspíš úkol pro Čald). Hlavně to nějak zviditelnit, rozšířit pro kohokoliv, kdo má zájem o tento sport a utvoření nového teamu, zkusit sehnat nějakého sponzora, který to zaštití a podobně. Sice se plánuje dát na web čaldu nějaké informace, ale to je málo, chce to podpořit něčím aktivním a tím by mohl být nějaký podobný projekt, o kterém tu byla řeč. Pravidelně takový kurz, školení nebo jak to chcete nazývat, pořádat. Nejdřív třeba jen v Praze pro všechny zájemce z republiky a nebo když se přihlásí víc zájemců z jednoho města nebo kraje, tak to udělat tam.

hlavní body programu

hlavními body programu pro nové trenéry jsou:

- jak propagovat tento sport a získat nové hráče
- jak učit hráče této hře, základní drily
- jak se profesionálně chovat při trénování
- jak učit team fyzické přípravě (všechny možné běhací styly, techniky a drily)
- jak učit Spiritu of the Game
- etika a rovnost při trénování
- jak využívat rodiče hráčů
- pro zájemce je také možné zahrnout - věci ohledně administrativy a jak dát dohromady ligu

Atrofované Ruce / Plzeň
 atrucplzen@centrum.cz
 atruc.pc.cz

BOA / Chrást u Chrudimi
 boateam@seznam.cz

FrkotTeam / Olomouc
 xfriedel@seznam.cz
 frkotteam.wz.cz

F.U.J. / Praha
 petr@letna.cz
 www.pragueaccommodations.com/fuj.html

Hot Beaches / Praha
 hot_beaches@hotmail.com
 www.hotbeaches.net

Hradec Králové
 vosecek.jirka@inmail.cz

Prague Devils / Praha
 info@praguedevils.org
 www.praguedevils.org

Pražská 7 / Praha
 p7@seznam.cz
 p7.actum.cz

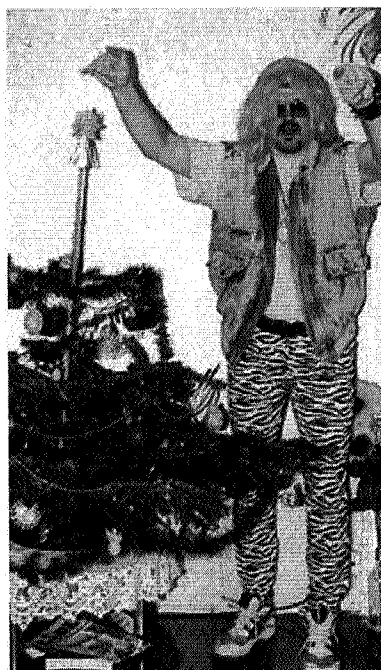
Rektální vyšetření / Brno
 rektalka@volny.cz
 www.webpark.cz/rektalka

Rollníci / Praha
 rollnici@nofuture.cz
 frisbee.webpark.cz

Terrible Monkeys / Praha
 monkeys@email.cz
 monkeys.jinak.cz

Žlutá Zimnice / Praha
 list@zlutazimnice.cz
 www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
 3sb@email.cz
 3sb.webpark.cz

» **Jen jednou za rok** může novodobý zpívající jed-nooký šaman DJRZ použít své kouzlo ukradní dárky od sousedů. Peníze, které vydělává náročnou prací ve Frankfurtu n. M. posílá všechny na charitativní účely. Následující fotografii nešlo pořídít. Místnost se rychlostí blesku zaplnila krabicemi od sousedů. Šaman jen o vlások unikl jisté smrti.

» **Honza Havel se stal tatínkem.** Synek dostal do vínku červený šátek, členskou průkazku a fúru nových bezva kamarádů z domácího pionýrského oddílu.

» **Frankie je Ing.** A stále hledá tu pravou!
 » **Tři zlaté vlasy** děda vševěda. Mno proč ne, Dančo...
 » **Mezsány:** „Dámy, dáme NKS!?“ jen připomínám!

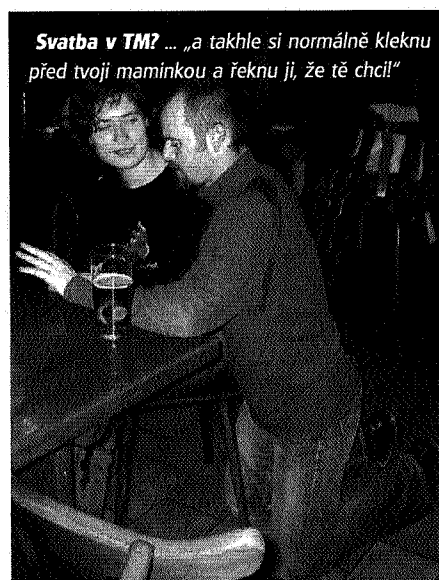
» **Kde byste chtěla žít, kdyby jste si mohla teď vybrat!?: „V Londýně...“** (Markéta PD)

» **Jirka** (žz) našel konečně práci a vrátil se do kolotoče Ultimate. V této roli ho vystřídal **Czert** (tm), který se tímto ptá: „Hledám práci, nevíte o něčem?“

» **HB vypisují konkurz** na post trenéra pro nadcházející ME v Rostocku. Jedina podmínka je M22 a větší! Přihlášky s průvodním dopisem a fotografií pošlete na adresu: hot_beaches@hotmail.com
 A co na to Bob?

» **Jedna z posledních možností jak si letos zahrát ultimate na sněhu - Paganello 2005.**
 » **Předseda,** jeho mocný nástroj a ženy z různých týmů jsou na horách! Vzniknou nové teamy nebo alespoň noví hráči?

Svatba v TM? ... „a takhle si normálně kleknu před tvoji maminkou a řeknu jí, že tě chci!“

» **Tomášek je v Londýně** a člověk by řekl, že nálada v PD bude skleslá a plná slz i stesku. Opak je pravdou (viz. fotografie). Všimněte si především slečny v dolní řadě uprostřed :)

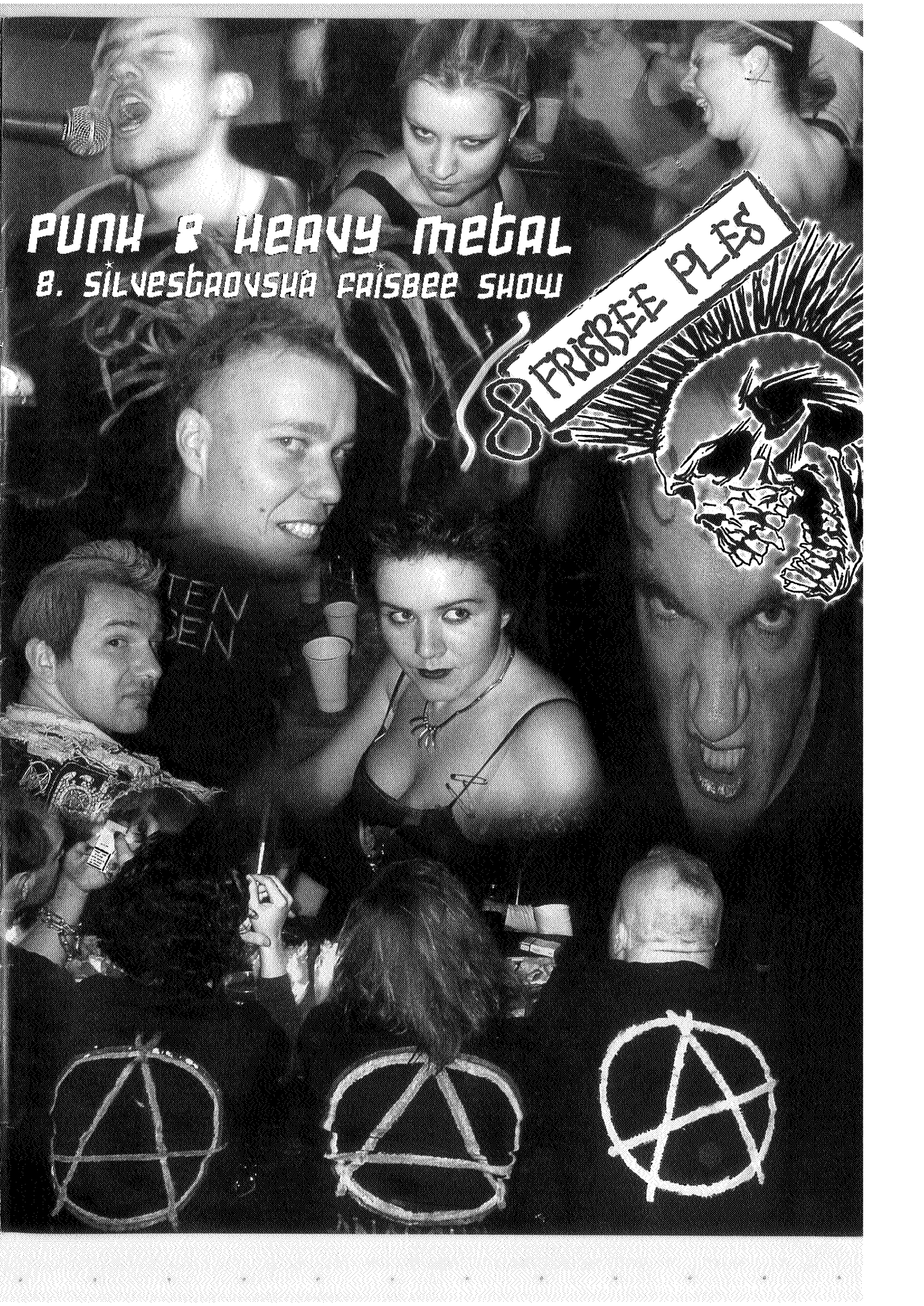
Kamarádi ...

Přístě:

hmr ČR mixed, yellow submarine05, **Paganello 05** profil a jiné zajímavosti.

PRÁVĚ PAST VYJÍŽDÍ 22. květnem 2005. Rozváření je 12. květnem 2005.

PUNK & HEAVY METAL
8. SILVESTROVSKÁ FRISBEE SHOW

PUNK & HEAVY METAL

8. SILVESTROVSKÁ FRISBEE SHOW

8. frisbee ples

Kikirikííí. Tradiční místo, čas a schéma. Starý tým a nové téma. Jak jinak, že. Osmička má dvě kolečka a účastníci plesu dvě možnosti. Punk a Metal, otázka i odpověď, jen která je která. Otázek je víc a víc a času málo. Plachta je hotová, Wacki se loučí. Kamna dělají dojem, že hřejí.

Andy stojí na pódiu a dívá se do dálky. Moc dobře ví, že ho sleduje Valerie a chce si tu chvilku náležitě užít. Všichni mají co pít, co jíst a někdy i co dělat. Fotbalisté i jedlíci mají blízko k hudbě. Tedy alespoň dnes večer. Cz.ert zbožňuje žuzláni cizích uší. Má štěstí, všichni mu rádi drží. Radka pláče a křičí jak tři chlapy na pánském záchodě. Přál bych vám vidět její výraz, když byla vysvobozena. Dr.Úd dopije brčkem houbovej čaj u baru a pak jde zpívat další ze svých setů. 64 metlíček a punkerů se ho snaží vypískat z pódia. Velký stříbrný boty pogujou u pravýho repráku. Kája tančí! J A s ním v duchu každá správná punkerka. Potkání se vyhřívají ve skříni u kamen. Libča ještě není do půl těla. Petr M. a Petr J. se potkají očima přes bar. Jo, dají si panáka. A bum, bum, bum, bublinky se se slzami v očích objímají a celofánci nad kamny jim do toho šustí. A jsme zpátky, v novém roce. Pivo teče netradičně proudem. Tam i zpět, jak to kdo cítí. Svítá. Sázka na riskantní téma vyšla. Ještě měsíc před plesem to ale vypadalo, že letos snad nikdo nepřejede.

Kikirikííí. Otázka zní: Metal? Odpověď zní: Většinou spíš Punk. Hurá a sláva chvilkové anarchii!

-parazit-

2-3/2005

PARAST

měsíčník, slunečník a větrník a Frisbee

L
E
T
J
E
T
A
K
S
V
A
D
V
E

SIMON

v tomto čísle nalzžete

• evropská mg7 • paganello 05 • okénko do pravidel • windtalk windcup

Milé čtenářky, milí čtenáři.

Bude to těžký. Pokud jste viděli návrat našich zlatých hochů z Vídně. Tisíce nadšených lidí, kteří na chvíli uvěřili v jeden stejný sen. Na pódiu lehce opilí hrdinové, vedle nich mírně fanatičtí moderátoři, kteří mámili dav co dvě minuty pokřikem „Kdo neskáče není Čech, hop, hop, hop. Ukažte svůj malíček, hop, hop, hop.“ Těžký konkurent, ten hokej. Nebude snadný lidi přesvědčit, aby ukázali svůj prostředníček a vydali se po stopách, které nejsou vidět, protože létat je tak snadné. Nebo konkurovat mistrovskými tituly? Porazit taky Kanadu ve finále. No to je asi trochu předčasný. Snad příští rok nevyhraje ještě mistrovství světa ve fotbale. To už bychom neměli snad žádnou šanci. Že bychom pak mohli pracovat na kvalitě? Jasně, tak se přijďte podívat na tréninky „Opičího prdu“. Uvidíte spíš sraz invalidů než 14 lidí létajících po hřišti v plném nasazení. Je to pěkný sen, začít trénovat víc a intenzivněji, jenže tělo nás nějak neposlouchá. Možná bychom měli začít poslouchat naopak my svoje tělo a věnovat se mu i tak trochu mimo ten náš sport, aby kvůli nám nesnižili hranici pro Masters. Chrást bez alkoholu. Myšlenka hříšná stejně jako sám alkohol. Nebo jezdit jen na turnaje do Holandska. No, abychom pak nezapomněli, že jsme zapomněli naběhnout. Nebo už jsme naběhli? Naběhneme si každopádně a někdy možná i pro disk Rostock I se ten film bude jmenovat. Že tomu tak nebude? Fajn, tak trénujte a ukažte nám to. Ať je o čem psát, ať můžeme jít unaveni spát, slyšet vítr vát a nemuset sami sobě lhát, natož se pak bát - vždyť je to jen disk - šach mat.

Létavé léto s létajícím výliskem v látkách letmo lemovaných lepkavé lady a nálady ladící líně k lícím lidí ladně lelkujícím v láskách přelétavých Vám přeji

Dejř a Carlos

Soutěž

Rostock 2005

I když ohlas na soutěž z minulého čísla nebyl bůhvíjak veliký (6 soutěžících), rozhodli jsme se v této taškařici pokračovat. Tentokrát můžete vyhrát disk na Ultimate („hvězdu“ od Discraftu). Kolik jich je ve hře vám zatím neprozradíme, ale u jednoho nezůstane. Soutěžní otázka bude tentokrát velmi prostá:

„Pokuste se uhodnout umístění všech třech českých týmů na nadcházejícím Mistrovství Evropy v Rostocku.“

Pokud se nikdo netrefí přesně, tak vyhraje ten účastník, který bude nejbližší. Pro jistotu vám připomeneme, že v Rostocku budou startovat: Hot Beaches (v kategoriích women), 4 Fingers a Terrible Monkeys (oba v kategoriích open). Na stránkách mistrovství (www.eucc2005.org) najdete mimo jiné seznam účastníků se týmů a pokud trošinku počkáte, tak by tam mělo být v dohledné době i rozlosování do skupin a formát turnaje. Uzávěrka soutěže je 30. června 2005. Hodně štěstí.

Jinak rozřešení minulé soutěže je následující:

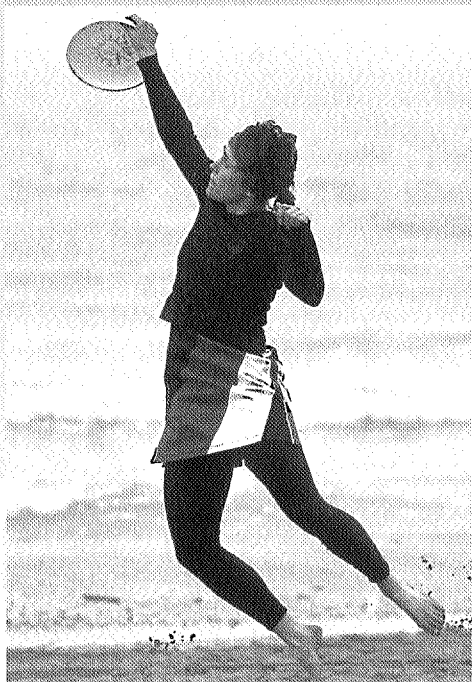
1. B, 2. A (uznáno by bylo i C),
3. B, 4. A, 5. C

Výherci jsou:

**Eva Kostnerová (Plzeň),
Václav Petr (Praha)
a Pavel Voloczek (Praha)**

- cenu si mohou vyzvednout v redakci (nejlépe se domluvit elektronickou cestou)

Ceny do soutěže věnovala firma Discipline (www.discipline.com). Děkujeme

Kam za létající kultúrou

- květen 28-29/2005 /německo/
Chiceria /ženský turnaj - Sauerlach/
info: birgit.immen@pro7.de
- květen 28-29/2005 /německo/
Norimberk
info: www.frisbee.de
- červen 4-5/2005
2. cel /slovensko/
info: chorche@gmail.com
- červen 18-19/2005 /rakousko/
Malvarna dusi /mixed/
info: www.ultimatevienna.com
- červen 18-19/2005 /rakousko/
Rumbacup 05 /ried/
info: www.ultimatevienna.com
- červenec 2-9/2005 /německo/
ME klubů 05 / Rostock
info: www.eucc2005.org
- červenec 16-17/2005
Atrucup 05 / losiná u plzně
info: atrucplzen@centrum.cz
- červenec 23-24/2005
Chrutenice 05 / oslavenecký
info: prucha@gmail.com
- srpen 13-14/2005
České Budějovice / 3. cel
info: tym@3sb.org
- srpen 27-28/2005
Tapolca / 4. cel
info: www.ultimatevienna.com
- září 3-4/2005
Rosice / open mistrovství ČR
info: www.cald.cz
- září 16-17/2005
SK / finále CELU 2005
info: www.ultimatevienna.com
- září ?/2005
? - mixed mistrovství ČR
info: www.cald.cz

Česká Asociace Létařského Disku
P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@email.cz, www.cald.cz

obsah

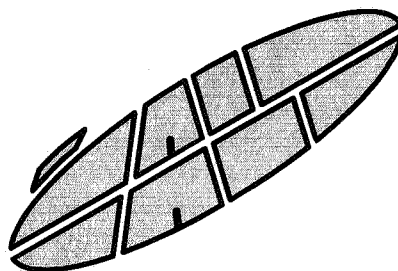
1. čald informuje
2. ústí nad labem / hmr ČR mixed
4. rozhovor / ewa wohlrabová
7. jedna z možných cest do říma
8. asko vienna cup / cel 05
10. paganello 2005 / pláž
15. sandsplash / pláž
16. rozhovor / mike grant
21. kodaň / turnaj
22. okénko do pravidel
23. sponzoring a středoškolská liga
24. windmill cup / amsterdam
26. eucc rostock / anketa
28. kecy-hecy

post 2-3/2005

frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:
dejf & carlos**Redakční rada:**
rada**Jazykové korektury:**
kačenka /tm/**Naše emailová adresa:**
past.redakce@gmail.com**Předplatné pro ČR a SR:**
david průcha
pod rapídem 5
praha 10, 100 00
telefon: 737 826 113**Foto:**
dejf, carlos /tm/, me2d /pd/, ruda /žz/
petr josek /fuj/, helmut prochart /cel/
ewyna /atruc/, internet /www/**foto na obálce:**
paganello 05 /petr josek/**čald informuje****ČALD**

Deset stupňů ke zlaté aneb výběr ze společných večerí VR ČALD - 13.4. a 17.5. 2005 a taky trošku náborová agitka.

1. Termínovka:
28.-29. 5. Norimberk (open); Mnichov (women)
4.-5. 6. 2. CEL-Slovensko (open, women); mistrovství Rakouska (mixed)
11.-12. 6. DG Lochna (Úd open)
18.-19. 6. Rumba cup (open, women); Attersee Rakousko (mixed); DG Berlin
25.-26. 6. Zatím nic
2.-10. 7. ME klubů, Rostock (open, women, masters, juniors)
16.-17. 7. kvalif. ATRUcup - Losiná u Plzně (open)
23.-24. 7. Chrustenice (open)
30.-31. 7. Zatím nic
6-7. 8. Zatím nic
13.-14. 8. 3. CEL - Česko - ČB (open, women), Who is Baby (coed)
20.-21. 8. Zatím nic
27.-28. 8. 4. CEL - Maďarsko (open, women)
3.-4. 9. BOA cup - pravděpodobně MR OPEN (open); VH
10.-11. 9. Zatím nic
17.-18. 9. CECL2005 (open, women)
24.-25. 9. asi MR COED (coed)
1.-2. 10. DG Praha (Czech open)

2. Ceny na MR 2005 v kategorii open a ženy, které proběhne na začátku září v Rosicích u Chrástí (3. - 4. 9.), budou stejné jako loni, dřevěné disky s vyřezaným textem.

3. EFDF byla zaslána konkrétní nabídka (naditá lákavými informacemi) v souvislosti s pořadatelstvím Mistrovství Evropy v červenci 2007 v Praze. Vypracovalo ji organizační jádro celého projektu ve složení Jana Vejmelková, Jan Šolta a Vít Grigartzik.

4. Kontakt na VR ČALD a pracovní skupinu „ROZVOJ“:
info@cald.cz, rozvoj@cald.cz

5. Stále hledáme vhodného pisálka, šikulu či jednoduše kandidáta na přepracování skript o frisbee, která kdysi vyšla na FEL-ČVUT a jsou již beznadějně rozprodána.

6. Pracovní skupina „ROZVOJ“ hledá nové členy do svých řad (pro plánované akce školení učitelů po celé ČR).

7. Na adrese www.cald.cz je zprovozněn nový web ČALD. Na stejný web bude kromě toho přesměrována i doména frisbee.cz. Mějte prosím trpělivost, informace se snažíme doplňovat. Jednotlivé sekce na webu jsou rozděleny mezi členy VR a tak pokud vám nějaká informace chybí, obraťte se na konkrétního ouřadu:

- sekce začínáme (Dejf)
- sekce hry s diskem (Kristína)
- sekce hráči (Médča)
- sekce teamy (Kačer)
- sekce turnaje (Ivánek)
- sekce rozvoj (Kristína)
- sekce reprezentace + Aj-web (Petr Josek)

8. Na novém webu ČALD jsou k dispozici stanovy asociace a odkaz na e-shop s disky.

9. V září na MR open v Rosicích u Chrástí na plánované VH 2005 se bude volit nová VR. Hledáme vhodné kandidáty, kteří mají především chuť pracovat.

10. Sponzorská brožura je k dispozici k nahlédnutí na webu Terrible Monkeys: monkeys.jinak.cz.

sepsal DP

Ústí nad Labem / hmr čr 05 / mixed

kačerr (33)

Opět, zhruba po roce, se konalo halové mistrovství republiky v kategorii mixed (smíšená družstva se shodným počtem mužů a žen a protože se hraje 5 na 5, tak konkrétně to znamená 2 nebo 3 ženy v sestavě obou týmů každý bod, oba týmy musí mít v každém bodě na hřišti stejný počet žen, útočící tým volí). Vše se odehrálo na stejném místě jako před rokem, tedy v hale TJ Chemička na Kliši, v režii shodného organizačního týmu pod záštitou ČALD.

Protože se jednalo o mistrovství republiky, zúčastnily se tohoto turnaje víceméně všechny týmy, neúčastnily se pouze týmy BOA a Frkot, zřejmě z důvodu nedostatečného počtu žen v členské základně. Navzdory tomu, že se jednalo o mistrovství republiky, tak některé týmy přistoupily k tomuto turnaji poněkud volněji a mírně zředily svoji sestavu nasazením důležitých hráčů do svých „B“ týmů. Přesto, a nebo možná i právě proto, byl průběh turnaje velice napínavý a do poslední chvíle nebylo jasné kdo si zahraje finále ani jaké bude pořadí na dalších místech.

Herní systém turnaje byl jednoduchý. Hrál každý s každým a nakonec 2 neúspěšnější týmy finále. Protože týmů bylo dohromady 9 (7 „A“ týmů + 2 „B“ týmy), znamenalo to pro každý tým 8 zápasů o délce 25 minut a pro finalisty ještě jeden bonbónek v podobě třicetiminutového zápasu. Jak jsem se již zmínil, průběh turnaje byl velmi zajímavý, a ihned po odehrání prvních několika zápasů bylo zřejmé, že turnaj se rozdělí na jakési dva mini turnaje.

Méně důležitý, nicméně i tak zajímavý o 7. místo mezi Rektálními vyšetřeními z Brna a „B“ týmy pražských Terrible Monkeys a Žluté zimnice. A více důležitý, protože se v něm hrálo o 1. místo, tedy o vše, mezi Pražskými týmy: Prague Devils, Žlutá zimnice, Terrible Monkeys a Pražská sedma, kterým chtěli, a to velmi úspěšně, ukázat, že nejen v Praze se hraje dobré ultimate. Plzeňské Atrofované ruce a 3SB z Českých Budějovic.

Nejprve zmíním, jak dopadl souboj o sedmé místo, protože tam to nebylo až tak složité. Vzhledem k tomu, že týmy

bojující o tuto příčku byly výrazně slabší než ostatní týmy, tak ve většině zápasů těmito silnějším soupeřům hladce podlehly (našlo se pár výjimek, kdy se těmito slabším týmům podařilo vystrašit své favorizované soupeře, ale vždy měly nakonec k vítězství příliš daleko). Důležité zde tedy byly jen 3 zápasy a to křížové zápasy mezi těmito týmy. Zápas TM „B“ - Rektální vyšetření a TM „B“ - ZZ „B“ byly velmi vyrovnané a v prvním z nich se radoval tým z Brna z jednobodového vítězství, v druhém případě stejně mohli slavit hráči Terrible Monkeys. O pořadí na posledních třech místech tedy rozhodl zápas RV - ZZ „B“, ve kterém překvapivě hladce zvítězila Žlutá zimnice (asi o 6 bodů), čímž si zajistila nejlepší skóre z těchto týmů a při shodném počtu vítězných zápasů (1) získala sedmou příčku. Osmí skončili TM „B“ a devatě Rektální vyšetření.

V „horní“ skupině bylo vše ještě mnohem zajímavější. Již první hrací den každý z těchto týmů alespoň jednou prohrál a s největšími nadějemi na finále do druhého dne vstupovaly týmy Atruc, PD, ŽZ „A“ a 3SB. Hned v prvním nedělním zápase porazili Plzeňští Atruc Zimnici, čímž si v podstatě zajistili účast ve finále. Neděle nevyšla Budějovickému týmu, který prohrál ještě dvakrát a propadl se na 6. místo. Dobře hrály Opice, kterým se vrátil do sestavy klíčový hráč, jež se zranil v průběhu soboty (Tomáš Radil - několik stehů na hlavě), ale stačilo to jen na 4. místo. Pražská sedma tak nějak horní skupinou proplovala víceméně již delší dobu bez šance na finále, ale nakonec z toho bylo 5. místo. Žlutá zimnice zkazila první den utkání s Prague Devils a druhý den ještě hůře utkání s Atruc, čímž se připravila o lepší umístění a skončila 3. Atrofované ruce překvapily snad všechny a jako první si zajistily účast ve finále, ve kterém byly podle mne a podle předchozích výsledků favority, což víceméně dokazovaly zhruba tak ve třech čtvrtinách finále, ale pak se pravděpodobně projevila jejich menší zkušenost s hraním vypjatých koncovek a nakonec prohrály (9:12). Vítězi turnaje a mistry republiky se stali hráči Prague Devils, kteří podávali velmi kolísavé výkony

v průběhu turnaje a chvílemi to vypadalo, že si hrát finále ani nezaslouží. Jenže měli zřejmě i trochu štěstí (hlavně první den), a přestože s Atrofovanými rukama ve skupině prohrály ve finále ukázali silnější nervy ve vypjaté koncovce a zaslouženě zvítězili. Takže mohou slavit a na to, zda vítězství bylo nebo nebylo přesvědčivé, se historie ptát nebude. Získali tím třetí mistrovský titul v řadě (po titulu z venkovního Mixového mistrovství a open mistrovství v hale), což je poměrně úctyhodná série, ale jak se říká, na každého jednou dojde a již teď se ostatní týmy připravují na to, v příštích sezónách je alespoň o některé z těchto titulů připravit.

Tento turnaj mimo jiného zakončil halovou sezónu, což spousta lidí přivítala, protože zastávají názor, že pořádné ultimate se dá hrát jen na pěkném zeleném trávníku, některým je to jedno, hlavně, že disk letí a točí se, kde se to děje není podstatné a někomu je to možná i trochu líto, protože kde jinde se dá odehrát turnaj pouze overy?

výsledky

1. prague devils

2. atruc

3. žlutá zimnice 1

4. terrible monkeys

5. prague 7

6. 3sb

7. žlutá zimnice 2

8. terrible monkeys 2

9. rektální vyšetření

spirit of the game:

masters' age limit increase

WFDF is increasing the age limit for the ultimate Masters' division to 33 over the next 4 years in order to encourage a more realistic separation from the Open division. more

In keeping with some national ultimate organizations and the general sporting world, the age definition for Masters players at all WFDF Ultimate events will be raised using the following scale:

2005: 31 on December 31st

2006: 32 on December 31st

2007: 32 on December 31st

2008: 33 on December 31st

For each year, Section 105 (Classification of Players) will read as follows: (Note: Section 105 refers to Masters starting at 35 years for all disc sports other than Ultimate, and 30 for Ultimate)

„Master Division: Available to players who reach at least their 35th birthdays during the calendar year in which the tournament begins. For the year 2005, the Masters division for Ultimate is available to players who reach 31 years of age during the cal-

endar year in which the tournament begins. For the years 2006 and 2007, the Masters division for Ultimate is available to players who reach 32 years of age during the calendar year in which the tournament begins. For the year 2008, the Masters division for Ultimate is available to players who reach 33 years of age during the calendar year in which the tournament begins.“

At the WFDF Congress and Players Congress in 2006, we will look to re-visit this issue to see if the age restriction should continue to increase and if so at what pace. This change is supported by the WFDF Ultimate Committee, for the following reasons. The overall skill level of Masters Teams can be greatly affected by recruiting 30 and 31 year olds who may play Open most of the time but are enticed to play Masters for only World Championship tournaments. This is counter-productive to encouraging true Masters teams who train and stay together even in years there are not World tournaments.

An age of at least 33 better reflects the intentions of this division. It will keep the Masters division unique and attractive for players who have reached their autumn years in the sport.

Already Canada and the USA are increasing the age of their Masters divisions, in part to keep true to what it means to play in this division. In both countries the division is thriving both in terms of level of

play and number of players. This is partially due to the division providing something different from Open, not just a Division where Open players who miss out on Nationals can play.

For the other divisions, we shall have to wait and see if the further maturing of the sport creates new demand for these divisions also in the Masters. For that reason, revisiting this issue again in 2006 is necessary.

■

short cuts

World Juniors goes to Boston

Mistrovství světa Juniorů v Ultimate bude hostit Boston a to v termínu od 13. do 18. srpna 2006.

spirit on-line foul

while working as a webmaster and translator on pages devoted to Ultimate in the 90s I committed a spirit foul by spreading a short information overview called "10 simple rules". You can find it on many ulty team pages now, translated into various languages. The order of the rules begins with the field size and ends with the Spirit of the Game. This should be changed! The Spirit rule just has to be the rule no.1 - just as in the official WFDF rules! Changing this shouldn't be too difficult. It's not just a matter of penpushing, it is crucial. These short memos are the initial impression newcomers get about ultimate, they represent our sport. ACT NOW! Please check out your local team webpage and - if necessary - ask your we master to change the order of the rules. Cheers, Ed

mistrovství evropy v discgolfu

První červencový týden, respektive jeho závěr bude patřit ME v discgolfu, které bude hostit Finsko. Českou republiku bude zastupovat pět hráčů. Více na: <http://www.ec2005.net/>

frisbee v Ústí nad Labem

V Ústí nad Labem vzniká nový team. Už má své internetové stránky: <http://www.volny.cz/frisbeeul/> Podpořte je, ať se co nejdříve dočkáme jejich účasti na turnajích.

nové disky

Do Čech dorazila nová vlna disků. Je jich celkem 500. Na výběr máte z designů Terrible Monkeys, Hot Beaches (první disky) a také je tu nový design Čald.

Kontakt: czert@email.cz

ewa wohlrábová / atrofované ruce

katp (hb)

Eva Wohlrabová (26) to myslí se sportem úplně vážně. Na svůj původní plán žít se házenou sice rezignovala (zvolila sedací zaměstnání při zpracovávání úvěrových analýz pro firemní klientelu v HVB Bank), ale sportovní duch ji neopustil. Svou vášeň provozuje Ewyna doslova do roztrhání těla. Naposledy tak činila nedávno a bohužel s následky, takže si jak spoluhráči z Atrofovaných rukou a Hot Beaches, tak soupeři z ostatních týmů budou muset na tuto milou, vtípnou a veselou hráčku nějaký čas počkat, ale pozor, rozhodně ne zapomenout - vrátí se a brzy.

Ještě před pár dny jsi se jako opora týmu přihlášeného na letošní ME připravovala účastí na turnajích a trénincích a teď to vypadá, že si na disk nějaký ten pátek ani nesáhneš. Jak se to celé seběhlo a kdy bys podle doktorů mohla zase nastoupit na lajnu?

Kodaň a jeden nešťastný, nevinný a hlavně úplně zbytečný pád. Ten disk jsem stejně neubráníla. Odnoslo to pravé rameno. Doktorů byli na informace hodně skoupí, takže nemám moc přesnou představu o době rekonvalescence. Za cca. 2 měsíce bych měla jít opět pod kudlu. Odstraní mi dráty a pak nastoupí rehabilitace. Snad to všechno půjde dobře a na lajnu se ještě postavím. Osobně to vidím minimálně na půl roku. Nemá smysl to uspěchat, to už vím.

Sportu se věnuješ už pěknou řádku let. Nejdřív to byla házená, kterou před dvěma lety vystřídal ultimate. Těch zranění, k tvé smůle, už bylo v minulosti více. A vždycky se zvedneš a hraješ dál. Jak to zvládáš?

Házenou jsem hrála 12 let. Na to, jak je ten sport drsný, jsem měla poměrně štěstí na menší počet zranění. Nakonec to byly stejně vleklé zdravotní problémy, které mě donutily skončit. Bylo to před 6 lety, pak jsem se zacyklila: 2 roky zoufalství při sportovní nečinnosti, 2 roky nohejbal a 2 roky frisbee. Teď jen doufám, že se mi podaří ten cyklus narušit?! Nevím, jaká sportovní disciplína by měla následovat, když se likviduju i při bezkontaktním sportu. Můj doktor už mi veškeré další sportovní aktivity rozmlouvá, ale já bez toho nemůžu být. Jsem na to zvyklá a naplňuje mě to.

Kdy ti zdravotní stav umožní vrátit se do práce?

Vůbec nemám ponětí. Naštěstí věci se dají řešit operativně a všichni kolegové se mi maximálně snaží pomoci a řeší akutní pří-

pady. Jsem služebně nejmladší, tak je to pro ně kolikrát mnohem menší problém než pro mě. Jen mě mrzí, že z toho vypadnu právě v období, kdy naše oddělení prochází dost významnými změnami.

Spřádáš plány, co se zaměstnání týče, o případné změně, postupu, přestupu? Nebo je tohle práce, kterou jsi vždycky chtěla dělat?

Neumím moc plánovat a nerada to dělám. V práci a vlastně i v životě kolikrát na osobních plánech vůbec nezáleží. Bankovníctví nebyl můj plánovaný obor. Nerada odcházím od rozdělané práce a tady jsem teprve na začátku, tak o žádných radikálních změnách nepřemýšlím. Na téhle pozici, i když mi není šitá na míru, uplatním hodně teorie v praxi a analytická praxe je dobrá pro bankovní obchod a obchodní zkušenosti se dají uplatnit všude, jde jen o to, jaký produkt se prodává. Uvidíme kam se dostanu. Mým snem bylo žít se házenou :).

Co vedle práce a sportu provozuješ nejčastěji a s největším potěšením?

Zase sport, ale taky taková ta klasika - knihy, hudba, film. Baví mě příroda, i když jsem od mala musela makat na našich plantážích, nemám k tomu odpor ani teď, narozdíl od bráchy. Cestování, mám na mysli ty cesty na vlastní pěst s batohem na zádech, někde v horách nebo na kole nebo autem do neznáma. A psi, ti mi umí zvednout náladu, i když ji mám pod psa.

Po jakých místech jsi se svým batohem cestovala? Čekalo tě na cestách překvapení v podobě kulturních odlišností?

Moc toho nebylo, ale kvantita není kvalita, že? :) Jde o to, že jsem hrála házenou a jenom házenou a měla jsem klapky na očích. Pak jsem poznala jiné lidi s jinými zájmy a s nima jsem navázala na puťáky po Čechách a Slovensku, který jsem absolvovala jako malá. Jeli jsme do Rumunska, Bulharska, USA. A co hraju frisbee, zas mám klapky na očích :).

ewa očima evex

Ewyna je milá, společenská, usměvavá, ambiciózní, angažovaná, veselá, oblíbená, sportovně nadaná, nekompromisní, emotivní, organizační, mladá, klidná, momentálně zraněná, normální holka, která někdy pije, někdy kouří a někdy mluví sprostě. Osobně se známe asi 4 roky, před tím jsme se znaly jen přes společné kamarády, až se jednoho dne naše plzeňské kamarádky kruhy protly a my jsme se potkaly na tréninku nohejbalu a příjemně jsme se shodly, že hledáme TEN SPRÁVNEJ SPORT pro nás. Já jsem se po čase utvrdila v tom, že nohejbal to opravdu není a poslechla jsem Zdeňku, která mě už asi dva měsíce lanařila na frisbee - "je to ten nejlepší, nejskvělejší, nejúžasnější sport pro tebe, a ty lidičky jsou úplně boží...". Zkusila jsem to a když jsem po pár měsících potkala Ewynu a řekla jí, že "je to ten nejlepší, nejskvělejší, nejúžasnější sport pro tebe, a ty lidičky jsou úplně boží...", bylo jasno a my jsme ten sport našly. Ewyna byla už od začátku hrozně nadšená a zapálená pro frisbee, její předchozí zkušenosti s házenou jí pomohly a moc jí to šlo. Bylo vidět, že jí to opravdu baví, až začala jezdit na zahraniční turnaje. Atruc z toho měl celkem užitek, protože přinášela cenné rady a zkušenosti, ale pro ni to v jednom směru až tak veselé nebylo. Už na první trénink přišla s ortézou na jednom kolenu. Nevím, jestli to bylo jejím nadšením a zapálením pro hru, tím, že do všeho jde naplno, ale po jednom turnaji přišla s ortézami na obou kolenou a po jiném turnaji dokonce skončila v nemocnici a objevila se s další ortézou na rameni. Až dokonce se mi chce říct, že tenhle sport si spíš našel jí! Ale myslím, že jí to stejně neodradí a jakmile to bude jen trochu možné, zase ji uvidíme, jak se stejným nasazením pronásleduje ty naše placaty lítací nesmysly.

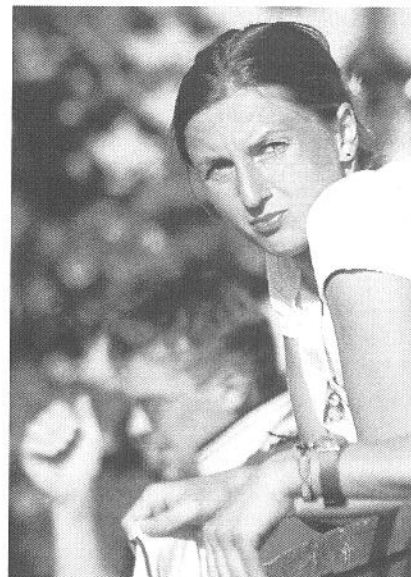
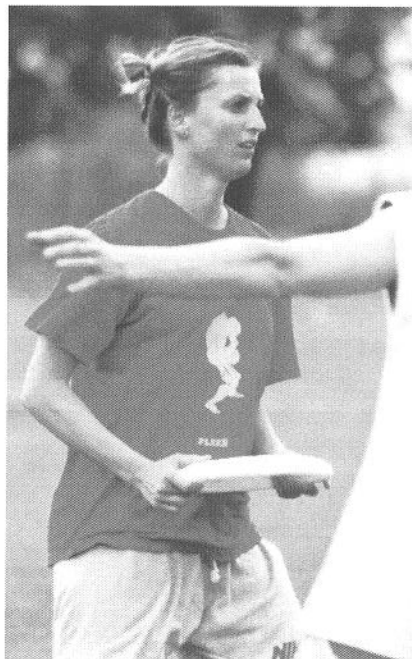
V Rumunsku mě překvapil naprostý nezájem o cyklistu, ležícího v kaluži krve na kraji silnice. Všechny auta ho svorně objely včetně našeho autobusu a nikdo nehnul ani brvou. A my jsme se nezmohli na nic jiného, než na pár udivených výkřiků a zmatených pohledů kolem.

Tak a teď k frisbee. Který Atrucák tě draftoval do týmu a jaké byly tvé první dojmy z ultimate (pravidla, lidi, turnaje...)?

Evex. Hrály jsme spolu nohejbal. Poprvé jsem o frisbee slyšela od P.D. (bývalý člen Atrucu). Myslela jsem si, že si smažky hází v parku diskem a říkají tomu, že hrajou frisbee. Od prvního tréninku jsem měla jen pozitivní dojmy, jak ze hry, tak z lidí, i když Atruc byla pro mě nejdřív trochu zvláštní sebranka :). Vyvrcholením mého nadšení byl můj první turnaj (Yellow Submarine). Pamatuju si, jak mě dostala hra Monkeys ve finále. Po tom zmatku na tréninku (Atruc fungoval jen něco málo přes rok) jsem konečně viděla, jak se hraje frisbee.

Ultimate Frisbee. Co tě první napadne, když slyšíš tahle slova? A co pro tebe znamená ultimate i se vším, co k němu patří? Můžeš srovnávat s házenou?

Ideální, krásný, fyzicky náročný a vysoce společenský sport. Momentálně je u mě na vysoké přičce žebříčku potřeb, stejně, jako

byla házená. Snažím se věci dělat naplno, možná proto mě to vždycky vcucne a mám pak klapky na očích. Až následně vidím nedostatky. Za ten zásadní v házené považuju rivalitu až nenávisť mezi jednotlivými týmy, kterou v nás trenéři a funkcionáři probouzeli. Zvlášť derby pak byla dost ostrá záležitost. Často se o surovost postaraly i výkony některých rozhodčích. Frisbee má ducha, ať se tomu říká třeba spirit of the game. Baví mě hra, ten oboustranný spolek a individualita lidí.

Přeješ si, aby se ultimate rozšířil a dostal do povědomí široké veřejnosti? Předešlo by se tak mnohdy otravnému vysvětlování, v čem hra Ultimate vlastně spočívá, ale hlavně by tak sport dostal větší finanční podporu. Nebo ti vyhovuje stávající situace?

Určitě jsem pro rozšíření, byla by škoda, aby tak skvělý sport nepoznalo víc lidí. Sponzoři přinesou peníze, super, ale taky omezí svobodu. Čím víc peněz, tím míň svobody. Takže se frisbee dostane úplně někam jinam, než kde je teď. Ale jiné země to taky zvládly a na mezinárodních turnajích se zdá, že s frisbee je všechno v pořádku (i když ta Kanada a open finále ve Finsku ???). No, je to téma na dlouhou diskuzi. Každopádně, já agituju na každém kroku a vydělávám jen na frisbee :). Takže nějaký ten sponzor by se hodil. Jsme ještě hodně daleko za takovým fotbalem, hokejem apod., abychom se o frisbee měli bát. Navíc. Současný stav, tj. vysoká organi- »

začnící angažovanost všech hráčů, vytváří silné pouto k frisbee u nás všech. Je to jiné, než když ti trenér a nějaký sportovní svaz zajistí podmínky pro výkon a na tobě je pak jen hrát. Musí-li se hráč o fungování týmu zasloužit, mnohem víc si ho pak váží a jde mu o to, aby všechno fungovalo co nejlépe. Nikdo přece nemá rád zbytečnou námahu.

Jaké zážitky a vzpomínky sis odvezla z loňského MS ve Finsku? Máš pocit, že tě pozorování předních světových týmů hemně obohatilo?

Byla to skvělá zkušenost, silný zážitek a radost, že se toho můžu účastnit. Osobně jsem se hodně soustředila na momentální zdravotní problémy, což dost poznamenalo dojmy z vlastní hry. Sledování těch ostatních mě určitě obohatilo, ale spíš o další euforii. Sleduju hru jako celek a neumím si z toho moc vytahovat nějakou herní taktiku. Zřejmě málo zkušeností. Naopak nemile mě zaskočily moresy některých zkušených týmů, např. Kanady.

S Atrofovanýma rukama trénuješ už 2 roky. (Zní to trochu morbidně, vzhledem k tvé momentální situaci). Během té doby jste ztratili svého kapitána, který se odstěhoval do Prahy. Podepsalo se to na týmu nějak?

Jo, trochu morbidní, ale momentálně trefné. Odchod Dr. Úda hodně z nás rozhodil, řekla bych. Nějakou tou etapou tápání jsme si prošli. Trénovat začal hned od

začátku Dodo a mám za to, že to dělá dobře. Nad tréninky přemýšlí, mají hlavu a patu, vysvětlí použitelnost ve hře. Nedostatek vidím jen při kaučování zápasů, ale tuhle funkci zastává Úd, funguje to, tak je to v pořádku.

Jak se daří týmu, který nemá v místě svého působení nikoho, s kým by poměřil síly? A když už jsme u toho, chystá plzeňská ultimate scéna nějaké překvapení v tomto směru?

To je problém. Nemůžeme po vzoru některých pražských týmů udělat otevřené tréninky a někdy tak bojujeme s malou účastí. Rozvoji frisbee v Plzni by pomohlo, kdyby nás bylo víc. Snažíme se nalákat nové členy, ale je to většinou takový koloběh příchodů a odchodů. Nevím, jaké překvapení máš na mysli, ale další plzeňský tým to rozhodně nebude. Snad jedna věc - došlo k dohodě s budějovickým 3sb na spojení pro CEL (open). Je to moc dobře. Doufám, že to přinese motivaci, nadšení a šťavu i do naší hry. Jeden CEL už společně absolvovali, tak hodně štěstí na další.

Loni jsi pomohla spojenému týmu PD/Atruc k prvenství na MČR v ženské kategorii, ale teď už hraješ za barvy Hot Beaches, s kterými jsi se vydala i na letošní ročník plážového Paganella. Preferuješ hru v mixu nebo v ženském týmu? Čím ti jednotlivé kategorie imponují?

Preferuju hru v mixu, ovšem když se jako mix hraje a ženský jsou brány za plnohodnotné články týmu. Tenhle sport je právě tímhle jedinečný a byla by škoda, aby kategorie mix zanikla. Poslední dobou mám ale pocit, že to k tomu spěje vzhledem k počtu mixových turnajů (a názorům spousty chlapů). Od loňského podzimu (po mé rekonvalescenci) jsem si tak zahrála hlavně díky Hot Beaches, které jezdí na CEL a další zahraniční turnaje. Baví mě i čistě ženská hra. Najdu tady možná mnohem větší uplatnění než v mixu a jsem ráda, že si můžu dávat i tuhle čistě ženskou záležitost. HB mají cíl (Rostock) a tým i vysokou odhodlanost a nasazení. To se mi líbí a strhlo mě to s sebou. (Možná proto jsem poslední dobou Atruc trochu zanedbávala). Prospělo by, kdyby se vytvořil druhý český woman tým, alespoň pro CEL. Na to je českých hráček přece dost!

Co jsi si z turnaje v Rimini kromě písku přivezla?

Skvělý zážitek ze hry a jedinečné atmosféry, lásku k frisbee na písku, radost z výborného umístění, utvrzení v tom, že moje fyzická na tom není nejlíp a bolavé koleno. Rimini je ten turnaj, na který se nezapomíná.

A co si hodláš (věřím, že to dokážeš) v budoucnu z „ultimatového hřiště“ odnést?

Neočekávám nic víc, než co si odnáším už teď - radost ze hry a z toho všeho kolem, z lidí, snad trvalá přátelství, ale hlavně už žádný úraz prosím!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Lucie (pb)

Říkejme jí česká a vedme ji místo do Říma třeba do Bruselu či Strasbourgu. Tento článek je reakcí na Carlosův z minulého čísla. Není tak úplně o Ultimate, ale mohl by být.

Již nějakou dobu pracuji v neziskovce, která pracuje s mládeží. Dobře vím, jak těžké je získat prostředky na činnost, na každodenní běh kanceláře, její pronájem a platy zaměstnanců. Oproti tomu je vcelku snadné získat peníze na projekt. Projekt, který má zdravou ideu, podrobný plán, schopný realizační tým, ohraničený čas trvání a jasně definované cíle a výstupy. Projekt, který šíří či rozvíjí dobrou myšlenku. Myšlenky máme všichni dobré, jen už je často neumíme porodit do tohoto světa. Realita je totiž myšlenkám nepřátelská (jak říká můj kolega Ondřej...).

Co potřebujeme, jsou motivovaní dobrovolníci. Máme ČALD jako právní subjekt. Máme Radku a Marušku, které vládou účetnictvím. Máme lidičky z rozvoje, kteří mají nějakou představu toho, co je potřeba, jsou schopni dát případnému projektu „shape“. Máme Past a web jako nástroje PR. „A všichni dohromady uděláme moc“... To asi ne. Ti všichni výše uvedení mohou pomoci při realizaci nějakého projektu. Ale měli by mít jen poradní funkci! Ideální představa, jak by to mohlo fungovat?

I) Někdo přijde s nápadem na konkrétní projekt (co vše si představuji pod slůvkem projekt osvětlím později).

II) Buď bude sám a pak využije PASTi a ČALDu a pokusí se najít zájemce o členství v realizačním týmu. Nebo si realizační tým sestaví sám.

III) Projekt dostane svého guru z VR či někoho jiného zkušeného z frisbeeové obce.

IV) Zjistí se možné varianty financování této aktivity.

V) Pravděpodobně se napíše grantová žádost u některé z institucí, případně se projekt doplní sponzoríngem.

VI) Když vše dobře dopadne, dostaneme finance a projekt se uskuteční. Dojde k propagaci frisbee.

VII) Někoho to zaujme a rozhodne se

jedna z možných cest do říma?

udělat něco obdobného. Podaří se najít nového sponzora pro tento projekt na příští projektové období. Nebo to prostě skončí - i to se stává.

A jsem zpět u motivace. Proč by do toho někdo šel?

Všichni máme co dělat. Volný čas trávíme na turnajích, případně tím, jak si na ty turnaje vydělat...

Protože ne všichni máme podobnou zkušenost a někteří z nás by ji mohli brát jako skvělou praxi pro budoucí povolání (vždycky je fajn mít co napsat do CV). Protože píšeme diplomky, semestrální práce a potřebujeme uznat praxi. Pro mikrobiology nic moc, pro někoho jiného docela fajn a použitelné...

Protože fenomén dobrovolnosti a pocitu užitečnosti jsou stále trochu neprobádané končiny lidské psychiky, ale v praxi si spousta z nás potřebuje čas od času „pohonit ego“ na něčem užitečném.

Protože tým, který se projektu ujme, bude mít po jeho skončení možná nějaké finanční či materiální obohacení (nákup disků, metodik, dresů atd.).

Protože ještě stále stojíme na prahu epochy rozvoje občanské společnosti v tomto státě a dokud nevezmeme zodpovědnost za vlastní činy na vlastní bedra, nic moc (spíš nic) se nestane. S pečenými holuby to nikdy moc nefungovalo.

Proč ne? Chci říct, že děláme v životě spousta jiných zbytečných věcí, u kterých se nic neučíme ani nevyděláváme. Tak proč nezkusit tohle? (Každý rok píšu jeden grant dobrovolně a když dostanu finance, je to můj projekt a prostě si ho užiji. Vylepšuji tím své kompetence v oblastech, které mě zajímají...).

Blahopřeji, pokud jste se dostali až sem a neposlali mě s tím do kopru, protože „takových chytráků tu už bylo dost“. Dostávám se k tomu, co si představuji pod pojmem projekt v oblasti propagace a rozvoje frisbee a odkud mohou plynout finance. Šance, že bychom dostali něco z MŠMT či jiného ministerstva je nižší a nižší. Přecházíme na strukturální fondy EU, které musí ministerstva dofinancovat z vlastních státních zdrojů. Navíc platby z ministerstev chodí se zpožděním několika měsíčním.

Na místní úrovni by mělo být možné získat podporu z OÚ pravděpodobně v podobě příspěvku na činnost či bezplatného pronájmu prostor. Jenže který úřad má hřiště a nechce na něm vydělávat...

Mám dobré zkušenosti s programem Mládež EU. Ten se zaměřuje na mladé lidi a jejich iniciativy, výměny mládeže, EVS (Evropská dobrovolná služba) apod. Je tedy možné získat peníze na mezinárodní aktivity na kterých se podílí mladí lidé (obvykle do 25 let). Je možné mít v Čaldu dobrovolníka ze zahraničí, který bude mít na starost nějaký projekt rozvoje. Jednou z hlavních priorit je přeshraniční spolupráce, proč to nevyužít v rámci klubů zapojených do CELu? Je možné dělat krátké studijní pobyty, školení apod., které jsou sice mezinárodní, ale nebála bych se této spolupráce. V tomto programu nelze získat peníze přímo na sportovní aktivitu, ale dá se najít způsob, jak napasovat naše nápady do žádosti o grant.

Dalším takovým zdrojem jsou grantové programy Rady Evropy a několik dalších subjektů většinou působících na evropské úrovni. Proč bychom nemohli na rozvoji a propagaci Ultimate spolupracovat se sdruženími mládeže, dětskými domovy, univerzitami. Ty mají obvykle přehled o možnostech financování jejich činností.

Loňský rok byl vyhlášen evropským rokem vzdělávání sportem, škoda, že jsme toho nevyužili, dotace byly štědré. Možná bychom se měli více soustředit na občanský a podnikatelský sektor a hledat finance tam. A mohla bych pokračovat, už je to ale dlouhé dost. Nevím, nejsem profesionál, ale také nejsem přehnaný optimista a idealista. Píši jen o tom, co znám z vlastní praxe a o čem si myslím, že to má reálnou šanci na úspěch.

Konec nechávám otevřený, snažila jsem se své myšlenky krotit a být konkrétní. Pokud bude zájem, mohu se za pomoci někoho dalšího pokusit zmapovat možnosti a jednotlivé projektové záměry více rozepsat, tak aby vznikl materiál, ze kterého budeme moci v budoucnu vycházet.

Díky za poskytnutý prostor, je to fakt dlouhé. Uvítám jakoukoliv zpětnou vazbu, třeba někde u pivka... lucie@iynf.org

jájek (pb)

asko vienna cup

Akce: 1. CELový turnaj (open, women)

Hřiště: 2 fotbalová hřiště (tak nějak úplně normální - nic světoborného, nic šíleného)

Systém: netuším, hra asi 50 minut, ale to bych si vyměřila, jen vím, že neděle byla zkrácena na 35 minut :o)

Počet týmů: budu psát jen o ženskéjch, takže 5. HB, Chicas, 2 týmy rakušank podobných názvů; 1 složenina slovenska, maďarska a rakouska.

Jídlo: docela slušná snídane (Frankie z ní byl teda dost naštvanej, ale mě se zdála ok)

Večeře: jako vloni na Winter lize - luxusní špagáty s omáčkama a pro nelíné huby i s parmezánem:o)

Spaní: V tělocvičně, která byla pro část loserů prostě k nenalezení...

„Héřo, nezeptáme se tady někoho na cestu ke spací hale?“

„No Jájek promiň...(dlouhá zničující pauza)... já se rozhodně nikoho ptát nebudu, to je pod mojí úroveň!“

Takže jsme se jali hledání spací haly, když tu náhle jsme potkali posádku Atruců a Davidka, kteří ač ztracení, kochali se krásami místní superobří Strasse... Dali jsme se tedy do hledání společně. Spíš bych teda řekla, že se kluci domluvili, protože jsme pořád dokolečka jezdili kolem Praterských slečen (stojí jich na každém rohu asi deset - takže si malinko lezou do zelí, ale asi to mají nějak dohodnutý, či kýho výra).

Po několika nápadech na tutově zaručeně správnou cestu přišel Frankie s tím, že si je

řekla, do trenýrek se mi opravdu nechtělo... Jenže jsem musela, neb tak už to chodí, když si balím batoh v době, kdy za okny svítí sluníčko... Ještě že jsem si nebrala plavky a slunečník:o) Naštěstí je vždy poblíž Héřa, který zřejmě již ze zkušeností se mnou vozí vždy nějaké ty svrsky navíc a jehož tepláky mi opět zachránily...močový měchýř :o)

První zápas byl takový „zahřívací“. Vykleply jsme ty holky i přes řadu chyb asi 15:1 nebo tak nějak nehorázně, ale věděly jsme, že budem muset zamakat trochu víc v dalších zápasech. Naštěstí ten další byl asi ob jeden nebo dva, takže jsme moc nevychladly. Hrály jsme s tím zmixovaným týmem v totálním dešti v totálním bahně. Takže ten, kdo se tam položil, již nebyl

Vyráželi jsme z Budějovický asi kolem 21:05. Posádka Škody Felicia diesel slibovala pohodovou cestu - Ing. Ferda, Dr. Holub, doc. Héřa a moje malič...velikost:o) Kdo s Héřou jezdí pravidelně ví, že zásadně nevozí rádio, což po chvíli spolujezdce donutí ke zpěvu...nás nikdo nutit nemusel, už jeho figle známe :o) Když padly všechny šlágry od Nohavici po bratry Medvědy, byli jsme skoro ve Vídni. A tady bych se pochválila poprvé, neboť kdyby mě kluci v autě neměli, jistě by se k hřišti nedostali... Ta horší stránka je, že jsme k hřišti vůbec nepotřebovali...

skoro jist, že musíme přejet řeku. Takže jsme hledali mosty. No jo, ale to Frankie nevěděl, že tu jsou řeky dvě, takže jsme vesele přešli Dunaj a prali jsme to plnou parou zpátky na Prahu:o) Tam už i od přírody klidná povaha jako jsem já nasraně prohlásila, že už se na nějaký ježdění po Vídni může vy... a po uznání ostatních jsme se vrátili ke hřišti, kde jsme se rozhodli bezpečně přenocovat.

Snídane...a taky první výslech o tom, jaký jsme trdla, že nenajdem ani cestu do spací haly...Asi oprávněně:o)

Bylo dost nevlídno. Pršelo a abych pravdu

results

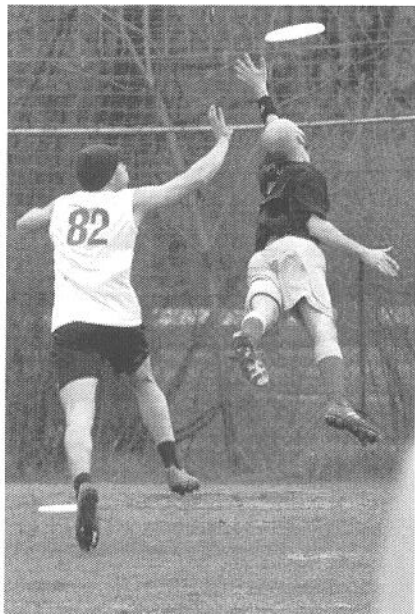
Open

1. MirSanZamperl	Munich
2. CUSB	Bologna
3.upsadaisy	Vienna
4. Fourfingers	Prague/Bratislava
5. ez-men	Vienna
6. thebigex	Vienna
7. Zex	Vienna
8. Monkeys	Prague
9. Monk's keys	Prague
10. Cuni&Pordí	Imola
11. Wunderteam	Vienna
12. Csada	Budapest
13. Winona Raiders	Mödling
14. Halladigaze?	Budapest
15. Outsiterz	Bratislava
16. Spin	Vienna
17. Atrafované ruce	Pizen
18. UFOzd	Ozd

SPIRIT: Atrafované ruce (Average: 8,4)

WOMEN

Hot Beaches	Prague
Freaky Beez	Vienna
Chicas	Bratislava
Frisky Beez	Vienna
Frisbee Cikok	Budapest
Spirit: Freaky Beez (Average: 9,1)	

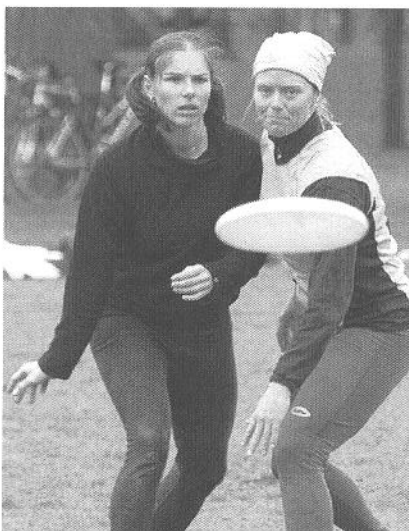

jako dříve... Bylo to myslím dost napínavý, ale asi né moc na koukání, protože to byl jak ping-pongovej zápas. Pořád turnovery. Nějak jsme prohrávaly a musím říct, že jsem v jednu chvíli propadla myšlenkám o tom, ať to skončí jak chce, jen ať už to proboha skončí... A ejhle, nějakým zázračným způsobem a za mohutného povzbuzování chlapíků u lajny jsme se zvedly a o bod vyhrály 5:4 (asi teda :o).

Zranila se nám Ája (dostala holení přímo mezi krk a rameno), tak jsem na ní v šatně mrkla a řekla jí, že jí pomůže nějaký alkohol, čehož se panečku chytlá s velkým nadšením sobě vlastním :o) Jak já holkám záviděla jejich prozíravost, se kterou si nejspíš balily... Vytahovaly jeden suchý svrsek za druhým, kdežto já byla odsouzená ke klepání kosy (fakt to balení nezvládám-vzpomínám si, jak jsem na pláž do Rostocku přijela s kopačkama... :o)

Třetí zápas nám nedovolili, kvůli tý voranici, která se rozprostírala na místech, kde ještě ráno byla fotbalová hřiště. To jsme se pěkně našvaly, protože už takhle maj ty CELy holky dost trapný, ale zase co se dalo dělat. Tak jsme si šly dát takovou poloteplou sprchu a hurá na věču.

Po věče se to nějak začalo nenápadně kumulovat venku, ale netrvalo dlouho, abych pochopila, že prostě Eura jsou Eura a že nad český pivo stejně není a taky na to, že tráva se uvnitř kouřit taky nedala. No prostě pohodička večer, jak už to tak bývá. Nějak se mi ale pařit nechtělo, protože

jsem ještě pořád nebyla vzpamatovaná z té noční okružní jízdy Vidní a taky jsem byla dost promrzlá, takže jsem se začala shánět po někom, kdo už se taky třeba měl k odchodu a bezpečně by mě dovedl do spací haly :o)

Ale v tom se ve sklepení hospody začalo tančit, takže jsem svůj odchod ještě o kousek posunula. Ale fakt asi jen o chloupek, protože únava se prostě někdy přebít nedá. No, takže o party se ode mě moc nedovíte, ale Me2d má snad docela povedený fotky, tak to zkuste touto cestou, pak-li že jste tak ještě neučinili. Ty vago, to už je dlouhý... Tak rychle...

V neděli jsme hrály zápasy dva a pak finále, takže jsme teda asi museli nějak vyhrávat, ale já už si to vůbec nepamatuju.

Vím jen, že se hrálo v parku, protože hřiště byla nepoužitelná a já si tak říkala, že bysme taky třeba mohli přádat CEL na Letný a vybírat 25 Euráčů za startovný... Ale zase je fakt, že s tím nikdo nemohl počítat a organizátoři taky mohli říct - není hřiště, jedte domů. I když, když nad tím tak přemýšlím, asi bych se ani nezlobila, kdyby to fakt řekli, protože v neděli byla fakt hustá kosa a já na sobě měla pořád ty mokré hadry ze soboty...

Vyhrály jsme, ale na vyhlásování jsem nečekala, neboť má posádka již čekala a všichni byli hladoví jak vlci. Domů jsme za hlasitého zpěvu dorazili fakt hodně v noci a vím, že jsem pak spala v teplém pelíšku jak nemluvně...

No a když to shrnu. S holkama jsme se sehrávaly a je jasný, že musíme všechny ještě dost zamakat, ale atmosféra v týmu byla fakt strašně příjemná. Byl to můj první turnaj s holkama a tak bych jim ráda takhle poděkovala.

Jinak celej turnaj docela změnil můj pohled na CEL. V tý ženské divizi je to fakt jen a jen voprůz. Stojí to majlant a člověk hraje čtyři podělaný zápasy za víkend pořád se stejnejma žabkama. Nad tím bysme se měly jako ženské zamyslet. Buď zvát mimo soutěž jiný „necentrální“ země, nebo nevím, zkuste někdo něco vymyslet. Založit jiný ženský týmy? Nechávám prostor k diskusi :o) A jestli jste to přelouskali až sem, tak máte fakt pevný nervy! Ať vám to lítá a bacha na bolístky!

I wanna make love to you aneb Paganello 2005

Tak mě přepadla taková tvůrčí krize. Zrovna, když jsem slíbil napsat článek o letošním Paganellu. Ale o čem ho mám napsat? Zajímá vás, jaká byla cesta? Mně by to na vašem místě bylo vcelku ukradený. Tak vás zajímá, jak probíhaly naše jednotlivé zápasy? Nebo jaké byly party? Zkusím tedy sepsat pár věcí, o kterých si myslím, že by je mohlo být užitečné zveřejnit.

hraje až v pátek a měli jsme teda spoustu času, dali jsme si to v Itálii mimo dálnice. Tím jsme ušetřili něco přes 20 Euro za cenu zpoždění cca 2 hodiny. Dá se přejet docela v pohodě, akorát přes ty horský střediska to byl trochu voprz. Ale aspoň řidič neusne. Na místě jsme tedy byli něco po poledni ve čtvrtek.

Cestou zpátky jsme to vzali v Itálii po dálnicích, protože řidič spěchal do práce.

Začnu dopravou, protože to je takový věčný začátek povídání o turnaji. Nebo ještě obecněji: Na letošní Paganello se stejně jako vloni vydali dívčí tým Hot Beaches a open tým FUJ. Já osobně jsem se dlouho rozhodoval, se kterým z těchto týmů se zúčastním. Nakonec jsem se nechal napsat na soupisku jednoho a hrál s tím druhým. No, a teď už k té cestě. Jak byly oba týmy rozhozené do aut je jedno. Naše auto vyrazilo ve středu ve 20:00. Protože se

Vyrazili jsme teda už něco po třetí a v Praze byli ve dvě v noci z pondělí na úterý. Super čas. V Itálii na dálnicích jen jedna menší krízovka, ale nakonec se to dalo ubrzdít. Včasným odjezdem jsme se vyhnuli zácpám, trošku jsme popojížděli, ale asi jenom půl hodinky. Slyšel jsem, že auto které odjíždělo v půl osmý večer, jelo prvních 80km tři hodiny.

Něco jsem přeskočil? OK, vezmem to tematicky.

Party

Letošní Paga bylo ve znamení cirkusu. Na páteční party jsme měli předepsané cirkusové oblečky a na centrální pláži stál obrovský cirkusový stan. Welcome party začala tradičně na pláži a když už byla doba řádně pokročilá, přesunula se do stanu. Jednak tam bylo tepleji a hlavně tam nepršelo. Jak nedávno prohlásil jistý anglický kocourek, Paganello jsou 4 dny kocoviny a úvodní party tomu odpovídala. No nic, konec komentářů. Vlastně ještě jedna věc mě zaujala na welcome party - tradiční ohňostroj. Letos nebyl tradiční, ale hodně netradiční. Ohňostroj v mlze jsem ještě neviděl a přirovnal bych ho asi jako kdybyste za závojem mlhy blikali barevnejma žárovkama. První minutu jsem na to koukal, ale pak mě to přestalo bavit. Nic nebylo vidět, akorát se v mracích občas objevilo slabé světlo. Docela vtipně vyhozený prachy.

Další party jen tak stručně. Druhá a třetí proběhla opět v cirkusovém stanu na pláži, byla nějaká živá muzička a freestyle. Čtvrtá byla výjezdní - shuttle bus nás odvezl do jakéhosi podniku a ve dvě v noci nás usnávající přivezl zpět k hotelu. Děkuji Kristině, že mě vzbudila a já doteď nejezdím po Rimini v shuttle busu.

Počasí

Kapitola sama pro sebe. Zataženo celou dobu a kosa. První dva dny se počasí ještě drželo a aspoň nepršelo. Třetí den už jsme se dešti nevyhnuli, ale aspoň nepršelo celý den (jenom na naše zápasy :-). No a pondělí jsme odehráli poslední zápas a přesně podle předpokladů se obloha vyčistila a začalo svítit sluníčko. Typické.

Beaches

A jsme u toho frisbee. Nebudu tady popisovat celé působení beaches v turnaji, takže jenom pár postřehů. Myslím, že se holky během turnaje zlepšovaly, sehrávaly se a zvykaly si na hru na písku. Ze skupiny šly dolů, ale potom se jim docela dařilo, včetně vrazdění nevíňátek 15:0. A to bylo zhruba v polovině turnaje, kdy už byste měli potkávat týmy na stejné úrovni.

K ženskému ultimate obecně patří více turnoverů, ale HB na tomhle musí ještě zapracovat. Spoustu zkažených hodů a chytů jim zbytečně ubírá síly a také to zhoršuje náladu v týmu, k čemuž se ještě dostanu. Chce to prostě házet, házet a zase házet.

No a týmová psychika. Ženské týmy jsou v tomhle ohledu opět něco speciálního. Holky si na jednu stranu zbytečně nadávaly, na druhou stranu, když se hecly, tak dokázaly zahrát neuvěřitelně dobře. Myslím, že by jim v tomhle hodně pomohl trenér, který by byl dostatečně autoritativní a asi i trochu psycholog.

Celkově nám HB skončily 10, když prohrály zápas o umístění. Myslím, že to z jejich strany bylo úspěšné vystoupení.

FUJ

FUJové se do Rimini vydali v sestavě: David, Joshua, Nate, Michael, Ian, Bob, Chorche, Igor, Cyríl, Sam, Sam, Henry, Jason, Lukáš a Me2d. Celkem tedy 15 kousků na turnaj s 5ti lidmi na lajně. Původně se mi to zdálo moc lidí, ale teď jsem rád, že to tak dopadlo. Během turnaje nám 2-3 lidi odpadli kvůli zranění a ono vůbec na písku odcházejí síly opravdu rychle.

V Rimini se hraje už klasický systém do 15ti bodů nebo na čas (myslím 50 minut). Když skončí čas, přidávají se 2 body k vyššímu skóre a dohrává se to jen na body. V Open kategorii potom bylo 48 týmů ve skupinách po 4. 2 ze skupin šli nahoru a 2 dolů, s tím, že se pak hrála malá baráž, myslím 4 a 4 týmy. Potom se udělaly skupiny ještě jednou (po 6ti, ale jeden zápas se počítal z prvního kola) a pak už se hrálo čtvrtfinále, semi a o místo.

Takže první den nás čekaly 3 zápasy ve skupině. Jednoduchý, výjimečný a klíčový.

Jednoduchý byl proti papírově slabšímu soupeři, týmu Disterics. Byli nasazení o dost za náma a porazili jsme je přesvědčivě 14-7. Výjimečný byl s loňskými šampiony, americkým týmem No-Tsu-Oh. Hodně jsme se na něj těšili a zároveň se trochu obávali výprasku. Soupeř ovšem nechal doma pár klíčových hráčů a možná nás i trochu podcenil. Hráli jsme téměř vyrovnanou hru, i když jsme celou dobu dotahovali. V opravdu pěkném zápase nás Huston nakonec porazil 11-9, když jsme zahodili při útoku na vyrovnání 10-10.

Klíčový zápas jsme se hráli večer v areně proti Boloňským špagetám CUSB. Hraje s nima i Jan z Německa, který v Itálii zřejmě studuje (nestačil jsem se ho celý turnaj zeptat, jak se k nim vlastně dostal). Pro nemoudré upřesňuji, že se jedná o docela dobrého hráče s pracovním názvem „Nabíječ“, který byl kdysi podezřelý ze vztahu s Pipou SRN - hráčkou to v Česku dobře známou. Zpět k zápasu - soustředili jsme se, snažili jsme se, ale Italové byli prostě o kousek lepší a porazili nás 12-8. Tím nás poslali do dolní skupiny.

Ve druhém kole jsme si poradili s týmy Fluid Druids (11-5), Mucche (8-6) a Suck 'Em (12-6). Prohráli jsme s týmem ZUF, což nás stálo pokus o horní skupinu v baráži. Počítalo se nám vítězství nad Disterics, takže do „quaters“ jsme šli prát se o místa 25-32. Od té doby se do našeho týmového pokřiku vkrádalo „twenty five“.

S Brity Huck 'n sea jsme si poradili 12-5, i když zápas se nevyvíjel tak jednoznačně, jak to dopadlo. Semi jsme už měli mezi 25-28 a potkali ruský tým Stolichnaya. Hráli sympaticky dobře a s nasazením, ale na naši hru to nestačilo. V deštivém počasí jsme zvítězili 15-11 a v pondělí ráno se utkali s UFOs o 25. místo. V pěkném zápase jsme nezaváhali a vyhráli 11-6.

Twenty five.

Hra s FUJ (a Pd)

A teď se tomu neubráním a začnu srovnávat hru s Pd a FUJ. Respektive začnu tím, co se mi u FUJů líbilo. Krátce řečeno to bylo nasazení a trenéři.

FUJácké nasazení je známé i z českých turnajů a vyzkoušel jsem si, že vyhecovaná týmová nálada dokáže strhnout i veteran pouchery. Začínalo to už při drilech a pokračovalo v zápase. Prdí se do něčeho takového dokáží pustit taky - většinou až na větších turnajích nebo v důležitých zá-

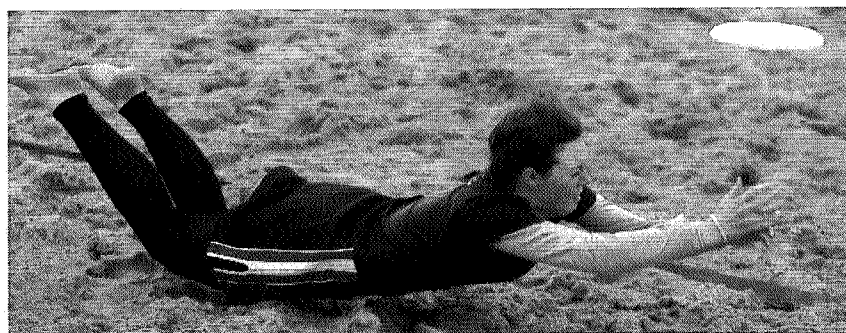
pasích. Ale je tu jeden rozdíl. FUJové se hecují pozitivně, myslím že jsem v Rimini nezaregistroval, že by někdo někomu nadával za zkaženou přihrávku nebo nechycený disk. Turnovery se většinou řešily hláškou „Let's get it back“ a i když jsem na Davida zahodil relativně jednoduchý backhand, řekl mi na to „It's OK, don't worry“. Nejsem na něco takového zvyklý a docela to člověka dokáže motivovat správným směrem.

No, a druhá věc se mi líbila u FUJů. Mají 2 trenéry, Nata a Boba. V Rimini Nate řídil útok a Bob obranu. Před zápasem nám řekli, jak co budem hrát a na co dát bacha. Nikdo další do toho nekecal. Myslím, že tohle je dost důležitý a podceňovaný. V Prdech něco podobného dělal Bobeš a fungovalo to, akorát tam mu do toho ještě kecalo dost lidí. V Opičím Prdu to dělá Carlos, ale tam do toho kecá lidí ještě víc. Podle mě by taktiku měl určit trenér a tečka. Když se s ním někdo začne dohadovat (máme v Pd pár takových typů), tak tím úplně znehodnotí trenérovo sdělení. Bohužel to platí, i když se někdo snaží trenéra doplnit a rozvést to, nebo upozornit na něco dalšího. Podle mě takovým rozměňováním ztrácí trenérovo sdělení patřičný důraz a docela mě štve lidi, který mají takovéhle zvyky a asi potřeby.

No, zpět do Rimini. Bavil jsem se o tom s Natem a říkal mi, že vždycky to takhle u FUJů nefungovalo. Že se dohadovali až hádali a nebyl v tom pořádek. Od té doby se FUJům muselo podařit urazit slušný kus cesty a myslím, že jejich hře to jenom prospělo.

Conclusion

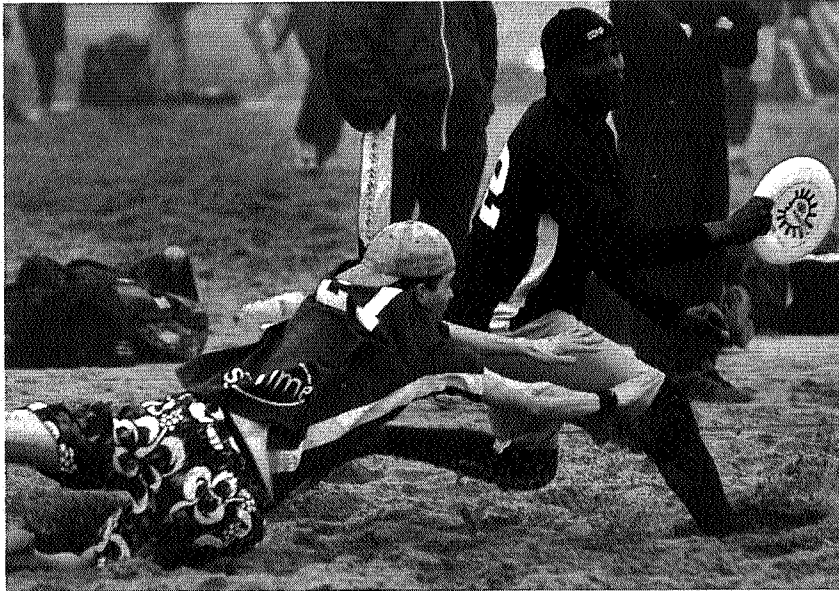
Takže co na závěr? Děkuji FUJům, že mi umožnili zahrát si s nima na turnaji. Moc jsem si to užil a snad i trochu pomohl. A frísbeejáci, jezděte na písek, je to prima. ■

il cielo e' sempre piu' blu 2005

lukáš (tm)

Již po patnácté se letos milovníci plážového frisbee vydali do Rimini. Cestu ke středomořskému moři si o letošních Velikonočních našlo celkem 93 mužských, ženských i ženomužských družstev z celého světa. Během čtyř dnů spolu na čtrnácti hřištích odehráli celkem 469 zápasů. Paganello roste každým rokem a každým rokem se prý i zlepšuje. To nemohu ani potvrdit ani vyvrátit, neboť jsem se na písčitém pobřeží tohoto letoviska letos ocitl poprvé, nicméně co potvrdit můžu je fakt, že tento turnaj je skvělý. Jistě ne každému vyhovuje vysolit z kraje sezóny dobrou desítku, tmáčet se autem přes půlku Evropy, vyplácet několik drahocenných dnů dovolené a ještě po čtrnácti dnech vyklepávat z uší písek. Záleží asi na tom, co za podstoupené oběti očekává.

Například já jsem byl s odměnou více než spokojený. Oni se totiž vzácně věci sejdou tak, že všechno pěkně vychází, že je pohoda, že se půjčí Ford Tranzit, že se do něj člověk nasouká s osmi ženskýma, že z něho po sedmnácti hodinách jízdy v pořádku vyleze, že si zahraje ve výborném týmu, že tým zahraje dobře proti skvělým soupeřům, že je po celou dobu neskutečná prdel, a že domů dorazí pouze s trochu odřeným Fordem, ale živý a zdravý a plný zážitků.

Co vám mám napsat o tomhle turnaji?

Nebudu Vám zde vysvětlovat, že hra v písku je fakt zábavná, že když hodíte rybičku, tak to nebolí, že to moc neběhá a moc neskáče, ale to nevadí, protože na co nedosáhnete, po tom skočíte tu rybičku, která nebolí. Ani Vás tu nebudu přesvědčovat, že je to skvělá příležitost potkat se na hřišti s nejlepšími hráči světa. Zbytečné by bylo se tu sáhodlouze rozepisovat o tom, že každý večer se koná párty, na které se pije a tancuje a hrají kapely a DJs, že organizátoři připravili vskutku originální ohňostroj a neméně originální divadelní vystoupení a už vůbec tu nebudu plýtvat papírem na to, abych Vám popisoval psí kusy, které po celé čtyři dny předváděli s diskem freestyleři k pobavení diváků a členů poroty, která z nich nakonec vybrala toho největšího borce týhle planety.

k prasknutí, a po chvíli už opozdilci těžko hledali místo i na méně atraktivních koncích hřiště. Tato Maracaná ultimate pak viděla výhru Carbomb! nad Huck Finn v mixu o jediný bodík, prohru krásných Superstars s o nic ošklivějšími Bliss o tři bodíky a především slavné vítězství svých vlastních domácích miláčků Cota Rica, kteří porazili Collard Green z Atlanty také o tři bodíky. Tribuny se pak rozeznely jednotným oslavným chorálem Co-Co-Co- Cota Riiaa! a já věděl, že tohle si budu pamatovat dlouho. Víc už vám vážně popisovat nebudu. Jestli vás zajímá něco z toho, o čem jsem se tu rozhodl nerozepisovat, jeďte o Velikonočních do Rimini a uvidíte sami. Za těch pár útrap to rozhodně stojí a navíc - příští rok má být ještě lepší než tento!

results / open

1. Cota Rica (Italy) - WBU Champions
 2. Collard Greens (USA)
 3. UTI (UK)
 4. Feldrenner (Germany)
 5. No Tso Oh (USA)
 6. Scandal (USA)
 7. SeKXKpensive (Int'l)
 8. Freespeed (Switzerland)
 9. Catch22 (UK)
 10. Mir San Mir (Germany)
 11. Crunch (The Netherlands)
 12. LeedsLeedsLeeds (UK)
 13. USB (Italy)
 14. Hardfish (Germany)
 15. Ultimate Vibration (France)
 16. IznoJack (France)
 17. Zomperl (Germany)
 18. Potatos Bravas (Spain)
 19. OWI (UK)
 20. Mr.Twister (UK)
 21. Sublime (UK)
 22. Solutami 'ntanio (Italy)
 23. The Agency (USA)
 24. Granical Bizness (The Netherlands)
 25. FWI (Czech Republic)
 - ... 48. Superfly (UK)
- Spirit Of The Game: OWI (UK)

markeetka (jbb)

nebe je modřejší a modřejší ...

15 ročník plážového turnaje v Rimini se pořadatelům opravdu povedl. Počasí si až na výjimky vzalo k srdci podtitul letošní edice, a vůbec celkově na mě turnaj působil velice příjemně. Hot Beaches jako tým se na tento turnaj vydaly již podruhé a tentokrát si 8 z 13 účastnic (plus Lukáš TM) užívalo cestu v tranzitu zapůjčeném speciálně pro tento účel (děkujeme strýci Hanky Pelantové). Ostatní jely ve voze s Medvědem za volantem. Ve čtvrtek se odehrála již klasická uvítací party na pláži, opět víno a jídlo zadarmo, nechyběl ohňostroj (bohužel byla mlha, takže nebyl víceméně vidět (pokud to ovšem nebylo způsobeno vydatným množstvím zkonsumovaného vína :). Nejvíce se nejspíš líbila party Katrin, která tančila do roztrhání obočí.

proti tak silnému týmu jako jsou Bliss, které do všeho šly opravdu naplno a nepřestaly hrát do poslední minuty, a tak není divu, že utkání skončilo skórem **15-3**.

Dalšími soupeřkami (dá se říci celoturnajovými) nám byly holandské **Primavera Olandese**. Do zápasu jsme šly s tím, že tento soupeř je k porážení. Zápas to byl vyrovnaný, navzdory skóre, nicméně z vítězství se radovaly Holanďanky. Skóre **12-7**.

Junk, tento americký tým jsme již potkaly minulý rok, a tak jsme šly do hry s plným nasazením a odhodláním tentokrát nad nimi zvítězit. I přes naši skvělou obranu jsme nebyly schopny této výhody využít a skórovat a nakonec jsme podlehly **7-4**.

Na závěr dne jsme se potkaly s **Fried**

by trpěli nedostatkem energie, i přes velmi vyčerpávající den. Nebyla proto nouze o zuřivě se zmlátící tanečnický, šplhače po kotevních lanech stanu, či o freestyle česko-slovensko-americké skupinky s historicky vyhlížejší židli. Není proto divu, že po návratu do hotelu přišel na všechny hlad. Velká žranice vyvrcholila na pokoji č.10, kde si některé účastnice zájezdu navzájem doslova sežraly 4-denní zásoby potravin.

Sobota 26. 3.

Po pátečním maratonu 4 zápasů nás čekal oddychový den, ve kterém tým sehrál 2 vítězné zápasy.

OB (Offensive Behaviour) - belgický tým, staré známé z minulého ročníku tohoto

Pátek 25. 3.

Jako **16. nasazeným** nám los přisoudil Pool D, 4 zápasy, a hned po ránu nás čekaly tři jedničky:

- tým nasazený jako č.1- **Bliss (GB)**,
- ranní zápas,
- na hřišti č. 1, tudíž v hlavní aréně.

Po zhodnocení našich schopností jsme dospěly k názoru, že dát si 5 bodů by bylo opravdu úspěchem, ač během zápasu jsme byly schopné dát pouze 3 body. První zápas bývá těžký, o to víc na písku a ještě

Eggs, což byl mix hráček různých národností a které jsme porazily hladce **10-1**.

Páteční páty se konala opět na pláži, ve velkém šapitó, a to byla velká výhoda, protože nebyl problém si přinést a konzumovat vlastní zásoby, kterých bylo skutečně požehnaně. Velkou radost jsme způsobily týmu Bliss, které od nás opožděně dostaly dárek - domácí slivovici. Musely si jí ovšem zasloužit pantomimickým vystupem, který jim díky již zkonsumovanému alkoholu nedělal problém a ochotně předváděly mořské panny apod. Na účastnicích nebylo absolutně znát, že

turnaje. Zdálo se, že nejsou příliš sebrané a až na jednu výjimku neměly mezi sebou žádnou výrazně lepší hráčku. Letos měl zápas s nimi jednoznačnější průběh, celkem snadno jsme je přehrály **12-8**. Během dne začalo pršet, všichni se oťřásali zimou a my se rozhodly natřásat naše prdelky za zvuku sexxpensive kapelky v hlavním stanu a tím se rozehrály. Toho jsme úspěšně dosáhly podivným rituálním tancem, který jsme si vymyslely přímo namíste :).

Swift (Skotsko) - Z počátečního rozpačitého začátku, kdy soupeřky vedly 5-1, »

jsme se dokázaly vzpamatovat a z beznadějně vyhlízejícího zápasu udělat napínavou hru. Nevzdaly jsme to, zápas jsme otočily a to tak, že si překvapené soupeřky už nedaly ani bod. Výsledné skóre stojí za to: **12-5**.

Při návratu do hotelu náš maskot slepice Zora absolvovala hod letný přes plot a posléze přistála v louži na balkóně vedlejšího pokoje. Médka zkušeně zmoklou slepici „oběsil“ nad přimotop, aby se usušila. Sobotní party se nesla v cirkusovém duchu a opět se konala ve velkém šapitó na pláži. Měla přibližně stejný průběh jako páteční party, někteří z nás se zúčastnili

i soutěže v tanci limbo, ovšem s nevalným výsledkem.

Neděle 27.3.

V tento den jsme dohrávaly middle pool a našimi soupeřkami byly britské **Desert Menu**, nasázely jsme jim bez problému 15 bodíků. Před dalším zápasem došlo k mírnému zmatku, díky chybě pořadatelů nám omylem upřeli jedno vítězství z předchozího dne a my musely na poslední chvíli reklamovat rozpis zápasů. Tím jsme se ale nenechaly rozhodit a Španělky z týmu **Crema Catalana** jsme porazily **10-6**.

Nedělní party probíhala v příjemných

prostorách klubu kdesi na okraji Rimini, jelo se na ní autobusy. Tentokrát byla doprava organizovaná lépe než loni a bez problémů se na party dostali všichni účastníci. Party to jinak byla velmi vydařená. Na někom se projevila únava z předchozích dní a odjel spát dříve, na někom ne a ten šel spát později nebo taky vůbec.

Tbb lab (IT) - Asi náš nejlepší zápas. Především byl plný naprosto absurdních hlášek ze strany Italek, které zřejmě soutěžily mezi sebou o to, která vymyslí větší nesmysl. Na závěr byly tak zmatené, že hlásily pro jistotu všechno najednou, pick (při útoku), foul, travel, důležité je v tuhle chvíli jen to, že náš útok se přeručí, nebo zahozený disk se vrátí zpět do italských rukou. Nicméně ani tyto momenty nás nepoložily a dokázaly jsme nepříznivě se vyvíjející zápas otočit v náš prospěch a posledním bodem zvítězit **8-7**.

Pondělí 28.3.

Díky těmto vítězstvím jsme měly možnost bojovat o **9. místo** a to opět s **Primavera Olandese**. Naše odhodlání je v odvetném zápase je porazit nevyšlo a my tak skončily na krásném kulatém **10. místě**. Příští rok se snad už budeme „rvát“ o umístění v horním poolu :).

results / women

1. Bliss (UK) - WBU Champions
2. Superstar (USA)
3. Maktatytat (Finland)
4. USB (Italy)
5. Woodchicks (Germany)
6. Malzelmaedchen (Germany)
7. Old Ones (The Netherlands)
8. Junk (USA)
9. Primavera Olandese (The Netherlands)
10. Hot Beaches (Czech Republic)
- ... 21. USBelistan (Italy)

Spirit Of The Game:

Crema Catalana (Spain)

Mixed division:

1. Carhombi (USA) - WBU Champions
2. Huck Finn (USA)
3. Horned Melons (USA)

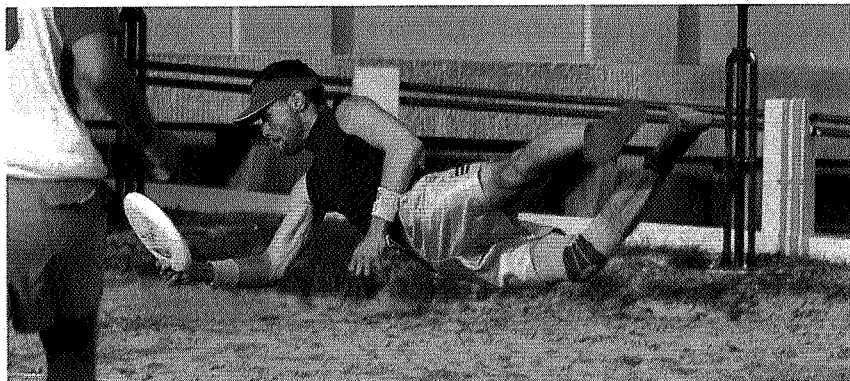
Spirit Of The Game: Huck Finn (USA)

sandsplash / pohádka /

helena fibingerová

Za devíti horami a jedním Dunajem, nedaleko Vídně a stranou ruchu všedních dnů se nachází lázeňské městečko Baden. Od jara do podzimu tam stále svítí sluníčko a tak pan král, který tomu městečku vládne, zde nechal před dávnými dobami zbudovat nádherný veliký areál s velkým bazénem a skluzavkami, a protože to byl král chytrý, ještě nechal u bazénu udělat písčnou pláž, aby jeho poddaní nesesedli u té krásné vodní plochy jen tak na zemi. V kopcích nedaleko si postavil hrad, z jehož oken se mohl dívat na své dílo a být na sebe (trošičku) pyšný - byl to král moudrý, a tak věděl, že pýcha předchází pád.

Co král ale vědět nemohl, byla skutečnost, že si toto místo oblíbí pro svá rytířská klání kočovný řád „talířistů“, kteří v těch dobách putovali po celé Evropě a podmaňovali si různá území, kde pak páchali prapodivné věci. Mnozí lidé si v těch dobách právem

mysleli, že obcují se silami pekelnými, a proto se jim obloukem vyhýbali a jenom pár odvážlivců zkusilo nahlédnout na ta místa škvírkou v plotu. Věděli ovšem, že se „talířisté“ nikde dlouho nezdrží a jen co provedou všechny temné rituály, zase vedou svůj cikánský život k dalšímu místu. V tato místa se začali jednoho rána shlukovat přívrženci tohoto řádu z blízka i z dále, z krajů bohatých i chudých, z měst velikých a rozmanitých, no prostě ze všech koutů světa, a začali provádět věci nevídané, z nichž normálním smrtelníkům jde hlava kolem.

Ze zemí Českých sem zavítalo několik potulných skupin. Byla tu banda, která má v erbu velkého vodního ptáka na žlutém poli, dále proradná banda se znakem useknuté hnáty, rytíři s erbem sedmi růží v bledě modrém poli a nakonec ta nejstrašnější cháska - přívrženci samotného dřábla. Ti všichni se chtěli utkat o ruku prin-

cezny Badenbibiny, kterou předtím svolávající část řádu unesla z hradu samotného pana krále. Naštěstí pan král celou dobu tvrdě spal, a tak si ani nevšiml, kde se princezna nachází, jinak by možná trochu znejistěl.

Co se týká samotných tajemných rituálů, o těch je toho známo opravdu málo. Alespoň podle toho, co se poté po kraji vyprávělo, je známo, že ti odvrženci se stále váleli po zemi, jejich věci létali vzduchem a v průzračných vodách bazénu často s velkým halasem dováděli. Také se říkalo, že některým se dařilo v jejich počínání lépe než ostatním a ti docházeli naprostého transu a s velkým řevem poletovali po písčité ploše sem a tam jak smyslů zbavení. Někteří z nich vydrželi ve svém poletování ve stále zvyšujícím se tempu až do nedělního odpoledne a také byli po zásluze odměněni obdivem a povzbuzováním všech ostatních „talířistů“. Na úplném konci se konalo jakési odměňování, či snad rozdávání bůhvíjakých titulů v rámci jejich prapodivného řádu, na které se dostavil i sám král, který se probudil z tvrdého královského spánku a přišel si vyzvednout zajatou dceru. Všem oznámil, že svou dceru nikomu nedá, protože je ještě mladá a musí ještě studovat v moudrých knihách, aby byla na vdávání připravena. Nikomu to ale moc nevadilo, protože ta princezna nebyla zas tak moc hezká, a když si to ten král přál (že) a slíbil, že jí možná dá do placu za rok, tak byli nakonec všichni spokojeni. Takže to nakonec všechno dobře dopadlo.

A kdo z vás si, milé děti, myslí, že ten turnej byl POHÁDKA, tak má pravdu - byl! ■

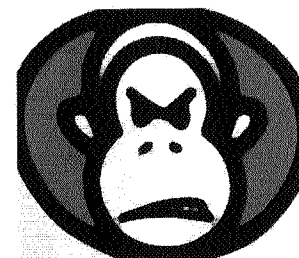
michael grant / furious george / canada

carlos (tm)

PAST

Mike Grant, kapitán Furious George, je považován za jednoho z nejlepších hráčů v současnosti. Jen pro pořádek výčet jeho dosavadních úspěchů, který přesvědčí asi i toho největšího oponenta: dvojnásobný mistr světa (1998 a 2004), dvojnásobný vítěz UPA klubového mistrovství (2002 a 2003), člen vítězného týmu na Světových hrách v Akitě v roce 2001 (mixed tým). Každý rok se pravidelně objevuje v Rimini, kam jezdí s týmem No-tsu-oh, který slavné Paga už třikrát vyhrál (2002-2004).

You have reached a lot of biggies in Ultimate, but let me return to the beginning. When did you start playing Ultimate and what was the main reason?

I began playing ultimate in 1995 in the Vancouver Ultimate League because my friends older brother was making a team and he told me there were cute older girls on the team. That was the main draw at the beginning, but when I first went to a practice I enjoyed the casual nature of it because I was so used to having angry coaches yelling at every little mistake in all my other sports. Ultimate was great b/c it was fun, athletic, and not too stressful to learn. I think I excelled at it b/c you could become the player you want to be without 10 coaches watching your every move.

Furious George is probably most famous team in the world or at least one of the most succesful. So when it started and how has become such a great team as you are now?

FG started in 1995 after two good Vancouver teams (Vertigogh and Evil Genius) combined to make one great team. This team instantly became better in Canada and North America, and beacem an international threat after placing 3rd at WUCC in 1997. In 1998 the core of the young team I was playing on (The Altarboyz) combined with FG, and the older players on FG retired so we had an extremely athletic team all of a sudden. We won the WUGC this year, Furious George's first major accomplishment as a team. From 1998 until now we have maintained the high calibre of play by bringing in young talent each season to mould with the veterans. It helps that ultimate is a huge sport in high schools here...

What is the point of your team name?

Furious George is a play on words from the popular Canadian children's book called Curious George. Curious George was a monkey so that's why our logo is a monkey... except our's is angrier than the original one.

How many players are in FG and how do you recruit players? Do you have real beginners who grow with the team or do you take already experienced players?

We have about 20 - 22 players on our team each season. Our new players come from high schools within Vancouver, players moving from other parts of Canada, the university team, and occasionally from the Vancouver Ultimate League. We have open tryouts each year so if you impress us you will make the team, it doesn't matter what your background is in the sport as long as you can play. We've taken a few inexperienced players on in the past who couldn't throw but could run fast and jump

m. grant *Olmo Marko Knettiga*

„My experience against Mike Grant is limited to a handful of tournaments. I have played against him in a coed and open team setting, however the most recent experience was during Canadian Nationals in 2004. He is a very fierce competitor, never giving any respite to his opponents playing with all his might to win. Personally I covered him a lot and he very sneaky and smart, cutting deep and short, force and break force sides of the field, however he seemed to read the play very well and understand where he needed to be in order to be a threat. A friend of mine who is trying out with Furious says that he is a regular guy who jokes around a fair bit when not drilling however will give 100% during the drill and expose any weakness he may find. Mike doesn't come off as cocky however definitely confident and in control with good field vision and sense of flow. Physically he is a skinny white boy like me, probably runs a little faster than I and has a couple inches height advantage as well (probably around 6'2"). I always relish the chance to play against him and have had some minor successes however never victorious over any of his teams. Maybe one day..."

Europe? Do Europeans have chance to get in and have you already had experiences with foreign players in FG?

Currently we have a player from Venezuela on our team. This summer we will have a player from Sweden, and in the past we've had a Japanese player. We're excited about accomodating players from other countries and helping them play ultimate in Vancouver. If we see potential then we'll give the player a chance to at least practice with us and potentially play at tournaments.

How many times a week do you usually practice in FG and can you describe us how looks like a preparation for some goal of the season like UPA nationals?

We begin our season in May with tryouts for a few weeks. After tryouts we practice three times a week (Tuesday, Thursday, Sunday) for about 3 hours each. As the UPA season gets near we sometimes have a double practice on Sundays and maybe a track workout once a week. We mainly practice with situation specific scrimmages, drills, running, and defences/offences. We have an offensive team and a defensive team so each practice is like a real game...they get frustrating by the end of the season b/c you play the same man every practice and dislike him on the field ;-)

What strategy do you like or usually use in Furious George? Do you practice

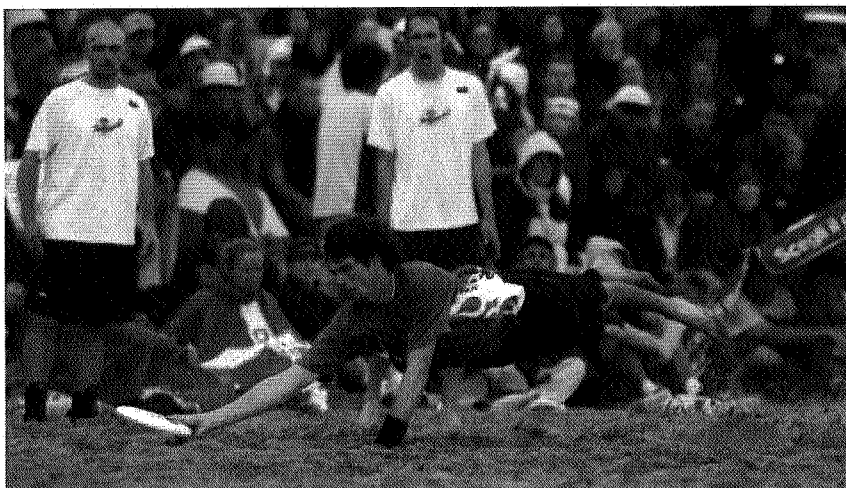
and it has worked. This year we're going to try some different strategies to be prepared for other teams b/c since we won the UPA Championships all the other teams have been trying to stop us. Our defensive team creates new defences to prepare the offence for many different situations, and vice versa. This year we will try defences designed to stop the offences of other top teams. Creativity is the key to improvement at practice.

Why do you think that Flat stack became popular and sometimes more used than regular stack in Ultimate? How would you compare these two strategies?

The flat stack benefits a good hucking team b/c there is so much space to throw to if executed correctly. The regular stack has players lined up vertically so that the defender at the back of the stack can easily poach on deep cuts. The flat stack attempts to eliminate this by spreading 4 players horizontally across the field about 10-15 feet from the disc. When you play defence on somebody in a flat stack you feel more vulnerable b/c the huck is so much easier. Defenders usually stay behind their man and then easy passes open up underneath.

Last year, two big events for your team. I saw how Furious George won the first one - WUGC in Finland and have been thinking what is the purpose of your success. But the second one - UPA nationals - you did not conquer. What is the reason that you won in Finland but lost in UPA?

We have had a core of top players on FG for the last 7 years so we have great team chemistry at tournamnets like Worlds. I believe that our combination of team chemistry, skill, and preparation is why we won in Finland. On that same note, it's very difficult to peak as a team twice in one season. After Worlds it's tough to regroup quickly and train even harder for UPA's. I believe the reason we lost is b/c we weren't prepared as well as we were at Worlds b/c it took us a long time after Finland to get back on track at practices. We were close, but proper preparation turns being close into winning...

high. These players learn quickly at our practices.

Is it hard to get in to the FG squad and what about for example anybody from

all important and usual systems to be ready for other teams using that, or do you more focus on yourselves - your offence and defence?

In the past we've focussed on ourselves

»

When I saw games in Open division in Finland I had feeling that Ultimate started to become much more athletic sport with a lot of running. Knowledge how to throw is still important, but sometimes it more looks like you need only couple of good throwers and the rest can be only good runners. Do you try to learn people in FG all positions or you have players for specific role, which they try to focus on every practice?

and „European“ Ultimate. What is the strong and weak side of each style?

North American ultimate has the advantage of having many strong teams in smaller geographic areas, which means we get to play top teams many times during our season. Also, the college season is massive in North America so players are learning the game at younger ages and are prepared for the Open season. European style of ultimate is extremely smooth and creative,

chose an 'all-star' team. I think it's a good system we have b/c Canada's team cohesion is really good at Worlds, and a team that doesn't play together as much won't be as close. There might be problems but if the team practices a lot and doesn't have any politics involved, I think a team of all-stars could do well

Top Ultimate is played last couple years in Seattle and Vancouver. What is the background of Ultimate scene in this regions. I mean how does the Ultimate community look like.

I'm not sure what it's like in Seattle but in Vancouver we have a coed summer league with almost 300 teams playing. Ultimate is one of the most popular summer sports in Vancouver and is growing quickly in high schools where there are about 30 teams across the city. There are many fun, competitive tournaments throughout the summer so there are a lot of opportunities to play and improve.

We have 200 players in Czech republic, which is quite funny when I compare it to Canada. Why is Ultimate so popular in Canada and what do you do for that?

In Canada people play many different sports when they are young instead of specializing in one. I believe this mentality makes it easier for people to accept a newer sport like ultimate without looking down upon it. Some countries (I'm not sure if Czech Republic is like this) don't accept alternative sports very quickly so it won't grow as quickly. That's my philosophy, not sure if it makes any sense though ;)

Combination of men and women on the line is known from the beginning of Ultimate, but official Mixed division started not long time ago. Is it going to be strong/equivalent division like Open and Women division in future or it is going to be more relaxed when players want to change their more serious Ultimate time and have more fun? Do you like playing Mixed?

I enjoy playing mixed ultimate on a less competitive level. That's when it's more social and there's less fighting amongst the genders b/c of different philosophies on ultimate strategy, ways of getting fired up,

Very good question. I believe that every player should try to become better in all aspects of his/her game. A team of role players will always get beat by a team of well rounded players. You know what a role player will do all the time so you can prepare defences more easily, whereas a well rounded player is more unpredictable and can do many more things. We teach players in Vancouver to not put themselves in a role and to learn as much as they can about all aspects of the game. I believe part of the reason we lost at UPA's this year is that we didn't change too much from the year before so teams were more prepared for us. This year we've told all our players to play in the summer coed league and to take a role their not used to, as well as at practice we'll put players in different roles.

Worlds in Finland was a big success of North American Ultimate as well as at last World club championships, where American and Canadian clubs dominated too. Why is Ultimate in US and Canada so far away from the rest of the world? How would you compare „American“

with players having better disc skills as a whole than North Americans. The major difference is the close proximity NA's have to each other to improve their team game and mental toughness.

Canada (and also USA) send to world championships always the best team from the country. Other countries usually try to put the best players from different teams together. Why do you make it in this way? And what do you think how would work that if you put best Canadian players together? Would it work? Still victory or there could be some problems, like players are not used to play together so maybe sometimes some misunderstandings? :-)

In Canada the team the wins Canadian Nationals the year before gets to represent Canada at the Worlds. There is a rule that we have to pick up at least 5 players from other teams across Canada so that other top Canadian players get a chance to go as well. At the moment, most of the top players in Canada are on Furious George so the roster wouldn't change too much if we

furious g. olimo Marko Knettiga

„As for Furious George we have played against them a number of times and it usually isn't much of a contest. They are on a whole extremely talented in the basic fundamentals and very fast runners and therefore cause many turnovers based on pressure defense. Their deep game is the biggest threat due to the fact that everyone on the team can put it perfectly deep almost everytime, and therefore they have had the tendency to march down the field against us. They mark tough, tight and aren't afraid to foul in order to stop break force throws. With numerous zone defences and different strategies they always kept us guessing as to what they were going to do next against us on defense, usually a zone for the first few passes to eliminate a set play and then melt into traditional man to man defense. Of course you know the history on the team, have won a couple UPA championships as well as competed at worlds every year it has been held since a long time. I always look forward to playing FG, however usually it turns a little scrappy if they get riled up in a close match so it isn't the most fun of matches. Again one day I hope to exact my revenge for all the previous losses.“

will ever draw the top players b/c the top players enjoy playing open, so I ,don't think the mixed division will ever be equivalent in North America. It's like an alternative for players who haven't made an open or women's team in many cases, but not all.

You are in Canada mixed team for World Games in Duisburg this year. How the team was selected and what does it mean for you to be in this team?

Team Canada is selected by individuals applying to CUPA (Canadian Ultimate Players Association) and a selection committee of top players who didn't apply (women, open, and mixed players) making the decisions. It's a great honour to be selected in Canada b/c there are so many great players, yet there's only 6 spots available for men.

You were also in mixed team for World games in Akita where you won the title. How was the experience from this event and how would you compare top mixed ultimate with top open ultimate you usually play with FG?

The experience in Akita was amazing b/c the World Games is an exciting event to be apart of with many other sports and the Olympic Committee watching. You feel like a professional athlete b/c you get food and rooms covered and you can watch all the other sports when you're not playing. With that being said it's a greater feeling to win with Furious George b/c that's the team I play on all year so we practice and train together 3-4 times per week, making it more satisfying to win in the end. The World Games victory was a great feeling but different, b/c the friendships on the team aren't as great since we only play together a few times beforehand.

Sometimes I watch UPA website and it seems to me like Ultimate is going to be more like professional sport in US and Canada. Is it like that? And do you think that Spirit of the game will survive in case Ultimate become more serious?

I don't think Ultimate will become professional for a very long time. A number of things need to be changed in order for this to happen (ie referee's, etc) but the sport isn't ready for this change. I have no idea

what will happen to Spirit of the Game if Ultimate went professional, I think it's more on a personal level so it wouldn't change for me.

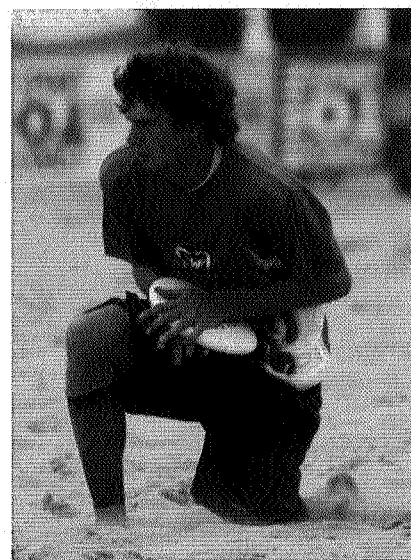
How do you personally looking at the SOTG? How would you explain it to somebody who never heard about that and what is your way how to preserve SOTG?

SOTG to me is respecting your opponent. Very simple. It's the same as in any sport though b/c some people value respecting their opponent and some people don't. Ultimate is unique from other sports in that it stresses SOTG but it's still demonstrated in other sports. I believe it's more innate and that depending on what you value in your life you will either be spirited or you won't. My philosophy on this is that you have to worry about your own actions and ignore actions of others that you don't agree with b/c you can't change someone's mind by arguing.

There is one question which divide North American and European Ultimate - Observers. Europe is mostly againts it and so far we dont use them. Some games at Worlds last year were not really nice to looking at - many calles which unresolved quickly. So I would say that sometimes it would be useful but there is fear that it is first step toward to classic referees. You have experience with Observers, so does it work? What do you think about observers in general?

I believe in observers b/c they speed up the game, take away meaningless arguments and take away decision making abilities of 14 players on a field with opposite opinions of an identical play. I think the major improvement observers bring is that they take away the powers of players who don't play with SOTG, and improve the overall quality of play by making quick decisions and preventing 10 minute arguments that never get solved.

Come from grass to the sand. No-tsu-oh - becoming a legend in last couple years of Rimini. What is No-tsu-oh about, All star team, team of friends? Do you come only for Paganello or do you play also on other tournaments? What happened

and so on...which happens when you 'play to win' only. I don't think mixed ultimate

this year - 5th place after tree titles in a row? :)

No-Tsu-Oh is a team mainly from Texas with a few friends (like myself) from other parts of North America. We only play together once a year at Paganello and enjoy every minute of it. We lost this year b/c Collard Greens play a better game than us. We've had many close games over the years with out losing, this time we lost. We played hard the entire time but got beaten by a team that played better than us on that day. We'll be back next year though, and the year after that, and the year after that...

Paganello is quite unique and special tournament in Frisbee. Why do you like it and coming back every year?

It's definitely b/c of the parties, and the city, and the people, and the sand, and some close friends. There are so many reasons I come back each year, the main one being that I enjoy playing on a fun team with good players I usually play against at home. Some of my best friends are on No-Tsu-Oh.

What about atmosphere on American or Canadian tournaments. Are there big parties or is it more about focusing on playing?

There are many coed tournaments with big parties, and one Open/Womens tournament (Kaimana Klassic in Hawaii) with similar atmospheres to Paganello. If you ever want a similar experience to Paganello then go to Kaimana Klassic. Potlatch in Seattle is also another big /fun tournament with many parties. However when there are tournaments that FG plays in we don't party as much because we try to win ;)

Last couple of years I have been working to be able living with Ultimate and I have even no time to do almost anything else. What about you, where do you work and what about „money, time, ultimate and your normal life“?

Another good question. I'm currently a student at UBC in Vancouver so I have no idea how I can afford ultimate! I somehow make it work though b/c I love it so much. I study Kinesiology (Sports Medecine) but I also work with GAIA which is based out of

Vancouver. I've been at school for the last 4 years and at GAIA since we started in 1998.

Can you tell me something more about it, like what do you do for/with Gaia? Are you a founder of Gaia? And also how work cooperation between Gaia and Furious George?

I continue working part time for GAIA, and have worked for them since their first year in 1998. I'm not a founder but have been with them since they started, doing things such as sales/marketing, product testing, product design, introductory clinics, and right now running the worlds first ever GAIA retail store in the busiest shopping area in Vancouver! Gaia is a uniform and apparel sponsor for Furious George. Every year we get a brand new uniform with the newest ultimate features, and GAIA makes all of our merchandise to sell, which we get paid for 4 times a year...without fronting any money. We're extremely happy with our uniforms and the service from Gaia so we stay with them every year.

What is you near and far future at your Ultimate path? And is there any chance to see you at ultimate fields of Czech republic? ;-)

I would LOVE to come to Czech Republic to play ultimate. My next major travel experiences will be Eastern Europe and Australia so it would be great to drink beer and play ultimate in Czech Republic one day! ■

Frisbee AIR
 We fly in every weather!
 more info at the official
 importer www.discline.com

markéta (hb)

Název: Wonderful Copenhagen

Pořadatel: Flying Circus

Místo konání: Kodaň, Dánsko

Datum konání: 23. - 24. 4. 2005

Počet týmů: 16 v ženské divizi, 24 v open

Startovné: 220eur team fee, 60 eur hráčský poplatek

Ubytování: bylo zajištěno v prostorách místního gymnázia, tým až dva byly dle národnosti nebo náhodně umístěny do tříd. Šťastnější týmy bydlely v příjemné gymnazijní klubovně vybavené pohovkami nebo v hudebním salónku. Chodby gymnázia byly vyzdobeny fotografiemi studentů asi tak od r.1920, u kterých jsme se dokázaly bavit celé dva dny.

Počet a kvalita hřišť: 8 poměrně kvalitních hřišť na pláni v jednom kodaňském parku, kam nás pořadatelé dopravovali autobusy

Sestava: Ája, Markéty, Iva, Ewyna, Veena, Zuz, Janička, Radka, Hanke a Tatiana

Snídaně a občerstvení přes den: snídaně klasika - sýr, salám, zrní, čaj, kafe, džusy. Bohužel nebylo žádné ovoce. V ceně startovního byly i obědy na oba dny, a podle mě vynikající. K dispozici jsme měli také kávu zdarma po celý den, která byla dobrá podle toho, který organizátor stál zrovna u kávovaru.

Systém: týmy byly rozděleny dle nasazení, čímž vznikly dvě lepší a dvě horší skupiny po čtyřech teamech. První dva týmy z lepších skupin a vítězové horších postupovaly automaticky do horního poolu, druhé týmy z horších o něj hrály se třetím ze skupiny lépe nasazených teamů a třetí a čtvrtý šly automaticky dolů. Celkem se hrálo 6 nebo 7 her, podle umístění v základní skupině. Čtvrtou hru (o postup do horního poolu) v sobotu hrály jen týmy, které byly druhé v horší nebo třetí v lepší skupině.

Party: oba dny se konala ve víceúčelovém objektu, kde se mimo jiné nacházel hotel, různé haly, obrovský bazénový komplex apod. Pro účastníky turnaje byl vyhrazen prostor kolem baru. Organizátoři slibovali hory doly, nicméně kapelka v pátek nic moc a druhá, která měla předvádět jakési tance, se pokud vím, vůbec neobjevila. V sobotu se konala tzv. bazénová party s večerí, která trvala do 22:00, ale vzhle-

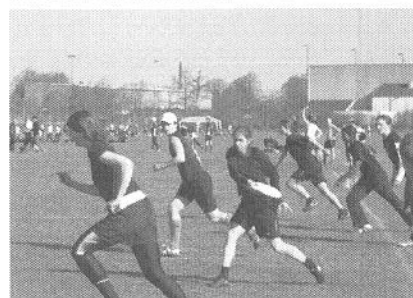
wonderful copenhagen

dem k ceně se jí žádná z nás nezúčastnila. Šly jsme se tedy po naší domácí večerí projít do města, a potom na party. Konzumovaly jsme stejně jako předchozí večer vlastní zásoby, tentokrát si většina z nás bohatě vystačila s absintovým koktejlem, ocenili ho i další frisbee hráči a hráčky z jiných teamů. Hudební program byl o trochu lepší než v pátek, navíc přibyla partička dvaceti chlapíků s bubínky, za kterými se během noci přesunula zábava do malé podzemní arény.

Hra: V základní skupině jsme prohrály pouze jeden zápas, nicméně kvůli skóre jsme skončily na třetím místě a tím i definitivně v dolním poolu. Zápas, který to vše rozhodl, byl podle mě s týmem Leeds LeedsLadies. Prohrály s týmem, který jsme my porazily (Flying Circus). Takže jsme si říkaly, že bysme mohly vyhrát a už jsme se viděly v horním poolu. Bohužel jsme hodně kazily v útoku, především, když bránily zónově. Prohrály jsme o tři body, kdyby to bylo o dva, postupujeme místo nich my. V dolní skupině jsme se potkaly hned v neděli ráno s finským týmem Atletico, na turnaji nasazeným jako č. 2. Celou dobu jsme vedly, nicméně závěr zápasu jsme jaksi nezvládly a prohrály, nevím už o kolik. V tomto zápase se bohužel zranila Ewyna, doufejme, že ji na hřišti zase brzy uvidíme. Zbylé dva zápasy jsme odehrály v devítí, i když Iva, která vezla Ewynu do nemocnice, stihla druhou polovinu vítězného posledního zápasu o 13. místo proti místnímu týmu s dvoumetrovou Američankou v čele.

Finále v ženské kategorii hrály Bliss proti Švédkám E6, z vítězství v zápase plném hlášek se nakonec radovaly Angličanky. V open kategorii hráli proti sobě Skogshydan a Clapham a stejně jako v základní skupině vyhráli Švédi.

Závěr: Kvalitní, drahý turnaj. Počasí nám přálo, organizace trochu vážla a opět se ukázalo, že kritizování a „radění“ během hry je spíše kontraproduktivní. Také jsme zjistily, že jet někam bez chlapíků se nevyplácí, aspoň posádce A se toto málem stalo osudným těsně před nástupem na trajekt. Naštěstí nám auto neochotně spravil místní pumpař. ■

results / wcu

Women: 1. Bliss (UK)

2. E6 (SE)

3. Woodchicas (DE)

4. Mainzelmädchen (DE)

5. Ikeni (UK)

6. Jinx (DE)

7. Primavera Olandese (NL)

8. Nice Bristols (UK)

9. Athletico (FI)

10. Flying Circus (DK)

11. CUSB, La Fatta (IT)

12. LeedsLeedsLeeds (UK)

13. Hot Beaches (CZ)

14. Kobenhavn FK (DK)

15. TBB Lab (IT)

16. WCU All Stars (Y'nal)

Spirit: Primavera Olandese (90%)

Open: 1. Skogshyddan UG (SE)

2. Clapham Ultimate (UK)

3. Mir san Zumpert (DE)

4. LeedsLeedsLeeds (UK)

5. Flying Angles Bern (CH)

6. Feldrenner (DE)

7. Sipao Odd Stars (FI)

8. Ultimate Vibration (FR)

9. Ragnarok (DK)

10. HFUM Örebro (SE)

Spirit: WCU All Stars (94,67%)

okénko do pravidel

štěpán (pb)

Každý z pravidelných čtenářů pasti ví, že existují nějaká pravidla ultimate. Ne každý již ví, že existují dvoje různá pravidla - WFDF a UPA - a troufám si říci, že je dost málo těch, kteří pravidla od začátku do konce četli. Účelem této rubriky je seznámit vás postupně se zajímavými body pravidel.

Jak bylo řečeno, existují dvoje různá pravidla. Nás se v naprosté většině případů přímo týkají pravidla Světové federace WFDF, podle kterých se hrají v podstatě všechny mezinárodní turnaje mimo USA. Důvody, proč zde zmiňuji i pravidla americké Ultimate players association, jsou dva. Jednak při hře na mezinárodní scéně i u nás poměrně často narážíme na Američany, kteří se těmito pravidly ve sporných situacích ohánějí, a jednak jsou podle mě lépe napsaná a přehledně řeší situace, ve kterých pravidla WFDF nechávají příliš volného prostoru pro různé výklady. Domnívám se tedy, že v situacích, kdy si pravidla UPA a WFDF neodporují, lze první zmiňované používat jako „prováděcí předpis“ těch druhých.

Nezdá se to, ale čtení pravidel není úplně nezáživná činnost, nehledě k tomu, že pro hráče, kteří mají ambice hrát moderní ultimate na mezinárodní scéně, je důkladná znalost pravidel stále důležitější. Asi již tušíte, že cena Spirit of the game by se neměla dávat týmům z nejexotičtější země nebo s nejsprostší písničkou v kolečku. Je to cena pro týmy, které na první místo staví radost z hry na plno a podle pravidel. Mnoha zbytečným hádkám a nejasnostem na hřišti by šlo snadno předejít tím, že všichni na hřišti jsou dobře obeznámeni s pravidly a shodnou se na jejich výkladu.

Proto doporučuji pravidla si přečíst a diskutovat o nich se spolu- i protihráči. Pokud při této činnosti narazíte na jakékoliv nejasnosti, napište mi na stepan@praguedevils.org. Možná vám ve vaši nejasnosti nepomůžu, ale mohu jí věnovat další díl této nové rubriky.

Kapitola první: VÝHOZ

Dnes začneme stejně jako při hře výhozem. Akt zahájení hry, při němž se disk míří vši silou na druhou stranu hřiště a běží se bránit, je pro někoho možná překvapivě přesně pravidly popsán. Ještě než je disk odhozen, podívejte se schválně kolem sebe na své spoluhráče, kde stojí. Pamatujte, že hráči vyhazujícího (bránícího) týmu mohou stát kdekoli ve své zóně, ale do momentu odhození disku nesmí překročit základní čáru - to pochopitelně platí i pro hráče, který disk odhazuje. Dobrým tipem pro bránící tým je tzv. rolling start. Místo toho, aby všichni čekali na lajnu a v momentě odhození disku se začali rozebíhat na druhou stranu nebo aby porušovali pravidla tím, že vbíhají do hřiště dříve, mohou se hráči postavit různě hluboko do vlastní zóny a těsně před odhozením disku se rozebíhat tak, aby v momentě, kdy disk opustí házečovu ruku, již v plné rychlosti došlapovali na základní lajnu. S trochou cviku si každý brzy najde takovou vzdálenost od lajny, která nejlépe vyhovuje jeho schopnosti zrychlit.

Hráči přijímacího (útočícího) týmu musí stát ve vlastní zóně tak, aby se přední nohou (tou, která je blíže k soupeři) dotýkali základní čáry. Toto postavení pochopitelně mohou opustit teprve v momentě, kdy druhý tým vyhodí disk.

Disk tedy letí vzduchem. Je dobré vědět, že nikdo z bránícího týmu se nesmí disku dotknout dříve, než se jej dotkne hráč

věděli jste, že:

› Hráči vyhazujícího (bránícího) týmu mohou stát kdekoli ve své zóně, ale do momentu odhození disku nesmí překročit základní čáru - to pochopitelně platí i pro hráče, který disk odhazuje.

› Hráči přijímacího (útočícího) týmu musí stát ve vlastní zóně tak, aby se přední nohou (tou, která je blíže k soupeři) dotýkali základní čáry. Toto postavení pochopitelně mohou opustit teprve v momentě, kdy druhý tým vyhodí disk.

› Pokud disk dopadne do hřiště a vlivem setvačnosti se vykutálí ze hřiště ven, přijímací tým zahajuje útok v takovém místě Vlastního hřiště, které je nejbližší místu, kde disk hřiště opustil.

› Pokud se disku nikdo nedotkne, ten dopadne do hřiště a zůstane v něm ležet, útok začíná přesně z toho místa, kde leží.

› Hra je zahájena výhozem a od té doby se všichni hráči mohou pohybovat všemi směry.

útočícího týmu. Na to pozor zvláště v lákavé situaci, kdy se disk díky protivětru vrací, dopadne na zem a kutálí se směrem k zóně, odkud jste ho právě vyhodili. Chytrý útočník nechá disk dokutálet tak daleko, jak to jen půjde a nikdo z obránců mu v tom nemůže zabránit.

Nejjednodušší situace nastane tehdy, chytí-li hráč útočícího týmu disk přímo ze vzduchu a stojí při tom ve hřišti, protože pak rozehrává přímo z místa, kde disk chytil a to bez toho, aby s ním kamkoliv chodil nebo aby ho musel jakýmkoliv dalším způsobem uvádět do hry. Pokud jej chytil mimo hřiště (v autu), rozehrává až poté, co s diskem dojde na nejbližší místo na hřišti, přičemž rozhodujícím faktorem je, kde hráč stojí v momentě chycení disku, nikoliv, kde disk opustil hřiště. Nepříjemná situace nastane, pokud se hráč pokusí disk chytit, nebo s ním má jakýkoliv kontakt před tím, než disk dopadne na zem, a nechytí jej. Pak nastává turnover a vyhazující tým zahajuje svůj útok v místě, kde leží spadlý disk. Pokud se disku nikdo nedotkne, ten dopadne do hřiště a zůstane v něm ležet, útok začíná přesně z toho místa, kde leží. Pokud disk dopadne do hřiště a vlivem setvačnosti se vykutálí ze hřiště ven, přijímací tým zahajuje útok v takovém místě vlastního hřiště, které je nejbližší místu, kde disk hřiště opustil. Zde se sluší připomenout, že pojem vlastní hřiště označuje hřiště bez koncových zón. Tedy: když disk např. dopadne doprostřed koncové zóny,

při kutálení se prudce stočí a ze zóny se vykutálí přes postranní čáru, hra se zahajuje ze spojnice postranní a základní čáry - tedy u předního kuželíku zóny apod.

V situaci, kdy disk dopadne mimo hřiště bez toho, aby se dotkl někoho nebo něčeho, co tvoří součást hřiště, lze postupovat třemi způsoby. Útočící tým může (a to pouze v tomto případě) požadovat nový výhoz. To učiní natažením ruky nad hlavu a hlasitým zvoláním „Nový výhoz!“ nebo „Over“ co nejdříve po výhozu - neměl by tedy nechat obránce přeběhnout celé hřiště a pak je hnát zpátky. Po pravdě řečeno, ještě jsem se nesetkal s praktickým využitím této možnosti, které by posloužilo k něčemu jinému, než k nasrání pro-

tihráče... Další dvě možnosti jsou brick (jedna ruka nad hlavou a zvolání „Brick“) a middle (jedna ruka nad hlavou a zvolání „Middle!“). V případě brícku se hra zahajuje s územní výhodou pro útočníky v místě označeném jako brick. V případě middlu se hra zahajuje z prostřed širky hřiště v místě, kde disk při výhozu hřiště opustil. V případě, že disk opustil hřiště nad koncovou zónou, rozehrává se při middlu z prostřed základní čáry. Pravidla stanovují brick, který se nachází uprostřed širky hřiště ve vzdálenosti 20 metrů od základní čáry. V praxi se brick nachází tam, kde ho namalují organizátoři turnaje a není-li na hřišti vyznačen, záleží na dohodě týmů, zda budou na brick hrát a kam jej ustanoví. Pravidla WFDF by

se dala vykládat tak, že pokud výhoz opustí hřiště jen kousek za půlkou, měl bych se rozhodovat, zda zvolat raději middle nebo brick, abych se v druhém případě nemusel vracet zpátky. Pravidla UPA jasně říkají, že pokud zahlásím „Brick“, rozehrávám z brícku nebo middlu - podle toho, co je v danou chvíli pro mě výhodnější.

Každopádně jen v případě middlu a brícku je nutno zahajovat hru self-checkem, tedy dotekem disku země a hlášením: „Disk in play“. Ačkoliv tuto možnost pravidla nezmiňují, v praxi již na místě rozehrávky většinou stojí obránce a self-check je pak nahrazován normálním checkem, kdy se marker dotkne disku a nahlásí: „Disk in play“. O checku obecně budeme možná psát později, zde jen taková praktická poznámka - pokud by marker s checkem otálel a čekal, až budou jeho spoluhráči připraveni k obraně, můžete jej jako házeči ignorovat, disk do hry uvést self-checkem a zahájit hru. Obecně tedy - hra je zahájena výhozem a od té doby se všichni hráči mohou pohybovat všemi směry. Fakt, že disk při výhozu opustí hřiště, hru nijak nepřerušuje a hráči se mohou po hřišti volně pohybovat nehledě na to, jestli už házeč donesl disk na místo rozehrávky, nebo nikoliv.

Tolik o výhozu. Příště: to záleží i na vás, jinak napíšu o tom, co mi aktuálně bude připadat zajímavé. ■

Jájes (pb)

SPONSORING A STŘEDOŠKOLSKÁ LIGA...

Jen pár vět k zamýšlení, ale lépe k zapojení do projektu již dříve zmiňované středoškolské ligy...

Je před námi evropské mistrovství a někteří se usilovně snaží najít pro svůj tým sponzory. A už v tom to je - „pro svůj tým“. Je jasné, že mistrovství shrábne šileny prachy, a pro většinu z nás je finanční příspěvek skoro nutností k účasti. Ale proč to nechat jenom u toho?

Ze zkušenosti hledání sponzorů pro HB vím, že českým firmám (oslovovaly jsme pouze české firmy) ani tak nejde o zviditelnění se za hranicemi republiky (což by se mohlo z počátku zdát právě jako velká přednost - ukázat logo a ostatní propagační

materiály mezi tolika lidmi z tolika států), ale jde jim naopak o zviditelnění se právě tady u nás. A jak s tím vším povídáním souvisí středoškolská liga? Jednoduše. Myslím, že jde o dost silnou zbraň, kterou máme však jen ve svých rukách. Na tom to vždycky ztroskotá. Kdo to povede? Kdo se do toho pustí? A další zádrhele. Takže, abych to zbytečně neprotahovala...

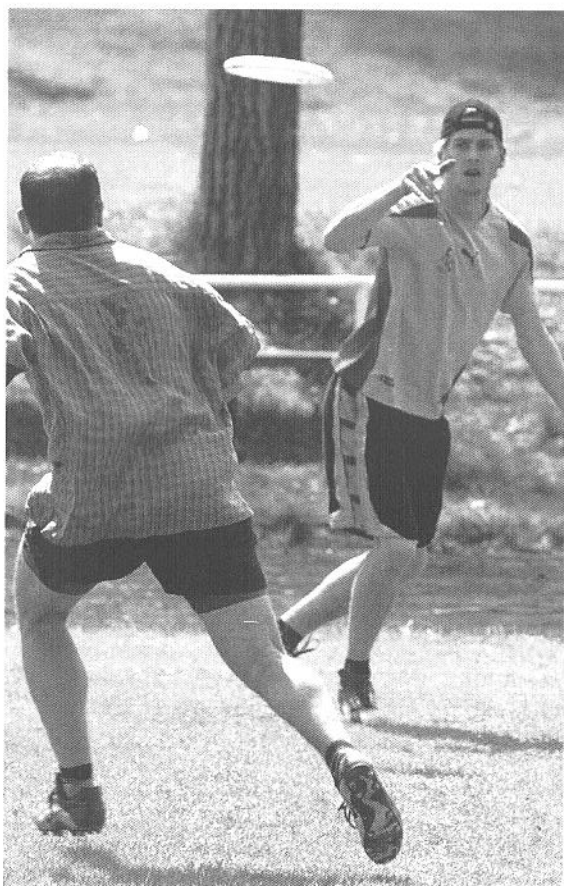
Viděla bych to tak, že by se pár dobrovolníků (dva, tři lidi) pod záštitou ČALDu pokusili sehnat sponzory z řad českých firem s cílovou skupinou - studenti středních škol. S penězi by disponoval ČALD (pořádání turnajů, příspěvky na větší turnaje... a co já vím), nějakou provizi by dostali

„sháněči“ (protože zadara ani kuře nehrabe) a pozor, provizi by dostávali i budoucí trenéři jednotlivých školních týmů. Klidně by to mohlo být i litr měsíčně podle toho, kolikrát týdně trénink bude, což bude jen a jen v režii samotných trenérů (protože nejen placičkou živ je člověk). Firmám bychom se postarali o propagaci mezi studenty plus třeba ještě další výhody, ale to už bych radši nechala na nějakého marketingového experta:)

Do mistrovství chybí něco přes dva měsíce, nechte si to projít hlavou, o prázdninách začneme hledat a od září to můžeme rozjet. Jeřda, řekla jsem pár vět k zamýšlení... hmm... no tak se nad tím zamyslete. :o) ■

windmill windcup / amsterdam

V zemi, která je provoněná vůní všude jinde zakázanou, ve městě, kde červené světlo neznámá stůj, ale pojd', na hřištích, která znamenají svět, se odehrál turnaj nazvaný Windmill Windcup. Organizátoři se trefili do názvu celkem přesně. Byl to boj s větrnými mlýny, chtělo by se říct. Nebo ještě jinak - boží mlýny melou, a tentokrát mly docela rychle. Semlely několik z mých iluzí. Naštěstí některé jsem si vystavěl natolik dobře, že na ně nedosáhnou. Pojdme se ale vrátit k samotnému závodu. Na startovní čáře bylo 24 koní v kategorii Open a 8 klísen v kategorii Women. Jistě si pamatujete Železníka s žokejem Váňou v sedle, kterak dobýval jeden vavřík za druhým. Tak to nebyl případ koně s názvem Terrible Monkeys. Byli jsme rádi, že dokodrcal do cíle. Převedu, že na 20. místě. Výsledkově propadák, pocitově jsem se na dno nedostal. Byly chvíle, kdy k tomu nebylo blízko, byly ale také chvíle, kdy nebe bylo blíž a mraky jakoby na dosah. Turnaj v Amsterdamu byl hlavní proškou tohoto týmu před blížícím se ME v Rostocku, protože to byl turnaj poměrně silně obsazený a tudíž ideální pro konfrontaci s týmy, které nás na severu Německa vyzvou k tanci. Už před turnajem, na začátku přípravy, jsem si s umístěním moc hlavu nelámá. Důležitější pro mě bylo, aby tým pravidelně trénoval, zkusil Ultimate trošku intenzivněji, než je v našich krajích zvykem a Rostock 2005 pro

formát turnaje aneb swiss draw system

... z oficiálních stránek turnaje:

„Firstly, in the Open Division, all games will be played out to 15 points, no time restriction, this is traditional from Harbour. The organisers reserve the right to impose time cap on games if weather or conditions make for long games. The Women's Division will run in Round Robin format. All teams play each other, followed by semi-finals and finals.

The Open Division will feature a draw innovation never seen before at an ultimate tournament. Yes folks, you will be the first to taste the delights of the Swiss Draw format which was first devised and used for chess competitions in Switzerland. We are lucky enough to have a sufficient number of fields so that all the teams in the Open division are playing matches simultaneously. The first round match-ups are virtually random. Then...Each game has its win-loss converted to Victory Points. That is, the difference between scores is converted to Victory Points using the following scale.

Margin of Victory	VPs for Winner	VPs for Loser
1	16	14
2	17	13
3	18	12
4	19	11
5	20	10
6	21	9
7	22	8
8	23	7
9	24	6
10	25	5
11	25	4
12	25	3
13	25	2
14	25	1
15	25	0

This is popular because teams nearly always score something and the whole point of the style is that a team, clearly beaten, needs to battle to the finish as it is the margin which matters. Likewise, just winning is not winning much. The draw for the next round simply consists of ranking the teams by VPs, and resorting to allow that no team plays the same team twice. 1st plays 2nd, 3rd plays 4th etc. etc. A team's VPs are carried forward throughout the tournament.

Tie-break method for teams that have an equal amount of VPs at the end of any given Round of the Swiss Draw: For - Against (goal difference) for the whole tournament thus far. If teams are still tied, it will go to Spirit scores, and then a random method will be used at the TDs discretion (probably a coin toss or random number or paper-scissors-rock).

It has been mathematically shown that, for 24 teams, 6 rounds of this format are ideal to rank the teams. At the end of 6 rounds, the division splits into 1-8, 9-16 & 17-24. These groups will play quarter finals, semi finals and finals to get your final finishing position.

The Swiss Draw is tried and true in many competitive arenas."

mě v podstatě měly být celé tři měsíce. Zkrátka jsem si říkal, že nejde o umístění, pokud na hřišti necháme svoje maximum a při tanci se partnerovi budeme schopni v klidu dívat do očí, i kdyby nás převálcoval 15-1. Po měsíci a půl přípravy můžu říct, že si nejsem jistý, že to tak dopadne. Spíš dopadneme tvrdě na zem, ale horší by bylo, kdyby nám to bylo jedno. Občas ten pocit mám a ten bolí nejvíc. Ultimate směrem na západ od nás má oproti nám náskok několika let a to se nedá dohnat za 3 měsíce. Na druhou stranu se toho dá udělat poměrně dost, protože Taxisův příkop není síla ostatních týmů, ale ta naše vlastní, náš přístup, jedině ten nás může vyhodit ze sedla a zkazit závod.

Terrible Monkeys v Amsterdamu sehráli 9 zápasů, bilance je 2 vítězství a 7 porážek. Nic moc, co? Je to blíž ke dnu než na hladinu, ale na druhou stranu z těch sedmi porážek byly 4 o 1-2 body, což dává jistou naději. Bohužel jsme, kromě jednoho (s Woodies 13-15 - 3. místo), nesehráli zápas proti týmům, které skončily v popředí závodu. Myslím, že by to byl rychlý proces a nemilosrdný verdikt - zamítá se. No, uvidíme, zkusíme sekát další měsíc dobrotu a odvolat se znovu. Snad to v Rostocku bude jiný proces. Porotou jsme si sami, takže nám úsměvy nepomůžou. Možná by si někdo přál odročení případu pro nedostatek důkazů, ale to nás nezachrání. Nejistota je ten nejhorší trest. Vinen nebo nevinný, další roky ve vězení nebo konečně vysvobození? To mě zajímá, ať už to dopadne jakkoliv.

"No, Karle, ty umíš ale povzbudit. Trošku depresivní nemyslíš?" "Jo, to je Martine, víc než jsem si myslel, tak promiň." "Hmm. To bude dobrý Karle, uvidíš." "Myslíš Martine? Snad jo. Tak ahoj v úterý." "Já ale nepřijdu, musím uklízet. Čau."

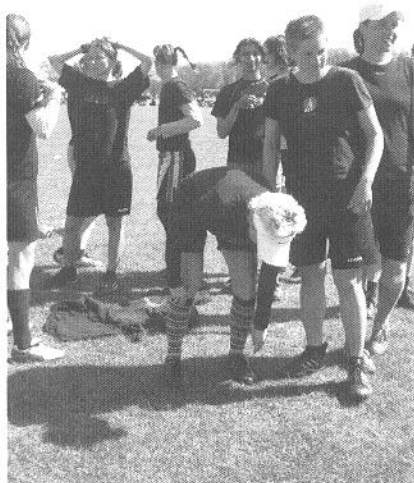
Ještě se v letu zmíním o dalších českých koních v tomto "Holandském" závodě.

Four Fingers skončili na 13. místě, přičemž mohli dosáhnout ještě výš. Možná za to může ten jeden chybějící prst :) Moc jsem z jejich zápasů neviděl, až na ten zápas, kdy hráli proti nám. 15-7 tuším, že to skončilo. Zaslouženě. Všeobecně bych řekl, že daleko méně kazili. Mají v týmu pár dost silných individualit, které tým táhnou

a které se vyrovnají evropské špičce, což je katapultuje do vyššího patra a řekl bych, že si v Rostocku zahrají velmi pěkně. Jedinou nevýhodou je snad to, že jsou z různých koutů okolních států a nemůžou spolu pravidelně trénovat během týdne. To by jim mohlo v závěrečné rovince chybět.

Klišička **Hot Beaches** předvedla slušný výkon. 4. místo a účast v semifinále se cení. Když jsem viděl část jejich dubnového soustředění, tak jsem z toho neměl moc dobrý pocit a dělal si pro sebe trochu pesimistický scénář, ale předvedená hra v Amsterdamu byla o hodně lepší a happyend není vyloučený. Byly tam i slabší momenty, ale celkově si myslím, že hrály povětšinou hezky. Když se nezačnou hádat a trucovat, tak by Rostock mohl být příjemným zážitkem a dobrou zkušeností. ■

results

Open: 1. Ragnarok, Denmark

2. Ultimate Vibration, France

3. Woodies, Germany

4. Jack'suns, France

5. Hardfisch, Germany

6. IcyDykes, Holland

7. Fruhsport 0,2, Germany

8. CUSB - La Fotta, Italy

9. Masterdam, Holland

10. DOGS on SPEED, Switzerland

11. Four Fingers, CZ/SK

12. Feldrenner, Germany

13. Frisells, France

14. Bad Skid, Germany

15. Frizzly Bears, Rachen (sotg)

16. PEVOTE, Belgium

17. Flying Angels Bern, Switzerland

18. Bristol Plastic Factory, Bristol

19. Wall City, Germany

20. Terrible Monkeys

21. Révolution'Air, France

22. Endzonis Rostock, Germany

23. Hallunken Ultimate, Germany

24. AARUFK Aarhus, Denmark

Women 1. Primavera Olandese, Holland

2. Jinx, Germany

3. MalnzellMädchen, Germany

4. Hot Beaches

5. OB, Belgium (sotg)

6. Drôles de Dames, France

7. Jumble Blend Fusion, Pickup

8. Die Westen Rachen and Köln, Germany

redakce (tm)

eucc 2005 za dveřmi

Na mistrovství klubů v německém Rostocku budou startovat v podstatě tři české týmy. Zeptali jsme se jejich kapitánů/trenérů, v jaké fázi se týmy v současnosti nachází. Poslední otázku zodpovědělo ještě několik hráčů z daných týmů - možná ze zajímavosti, jestli to vidí většina stejně, nebo se šance dost liší.

1. Kolik máte hráčů a ze kterých jsou týmů (nejlépe jmenovitě rozepsat) a kolik z nich je v současné době zraněných?
2. Jak probíhá příprava vašeho týmu? (tréninky: jejich počet a forma, turnaje, ostatní náležitosti...)
3. Na co se v současné fázi přípravy nejvíce soustředíte v obraně / v útoku?
4. sen / plánovaný cíl (před lomítko napište umístění, jaké by se vám líbilo a za lomítko umístění, na které podle vás máte šanci dosáhnout)

hot beaches / ája

hot beaches

1. Amber Aspevig
2. Hana Duspivová TM
3. Markéta Godíková FUJ (kotník)
4. Zuzana Heráfová TM
5. Tatiana Horná PD
6. Iva Kadlecová ŽŽ
7. Kristína Klímová PD (kotník)
8. Zdenka Kosková Atruc
9. Jana Kožená P7
10. Klára Kratinová ŽŽ (achillovka)
11. Katrin Kroutilová FUJ
12. Hana Pelantová TM
13. Alena Semerádová ŽŽ (rameno)
14. Hana Sloupová TM
15. Veena Srinivasa
16. Jana Straková PD
17. Kateřina Svobodová FUJ (kotník, pravé koleno, rameno)
18. Markéta Šoutová PD
19. Zuzana Špírková 3SB
20. Jana Vejmelková FUJ
21. Eva Wohrabová Atruc odtržená klíční kost od lopatky a vazů - z důvodu zranění neúčast na EUCC

2. Náš tým se připravuje dvakrát týdně. S tím, že jednou je trénink zaměřen více na techniku (hody, náběhy, atd...). Na tyto tréninky chodí i naši začátečníci, či holky, které do Rostocku nejdou. Druhý trénink je zaměřen více na taktiku, cvičíme různé druhy útoků a obran. Jinak některé hráčky ještě individuálně chodí na tréninky svých domácích týmů, či týmů přátelenských ;-) (ZZ, FUJ, TM, PD) Zatím jsme absolvovaly jedno víkendové soustředění a uvažujeme ještě o jednom.

Co se týče turnajů, tak jsme zatím hrály vždy v různých sestavách už 4 venkovní turnaje:

Paganello / Rimini (umístění 10/22)

Videň (umístění 1/4)

Copenhagen (umístění 13/16)

Amsterdam (umístění 4/8)

Čekají nás ještě tyto přípravné turnaje:

Mnichov - čistě ženský turnaj - 16 týmů

2. CEL (SK) - s účastí 4 ženských týmů

RUMBA Cup - s účastí 4-6 ženských týmů

3. Obrana - trénujeme zónovou obranu "Junk" a klasický zámeček, jinak se soustředíme na klasické osobní obrany. Útok - v útoku hrajeme klasickou lajnu se signálem na rozehrávku a Flat Stag (Bob's Flat), dále pak trénujeme útok proti zónové obraně (obzvláště po zkušenostech z Amsterdamu)

4. ája - 1. polovina /10.-12. místo
kristina - 5.-6. Místo / 12.místo

iva sen 5., cíl 7., reálné 9. místo
hanke - nemá / 12. místo
katy - 1. osmička / 9.-11. místo

4 fingers / chris

2. Preparation

We have had very limited practice time - so far, we have spent more time practicing on snow than on grass. Our preparation has mainly consisted of playing tournaments together - some with small squads, others with most of the team. Amsterdam was a major step for us, seeing how we compare to some of the top European teams. We did fairly well, but some of our losses showed us areas in which we have to improve. We hope to address these areas before July, at some upcoming camps and tourneys. More practice time would be the absolute best thing for us, but since we live so far apart, it is very difficult, and costly, to arrange.

3. Goals re: offense and defense

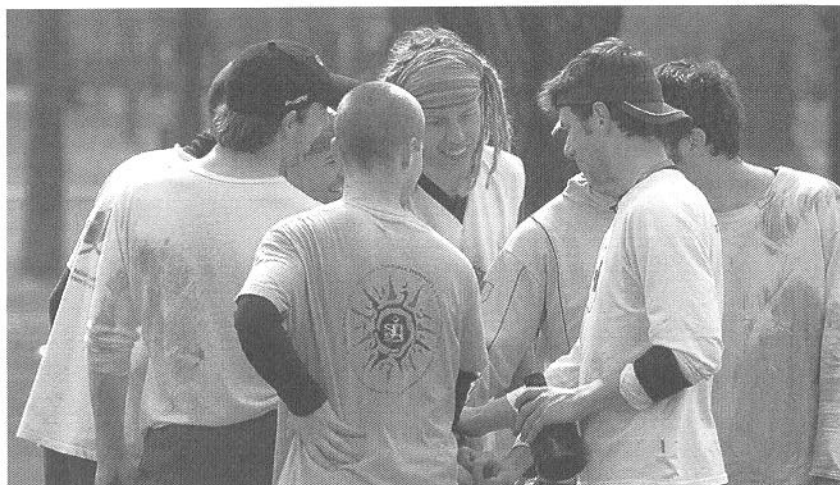
Because of our difficulty in getting together to practice, we have had to focus on simple offensive and defensive structures, and on stressing fundamental skills such as holding the force, making good cuts from the stack, and making good decisions with the disc. Before Rostock, we hope to improve our deep game on offense, and add a second offensive look to complement our stack O. On defense, we plan to improve our zone play.

4 fingers

1. Chris
2. Meetash
3. Samwise
4. Henry
5. Chorche MD (koleno)
6. Andrej MD (koleno)
7. Dušan MD (zuby)
8. Laďo MD
9. Laco MD
10. Igor MD
11. Dublin MD
12. Kmoto MD
13. Petr FUJ
14. Nate FUJ
15. Dave FUJ
16. Mike FUJ
17. Iain FUJ
18. Bob FUJ
19. Maaro FUJ
20. Szilard FUJ
21. Pablo FUJ
22. Míra 3sb
23. Kačer ŽŽ
24. Čupčák ŽŽ

4. chris - I personally do not have a goal for our final placement. I hope to beat all the teams that we should beat, and then beat some of the teams who think they're supposed to beat us. I am a newcomer to European competition, so I'm not really sure how we compare to everyone else. Some of our guys have mentioned finishing in the top half of the tourney, so

maybe that is a decent thing to shoot for.
mike - horní polovina/horní polovina
dave - top 10/horní polovina
nate - 15./16. místo
chorche - top 10/horní polovina
petr - 11./15. místo

terrible monkeys / carlos

2. TM se připravují 2x týdně, přičemž jsme si pronajali ve čtvrtek fotbalové hřiště v Hrdlořezích (cena 3.000,- na 2,5 hodiny) s úžasným povrchem. Problémem bohužel je, že z 18 hráčů nás chodí na tréninky v průměru 12, což znemožňuje návaznost tréninků a také nácvik situací, které simulují hru, tzn. 7 na 7. Zatím jsme absolvovali 2 přípravné turnaje (Vídeň a Amsterdam), jedno soustředění a ještě nás čekají další 2 přípravné turnaje (Norimberk a SK cel) plus jedno soustředění.

3. V současné fázi přípravy dominuje nácvik útoku ve Flat stacku a také slabiny,

létat je tak snadné

terrible monkeys

1. Carlos Kotěšovec TM
2. David Průcha TM
3. Luděk Stecker TM
4. Libor Crha TM
5. Lukáš Hejduk TM
6. Václav Petr TM
7. Tomáš Radil TM (kotník)
8. Martin Kéri TM
9. Marcel Holub TM
10. Jerry Koubek TM
11. Martin Mendl PD
12. Frankie Fencel PD (koleno)
13. Štěpán Materna PD
14. Petr Medek PD
15. Petr Haering PD (rameno)
16. Lukáš Karásek PD (chodidlo)
17. Jan Šolta (asi nohy)
18. Michal Peške (sval)
19. Jan Holub PD (kolena) - nejistá účast na EUCC

které se ukázaly na turnaji v Amsterdamu. - hody a chyty při těsné obraně a stále ještě sehranost týmu jako takového. Určitě by nám taky prospělo špatné počasí - vítr, déšť a zima, které nám dost komplikovalo hru na již zmíněném turnaji v Amsterdamu. Snad bude v Rostocku hezky :)

4. carlos - horní polovina / 20. místo
štěpán - do 10. / 17. místo
lukášH - 1. / máme šanci když nám všechno vyjde: 12. / reálný odhad našeho umístění: 23. místo
frankie - 16. z 32., myslím si ale, že skončíme tak na 20.-25. místě

Atrofované Ruce / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
atruc.pc.cz

BOA / Chrást u Chrudimi
boateam@seznam.cz
www.boateam.unas.cz

FrkotTeam / Olomouc
xfriedel@seznam.cz
frkotteam.wz.cz

F.U.J. / Praha
petr@letna.cz
www.pragueaccommodations.com/fuj.html

Hot Beaches / Praha
hot_beaches@hotmail.com
www.hotbeaches.net

Hradec Králové
vosecekjirka@inmail.cz

Prague Devils / Praha
info@praguedevils.org
www.praguedevils.org

Pražská 7 / Praha
p7@seznam.cz
p7.actum.cz

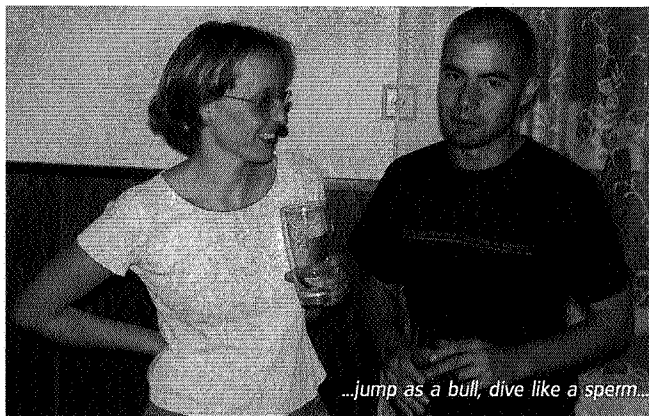
Rektální vyšetření / Bmo
rektalka@volny.cz
www.webpark.cz/rektalka

Rollníci / Praha
rollnici@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

Terrible Monkeys / Praha
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Žlutá Zimnice / Praha
list@zlutazimnice.cz
www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
tym@3sb.org
www.3sb.org

...jump as a bull, dive like a sperm...

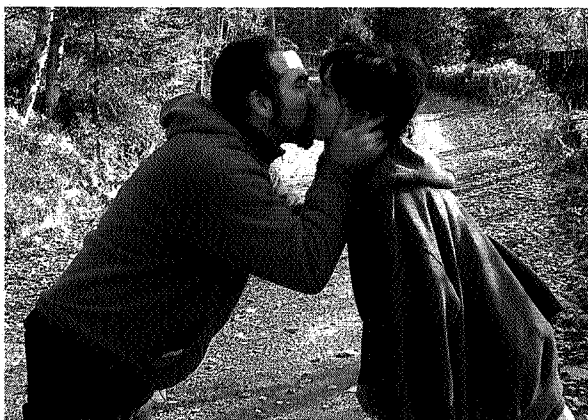
« Slyšeli jste také, že se **Dejna™** odhlásila z Rostocku a **Vašek™** už je tři týdny nezvěstný. Prý hledá pořádnou práci :) Jako první vám přinášíme exkluzivní a vševysvětlující materiál: **Dejna**: "No, tak jim to už rekní." **Vašek**: "Přiblížím Vám to jednoduchou indicií. Všimněte si mého trička!"

» ... **"medvěd** měl vůbec nějaký zatmění... doma si připravil dvě hromádky oblečení a zabalil si jen jednu, takže neměl týmový trička, tepláky apod." :-)

» **Kodaň** pochopitelně klapla. Díky všem z HB za bezva víkend. (Markéta PD)

» **Hraji Mariáš**. Hraji velmi rád a dobře. Pokud máte stejného koníčka a ještě navíc u toho máte rádi kecičky o ženách, nebojte se a při nejbližší příležitosti mne oslovte. Bavíme se pochopitelně o licitovaným dvacíti. (Mezsany PD)

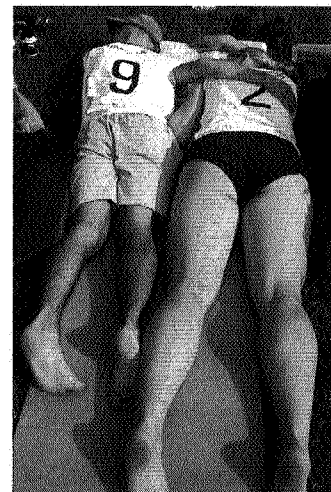
» V letošní Chrásti proběhlo mnoho kouzelnických pokusů, ale opravdový čarodějský majstrštych předvedl **Kačer (ŽZ)** už začátkem března. 6. 3. zahodil klíče od P.O. Boxu ČALD na Letný. 13. 3. zkontroloval průběh kouzla osobní návštěvou magického místa. Sněhová pokrývka však ještě nedovolovala div dokončit. To se však již bez problémů podařilo o dva dny později. Mistr sám a bez zatáček našel klíče na místě, kde je zahodil.

» Téměř všichni hráči **Opičího Prdu** mají nové kopačky. Můžete nám prosím říct, kdo jim nakukal tu blbost, že se tím zlepší jejich výkony.

» Na uvedené fotografii si můžete prověřit svou fantazii. A pokud si nebudete vědět rady, zeptejte se Frankíeho. Rád vás v tomto směru vyškolí.

« **Czert** a .. no, radši **Maruška a Czert** do toho konečně 17. 6. prásknou. Hurá. Redakce pochopitelně nebude chybět. Hurá.

Příště:

Norimberk, Rostock 2005, 2. cel, Rumbacup 05 profil a jiné zajímavosti.

První Post vyjde 22. července 2005. Uzávěrka je 15. července 2005.

CHRAS-T 2005

Název: Chrast2005

Pořadatel: Terrible Monkeys

Místo konání: Chrast u Chrudimí, Rosice u Chrastí

Ročník: 9, celkově 12
(1. Pardubice, 2.-3. Skuteč, 4.-12. Chrast u Chrudimí)

Datum konání: 30. dubna až 1. května 2005

Počet týmů: 14

Počet a kvalita hřišť: 4, rovná, kvalitní, tvrdší

Startovné: 1000,- na team a 200,- na hráče

Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně nic výjimečného, ale ani urážlivého (pár remcalů se našlo). V pátek buřty od Vaška a jeho vostrejch řeznických hochů a v sobotu a v neděli báječný klobásy z bufíku u hřiště, jednoznačně luxus.

Pravidla: 7 na 7, bez jakéhokoliv omezení pohlaví (wide open). Zápas trvaly 45 minut. Stačilo vyhrát o bod. 1 timeout na tým.

Systém: Trochu komplikovaný a ne příliš ideální (turnaj ovlivnila také rozháranost mezi hřištěm v Chrastí a Rosicích), 4 základní skupiny (dvě po třech), kde hrál každý s každým. Horní dva postupovali do dalších dvou skupin po čtyřech. Zde opět každý s každým. První dva z obou skupin hráli mezi sebou semifinále a pak o umístění 1-4, druzí dva semifinále a pak o umístění 5-8. Týmy, které skončily v základních skupinách na třetím a čtvrtém místě, utvořily jednu velkou skupinu, kde hrály opět každý s každým. Podle úspěšnosti pak hrály o 9.-14. místo.

Hra: Letošní Chrast byla také rozhodně o hře, ale ne té kvalitní. Obvykle první český turnaj venkovní sezóny, kam přijíždí i zástupy nováčků a začátečníků, které se podařilo ukořistit přes zimu. Zkušenější části týmů proto povětšinou obětují kvalitnější hru na úkor toho, nové hráče něco naučit a zapracovat je tak snáz to týmů. I přesto chtěl vyhrát pochopitelně každý. Výkony hráčů v Chrastí ale vyjadřovaly spíš radost ze hry jako takové, než nějaký úprk za titulem a vavříny. I takové turnaje jsou a jsou potřeba.

»

Večeře: guláš, smažák, špagety
Pivní závod: Proběhl v duchu filipojakubské noci, s koštětem pod prdelí, štafetově po dvojicích, zas a znova po kolejkách, 3 kontroly běžný standard, s magickou formulí na rtech, sem tam vodkou v krku a nakonec oblíbený pivní disk. Stručněji než loni!

Párty: Fantasticko magickou noc zahájil Wacki již před pivním závodem. Prakticky okamžitě po jeho skončení se rozjelo první představení. Letos se podařilo do opičácké taškařice zapojit i ostatní účastníky turnaje. Každý tým měl na podiu předvést jedno kouzlo. Aby vše bylo zcela jasné, začali TM zmizením Vaška ve švédské bedně. Každé kouzlo musela pochopitelně provázet nahlas vyřčená magická formule z pivního závodu. Asi po hodině výborných i průměrných kousků vše zakončila Rektálka potvrzením pravidla na cz.frisbee, kdo se svlíkne, vyhrává.

Závěr: A závěrem Vás všechny srdečně zvú na Chrast 2006, která se uskuteční začátkem května a bude třídní. Bude to 10. ročník a tak to trochu nafoukneme. Přihlášky zasílejte do Velikonoc na adr. redakce.

chrast 05

1. 4 fingers
 2. prague devils
 3. prague 7
 4. tm 2
 5. tm 1
 6. 3sb
 7. zimnice 1
 8. ru
 9. zimnice 2
 10. frkat
 11. boo
 12. fuj
 13. split
 14. otruc
- spirit - split
beer race- ru

zřítěla se nám výsledková listina, takže za výsledky neručíme :)

4-5/2005

PARAST

měsíčník, slunečník a větrník o Frisbee

L
E
T
A
T
J
E
T
A
K
S
V
A
D
V
I
I

v tomto čísle najdete:

• páří • zuce 05 • odstřed • eše 05 tampere • etruštenice 05

Milé čtenářky, milí čtenáři.

Toto číslo je plné velkých akcí letošního roku ve světě létajícího cirkusu, a skýtá proto i plno velkých emocí a dech beroucích artistických čísel. Ke sportu to patří, tak hurá do toho. Je jen na Vás, kterou emoci si vyberete, odnesete a zkusíte prožít. Vášně, na tu sázíme. A vsadili bychom i celé vaše předplatné, kdybychom Vás neznali. Riskovat se ale občas vyplácí, a nám by pak vyplatili tučnou výhru. Žádné peníze. Do každé rodiny disk, pravidla a elektrické hodiny.

12 měsíců věčného poletování ze zóny do zóny. Občas se z toho točí hlava, ale zatím to jde, žádné hvězdy, a jejich manýry v mixzónách, bilancující své výkony. Na nějaké bilancování sezóny u nás není moc času, protože ta nikdy nekončí. Den za dnem, v létě i v zimě, v hale i venku, ve snu. A přesto jsme to na chvíli zkusili, společně s Papá. Ne jednu sezónu, ale rovnou 14 let. 14x obletíte slunce s diskem v ruce, 168x měsíc jako by disku z oka vypadl. Viděli jste tu svatozář kolem disku, když jej na úplněk přiložíte? Úplný náboženství. Jenže 3 piva a je konec, náboženství i disků, zbývá už jen pivní tácek. Ježíš, takhle se rouhat. A stejně to bylo moc příjemný, třeba jako ten rozhovor. Vždycky je to příjemný s člověkem, který září jako úplněk. Past, disk, emoce, disk, úplněk a zase disk. Úplně se to nerýmuje, ale komu to vadí, když nás to baví. 3 piva a tentokrát je to začátek. Začátek nočních radovánek a dobrodružství. Občas si tu připadáme jako v kriminálním seriálu, protože rozluštit všechny ty zápletky, vámi zapletené, když se v neděli ráno probudíme, není snadné. Čert aby se v tom vyznal... jenže ten si toho taky moc nepamatuje. A vy si to pamatujete? Pamatujete si třeba na svůj první povedený forehand? A na ten, který jste naposledy hodili do země? Ten většinou ten první povedený vytlačí až na samý okraj, tam, kde se frisbee v Čechách stále nachází. Neschází, ale nezáří. Třeba se to zlepší... za rok, za dva nebo už tohle září?

Blíží se valná hromada listů. Podzim. Tak si jej užijte, pestrobarevně a ladně. Pozor, jenom ne chladně.

Dejř a Carlos

Soutěž

Rostock 2005

Minulá soutěž nevyšla. Nikdo si netipnul výsledek českých týmů na ME v Rostocku. Škoda. Nejbliž tak byla redakce, a cena tak putuje domů. Náš partner, který tyto soutěžní aktivity podporuje, tak činí i v tomto čísle. Tentokrát jsou ve hře tyto ceny:

- » 3 disky na ultimate (Discraft)
- » 2 disky na discgolf (Discraft)
- » 1 disk na freestyle (Discraft)

Pěkná nabídka, dalo by se říct. Nikoho ale přemlouvat nebudeme, když tak budeme mít alespoň v redakci čím házet. Tato soutěž se bude týkat EUCC 2005 v Rostocku. Něco můžete načerpat přímo v tomto čísle, na něco se možná budete muset zeptat, něco najít nebo zkrátka tipnout. Cen je 6, takže bude 6 výherců!

Nuže, zde je pár jednoduchých otázek:

1. Kolik českých hráčů měl v sestavě (v Rostocku) tým Four Fingers?
2. Jaký byl konečný výsledek ve finále Open (clapham vs. ragnarok) a Women (Bliss vs. Jinx)?
3. Kolik zápasů vyhrály Hot Beaches v Rostocku a co je/byl jejich maskot?
4. V týmu Terrible Monkeys nehráli pouze kmenoví hráči tohoto týmu. Které další české týmy v něm měly svého zástupce?
5. Kolikáté to bylo Mistrovství Evropy klubů?
6. Obhájil některý z týmů prvenství ve své kategorii?

Odpovědi posílejte na adresu redakce (past.redakce@gmail.com), a to do 30. září 2005. Poté uveřejníme výherce.

Kam za létající kulturou

- září 3-4/2005
Rosice / open mistrovství ČR
info: www.cald.cz
- září 10-11/2005 Rakousko
Kundl - indian summer
info: www.ultimatevienna.com
- září 16-17/2005 Slovensko
Finále CELU 2005
info: www.ultimatevienna.com
- září ?/2005
Mixed mistrovství ČR
info: www.cald.cz
- říjen 1-2/2005
Czech open /discgolf/
info: www.discgolf.cz
- říjen 8-9/2005 Itálie
Bologna
info: www.utilinks.com
- říjen 22-23/2005
Kimle /the show must go on/
info: www.ultimatevienna.com
- říjen 28/2005 Praha / Strahov
HH cup /pick-up turnaj/
info: www.ultimatevienna.com

je možné, že se vyskytne ještě nějaký turnaj v tomto období, tak sledujte obvyklé zdroje

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Česká Asociace Létajícího Disku
 P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
 cald@email.cz, www.cald.cz

obsah

- 1. čald / anketa s vr čald
- 2. norimberk / franken cup 05
- 3. zajímavosti / europe club finals?
- 4. rozhovor / jan papá filandr
- 11. o čald / zamyšlení předsedy
- 12. taky o čald / jiné zamyšlení
- 15. eucc 2005 / four fingers
- 17. eucc 2005 / terrible monkeys
- 20. eucc 2005 / hot beaches
- 22. eucc 2005 / nice bristols
- 25. lochna / plzeňský discgolf
- 26. ec 2005 / tampere / discgolf
- 30. okénko do pravidel / počítání
- 31. atrucup 05
- 32. cel / 2. a 3. kolo
- 34. chruštenice 05
- 36. kecy hecy

post 4-5/2005

frisbíjový občasník
 Ředitelé a Vydavatelé:
 dejf & carlos
 Redakční rada:
 drahá
 Jazykové korektury:
 kačenka /tm/
 Naše emailová adresa:
 post.redakce@gmail.com
 Předplatné pro ČR a SR:
 david průcha
 pod rapidem 5
 praha 10, 100 00
 telefon: 737 826 113
 Foto:
 dejf, marfák, czert /tm/, cíca /3sb/,
 lukáš, marie, med2d /pd/, internet
 /www/
 foto na obálce:
 eucc 05 / clapham vs. ragnarok (dejf)

anketa s vr čald

- 1. Co považuješ za největší úspěch a neúspěch právě končící VR?**
- 2. Kolik času jsi věnoval práci pro VR, dejme tomu týdně nebo měsíčně?**
- 3. Jaké je největší úskalí práce ve VR?**
- 4. Budeš kandidovat do VR na další dva roky? Proč?**

Petr Medek

1. Úspěch - rozvoj (školení učitelů), české disky, nový web.
 Neúspěch - nedostatek úsilí a celkově minimalistické pojetí práce pro ČALD.
 2. Měsíčně několik hodin, řádově jednotky.
 3. Lidé na to musí mít nejprve čas a chuť a potom schopnosti.
 4. Ne.
 a) Vnímám, že pro práci ve VR (nebo dokonce v čele VR) je třeba více času, než tomu jsem schopen resp. ochoten věnovat.
 b) Za 4 roky jsem nedokázal VR dostatečně motivovat nebo přesvědčit, aby pracovala dle mých představ. Ještě se to s postupem času spíše zhoršovalo.
 c) Myslím že změna na postu předsedy jediné pomůže, nový člověk může přinést nové nápady a nadšení - ze začátku to se mnou bylo stejné (doufám). Ve VR zůstat neplánuji, protože si prostě chci odpočinout. Zn: konzultace nebo i externí spolupráce možná.

Vít Grigartzik

1. Úspěch - koordinace a vytvoření zázemí pro rozvojové akce, organizace HMR.
 Neúspěch - neschopnost dát dohromady koncepci pro PR a sponzoring.
 2. 3 - 4 hodiny měsíčně, vč. jednání VR.
 3. Primárně - pravidelná účast na jednáních VR, sekundárně - včasné a efektivní plnění zadaných úkolů.
 4. Ne. (Neschopnost včas plnit zadané úkoly a reagovat na podněty, vyčerpaný potenciál - 10 let ve VR, resp. obdobném orgánu /výbor ČAF/)

Ivan Fibr

1. Nemohu říci, co bylo vyloženě úspěchem. Úspěchem už bylo jen to, že VR neskončila a pokračuje dále. Snaží se podpořit vše co má hlavu a patu s faktem, že prostředků je poskromnu. Je hodně mali-

čností, které se dají považovat za úspěch. Ani jeden z nich však není převažující. Pozitivní je to, že VR komunikuje s okolím (WFDF apod.), shromažďuje informace ze světa a předává dál. Stále funguje rozvoj, sjednotil se web, ceny na MR. Celkově krůček po krůčku se tu vytváří malá a funkční organizace. Na druhou stranu jako neúspěch beru, že se nepodařilo najít sponzora, partnera, se kterým by se tento sport, sporty rozšířily dále. Bohužel to je způsobeno nedostatkem času jednotlivých členů.
 2. Nedá se říct. Když se dělal web, tak více. V poslední době méně. Řekněme od 5 do 30 hodin měsíčně.

3. Myslet dopředu. Co bude za dva roky. Neupínat se jen k současnosti. Pokud nedojde ke změně, že se neuspořádá akce typu Mistrovství EUCC, tak se může stát, že za 2 roky už VR nebude mít co na práci, protože k realizaci nebudou prostředky.

4. I když to není jasná odpověď, nezbývá mi jiná možnost. Ano, i ne. Ano, protože se chci podílet na webu asociace. Vytvořil jsem ho, a i když není takový, jaký by si někteří představovali, jsou tam alespoň aktuální data a jeho forma se dá považovat za prezentovatelnou. Nechtěl bych aby chátral, ale byl přínosem a zdrojem pro informace nejen pro nové hráče, ale i stávající. Ne, protože nemám v tuto chvíli tolik času, kolik bych si pro práci ve VR představoval mít. Členů VR by mělo být minimálně 5, pokud by se jich tolik nesešlo, pak má odpověď bude ANO.

Martin Slížek

1. Velké úspěchy se nekonaly - jen pár malých zdánlivě bezvýznamných - viz. nový web a zápisy ze schůzí VR v něm. Nevyužili jsme dobrých výsledků reprezentace pro marketing a přisun peněz do frisbee.
 2. Těžko říct - většinu bych dělal i kdybych ve VR nebyl - cca 8 hodin měsíčně?
 3. Člověk musí v jednom okamžiku najít dostatek motivace, energie a času věnovat se problému - poslední dobou se mi to moc nedaří a myslím, že se to týká většiny členů VR.
 4. Ano, ještě to zkusím - chci se dál bít za discgolf.

pokračování na straně 13 »

franken cup 05 / norimberk

jerry (tm)

Tento kvalitně obsazený turnaj, organizován frisbee občany našich nesrozumitelně mluvících sousedů, se odehrával v pamých víkendových dnech měsíce května. Přesněji 28.-29. 5. 05. Hru plnou zábavy a potu hostila 4 hřiště dobré kvality. Camp se rozprostřel kolem hřišť. Lidé se mamě snažili najít pro svá víkendová plátěná obydlí alespoň z části stinná místa. Po následující dva dny se nebude před paprsky kam schovat. Pokud máte kamaráda s tubou opalovacího krému, požívejte výsostrných výsad, a on se rázem stává středem vaší pozornosti.

Za player fee 12 /team 50? sem přijelo poměřit síly na 16 Open týmů. Opíči prd hrající pod zkrsleným názvem renomovaného pražského klubu se ocitl ve skupině D (pouze rozlišovací označení). Tudíž bylo jasné, že v první hrací den se postupně utká se sestavami Wall City (Berlin), CUSB La Fotta (Bologna) a GummiBarchen (Karlsruhe?) - no každopádně Němci.

V sobotu ráno mě probudilo těžké (vlastní) oddychování. Již dříve neosvědčené campingové vybavení z velko-malo obchodu Makro se ukázalo býti nevhodným jak do deštivého (Amsterdam), tak do parného počasí. V obou případech nastane ve stanu mokro! Jednovrstvá „garsonka“ se během noci zapařila jak starý spodky a vysrážené kapky mě spolehlivě vyhnaly ven k rozcvičení se na první zápas. Ten byl s „Gumídky“, jež jsme povzbudivě přemohli 11:7. Teplota se zvyšovala, vzduch se tetelil - počasí nahrává „Boloňářům“, což je další bod programu. Výkonostně srovnatelný tým se nám bohužel přehrát nepodařilo. Konečné skóre 9:6 hovořící ve prospěch La Fotty nás zamrzelo, ale ani jeden z nás netušil, že za několik týdnů se setkáme znovu v daleko důležitějším zápase a zamr(a)zí nás stokrát víc... Posledním soupeřem ze skupiny byli Wall City. Týmu, který výsledně skončil o 4 místa před námi, jsme, i přes dodržování režimu pitného, podlehlí rovněž. Výsledek poměru 10:12. Škoda. Další událostí dne, jež se vyznačoval pitím, pocením, pitím a pocením a žádným močením, jsou již mimoskupinové.

První mimoskupinová borci byli „béčka“ Berlína, Wall City Too. Shodou okolností

výsledně skončili naopak 4 místa pod námi. Což už napovídá výsledku. To, co nám provedli Wall City „A“, jsme my provedli Wall City „B“ - 12:10 pro TM. Jak utěšující...

Po tomhle zápase si část týmu dovolila malou vtipnou vložku. Špatná týmová komunikace způsobila, že místo nástupu na lajnu k poslednímu boji si již první natěšení dopřávali doušky místního pěnivého „hydrátu“. Kdo nepil pivo, hydroval se ve sprše. Zájem odehrát poslední zápas byl z naší strany tedy poněkud ochablějšího charakteru. Nakonec se pár hráčů vymotavších se ze stínů okolní buše rozestoupilo na lajně, aby je později doplnili i pivaři a sprchovači. Odevzdaná hra, odevzdaný soupeř, odevzdané výkony - odvozený výsledek 11-8. (Odevzdaného soupeře kvalitně ztělesnili Disc-O-Fever.)

Konec dne - sprchovači do sprch, pivaři na pivo, unavenci do buše...

Párty prakticky nebyla, protože nebyly holky a šel fotbal. Kdo se nekoukal na trávník v televizi, vnucoval se kamarádovi s krémem nebo aspoň tomu, kdo umí masírovat. My jsme se doslechli, že 4F jsou o třídu výš a dovezli si vlastní grill. Po utkání jsme prakticky v poslední otevírací minutě naběhli v kopačkách do nedalekého klimatizovaného marketu a koupili valutové maso. Scénař nasnadě - jedení, pití, krkání, klábosení, klobásení, polehávání, individuální celková únava, spánek...

Zapařené nedělní ráno - druhý a poslední hrací den...

V prvním zápase si to rozdali Opice a Švábi. Jakkoli slabě a bezbranně si dokážete tento hmyz představit, tak v tomto frisbee případě by se představa ukázala bohužel zcestnou. 7 Schwaben von Stuttgart nakonec předčilo (12) Monkeys von Praga 9:6. (více nohou - méně chlupů...) Díky této prohře se proti sobě již podruhé postavili oponenti z říše zvířecí. „Medvídci“ měli motivaci. Oplatit porážku. Ovšem ani jejich pryžovost jim nedopomohla k lepšímu výsledku. Zápas GummiBarchen a Monkeys končí 9:12. Jak jste asi zaznamenali, dva ze tří sobotních zápasů ve skupině jsme prohráli... A i proto náš poslední turnajový zápas nemohl zařadit lepší než 9. příčku. Ovšem Rhine-Flyer

z města Mainz si vyhlídli pozici zcela totožnou. A tak začal zápas... Borci obou stran běhali naplno, snažili se chytit disk v soupeřově zóně co možná nejvíckrát, byla to kvalitní, vcelku vyrovnaná hra na obou stranách... ale... Rhine-Flyer proměnili zkušenosti v potřebné body a nakonec vyhráli 13:10 - opět škoda, ale zápas nás bavil a z výkonu jsme měli jakž takž utěšující pocit, i když jsme věděli, jak přesně jsme si v tomhle turnaji vedli...

Finále v podání týmů Feldrenner (Mainz) a Mir san Zamperl (Mnichov) bylo napínavé až do samého závěru. Zamperl si během zápasu vytvořil 3 bodový náskok. Nasazení Renneru ovšem nedovolilo Zamperlu odstup zvýšit a v posledních pěti minutách Renner dokonce ztrátu bodů dotáhl a překvapivě zvítězil. Toť poslední běhy, hody a chyty turnaje...

Co říci závěrem?

Výbořej turnaj, na kterej se Open týmu určitě vyplatí jet díky kvalitě obsazení. K organizaci ani výhradu nemám, snídaně dobrá, všeho dost, organizátoři zvládli i zvýšenou spotřebu a výměšbu tekutin a mezo objevil i ledničku na pifka - co víc.? Co jsem si odvezl? Půllitr s logem místního pivovárů, spálený ramena a skvělej zážitek....

Frisbee zdar - dík za přečtení...

výsledky norimberk

1. Feldrenner (Mainz)
2. Mir san Zamperl (Mnichov)
3. The BigEx - EM Team (Wien)
4. Woodles (Saverlach)
5. 4-fingers (Praha/Bratislava/Budapest)
6. Wall City (Berlin)
7. CUSB La Fotta (Bologna)
8. Hardfisch (Hamburg)
9. Rhine-Flyer (Mainz)
10. Terrible Monkeys /and Devils/ (Praha)
11. 7 Schwaben (Stuttgart)
12. GummiBarchen (Karlsruhe)
13. Disc-O-Fever (Wurzburg)
14. Wall City Too (Berlin)
15. Pick-Up (Pickberg)
16. BAD RAPS (Bad Rappenau)

the european club finals?

babib
(tuz)

David (fuj/4f) napsal a iniciuje určitý systém každoročního Mistrovství Evropy. Je to zatím ve stádiu příprav a diskusí, ale je to velmi zajímavý projekt a podle došlých ohlasů velmi uskutečnitelný.

The European Ultimate Club Championships in Rostok at the beginning of July were a great success. There was a high level of play, games were intense and spirit was outstanding. However, when the tournament finished, many teams were left pondering, what next?

Indeed, what is next for European Ultimate? Club worlds in Australia? For all but a few teams, going to Australia is out of the question; it's too far away, costs too much to go to and requires more time off than many people can reasonably afford. So what is the next tournament that European Club teams are supposed to strive for?

Currently European Ultimate consists of many tournaments of which none have any real overall competitive value. It's nice to win Rotterdam, Amsterdam, Paganello, a Tour or a national country championship, but the competition is limited to those who choose or can afford to travel to a tournament. There are many smaller weekend tournaments which are great fun to play in, but are of not much benefit for top level clubs because of the dramatic drop-off in competition. This is why there is a glaring need for top level club tournament each year. A proposal has been put forth to start a UPA-type yearly national championship, called **the European Club Finals** (ECFs). This tournament would be held in a southern European country (Italy, Spain, south of France) at a venue which would be easily accessible by car, train or plane to all of Europe and have nice enough weather to allow the tournament to be held in early to mid-October. Sixteen teams would compete at the ECFs, having qualified by placing well at a **European Club Regional** (ECRs). The benefit of this tournament structure would be better competition for top European clubs and incentive for mid-level clubs to improve their games with the hope of making it to the ECFs.

To get started, Europe would be divided into geographic regions, similar to the US or

the UK. Each region would hold a yearly qualifying tournament. The following „neighborhood“ regions are as follows:

North Europe:

Denmark, Sweden, Norway, Finland, Russia, The Baltic's

Central/East Europe:

Austria, Germany, Czech, Slovakia, Hungary, Slovenia, Poland

South Europe:

Italy, Switzerland, France, Spain, Portugal, Canaries, Israel

West Europe:

England, Scotland, Ireland, Belgium, Holland, Luxemburg

To qualify for the ECRs, National country championship tournaments will be used. Invitations to the ECRs will go first to national country champions. Additional ECR bids will be assigned on a weighted basis according to ECR finishes from the previous year.

Qualifications for the ECFs would follow from the previous year's ECFs placement. Each region would be guaranteed a minimum of two spots. So, if one region doesn't do well in the previous ECFs, then the minimum two bids would be allocated to that Region and the remaining bids divided up between the stronger regions. This method ensures stronger teams making the ECFs and will encourage the weaker regions to improve in order to gain more bids.

Both the ECRs and ECFs will be held on enough fields so the tournament format itself will be standardized, ie, 100 minute games on full-sized fields. Player eligibility will follow EUCC rules, preventing ringer pickups before country nationals, which serve as ECR qualifiers. This will force clubs to pick up players at the beginning of the year or clubs to explode by not reaching the potential their players hope for.

By implementing this system it's hoped that the level of European Club play will quickly attain the level of North American, Japanese and Australian Ultimate. It provides yearly incentive for teams to improve and for players to try and achieve their maximum potential. ■

short cuts

WUCC 2006

Na MS klubů v příštím roce se předregistrovalo už přes 100 týmů! Samozřejmě, že vše bude upraveno WFDF, která má kvóty na počet účastníků z jednotlivých zemí. To ale nemění nic na tom, že o toto mistrovství je obrovský zájem. Více info na: www.wucc2006.org

ME Juniorů 05

Open

- 1 Sweden A
- 2 Finland
- 3 Great Britain A
- 4 Sweden B
- 5 Great Britain B (spirit)

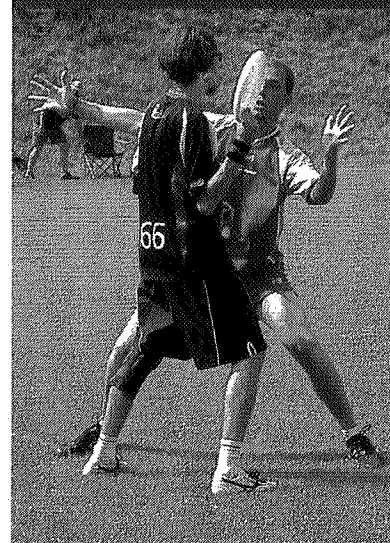
Women

- 1 Sweden
- 2 Finland
- 3 Great Britain (spirit)

Ještě se ME zúčastnily dva týmy juniorů pod 16 let - ze Švédska a Velké Británie. Zařazeny byly do ženské skupiny, ale na závěr spolu sehrály finálový zápas. GB zvítězili.

prodej disků on-line

Ústřední prodejce disků v ČR - cz.ert - uvedl v provoz svůj internetový obchod. Vše najdete na adrese: www.shop.discgolf.cz

jan filandr / prague devils

kate
(hb)carlos
(tm)

50 let života, 14 let frisbee. To je skoro třetina života, a přesně tehle čas se už pohybuje s diskem v ruce Jan „Papá“ Filandr. Učitel, otec dvou dětí. Lidé jej po právu považují také za otce frisbee v Čechách, protože pro něj udělal víc než dost. Škoda, že se na turnajích objevuje už jen zřídka, protože ve svém věku by stále předběhl ještě 3 českých hráčů a se zbytkem by doběhl na stejno. U příležitosti oslav jeho životního jubilea vám přinášíme rozhovor, při kterém se někteří možná dovíte o českém ultimate netušené věci.

Nedávno jsi oslavil padesátiny. Jak se cítíš?

Je to půlka života, takže teď už to půjde jen z kopce. I když někdy cítím, že už to jde z kopce teď.

Zavzpomínáme na začátky ultimate v Čechách. Jak se k nám tenhle sport dostal a kdo má největší zásluhu na jeho rozvoji?

Poprvé se objevil v osmdesátém roce na spartakiádě, kam ho dostal pan Belšan. Tenhle člověk udělal spartakiádní skladbu pro žáky s diskem. Ten disk se vyrobil tady, byl malej, měl asi 20 cm v průměru a oni s ním cvičili, upažovali a taky házeli. Belšan sjezdil svět a někde to viděl, tak to použil na tu spartakiádní skladbu. Ale dál se to nechytlo. Říkal jsem Belšanovi, že to bylo proto, že učitelé nedostali žádný návod, co jinýho s tím diskem dělat. On tvrdil, že brožury dostali, ale nevyužili je. Pravda je, že ten disk zas tak dobře nelítal.

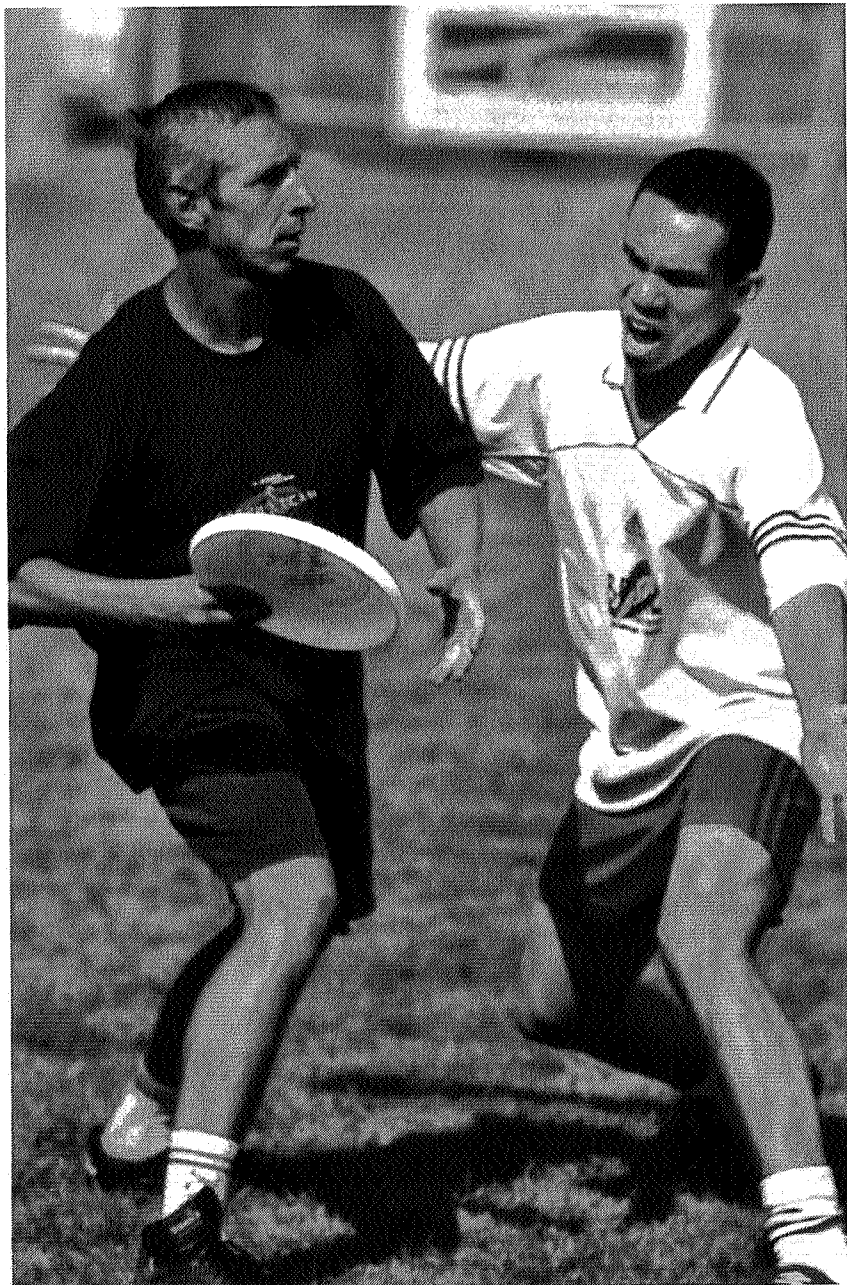
Podruhé jsem se k ultimate dostal někdy v roce osmdesát devět devadesát. Kluci z Felu byli tenkrát na plaveckých závodech v Itálii a tam viděli nějaký utkání. Líbilo se jim to, tak si přivezli asi pět disků, s kterými jsme začali na felu výuku. Myslím, že tam začínal Dany a David, Bobo, Mezo. Pavel Korčák tam chodil taky.

Co to bylo za disky?

Discrafty, ale byl mezi nimi i nějaký Wham-O. Tak jsme se to začali učit. Chodili jsme ven házet proti větru, spravovali disky izolepou, když nám praskly. Pak se objevili Hanous s Jarkem, který v té době chodil na Letnou, kde to občas hráli Američani. Zkontaktovali nás s Holanďanama, který tenkrát zrovna v Chrudimi prováděli exhibici kvůli otevření haly. To už jsme byli tým, takže to muselo být po devadesátém třetím. Hráli jsme proti nim a oni byli rádi, že tam jsou Češi, který to trochu uměj.

Jaké byly tenkrát vaše ambice? Mysleli jste na to, že by se to jednou mohlo dostat na úroveň, na jaké se to hraje dnes?

Ne, nic takového. Já do toho šel, protože se mi líbilo, jak to lítá, a myslím jsem, že se to bude líbit i lidem ve škole. A hlavně jsem věřil, že nebude problém ty disky sehnat.

papá očima davida nováka

- A: absolutně pohodovej
- B: běhá mu to, to má asi od boha
- C: citivej přístup k hráčům
- D: disk má snad i pod polštářem
- E: evangelik to asi nebude
- F: Flandr to je
- G: Gummibears - proti těm taky hrál
- H: hodte mu to do běhu
- CH: Chrast, to je slast
- I: i když, pojede tam zas ???
- J: jasně, je to přece Jan
- K: k tomu ještě Papá
- L: levá ruka je určitě odpočatá
- M: moc dobrej
- N: na svůj věk
- O: ó to sem asi přehnal (s tím věkem)
- P: proč Papá?
- Q: qěci, žádný kecyc hecy
- R: rychlej je jako ...
- S: stačí mu vůbec někdo?
- T: těžko
- U: uf uf, ten mi zase dal
- V: vo co, že ještě bude dlouho hrát
- W: wunderschön, nebrání mě Papá
- X: xakru, brání mě Papá
- Y: ypsilon, k čemu má vůbec sklon ?
- Z: závislost na plastu !!!

V tom jsem byl ale naivní. Za půl roku jsme zjistili, že se nám disky rozpadají. S Hanousem jsme pak jeli do Holandska za tím jeho známým a dostali jsme od nich asi dvacet přípravných disků, který byly podobný těm českým, jen měly lepší hmotu. Nechali nám je za poloviční cenu, chovali se k nám jako k rozvojevým. Další rok přijeli ve dvou autobusech do Prahy. První turnaj v Praze. Bylo tady asi 17 manšaftů. Všichni se chtěli podívat na východ, tehdy to tu bylo ještě levný. Následující rok bylo těch týmů asi 23. Největší turnaj v Evropě v té době. Takhle jsme od nich získávali disky a postupně se to

rozběhlo. Korčák se hodně staral o to, aby se pořádaly turnaje a začalo se soutěžit.

A kde jste na to brali peníze?

Tenkrát jsme měli štěstí. Jeden člověk, říkali jsme mu aparátčík, on to byl původně svazáckej bafuňář, tuším, že založil Ližony, protože učil na učňáku, odkud všichni ti kluci byli... a ten mě, Hanouse a Davidka dokopal k tomu, abychom zažádali o grant. Že stačí nalhat do formulářů nějaký kraviny a dostaneme prachy. A ono to tak fakt bylo. V té době nás bylo asi padesát a my jsme nalhali, že to hraje dva tisíce lidí, že máme soutěže a tak dále... ale v té době se to teprve vytvářelo. Z ČSTV utíkaly svazy a byly dotovány z ministerstva školství a my jsme poslali žádost na ministerstvo a první rok jsme dostali tři sta tisíc. Za to jsme jeli do Holandska, Hanousek každému přivezl z Británie boty, nechali jsme si udělat dresy a ještě zbylo na turnaje. Ale to byly prachy na reprezentaci. Ještě pak další dva tři roky jsme dostávali takovýhle částky, ale klesalo to, protože jsme neměli výsledky. Myslím, že jsme z toho zaplatili i tu Británii a něco málo zbylo i na Švédsko. Nakonec to zmizelo, protože nebyly výsledky. Teď už jsou zase výsledky, ale situace se změnila. Pravidla se zpřísnily a svazy, který mají silnou váhu, jako fotbal a atletika, chtějí, aby peníze dostávali ti, který vyhrávají, a někdo další se tam těžko dostane.

Ještě se vrátíme k Pražskému jaru. Ve své době to byl jeden z největších turnajů. Proč jste ho přestali pořádát? Něco takového tady v současnosti chybí...

Kvůli ekonomickým podmínkám. Neutáhli jsme to. Za těch sedm-osm let, co jsme to dělali, se hřiště na Strahově zničilo natolik, že nebylo už téměř použitelný. Ragbisti dole přecházeli po tisících výš a ten tankista, kde jsme hrávali, ten se změnil ze 3000 za den postupně na 3000 za hodinu. Je nereálný v Praze tohle uspořádat. Myslím amatérsky.

Jak si vysvětluješ, že některé sporty, které se do Čech dostaly až s otevřením hranic, jako lacross nebo florball, se tak dobře v našem prostředí uchyty, zatímco ultimate nikoli?

Lacross moc populární není, když to vezmu takhle. A hlavně, lacross tu byl dřív než frisbee. Pamatuju si, že jsme ho hráli,

ještě než jsme poznali frisbee. Myslím si, že sporty jako lacross, soft a my, jdou pomalou cestou normálního nekomerčního rozvoje. Kdežto florball je tvrdě komerční. Ten ještě nikdo neznal a já už všude viděl plakáty. Rozjeli to, vrazili do toho šilený prachy a teď se jim to vrací. A navíc je to strašně jednoduchý. To si každéj vezme kejdu, občas trefí míček a myslí si, že to umí hrát. Ale v ultimate tohle nejde, to je poměrně technicky složitý, softball taky. Takže podle mě je to komerčí a jednoduchostí.

Jaké jsou tvoje současné rozvojové aktivity?

Stámutj! Tak trochu v rozvoji kalkulujeme s tím, že se vrazí peníze do škol, kde se udělá školení pro učitele a ty to pak budou předávat dětem. Už jsme rozdali asi 3000 disků. Teď se plánuje Brno, 26., nebo 27. září bysme měli jet do Brna. Asi čtyři roky jsem chodil na takový obecný školení, kam přijedou učitelé ze základních, středních i vysokých škol a vybíraj si sporty, který chtěj absolvovat. Já tam dělal frisbee. V Olomouci jsem měl třikrát osmdesát lidí za sebou. Objel jsem dost škol, Benátky nad Jizerou, Budějovice... kde si kdo řekl a byl čas, udělali jsme to.

Máš přehled o tom, na kolika školách se začal ultimate hrát?

Myslím, že se to nikde nehraje. Učí je to. Kontaktovali mě i kvůli soutěži, ale tělocvičkář ztratil zájem, když jsem řekl, že se soutěží jen o víkendech. On pak musí věnovat další víkend něčemu, co ho třeba baví, ale má k tomu ještě fotbal, volejbal, atletiku... Na druhou stranu je vidět, že do škol, alespoň ke mně, přicházej lidi, který už umí házet, ví, co je to talíř. To před 15 lety nikdo netušil. Trochu se to pohnulo, ale ne moc. Pořád se to dělá na bázi kamarádství. Ty nábor jsou takový rozbředlý, každý si to dělá pro sebe a ve finále zjistí, že když mu přijde hodně lidí, nevejdou se na hřiště nebo do tělocvičny. Systém náboru: přijdeš, zaplatíš dva tisíce a pak teprve můžeš začít hrát, to u nás zatím neexistuje, i když je to běžný.

Máš nějakou zpětnou vazbu, jakým způsobem to učitelé dělají?

Učitelé to někde vidí, něco si přečtou, na internetu toho je spousta, a jdou jednodu-

chou cestou. Protože jednak nemaj takovej prostor, neznaj pravidla a děti neuměj techniku, takže pro ně je jednodušší, aby ten, kdo to sebere první, hrál hned dál. Takže oni ty pravidla částečně mastěj, ale tu zpětnou vazbu mám v zásadě jen z pražskejch vysokejš škol, kde vím, že se to dělá na letních kurzech. Po Praze jsem známým rozdával disky, skriptá a pravidla, občas se mě někdo na něco zeptá. Školení v Budějovicích a v Plzni se povedlo. Udělali jsme jim i turnaj, sešlo se asi 10 družstev. Ale pokud jim to někdo nebude organizovat, nic z toho nevznikne.

Jakým jiným způsobem ultimate v Čechách rozvíjet, jak jinak nalákat víc lidí?

Jsem v tom amatér. Nejsem schopen říct, tohle je ta ideální cesta. Jdu cestou, kterou znám. A znám tělocvikáře. A vím, že když tělocvikář bude chtít, tak to ty děti naučí. Takže jsme šli cestou přes tělocvikáře, od kterých se to dostane k dětem. Ono se to každému tělocvikáři líbí, ale v okamžiku, kdy to má konfrontovat s tradičním olympijským sportem, jednoznačně dostane přednost olympijský sport. Protože ten se učili na škole pět let, zatímco v případě ultimate dostali jen šestihodinové školení. Ale někteří to předávají dál a když to někoho bude bavit, může si najít klub. Poptávka by měla přijít od dětí. Přesvědčit je, že ultimate je sport, který chtějí hrát. Podmínky by se musely přizpůsobit zájmu. To je těžký. Jde o technicky náročnej sport. U dětí poptávka tolik nebude. Oni zjistí, že ten disk hezky lítá, ale když jim pak řekneš, že se musí trefit na 10 metrů tam a tam, už budou problémy.

Ale to platí i pro míčové hry...

Míč může spadnout na zem, může se kutálet, můžeš ho dohnat, ale tady, když to spadne, má disk soupeř. Nevím, jestli by se nemělo začít něčím jednodušším, třeba golfem.

Dokázal bys říct, kolik pod tvýma rukama prošlo lidí, ze kterých jsou dnes aktivní hráči ultimate?

To se nedá spočítat. Řeknu to asi takhle, Lyžoni a Fujové jsou dva týmy, který nevznikly přes nás. Jinak všechny týmy, co tady kdy byly, vznikly z někoho, kdo začínal s náma. V Budějovicích Davídek. Opičáci, ty odešli jako první, Honza Hanousek měl tu

Bouli v Mladý Boleslavi. Chomutovský byli taky samostatný, ale Vítek přišel za námi, jak se to má dělat, a pak to tam rozjel. Ty právníci, co existovali dřív, ty byli taky od nás. Sedma, to bylo rozpúlený pedéčko, to všichni vědí. Karel Ringelhán založil Plzeň. Za těch 15 let se to nijak zvlášť nepohnulo. I když dnes je těch lidí desetkrát, možná patnáctkrát víc oproti původním dvaceti. Vždycky to chce alespoň jednoho člověka, který se o to stará. Myslím, že Budějky by neexistovaly, kdyby neexistoval Davídek.

A můžou to být lidi, který to zas tak moc nehrajou. Jde o tu starost. Na začátku jsme všechny věci rozhodovali ve dvou, Hanous a já, občas s Davídkem. Bylo to jednodušší a lidi to akceptovali. Když jsem nikoho nesehnal, rozhodl jsem se sám. A oni mi pak vynadali, nebo mě pochválili. Ale běželo to. Kdežto teď mám pocit, že se to někde zadřhne, a než se ten úřednickej moloch vyřídí, tak už je pozdě. V dubnu jsme věděli, kdy budou turnaje a kdo je bude pořádat. Teď nevíme, protože je toho moc.

papá očima marie voloczkové

Papá je člověk, kterého si opravdu vážím. Nejdřív mě naučil házet, pak mi dal odvalu hrát jakožto jedinej začátečník na Tvrďárně (dříve platilo pravidlo 4kluci+1holka na lajně, bez střídání), kterou jsme nakonec vyhráli. Dokázal mě tak povzbudit, že jsem na běhacích trénincích uběhla tolik kilometrů, o kterých se mi nikdy ani nesnilo. Díky svým schopnostem dovedl tým několikrát k vítězství, vychoval hodně skvělých hráčů. Někteří z nich se pak osamostatnili a založili vlastní týmy. Moc si vážím toho, že nás, holky, nikdy nestavěl na „vedlejší kolej“. Myslím tím to, že ženský v našem týmu (pod jeho vedením) vždycky mohly hrát i na důležitých turnajích, v důležitých zápasech. A přesto jsme dokázali vyhrávat. Prostě asi uměl správně ohodnotit, co kdo umíme, co ne, a jak našich schopností využít.

Když jsem ho poznala, byl plný energie a elánu, jeho snem bylo povýšit frisbee na

takovou úroveň, aby tento sport byl znám přinejmenším jako házená. Nestaral se jenom o náš tým, ale o celé frisbee v Čechách. Dříve pod hlavičkou ČAF, později ČALD, se snažil o rozšíření členské základny, prodával disky, napsal skriptu o frisbee, podařilo se mu zařídit dotaci od MŠMT, abychom mohli jet na MS do Švédska. Několikrát trénoval reprezentaci, nejdřív mužskou, pak i mixovou. Co nesnáší, je podle mě ihostejnost lidí. Ten, kdo někdy vedl a trénoval tým, ví, o čem mluvím. A vy ostatní, zkuste se někdy do role trenéra vžít: přijdete na trénink, tam se snažíte pro ostatní vytvořit trénink, který má hlavu a patu. Jenomže, buď vám do toho začne polovina lidí kecat, takže máte chuť se na to vykašlat, anebo vás sice ostatní poslouchají, ale je jim jedno, co jim říkáte. Pak si akorát řeknete, proč sem ti lidé přišli? Chťejí pro tento sport a pro sebe vůbec něco udělat? Asi ne. Takže pak zase máte chuť se na to vykašlat. Takže asi tak

nějak skončilo zapálené trénování Papáho. Dneska už ho na turnaji potkáte velmi zřídka, přesto má stále velmi dobrý přehled o tom, co se ve frisbee děje, a minimálně stojí za to, poslechnout si jeho názor. Stále frisbee propaguje a kolikrát mě udivuje, kolik lidí nám napíše, že ho pan Filandr odkazuje na Czerta kvůli disku.

A abych ho pořád jenom nechválila. Když si mu někdy postesknete, že vás bolí koleno, nevěte mu, že „co bolí, to sílí“. Nemuseli byste si pak třeba roček zahrát. A varuju vás, nechtějte po něm jakékoliv papírování a už vůbec s ním neřešte účetnictví nebo cokoli, co se týká zákonů. Má na to svůj názor, a v tomto případě je někdy dost těžké se s ním dohodnout :)

A na závěr vzkaz pro Papáho: „Děkuju Ti, Papá, žeš mě toho tolik naučil. Že jsi pro nás pro všechny toho tolik udělal. A přeju Ti, aby Ti to pořád tak dobře házelo, chytalo a běhalo a pořád Tě to frísbíčko bavilo :)"

Jak se díváš na práci současně ČALD?

Mají to těžký právě v tom, že do toho každéj kecá a chybí tam ta hybná páka v podobě jednoho člověka, který by byl schopen se na všechny vykašlat a udělat rozhodnutí sám. Oni se schází poměrně pravidelně. Já ty zápisy čtu, ale nikdy z nich nic nevypadne. Oni se pětkrát sejdou kvůli jedné věci a není tam výsledek. Myslím si, že frisbee tady není tak velký, aby ten moloch, který to řídí, byl tak neakční.

Všimnul jsem si, že předělali stránky. Dobře, jsou předělaný, ale nejsou aktuální. Vím, že to je práce, ale když se někdo odhodlá, ať se tomu alespoň půl hodiny denně věnuje. Já tam píšu, ale jenom hodinu to musíš kontrolovat. Já kontroluju všechno, pravidla, rozvoj... To nemůže dělat jeden. Jeden to může tvořit. Dostane od někoho informaci a vloží ji tam. Ale kdybych měl číst všechno a pořád, tak se zblázním.

Co ale s tím?

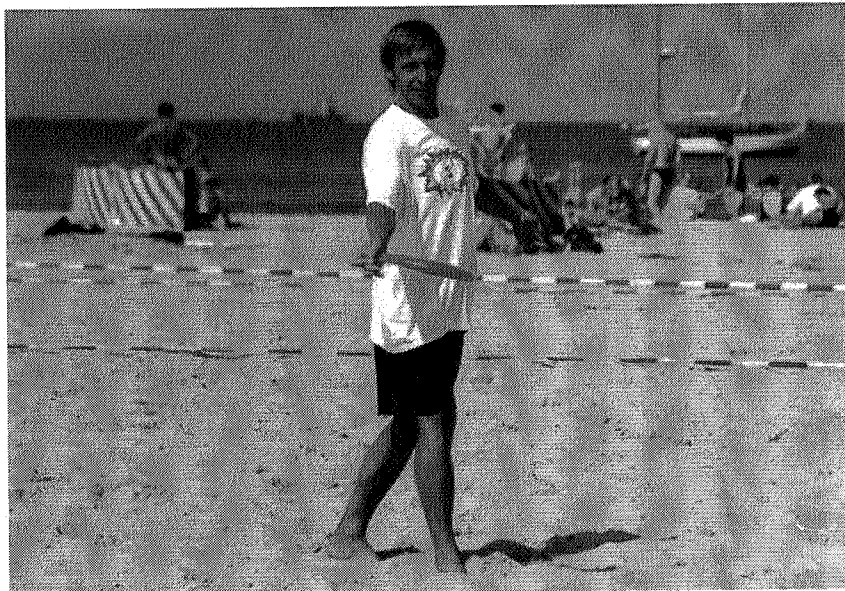
Musí je někdo buzerovat... vždyť jste slíbili, že to uděláte, jaktože to není? Není na to páka. Tenkrát jsme si to dělali sami. Když

to neudělal tenhle, musel ten druhej. Pamatuju, jak tenkrát Davídek, když přišla na MŠ kontrola a my jsme měli problémy s účtováním, jak byl měsíc furt na Nejvyšším kontrolním úřadě a dohadoval, jak to máme vyřešit, abysme neplatili žádný pokuty. A to šlo o pitomejch 350 000 pro dvacet lidí. Kdyby každéj dal 15 000, bylo by to zaplacený. Ale Davídek na tom makal, a to chodil do školy, do práce a musel to stihnout.

Pokud něco není zaručený a jistý, nebo se neví, který z návrhů je ten nejlepší, tak se raději nerozhodne vůbec nic, chybí tam chuť nebo odvaha prostě něco zkusit ...

Já vím. Můžu uvést příklad. Celou dobu jsme se bavili, jestli liga ano nebo ne. Teď se to díky Středoevropský lize trochu změnilo, kdo si chce zahrát, jede. Ale vždycky to byly boje: „nedělejte ligu, budeme dělat jen turnaje“. Říkal jsem, že tam ty týmy nedokopeme. A byla to pravda. Teď vidí, že na turnaje nepřijedou všichni. Když vezmeme mistrovství republiky, venku i vevnitř, taky nepřijedou všechny týmy. »

Myslím, že by to mělo být akčnější. Kačer by měl mít na starosti pravidla a v Pasti vyjde článek od Štěpána. Kačer si přečte jedno pravidlo a začne ho prosazovat, aniž by ho spojil s ostatním. A samozřejmě nemá pravdu, protože to jedno pravidlo je v jiném bodě nějak poupravený. A v článku od Štěpána jsem taky přišel na věci, který nejsou pravda. Je to sice třicet stran, ale ty se musí přečíst pořádně a pak o nich teprve mluvit.

Jak vypadá hodina tělocviku u Papáho?

Tělocvik probíhá tak, že si stoupnou proti sobě a začnou házet. Nejdřív jim vysvětlím, jak si myslím, že se to háže, pak si stoupnou a hážou jeden hod. První dva měsíce jenom hážou a učí se rovný, zatočený hody, forehand, backhand, nakonec over. Hážou, hážou, hážou. Až po těch dvou třech měsících začínají hrát přihrávanou a druhé semestr začínají s ultimate. K tomu jim říkám pravidla a těm, co to umějí nejlíp, už i taktiku. Ale oni si to stejně nepamatovali a hlavně nejsou schopní to zahrát. Je to jednou týdně hodina a půl, celkem dvanáctkrát za semestr.

Já k tomu přistupuji tak, že by to měla být zábava, relaxace a že by se měli naučit pravidelně chodit. Začátečníky jsme oddělili, aby si nepřipadali jak idioti. Ale oni když vidí, že to ty ostatní hrajou, tak myslí, že můžou hrát taky. To by chtělo oddělit úplně, aby začátečníci měli hodinu tréninku, kde by je někdo učil jenom házet. Nic jiného, jen házení. Ale to všechny nebaví. Vždyť, kdo chce trénovat ostatní? U nás je

ochotná Maruška, Tomášek a já. A teď i Héřa. Ale není tam člověk, který by to dělal pořádně. Ferda, ten to nechce dělat, ani Bída, Mezo jednou přijde, jednou ne. Héřa chodí často, nemá žádný závazky. Kromě pejska. S trénováním je to těžký. Myslím si, že lidi, který to umějí, o tom nikoho jiného nepřesvědčují. A lidi, který to neumějí, tak se na hřišti rozčilují a vykřikují, co dělají ty ostatní za kraviny, a jsou přesvědčeni, že to umějí. To je na tom to nejhorší. Jakmile jsem přesvědčen, že něco umím, tak jsem skončil, už nepolezu dál. Až budu mistrem světa, pak můžu říct, že to umím. Ale do té doby umím kulový.

Zároveň příklad je Sedma. Ty odešli a za tu dobu, co jsou pryč, kromě toho, že tam chytli lidi, který víc běhají a trochu líp házejí, tak se nikam neposunuli. Nemají tam nikoho, kdo je schopnej to herně posunout dál. Furt budou hrát to stejný a furt budou dostávat na prdel. To je příklad toho, jak se to nemá dělat. A jinde je to taky.

Jak funguješ v současnosti jako hráč?

Já už jsem na tom tak časově špatně, že se ani nedostanu na turnaje. Na trénink chodím jednou týdně, ve středu. Mám nemocnou maminku, o víkendech jsem s ní. Máma má Alzheimer, tak je to psychicky náročný. S manželkou jsme rádi, když můžeme být taky spolu, že si alespoň něco užijem. Už jsou to jiný starosti.

Vzpomeneš si na svůj první turnaj?

No jistě. V Bruselu. Hráli jsme v hale. Byli

jsme předposlední. Porazili jsme nějaký Francouze. Byla jich snad celá vesnice, asi třicet. A byla tam ta chraplavá Belgičanka... Jak se jen jmenuje? ...

Patricia...

... jasně Patricia a Olivier (dvě legendární figurky belgického frisbee - pozn. red.). Ona tam o nás pečovala. Málem jsme porazili Holanďany, protože přijeli asi o 10 minut později na zápas. Vedli jsme asi 5-0 a prohráli

5-12. Myslím, že to byl prosinec 92. Jsou z toho dva zážitky. Jeden je, že Jarek v Praze nasedl do auta, dal si prášek a vzbudil se až v Bruselu. A druhá věc, že jsme vyhráli ten třílitrový šampus a všichni z toho byli nadšený a říkali jsme, že to v Praze u někoho vypijem. A pak jsme k němu přišli, on to měl pěkně v lednici, všechno úžasný. Pak to otevřel a všem nalil. Bylo to takový načervenalý... to ještě nikdo nepřečetl vinětu... tak jsme to ochutnali a ono to bylo jahodový pivo. Takový hrusný to bylo. Tak jsme to vyliili.

Který turnaj je tvůj oblíbený?

Nedá se říct oblíbený. Byl jsem jednou v Rotterdamu. To byl krásnej turnaj. Teď už to přestěhovali do Amsterdamu. Pak jsem byl v Rimini, dvakrát, a to musím říct, že byl asi nejlepší turnaj, co jsem absolvoval. Vždycky jsem si obrovsky užil mistrovství Evropy a světa. Tam jsem sbíral zkušenosti ze hry. Většinu jsem toho pochytil až ten finálový den, kdy člověk nedělal nic, než sledoval hru. Z tribuny jsem se celých 8 hodin nehnul a koukal jsem na to.

Chrustenice taky, ty jsem si užil několikrát. Kecám, Chrast. V Chrustenicích jsem byl letos poprvé a naposled přes noc, jinak jsem se tam vždycky jel jenom podívat a zase jsem odjel. Na jezu jsem byl poprvé. Ale Chrast u Skutče, to jo. Ten první ročník byl snad přímo ve Skutči, nebo první dva, kdy František dělal orientační běh a takovýhle kraviny. Jednou jsem byl dokonce se zlomenou rukou. Tam jsem jezdil rád. No jo, Boa taky nevznikli z nás.

Změnil se ultimate jako takový za ta léta v něčem?

Obrovským způsobem se to změnilo. Když jsme začínali, to stačilo hodit do prostoru a člověk si tam doběh. Letělo to pomalinku.

papá otima lukáše f.

Je to můj táta, tak ho tu nemůžu pomluvit, ale zase bych ho nerad příliš vychvaloval.

Co vám budu povídat, 50 je 50, a s přibývajícím věkem se začíná jindy vše zvládající rozumný člověk chovat jinak... Například papá vs. brýle - je opravdu vtipné ho vidět zaostřovat při čtení pohybem paží od těla a zpět k tělu. No, pokud si představíte klikujícího člověka, který místo vzporu ležmo sedí a drží před sebou noviny, pak je to přesně ono.

Co se týče sportu, přešel táta v poslední době na ústup a víceméně podlehl rodinnému životu. Na tomto faktu má částečný podíl řešení stále stejných problémů kolem frisbee. Myslím, že již má dost zařizování a chce si spíše užívat sport jako takový, bez zbytečných starostí.

K frisbeejákům má papá opravdu otcovský vztah, stejně tak jako k celému českému frisbee a samozřejmě i ke svému domovskému týmu PD. Určitě by se velice rád dožil rozmachu frisbee v Čechách, ale jeho největším snem je: „Zahrát si s PD na nějakém velkém turnaji.“ ME v Rostocku je sice pryč, ale určitě bude ještě mnoho příležitostí splnit otci českého frisbee jeho sen.

A teď jsou to bomby, musí to letět rychle. Předtím byl za tebou člověk dva metry, teď je půl metru. Je to otázka přesnosti a rychlosti. Výrazně se to zrychlilo. Když jsme byli tenkrát na ME, málokdo to tam přehodil celý, aby disk dopadl do zóny, na konec k lajně. I když tenkrát se mohlo na čáru dojít...Teď mají v každém manšaftu člověka, který to suše přehodí. A disky jsou stejné.

Jak jsi spokojený se svým týmem Prague Devils?

Pořád jsem spokojený. Když to tak vezmu, měli jsme tři roky krizi, kdy odešli lidi a nebyli jsme schopní hrát na špici. Pak se to zvedlo zpátky, což je velký plus. Vlastně jsem tam zůstal jedinej. Postupně se to vyměnilo pomalu dvakrát. Nejdřív byla parta kolem Jarka, Jeffa a tyhle starý kluci, pak přišla éra Bartnů a zůstal Mezo, Dany a teď je tam zase někdo jiný. Tomášek, ten ještě hrál s Bartnem, Aleš, Médá, Lukáš. No, a pak Ferda a teď tam máme zase čtyři nový. Z holek jediná, která k nám přišla hotová, byla Kristina.

Mrzelo tě, že Devils nejeli do Rostocku jako coed?

To mě mrzelo. Ač to nikdo nepřiznal, tak jsme si ty dresy nechávali dělat na to. A jedinej důkaz, kterej na to mám, je ten, že jsem si tam nechal udělat tu padesátku. Pak přišla Markéta s tím, že by chtěla s holkama. Tomášek taky, že by si zahrál s Claphamem. To bylo jediný, na co jsem

řekl: „Tomáši, to je jednoznačně lepší. Ty jedinej bys to měl udělat a ty ostatní by měli jet jako coed“. Ale holky nevěděly, co chtěly. A kluci...asi jsem nebyl jinej v tom devadesátém třetím. Taky jsem si to chtěl vyzkoušet v openu, ale my jsme tenkrát ty holky neměli, takže to jinak ani nešlo. Myslím, že s počtem kvalitních lidí, který tady jsou, máme zatím šanci jen v mixu. Jinde nemáme nárok. To už jsem věděl, když se tam hlásili. Říkal jsem jim, že budou na chvostu. Mix by se pravděpodobně dostal do první půlky. Kdyby se jelo za mix, ženský by nedaly dohromady tým a ty lepší by musely do mixu. Z kluků by se někdo rozhodl jet s náma. Na druhou stranu se tam nejelo pro medaile, ale za zkušenostma.

A do budoucna vidíš Prague Devils spíš jako mix, nebo se naváže na model z Rostocku, muži a ženy zvlášť?

Jestliže bude dostatek holek a dostatek kluků, tak se to oddělí. Ale myslím, že základ každého týmu by měl být mixovej, protože holky rostou s klukama mnohem rychleji a kluci ty holky potřebují. Spousta lidí neumí hodit na holku, je to o ovládní disku. Když neumím hodit rychle na kluka a pomalu na holku, jsem idiot. Jsem pro mix, protože u nás se zatím na ničem jiným stavět nedá. Až nás bude pět tisíc, tak možná. Spěje to k open, to je nejvyšší kategorie, pak jsou ženský a nakonec mix. Je to tak ve všech sportech. I když jestli se to někdy dostane na olympiádu, tak se to tam dostane jako mix. Protože je to něco jinýho.

Občas to vypadá, že ve hře mixu stejně dominuje ta mužská část...

Dá se to postavit na holkách. Když to chceš otočit a víš, že máš dobrý holky, tak tam dáš 4 holky a uhraješ to na ně. Ale ty lepší odejdou do ženskýho openu, chlapi odejdou a je to zase stejný. Do mixu je tady ženskejch kvalitativně akorát. Deset suprovejch holek se tady najde, který jsou konkurenceschopný. A těch deset kluků, myslím že jich není deset, jen osm, ale to stačí. A někdo se ti zraní a je to tip top.

Jakou hěmí taktiku upřednostňuješ?

Podle mě je nejlepší taktika taková ta fyzicky agresivní. Obránce musí být těsně u svýho člověka a brání se všechno, »

protože stejně si hodí, kam chce, i když bráníš jednu stranu. Už takový tři roky říkám, že to takhle musí být. Jakmile někdo poučuje, tak je na tom hřišti na hovno, protože ten jeho je o tři metry jinde. Ale je to fyzicky náročný. Musí to být na těsno, tím je nutí k chybě. Velice pěkný je, když se povede během bodu přejít z osobky na zónu a zase zpátky na osobku a tím rozbít postavení soupeře. Jednou nám tohle udělali ve Švédsku Američani a my jsme neměli kam přihrát. Skončilo to napočítáním.

Co Ultimate a peníze, rozhodčí...

Já si myslím, že ty peníze do toho přijdou. Bez peněz to nejde. Ale ta komerce by do toho neměla vlihnout. Aby to nebylo jako ve finále UPA, jak tam ty poradci mezi nima běhají. Rozhodčí by se mi nelíbil. V tu ránu se začnou hádat o úmyslný fauly, někdo tě podkopne na půlce a už to nedoženeš. My na to tady nemáme zatím mentalitu, aby se do toho šlo pořádně. Dva dny v týdnu hodinu a půl, to je legrace. Snad to ty lidi postupně pochopí. Buď musí přicházet lidi, který budou fyzicky připravený jinde a tady se naučí jen techniku, nebo se musí začít už u dětiček. Naučit je, že pětkrát týdně je to nutný a pak teprve někam poposkočit.

připravený. V patnácti přijde, dvakrát přeběhne hřiště, udělá si výron a skončí na dva měsíce a pak už není schopnej nic dělat, protože je natolik poškozenej, že si to vyvrací furt. A je to proto, že seděl do patnácti let v autě s rodičema nebo byl přivázaný k židli, protože rodiče se báli, že se mu něco stane. To za nás nebylo. Já, zaplat pánbůh, jsem žádný vážný zranění neměl a taky nemám žádný zásadní problémy. Ale když se podívám kolem sebe, dvacetiletý lidí mají ortézy a ve čtyřiceti už nebudou chodit. Co to je? Je to tím, že nejsou fyzicky připravený. Mně naši hodili na záda tašku v pátek odpoledne, nebo v sobotu, protože to se ještě pracovalo, a večer v osm jsme byli na chatě. To jsme vystoupili z vlaku a šli 3 km pěšky. Na chatě byl táborák, druhý den tenis nebo fotbal a v pět hodin batoh na záda, 3 km na nádraží a mazat domů. A ne sedět u televize. Dnes tak maximálně na kolo. Důležitý je rozhodnutí. Chci mít životní styl v duchu sportu, nebo chci mít sport jako jednu drobnost ve svém životním stylu. 90 procent lidí to má jako drobnost. Na zbylých deset se díváme v televizi. Každý v tom vidí prachy. Každý, když už, tak bude hrát fotbal nebo hokej s vidinou toho, že až jednou udeří správně míček, dostane za to miliony.

tickej faul udělám málokdy, i když ve fotbale to musí bejt. Mentalita z frisbee mi v tom zabráni. Ta myšlenka je úžasná. A fakticky to funguje. A tady to bylo ještě podpořený dobrou partou, kdy nás přijelo šedesát na turnaj a všichni jsme se znali. Všichni věděli, jak to dopadne, ale zahráli si. Z hlediska hry by bylo lepší dělat kloboukový turnaje. Situace se ale změnila.

Co považuješ za svůj největší úspěch v ultimate?

Hrozně jsem si užíval první výhru na MS proti Francii. To bylo hezký, ale v zásadě to nic neznamenalo. Pak jsem byl nadšený v Rostocku a zároveň zklamanej, že jsme byli až druhý. A Rimini taky, kde jsme byli devátý. Na těch prvních osm jsme ten rok určitě neměli. Jinak, já jsem vlastně nevyhrál žádné turnaje, kromě českých.

A tvoje největší zklamání?

Asi to nejposlednější, že jsme nešli jako mix. To mě docela mrzelo, i když ani nevím, jestli bych jel. Ale když se to rozhodlo, v tu chvíli mi to bylo hodně líto. Taky mi bylo líto, že jsem nebyl poprvé s mixem na mistrovství a nezískal medaili. Ale na druhou stranu jsem to přál všem. Po dlouhý době tam měli vyrovnaný lidi. Ty dva roky předtím v Praze tam bylo sedm lidí, který byli schopný hrát, a ostatní byli do počtu. Tím pádem to neutáhli a skončili až šestý. O dva roky později už tam bylo víc lepších hráčů. A hlavně holky měly lepší. Škoda, že nepřivezli medaili z mistrovství světa.

Co do budoucna s diskem ještě plánuješ?

Nechci přestat úplně hrát. Ale už to nebude žádný zážrak. Už se nemůžu hejbat a bůhví, kdy se k tomu dostanu. Myslel jsem, že pojedou letos, ale byl jsem na kurzu. Je to smutný... nechce se mi skončit. Než skončím, pojedou si zahrát ještě jednou do Rimini. Příští rok je to pozdě, to by mohlo být hezký. Já jsem zažil Rostock a Rimini. V Rostocku jsme tenkrát skončili druhý a to bylo takový azuro, vedro, to jsme si užívali. A když jsem byl poprvé v Rimini, celý čtyři dny bylo nádherně, ani nekápl. Do openu bych si netrouf. Ale to je jen taková vize. Těžko bych někoho přemlouval, že si s ním chci zahrát.

Mým snem je, aby tu existovala frisbee škola, jako je fotbalová nebo volejbalová škola, kam by děti chodily pravidelně už od první třídy a jejich hlavním cílem by bylo hrát frisbee. Když to tak vezmu, dnešní způsob života je tak tragické, ty děcka nejsou

A co ultimate spirit? Udrží se?

Bojím se, že ne. Ale tajně věřím, že jo. Musím říct, že to mám rád právě proto, že tohle existuje. Františka mám jako ideální příklad spirity. Někdy mi to dělá problémy při fotbale, který občas hraju. Úmyslně tak-

me2b (pb)

o čald / aneb zamýšlení odcházejícího předsedy

Opouštím výkonnou radu ČALD a tím končí i mé předsedování. To považuji za vhodnou dobu k zamýšlení o působení a vůbec smyslu naší asociace. Nakonec si odpustím referování o činnosti ČALD a o zkušenostech, které jsem získal na schůzích VR. Toto je pouze názor řadového člena asociace na možnosti jejího dalšího směřování.

Zvláštní, v naší české povaze je zřejmě zakódováno být nespokojený a vědět, jak dělat věci líp. Aspoň takový mám pocit, když se se mnou někdo začne bavit o ČALD - většinou na párty na turnaji a většinou po několika pivech. Podle mě je ale třeba začít u otázky „K čemu je ČALD?“

Z praktického hlediska má ČALD jen 2 důvody existence:

» **vystupovat jako subjekt vzhledem ke státu a partnerům při pronájmu haly, sponzoringu, atd.**

» **být členem WFDF a účastnit se mezinárodních mistrovství (Evropy a světa)**

Pak je spousta dalších věcí, kde je existence asociace výhodou, ale nikoliv nutností. A právě podle těchto „dalších věcí“ se řídí fungování naší asociace, potažmo jejich orgánů. Tím chci říct, že asociace může fungovat od minimalistické varianty - tím, že prostě jenom bude, až po profesionální organizaci, k čemuž se dostanu později.

V minimalistické variantě si zvolíme na VH 3-5 lidí do VR, kteří se občas sejdou pokecat a napíší z toho zápis. Budou platit P.O.BOX, web, aby fungovalo www.cald.cz, a možná vyrobí kalendář na sezonu. Při EU(C)C nebo WU(G)C odpoví na pár mailů pořadatelům, a je to. Easy. Frisbee se bude hrát dál, dokud týmy budou existovat v dostatečném počtu. Varianta minimální na úsilí, zachovávající naši komorní komunitu. Proč ne. Dovolím si tvrdit, že odcházející 1-2 VR dělaly o něco víc. Když se lidi ve VR budou víc snažit (a může ale nemusí jich být víc), tak dokážou ten web ČALD občas aktualizovat nebo přijít s novou verzí. Dokáží (s pomocí dalších) organizovat jakési rozvojové akce na školách. Mimochodem, rozvojové akce jsou běh na

dlouhou trať, a podle mě to rozhodně není zbytečné úsilí. Za pár let budeme potkávat lidi, kterým frisbee kdysi ukázal na škole učitel a je to docela bavilo. Nedávno jsem se třeba něco takového dočetl v Ábíčku.

Ale zpět k činnosti VR. Prostě podle nadšení lidí se podaří občas nějaký dobrý kousek, jako třeba rozjet výrobu českých disků. Občas se změní systém ligy nebo, chcete-li, mistrovství a pár lidí si bude myslet, že je to změna k lepšímu. Takové varianty ale mají jeden významný omezující faktor, a to úsilí vkládané členy VR ČALD. Nemyslím si, že bychom během těch 4 let narazili na hranice schopností členů VR. Jediné, co nás všechny omezovalo, bylo úsilí nebo, chcete-li, čas.

No, a potom je tu varianta profesionální organizace. To je ovšem faktická komercializace frisbee. Není pravda, že by byl problém sehnat peníze na rozvoj a propagaci frisbee. Pravdou je, že ještě nepřišel nikdo, kdo by české frisbee touto cestou táhnul. Třeba je mezi námi pár lidí, kteří by na to měli schopnosti, ale nechťejí se touto cestou pouštět. Protože otázka je - je to ta správná cesta, kterou by mělo frisbee jít? Až mi bude 60 a budu vzpomínat, jak u nás frisbee začínalo, tak budu vyprávět, jak tady hrálo 200 lidí, všichni jsme se znali a na turnajích bylo prima. Pokud se mnou někdo nesouhlasí, tak prosím, pusťte se do toho. Na začátek bude potřeba jednoho nadšence, co do toho investuje svůj čas.

Vymyslí a sepíše projekt rozvoje frisbee - ve smyslu startu nového sportu. Povědomí veřejnosti, práce s dětmi, sponzoři, ČSTV. Buď to ten nadšenec bude půl roku dělat z lásky k disku, nebo přesvědčí dost lidí a nechá se od začátku platit z peněz, co leží na účtu ČALD. Po takovém půlroce už by měl najít sponzory ať už z komerční nebo státní sféry a nebo třeba z peněz EU - jak psala Lucinka. No a za několik let dostaneme frisbee tam, kde je dneska floorbal. Pár lidí z VR bude mít placený full time job a výsledky jejich práce tomu budou odpovídat. Prostě budeme mít plnohodnotný sport.

Tak tedy - k čemu je vlastně tenhle můj blábol? Za ty 4 roky jsem o asociaci hodně přemýšlel - hledal cesty jak vylepšit její činnost. Takhle ji vidím dnes. Základní otázka je, k čemu asociace je. Kdysi jsme sepsali tzv. vizi ČALD. Měla to být odpověď na tu otázku, a tedy stanovení priorit asociace. Myslím, že nebyla úplně od věci a malou část se nám i podařilo realizovat. Stále jsem ale narážel na limit úsilí věnovaného členy VR - sebe bohužel nevyjímaje. Na schůzce VR se dostala spousta dobrých nápadů, které by povědomí o frisbee zvedly a navýšily členskou základnu. Draftová liga. Středoškolská liga. Vždy to ale skončilo u nápadu a sepsaného dokumentu nebo článku v Pasti. Nikdy se nenašel člověk, který by to opravdu dokázal realizovat, a to

je právě to omezení. Podle mě lze toto omezení prolomit jen dvěma způsoby. Buď do toho narvete prachy a toho člověka budete platit. Většinou práce a nějaký ten osobní život seberou všechny čas, k tomu ještě tréninky a turnaje (pro některé zkušené hráče i trénování). Takže pak ty lidi mohou omezit nebo zrušit práci, protože peníze dostanou za práci pro ČALD. No, a nebo můžete najít nadšence, který buď má dost peněz a nemusí dělat full time, nebo je to takový nadšenec, že si práci pro ČALD posadí někam mezi job a rodinu. Kdo trochu zná Tomáše Tyrpekla - předsedu

footbagové asociace, tak ten se mnou možná bude souhlasit, že on je do určité míry kombinací obojího. Jestliže se v nové VR sejdou dostateční nadšenci, dokáží ČALD věnovat více času a zvládnout udělat víc věcí než odcházející rada. Doufám že tomu tak bude.

A jsem na konci. Vemte si z toho, co chcete. Novým členům VR přejí hodně štěstí. Nenechte se otrávit radami od ostatních frisbeejáků. Lepší je dělat méně věcí pořádně než více napůl. Doufám, že pořádná čistka ve VR přinese oživení a nové

nápady, které už stávající VR nebyla schopna realizovat - ve své setrvačnosti.

Vy ostatní, než začnete někomu z VR radit a připomínat, co by měli dělat, zkuste se zamyslet, jestli s tím třeba nemůžete pomoci. Nepište jim, že tahle stránka na webu je prázdná nebo neaktuální, ale pošlete jim rovnou text, co by tam podle vás mělo být. Nebo zkuste rovnou práci ve VR - je to prima.

Slovníček pojmů:

VR - výkonná rada

VH - valná hromada

ČALD - Česká asociace létajícího disku

taky něco k čald

Je škoda, že článek z předešlé strany máte možnost číst až teď. Většina z vás si jej asi přečetla pár hodin před tím, než se bude volit nová výkonná rada Čald, někteří možná dokonce až po. Ten článek mi byl podnětem a je asi taky trochu reakcí.

Po maličkém rýpnutí v úvodu, odstupující předseda vyřkl dost zásadní otázku:

„K čemu je vlastně Čald?“ Mám pocit, že nějaká diskuse právě na tuhle otázku tady není, a nebyla by vůbec na škodu. O to víc, že se má volit právě nová výkonná rada na další dva roky. Nevím, jestli lidé, kteří o účasti ve VR uvažují (ale platí to i pro ty ostatní), vůbec ví, do čeho jdou a o čem práce ve VR vlastně je. Co se musí, co se nemusí, ale na druhou stranu může. Předseda uvádí jen dva důvody existence, které Čald a potažmo její VR musí plnit, a v podstatě všechno ostatní, co udělá, je navíc, pokud samozřejmě nezvolí tu druhou „profesionální“ variantu. Alespoň tak jsem to pochopil. Ono by bylo všechno asi úplně v pořádku a zcela jasné, jenže občas dojde na kritiku VR a k možným sporům. Ona kritika podle mě pramení právě z této situace, kdy se o poslání Čald a její VR moc nemluví a neví. Spousta lidí má rozdílné představy, kde ta laťka výkonnosti je a kde končí. Samozřejmě, pokud bychom se shodli, že práce VR je naplnit ony 2 základní důvody existence Čald, tak by ke kritice nedošlo, ani té občasně, protože ty důvody nejsou zas tak náročné na splnění. Diskuse je podle mě potřebná právě k tomu, abychom se jako komunita, která tenhle sport

má ráda, dohodli, jaký nadstandard po VR chceme. A doufám, že něco navíc chceme, protože komunita jsme vskutku malá a rozšiřovat se potřebujeme. A nemusí to být zrovna to raketové rozšiřování typu Floorball. Stačilo by přece trošku a pravidelně. Pokud se na tomhle shodneme, tak VR Čald rázem dostává pro svoji činnost navíc pár důvodů, za které by ale měla být i patřičně zodpovědná. Které by to byly? Za prvé, a pro mě i v podstatě nejdůležitější, je informativní úloha VR. Znamená to informovat jak stávající hráče - členy Čald - tak se i snažit prezentovat informace o tomto sportu a sport samotný lidem, kteří stojí (zatím) mimo, tzn. potencionálním hráčům frisbee. K tomu patří zejména web Čald nebo lépe řečeno web o českém frisbee. Dobře vymyšlený, svěží a hlavně aktuální. To se zatím zrealizovat nepovedlo. Za tím si stojím. Skoro rok byl web Čald mrtvý, bez jediné čerstvé informace a ani nová verze není zatím o moc lepší. Ale to už je obehnaná písnička, navíc nemám v úmyslu tímhle článkem kritizovat, co se udělalo nebo ne, a osočovat členy, že nic nedělali. To si musí každý člen VR vyřešit sám v sobě. Další věcí jsou peníze. Čald disponuje nějakými finančními prostředky, na kterých VR sedí, nebo se kterými občas někam běží. No, stačilo by za ně nakoupit třeba disky a bylo by o starost méně a nemuseli bychom se touto kapitolou vůbec zabývat. To asi ale našťestí neklapne. Co s nimi? Měla by s nimi něco VR podnikat? Sama něco vytvářet a organizovat? Shánět

další? Nemusela by nic, musí akorát platit povinné poplatky. Dostáváme se k jedné důležité věci. Jednou z funkcí VR nemusí být aktivní vytváření něčeho konkrétního (rozvojové akce apod.), ale může se stát subjektem, který vytváří určité podmínky právě pro onu aktivitu. Pokud samotní zástupci VR nemají tolik času, mohou alespoň zkusit pobídnout ostatní, jestli nemají zájem. Vypsat třeba sama nějaký grant na rozvoj, pokud má k dispozici finanční prostředky, říct lidem, že může podpořit to a ono. Opět se to vztahuje k té informovanosti, o které jsem psal před chvílí. Dát lidem na vědomí, jaké je VR schopna poskytnout prostředky, jaké jsou z tohoto pohledu možnosti. Možná si teď členové VR říkají: „Vždyť se mohou lidé sami zeptat, pokud mají chuť něco dělat.“ Samozřejmě, mohou, a tak to může jít pořád dokola, kdy se obě strany budou pít o to, odkud má ono podněcování vzejít. Je to právě o tom konsensu, co by VR měla a mohla dělat. Já tvrdím, že iniciativa by měla vzejít od VR. A upřímně řečeno si myslím, že to nezabere ani tolik úsilí - času. Prostě si myslím, že výkonný výbor této asociace by měl přijmout přece jenom trošku větší díl odpovědnosti a být tím dirigentem, který řídí ten menší nebo větší orchestr. A to právě neznamená všechno dělat sám, ale zároveň to neznamená nedělat nic. Dirigent se taky pěkně zpotí, ale přece jenom je to trošku jiná práce, a i když je to výkonná rada, tak by se klidně mohla jmenovat informativní a řídicí orgán. Pokud rada chce být i tím

carlos (tm)

vykonavatelem, tak výborně, ale myslím, že to nemusí být podmínkou. Dosavadní VR (konkrétně mám na mysli dvě poslední) zkoušely samozřejmě spoustu věcí, ale mám pocit, že už odmítly k tomu vzít tu odpovědnost a čelit případné kritice. Bohužel asi nenašly dost síly některé z nich dotáhnout nebo udělat základní minimum a nevyužily té šance vyždímat z toho víc. Zkusíme, a když to nevyjde, tak to nevyjde, a ať si zkusí někdo říct slovo. Ať si to jde dělat sám, kecal. Párkrát jsem to slyšel, jenže takhle se to nikdy nemůže nikam pohnout. Předseda správně říká, že je lepší méně věcí a pořádně než víc a napůl. Nesouhlasím s tím, že pokud budeme jenom opečovávat ty dva základní důvody existence, tak že se nic nestane. Stane, podívejte se na slovenské frisbee, umírá a vsadil bych se, že by to u nás dopadlo podobně. Je potřeba nějaký subjekt-dirigent, který bude mít respekt orchestru a který jej nechá v určitých otázkách rozhodovat. Vždyť si dirigenta sami volí. Jo, zkurvená politika. Nechci po členech VR, aby trávili hodiny a hodiny realizací všelijakých projektů. To musíme tak nějak udělat všichni, pokud chceme někam dál, a nemusí to nutně zabírat náš veškerý volný čas. Nějaký to ale zabere. VR Čald by k tomu ale měla podněcovat, informovat o tom, koordinovat, občas regulovat a usměrňovat. A co to jen jde, vytvářet podmínky a prostor. Mít vizi. Samozřejmě. A předseda se o ni také ve svém článku otřel. Ale co třeba s tou vizí seznámit všechny. Chce to být křiklavější, adresnější a „opakování je matka moudrosti“. Možná je to jen další z iluzí, které mám, a nikdo by na podněty Čald nezareagoval. Může se to stát, ale přijde mi lepší to zkusit než se o to vůbec nepokusit.

Počkat, něco tu chybí. Ano, je to třetí článek na toto téma. Proč třetí a proboha o čem ještě? O vás, o nás, zkrátka těch, kteří ve VR nejsou a většina ani nechce být. O tom, jak se podílejí na vzhledu a síle českého frisbee, jestli něco dělají nebo vůbec dělat chtějí. Občas to vypadá, že kromě hraní, a to ještě ne vždy, moc ne. Může se snadno stát, že zájem jít do VR Čald bude minimální a pak na tenhle článek klidně zapomeňte, protože to skončí u té funkce minimální, kdy těch pár jedinců bude zajišťovat jen základní a nutné úkoly. ■

anketa s vr čald

pokračování ze strany 1

Jan Novák

1. Nemám pocit, že bych byl u něčeho, co bych považoval opravdu za úspěch. Některé věci se udělaly tak jak měly, některé zřejmě úplně ne. Prostě to nějak funguje, ale chybí tomu trochu šťávy. Neúspěch: že se mi nepodařilo zatím zrealizovat středoškolskou ligu.
2. Moc ne, řekl bych tak 4 hodiny měsíčně, pokud se nepočítá organizace turnajů.
3. Laxní přístup většiny současných členů.
4. Ne. Nemám teď zrovna moc času a nějak mi pokleslo odhodlání.

Kristína Klímová

1. Úspěch: ndokončení změn stanov. Neúspěch: nepodařilo se nastartovat žádnou akci na propagaci frisbee.
2. 4h za měsíc, zřídka i 10h za měsíc.
3. Čas.
4. Ne. Není čas.

Petr Josek

1. Bohužel se o mnoho úspěchů nedá hovořit. Snad jen slibně rozjetá akce rozvoj a snaha o získání organizace mistrovství Evropy pro rok 2007, toto však bude spíš práce pro novou VR.
2. Naneštěstí ne tolik, abych se stal efektivním členem VR.

3. Lidé ve VR jsou z většiny hráči s vlastním zaměstnáním a i když mají dobré nápady i chuť k realizaci, v absolutní většině jim k tomu chybí čas a energie.
4. Ne. viz. bod 2.

David Průcha

1. Úspěch: jednou jsme se sešli v plném počtu.
- Neúspěch: docházka, nasazení, konkrétně: http://www.cald.cz/cald_dokumenty.php
2. Velmi málo, tak 4h. měsíčně.
3. Je jich víc: čas, zkušenost, kázeň, nasazení, dlouhodobá chuť.
4. Pravděpodobně ano, rád bych dohlédl na rozjezd nováčků ve VR, pokud nějakí budou.

Petr Schreiber

1. Za úspěch považuji, že se dal nějaký řád tomu, že se na mistrovstvích dávají medaile a ceny. Také, že jede nějakým způsobem rozvoj, i když tam si nejsem jistý, že to je tak úplně práce VR. Neúspěchem asi shánění sponzorů i v podstatě nábor nových členů a šíření sportu.
2. Měsíčně tak 10 hodin.
3. Pro mě osobně najít si na to čas. Chtělo by to novou a mladou krev.
4. Nevím ještě. Spíš budu muset než že bych chtěl. Tím důvodem je, že nikdo jiný ze Sedmy asi do VR nebude chtít. Pokud bude ale dost lidí, tak se toho klidně vzdám. ■

03-09 JULY 2005
COME TOGETHER
EUROPEAN ULTIMATE CLUB CHAMPIONSHIPS

results / open

1. Oaphom Ultimate (eng)
2. Ragnarok (den)
3. Flying Angels Bern (sui)
4. Ultimate Vibration (fra)
5. LeedsLeedsLeeds (eng)
6. Sipoo Odd Stars (fin)
7. Searching Woodpeckers (ger)
8. Mir san Zamperl (ger)
9. Four fingers (cze-slt)
10. Fuslon (sco)
11. Thebig62 (aus)
12. Fruhsport 02 (ger)
13. Chevron Ardon Flash (eng)
14. Helsinki Ultimate (fin)
15. Uigoldfar (fin)
16. Feldrenner (ger)
17. Dogs on Speed (sui)
18. Fire of London (eng)
19. Viksjofers IF (swe)
20. UFO - Jay Byham (hol)
21. JackSuns (fra)
22. Wolf City (ger)
23. Taskos (?)
24. OUSB La Fatta Bologna (ita)
25. Terrible Monkeys (cze)
26. Discus (fin)
27. Bristol Plastic Factory (eng)
28. Stolichnaya (rus)
29. Novgorod Bears (rus)
30. Mooncatchers (bel)
31. Turku Terror (fin)
32. Unistars (int)

Spirit Of The Game: Oaphom Ultimate

results / masters

1. Red Lights (hol)
2. Frisbee Family Pampelfort (ger)
3. OUF (fra)
4. Farmers (ger)
5. Lizard Kings (fra)
6. Friz Frixtal (fra)

Spirit Of The Game: Farmers

results / women

1. Jinx (ger)
2. Bliss (eng)
3. EB (swe)
4. Izeni (eng)
5. Primavera Olandese (hol)
6. Discus (fin)
7. Copenhagen Flying Orcus (den)
8. Nice Bristols (eng)
9. Woodchicks (ger)
10. Athletico (fin)
11. Malhexmadchen (ger)
12. LeedsLeedsLeeds (eng)
13. Espoo (fin)
14. Frisky Bear (aus)
15. Hot Beaches (cze)
16. Nezdiski (rus)

Spirit Of The Game: LeedsLeedsLeeds

results / mixed

1. Frisells (fra)
2. UFO (fin)
3. Colorado (ger)
4. LTD Release (eng)
5. Blue Arse Flies (eng)
6. Jet Set (bel)
7. Endzonis (ger)
8. Saxy Divers (ger)
9. RFK (den)
10. Northern Fired Hicks (eng)
11. Gert Jannys Band (ita)
12. Winona Raiders (aus)
13. Witsus (fin)
14. Guayota (esp)
15. DISconnector (ger)
16. Throwin Shapes (ire)

Spirit Of The Game: Gert Jannys Band

2. Mistrovství Evropy klubů v tomto století se odehrálo na severu Německa - v Rostocku.

4 kategorie, 70 týmů, přes 1000 hráčů. Na týden se člověk odřízne od civilizace, i když v ní žije. Nedopadají na něj události okolního světa a má pevně stanovený denní režim. A nikomu to nevádí a nechybí. Jde jen o to stihnout snídani, najít kdy a kde máte svoje zápasy daného dne, zaranžovat večeri a následný program. Ten je prostý, a stačí vám k tomu většinou jen něco k pití a pár vašich spoluhráčů i protivráčů. Jeden večer si k tomu akorát vezmete na rameno pár triček nebo do ruky něco málo nových disků - Trading night. Samozřejmě největší část zabírá hra samotná. Každý zápas trvá 100 minut (někdy o něco méně, často i o něco déle), týmy se na něj začínají rozvíčovat kolem hodiny před a opouštějí bojiště zhruba půl hodiny po jeho skončení. A hurá na další. Prohrajete, únava narůstá. Vyhrajete, únava nemá šanci. Únavu si v podstatě uvědomíte až na závěrečné párty a závěrečnou párty si uvědomíte až druhý den ráno. Někdy ani to ne. Víte, že jste tam byli, ale to je tak všechno. Návrat do reality bývá někdy tvrdší, než byste si chtěli připustit, a až v tuto dobu začínáte hodnotit a analyzovat co bylo dobře, co špatně. Přečtete si na dalších stránkách, jak české týmy nebo týmy s českou účastí dopadly, jak hrály. I když ne všem se to povedlo, myslím, že ten týden bavil každého a každý by vám tuto zkušenost vřele doporučil.

STRENGTH
FAIRNESS

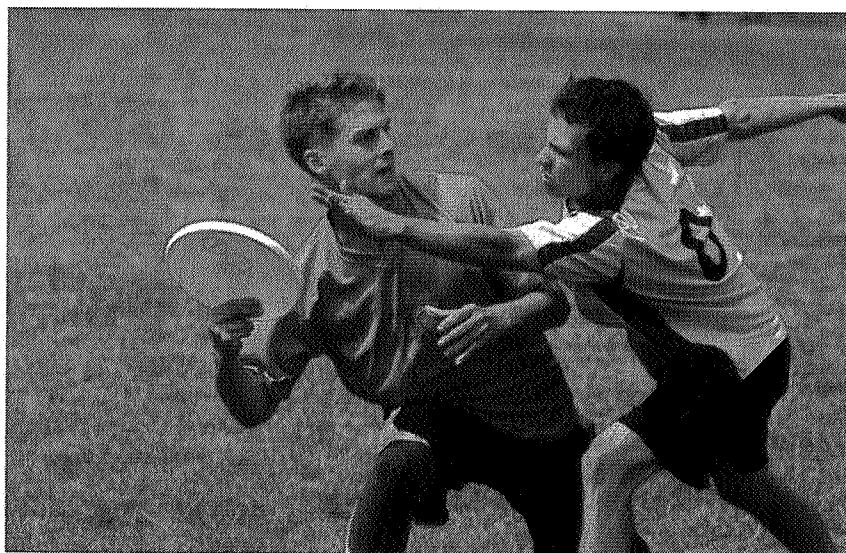
Chris (41)

four fingers / pátý prst nechyběl

The European Championships in Rostock - this tournament had been the reason that we created our team. We began this spring as a combination of Fuj (Prague), and Mental Discorders (Bratislava), reasoning that together, we could do far better than either of us could do alone. Although Fuj had recently begun to travel throughout Europe during the past two years, very few of our players had much experience at this level before this season began.

All spring, this tournament had given us a sense of purpose: everything we did was in order to prepare for EUCC, both as individuals and as a team. We practiced and traveled to numerous tournaments, and all along, we could see that we were getting better. But how well would we perform at EUCC? That would be the real test, and I think most of us still wondered about this. We came in seeded 31st out of 32 teams, but we all knew that the seeding was ridiculous. We had won more than we had lost against the other EUCC teams that we had played during the spring, so the low seeding didn't really bother us too much. Many of us had been hoping to finish in the top half of the draw, in the top 16. This seemed like a reasonable goal to me, although I didn't really attach too much importance to it.

We started fairly well, beating Fusion (UK) at ultimate point, and Viskofors, a young Swedish team. But we were over-

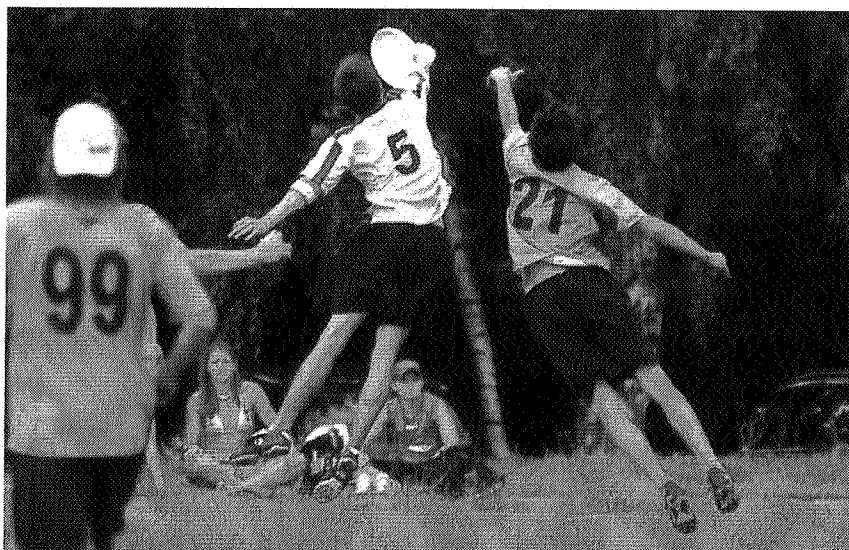

matched against the tourney's number two seed, Sipoo Odd Stars (Finland), even though we only lost 17-13. On day three, we started by losing a close game (17-14) to Chevron Action Flash, another excellent British team. In the afternoon game, everything went wrong, including one of my tactical adjustments, and we lost to Feldrenner (Germany) 17-7: a crushing defeat, the kind that many teams never recover from, that leads them to fall apart.

But not our team. We woke up the next day recommitted to doing our best. We crushed Taskas, a young Estonian team, 17-3, setting up a matchup with Jack'suns, an excellent French team who had beaten

Feldrenner the day before. But on this day, we had made another tactical adjustment, and this one was a winner. We switched some offensive and defensive personnel again, moving Chorche and myself to offense, and our other captain, Bob, to defense. Chorche - who is a fantastic thrower - became the focus of our offense, and our deep game immediately produced several easy goals against the French. On defense, meanwhile, Bob organized the defensive squad into a more effective unit, both offensively and defensively. Nearly every turnover they forced, they converted into a goal. The difference between this day and the day before was startling, and we beat Jack'suns 17-11. Full credit goes to the entire team: everyone was focused on the job at hand, and we played some of our best ultimate of the season. Little did we know that this was only the beginning.

On day 4, we faced the beginning of the placement rounds. We could now finish anywhere between 9th and 24th. Our first game, against Fire of London (UK), would determine whether we were playing for the top half of that bracket (9-16), or the bottom (17-24). As I write this, Fire is currently leading the British Tour: they are an excellent team, and compete regularly against Clapham, and the other UK teams. They took the half 9-7, but all season long, Fingers has been a second-half team, and today would be no exception. The offense »

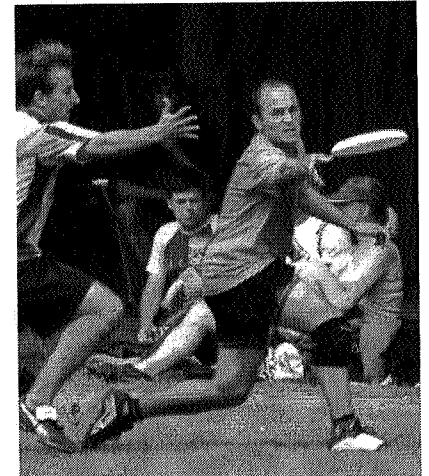
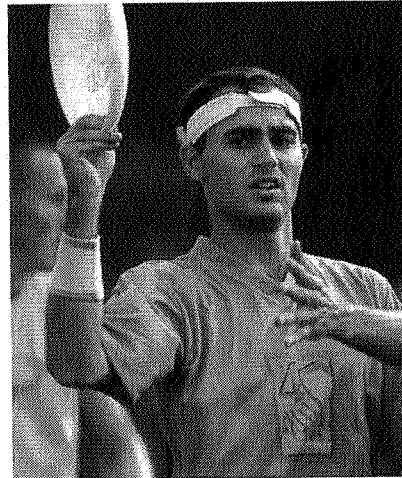
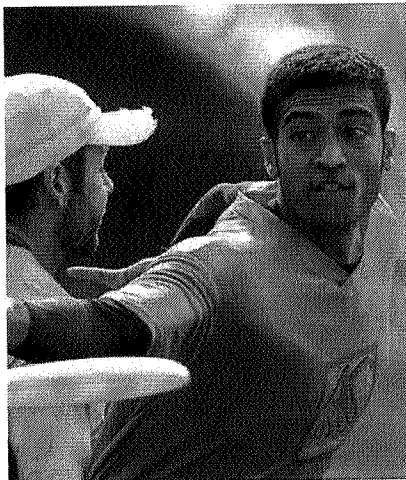
scored some key goals against a determined Fire D, and our defense was flat out shutting them down. All seven guys would make it very difficult for their offensive guys to get open, until they forced a throw to a well-guarded player, allowing Petr, Nate and Laco to run by for key blocks. We closed them out 15-12, going on an 8-3 run in the second half.

No rest for the wicked though: this set up a match against Liquidisc, a Finnish team which had been seeded 6th, and had been bumped into our bracket only after losing a pre-quarter game by one goal. They took the first half, again by a score of 9-7, but again Fingers responded when they needed to. The offense held up its part of the bargain, and the defense caught fire yet again. Petr kept one of their main handlers from ever touching the disc, and Mira, Mike

after finishing third in our opening pool. For the first time since the Feldrenner game, the offense struggled, and we found ourselves down 5-1, but the defense got us back into the game very quickly, tying the game at 6-6. Fusion took the half 9-8, in what was an exceptionally close game: after 6-6, no one ever led by more than one goal. Just like on the first day, the game came down to ultimate point, 17-17. Again we started on defense, after calling timeout beforehand to rest our best 7. We got a decent pull from Chorche, and a few throws later, they turned it over on a cut up the line. Rather than wait for their defense to set itself up, we raced upfield as quickly as we could: three throws later, we caught an easy pass for the goal. Final score: Four Fingers 18, Fusion 17. 9th place was ours! A terrific result.

was anything but enjoyable. But I am very proud of what our team accomplished in Rostock, both in terms of our final placement, and in terms of how well we played under pressure. I think our result showed many of our players that they could, in fact, compete against nearly anyone. Our plan is to build on our success so far this season, and become even better next year.

I must extend special thanks to Bob, whose play and leadership were absolutely critical to our success all year, but especially at Rostock. On the defensive squad, Petr, Nate and Laco were block-making machines, and Kacer was exceptionally solid. On offense, Chorche led the way, but we would not have been successful without players who were willing to accept smaller roles, and then thrive in them: by putting the team's needs above their own,

and Laco kept their tall guys quiet. Blocks and forced errors were all converted into goals by our D squad, and we took the game 17-13.

Day 5 brought a familiar opponent: BigEZ, our regional rival from Vienna, whom we had had beaten in both match-ups during the spring, each time by only one goal. But Fingers had been gaining momentum throughout this tournament, and was now in no mood for a close game. The O had three turnovers all game, and scored every time they took the field. The D took the Austrians out of their game, and Petr led the way with four blocks. Final score: 17-11 Fingers.

On to the final placement game! The 9-10 game would match us up again with Fusion, who had battled their way back

After losing three in a row on days 2-3, we ran off 6 victories in a row, against far more established, well-respected teams. I saw almost all our guys play the best they have ever played: in some cases, the improvement they showed was really remarkable. At first, I thought perhaps we had been lucky, and that the result had been a little bit of a fluke. But I am now convinced that we have actually become a team that will compete against the best in Europe, and will not back down to anyone. We came from behind when we had to, and always finished strong. We bounced back after a crushing defeat, and all the way through, we stuck together as a team, and supported each other. As always, we also managed to have a good time every day: well, nearly every day, because Day 3

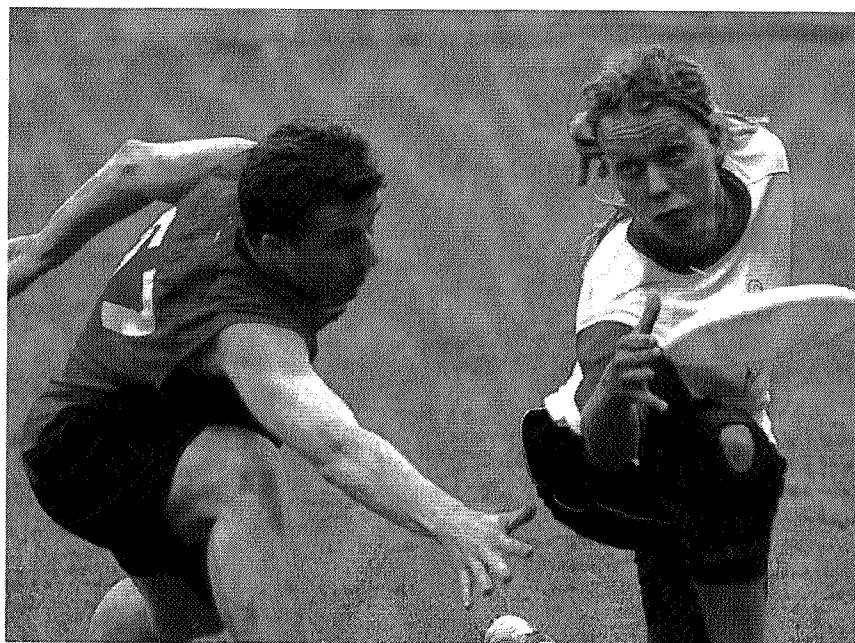
Maro, Lado and Iain personified team play, and they all turned in fantastic performances.

Thanks to everyone else in the Czech ultimate community for your encouragement and support, both in Rostock and all through this spring. Although our team featured five Slovaks, one Hungarian, and some American expats, I feel like our success in Rostock was a victory for Czech ultimate. Our team plans to stick together, and to continue playing with our neighbors in Bratislava and Budapest, in order to be able to take on Europe's best teams. But next year, the team will be centered even more around Prague, as we take on new Czech players to replace the five expats we will be losing.

carlos (tm)

opičí prd / mnoho hluku nenadělal

pořád ještě není v pořádku v tomhle týmu, po trápení na posledním Celu v Budějovicích. Možná to není tým, ve smyslu, kterým by měl být. Občas mi to přijde jako skupina individualistů, kteří si myslí, že už všechno umí a je jen otázka času, kdy to přijde, kdy se to zlepší. Pick-up individualistů, ale bohužel ne hráčských osobností jako v případě 4 Fingers. A už je to tady zase. Vždycky se dostanu do bodu, kdy ten článek začne být kritický a před tím, než by byl i ironický, tak ten počítač vypnu. Jenže už nemám čas se tím zabývat zase od začátku, Past musí někdy vyjít. Takže? ... něco nebylo v pořádku. Treba ten tým měl vést někdo jiný, někdo, kdo by měl respekt a dokázal některé hráče přesvědčit, že ten jejich způsob není jediný a nejlepší, ale že se to dá dělat taky jinak a hlavně, že by to měl ten tým dělat společným způsobem. »

Už měsíc a půl se snažím něco napsat o Opičím prdu a jeho účasti v Rostocku, a je to těžší, než jsem si myslel. Těžší než samotný turnaj. Nevím, čím mám začít a kde skončit. Rozporuplný pocity, který nedokážu zhmotnit a jednoduše je sem napsat, popsat a vysvětlit. Možná marnost je asi nejčastější pocit, který mě přepadá, když se mám tímhle projektem zabývat. Mamý byl pokus intenzivní přípravy, marný

bylo doufat, že lidi budou chodit na tréninky, mamý bylo si myslet, že v Rostocku to bude jiný. Mamý bylo si hrát na trenéra. Mamý je kritizovat i se snažit najít světlé chvíle, motivovat. Mamý je i celý tenhle článek. Každý ví, co tomu dal, a většina ví, že to mu rozhodně nedala sto procent.

Mohl bych tu popsat zápas od zápasu a tím bych se tohoto článku zbavil. Nevím, možná to ještě udělám. Něco nebylo a

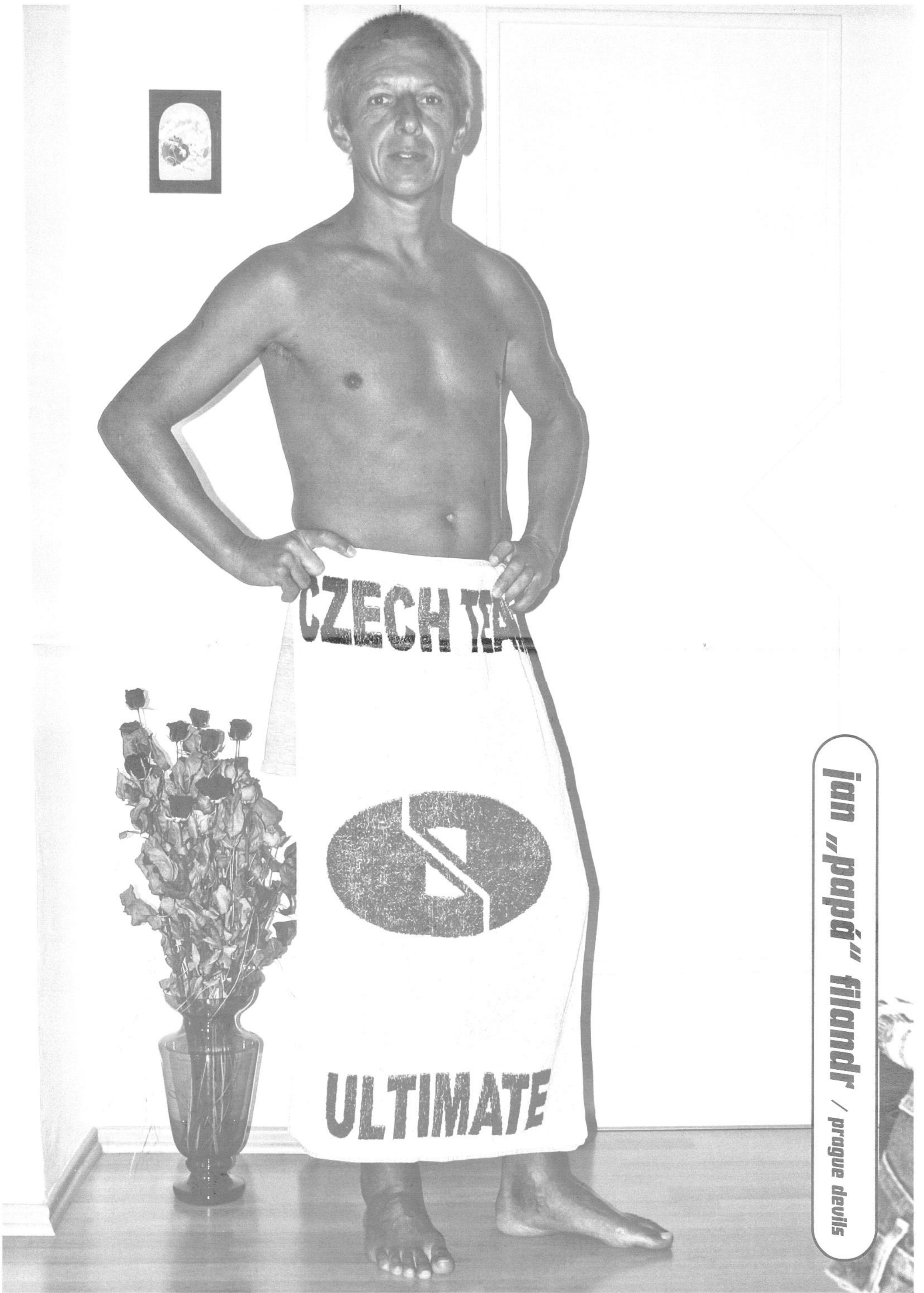
frankieho divy

Divím se tomu:

- že vyšla varianta open
- že do toho chtějí jít všichni na 100%, 2 tréninky za týden jsou snad ale v poho pro každého
- že nás chodí tak málo. 2 tréninky za týden snad nejsou tak moc?
- že hrajeme tak špatně, vždyť stačí jenom chytat, házet a běhat, ne?
- že máme tolik zranění
- že si někdo pořád myslí, že v Rostocku to bude jiný
- že to Carlose baví, při takové účasti ...
- že někdo chce do Rostocku jet
- že první zápas hrajeme dobře, kde se vzala ta týmová nálada a nasazení?
- že nehrajeme tak špatně, jak jsem si myslel.
- kde je ta nálada z prvního zápasu?
- že je nás už druhý den nějak málo
- No jo, Dej a Tomáš jsou vlastně K.O...
- že někdy nad sebou ztrácím kontrolu
- Závidím finalistům nasazení a náladu v týmu.

Divím se, že tohle píšu.

Divím se, že se tomu všemu divím ...

Jan „pappá“ Filandr / prague devils

Nebo je alespoň přimět chodit na tréninky. Mně se to nepovedlo, nejsem osobou, která by měla takový respekt. Upřímně, 25. místo není vůbec dobrý výsledek, a tenhle tým měl na víc. Měl a má větší potenciál, než ukazují umístění na turnajích, ale chybí mu chuť, pracovitost a i trochu té pokory, že nejsme tak dobří, jak si myslíme. Asi jsme si mysleli, že to půjde samo, jenom tím, že už to hrajeme pár let. Krásná iluze. Možná si řeknete: jak typické. Jenom kritika a nic pozitivního. Rád bych něco napsal, jenže tenhle článek není o jednotlivostech. Ano, byly tam i pěkné chvíle, chvílemi to bylo dobré a hráli jsme pěkně, párkrát i jako Tým. Akorát to byly jen chvíle a chvíličky. Nebyl to ten způsob, přístup a celkové fungování tohoto týmu. Opičí prd nebyl a není sportovní tým. Tak, a je to venku, na to že nám zbývá ještě finále Celu, odvážné nebo možná hloupé tvrzení. Jenže, tak to vidím, slyším i cítím. Prostě jsme tu cestu nenašli, i když jsme předpok-

lady měli. I přes všechno to trápení to ale byla zkušenost k nezaplacení. Alespoň pro mě a myslím, že kdo chtěl, tak si z toho mohl něco odnést.

Nepíšu o hře samotné, jak jsme hráli v jednotlivých zápasech, protože si myslím, že to v tomto případě není zas tak důležité. Není důležité, kolik bodů jsme dali německým Feldrenner. Můžu napsat, že obrana byla lepší než útok, celkově vzato. Nemám tím na mysli hodnocení útočné versus obranné lajny. Obrana byla lepší, protože tam nemusíte nic moc vymýšlet. V útoku se ale mezi sebou musí hráči domluvit, a pokud to každý hraje po svém, tak to moc nefunguje a moc se nevyhrává. A je úplně jedno, jaký typ útoku hrajete. Ten není podstatný. Podstatné je, aby ho všichni hráli způsobem, na kterém se dohodnou nebo aby reagovali na situace vyplývající ze hry a ne na svoje ideální kombinace. Klapky na očích, jako kočároví koně. Těch možností, co se dá na hřišti udělat..., ale pokud si ty

fakta / tm a rostock

Počet hráčů: 18

Tréninky: 3 nepovinné a 27 povinných

Průměrná návštěvnost tréninků:

u nepovinných to byl 8 lidí a

u povinných 11,74 hráčů, tréninků, kdy jsme se sešli v počtu 14 a více (potřebných pro hru) bylo 5!!! z 27, nejvyšší účast bylo 15 lidí (2x), nejnižší 5 lidí (1x)

Docházka: ludislav 25/93 % carlos 25/93 % libča 25/93 % frankie 24/89 % štěpán 22/81 % héra 22/81 % mezsány 22/81 % šaky 20/74 % jerry 20/74 % luky 17/63 % dejf 16/59 % hOnza 3sb 15/56 % Lukáš (Roll) 15/56 % vašek 14/52 % MeZd 14/52 % hujer 13/48 % tomas radil 8/30 % (první číslo znamená počet absolvovaných tréninků, druhé procentuální účast)

Přípravné turnaje: 4 (Videň - 1. cel,

Amsterdam, Norimberk, Láb - 2. cel),

průměrná účast na turnaji - 14 lidí

(v plném počtu jsme byli jen ve Vídni)

Soustředění: 2 (víkendová, mimo Prahu)

Obrana: man to man, zóna 3-3-1,

polozóna proti flat stacku

Útok: Flat stack, Klasický stack,

Pull play

Systém hry v Rostocku: útočná a

obránná skupina (obránná skupina

chodila na hřiště, když jsme dali bod a útočná v opačném případě)

Útočná lajna: Frankie, Ludis, Štěpán,

Héra, Dej, Šaky, MeZd, Mezo, Jerry

Obranná lajna: Carlos, Maco, Lukáš H.,

Tomáš, Lukáš K. Hujer, Vašek, Libča,

Honza Š.

- občas došlo k výměně jednoho až dvou hráčů z jedné lajny do druhé, ale takhle se odehrála většina utkání

Umístění: 25.

Počet zraněných/nehrajících v Rostocku:

2 (Dejf v prvním zápase, Tomáš R. po základní skupině)

klapky člověk nesundá, tak je nikdy neuvidí. A když k tomu všemu přidáte nízkou účast na trénincích, výsledek je nasnadě.

Byl bych moc rád, kdyby se našel ještě někdo jiný z týmu, který by o tom napsal, třeba do dalšího čísla. Třeba to vidí jinak. Třeba se nám to jenom nepovedlo. Fotbalisté říkají, že chybělo štěstíčko. Třeba ty všechny chyby byla jen náhoda. No nevím, neřekl bych, že to bylo v tom, ale názor někoho jiného z týmu a nejlépe všech, by mě docela zajímal. Vlastně jsem myslel, že po posledním zápase v Rostocku se jen tak posadíme a něco si k tomu řekneme, pobavíme se o tom, kvůli čemu jsme se dali dohromady a jak to vlastně dopadlo. Ale než bys řekl švec, všichni byli pryč. Takovýchle věci se nedají vynucovat, vznikají samy od sebe, ze své podstaty a potřeby. Vznikají a stávají se, když těch X lidí tvoří jeden Tým.

Až moc tvrdé? Asi jo, bohužel. Nepovedlo se mi za měsíc a půl najít cestu, jak tenhle článek napsat v nějakém pozitivním směru. Ty tři měsíce mi vzaly veškerou energii něco tvořit ve zbytku letošní sezóny, dokonce i jenom hrát. A to jsem se na to přes zimu tolik těšil. Třeba to všechno bylo nutný a třeba to byla právě ta zkušenost, která pomůže lidem z tohoto uskupení, aby se podobnému fungování vyhnuli v budoucnosti. Možná tohle hodnocení vyplývá z těch iluzí, co jsem měl na začátku. Kdybych se držel od začátku při zemi, tak bych teď nebyl zklamaný. Rozhodně toho, že tenhle tým byl, nelituji

ani trochu. Jasně, spousta věcí by se dala udělat jinak, ale přátelství nám zůstalo (no, po tomhle článku si tím vůči svoji osobě nejsem úplně jistý), takže to všechno dobře dopadlo :) A i když to všechno může vyznít negativně, tak si myslím, že se tahle zkušenost pozitivně hodnotí - za nějaký čas. Upřímně, ještě pořád jsme (povětšinou to patří na celé české ultimate) spíš spolek kamarádů než sportovní spolek, který dobývá sportovní výsledky a z tohoto pohledu byl Rostock skvělý turnaj a Opičí prd fajn tým. ■

zápasy / tm v rostocku

Základní skupina

- Monkeys - Feldrenner 12-17**
- Monkeys - Dogs on Speed 8-14**
- Monkeys - Chevron action flash 8-14**

Následující skupina

- Monkeys - Fusion 8-17**
- Monkeys - Viskjofors 10-17**

Následující skupina

- (jedna z těch dvou nejspodnějších)*
- Monkeys - Mooncatchers 17-11**
 - Monkeys - Novgorod Bears 17-13**

Křížový zápas

- o možnost umístění 17-24*
- Monkeys - CUS Bologna 12-17**

- Křížový zápas jestli 25-28 nebo 29-32*
- Monkeys - Novgorod Bears 17-5**

- Křížový zápas jestli 25-26 nebo 27-28*
- Monkeys - Bristol plastic factory 16-10**

Zápas o 25. místo

- Monkeys - Discus 16-11**

hot beaches / jednou hot a jednou žehý

katy (hb)

Debata o tom, jestli na mistrovství do Rostocku odjedou Češi v mixu, nebo jestli se obsadí spoty v ženské a „mužské“ open divizi, byla hlavním předmětem zájmu většiny zdejších hráčů v době, kdy ještě probíhala příprava na sezónu za zdmi sportovních hal. Logickému úsudku, totiž vyslat coedový tým, který jediný by byl schopný, vzhledem k počtu zkušených hráčů v Čechách, útočit na přední příčky, argumentoval velice silně zájem hráčů vyzkoušet si hru v oddělených kategoriích. A tak se poté, co Fujové pustili svůj spot v open divizi, aby „přešli“ na slovenskou stranu, rozhodlo o účasti nově vzniklého týmu Opičí prd a o něco málo starší formace Hot Beaches.

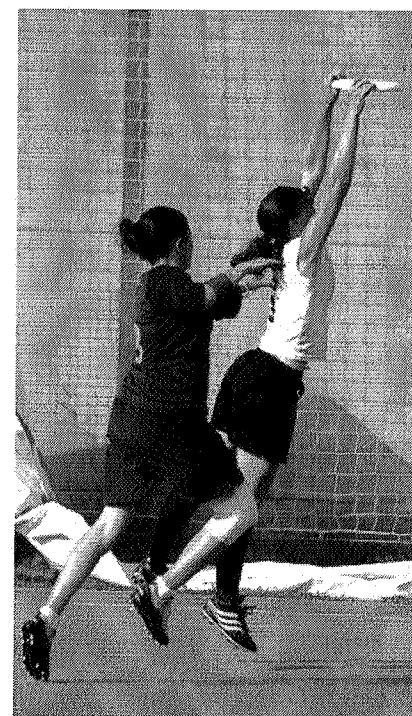
Původní složení „plážového“ týmu doplnily holky z českých mixových týmů a dvě Američanky, tou dobou žijící v Praze. Celkem nás bylo dvacet. V rámci přípravy jsme se zúčastnily pěti zahraničních turnajů, z nichž některé - Kodaň, Amsterdam, Mnichov - byly náročné jak po stránce herní, tak po té finanční. K tréninkům, které byly dvakrát týdně, jsme přidaly tři víkendová soustředění. V přípravě nám pomáhali dva vynikající hráči, Štěpán, který se nám věnoval celou zimu, a Bob, s nímž jsme později začaly nacvičovat obranné a útočné taktiky. V obraně jsme pak při hře nejčastěji používaly „junk“, neboli „diamant“. Pro útok jsme měly připravený flat stack s náběhy z postranních lajn, po Bobovi pojmenovaný Bob's flat, ale při hře

na něj zřídkakdy došlo. Nejvíc jsme hrály klasickou lajnu a občas došlo i na pull play.

Do Rostocku jsme přijely ve zbrusu nových dresech a s novými disky. Trochu nás překvapilo, že ze všech šestnácti týmů v ženské divizi jsme byly nasazeny jako poslední, zatímco třeba Frisky Beez, které jsme úspěšně porážely na celových turnajích, byly ohodnocené o tři příčky lépe. Ale nic, říkaly jsme si, jsme mladý tým a na takovéhle soutěži jsme poprvé, alespoň překvapíme. A s tímto přesvědčením jsme zahájily Sňůru deseti zápasů, abychom předvedly, že máme na lepší umístění, než na jaké nás organizátoři odhadli.

Jenže se nepřečetli organizátoři, ale my. První prohru jsme vyinkasovaly hned v prvním zápase proti týmu Atletico. Začátek zápasu ovládly Finky. My jsme poprvé skórovaly, až když měly na kontě tři body. Naše hra byla nervózní a plná zbytečných chyb. Soupeřky byly sebranější, na hřišti si lépe rozuměly a hodně bodů skórovaly na dlouhé hody do zóny, což se nám nedařilo bránit, ale ani úspěšně kopírovat. Do poločasu jsme se zmožly ještě na jeden bod. Hra v druhé části zápasu se nám dařila lépe, uhrály jsme během ní dalších pět bodů. Závěrečné skóre 7:17 jakoby se stalo prokletím pro následující dny, kdy se ve výsledkových tabulkách objevovala čísla téměř stejných hodnot. Ke změně došlo až ve středu, kdy jsme proti Švédkám E6 nedaly sedm bodů, ale jen dva. O to větší bylo překvapení, když jsme hned v náse-

dujícím zápase proti favoritkám turnaje, londýnským Bliss, pochytyly 13 bodů. Jana (P7) se o zápase vyjádřila takto: „Všechny Beaches odvedly maximální výkon, za sebe se můžu pochlubit handblockem. Tenhle zápas jsme si opravdu užily. Takovou euforii z dobrého výkonu jsem už dlouho nezažila. S odstupem času musím znovu zopakovat, že psychika určitě ovlivní z 50 % konečný výsledek jakéhokoli zápasu. Bliss totiž rozhodně nečekaly takovýhle průběh, psychicky to těžko ustávaly, neuměly příliš dobře zahrát na náš oblíbený junk. A taky jsme si už konečně vzpomněly na to, že disk se dá posunovat nejen pracně po lajně nebo prostředkem hříště metr po metru, aby nám to před zónou upadlo, ale i dlouhými hody. Taktika „zahod' a ubraň“ (jak Kristina trefně označila), v některých situacích také efektivně zabírá. Nakonec Bliss vyhrály díky svým dlouholetým zkušenostem a naší psychické nevyzrálosti, ale tenhle zápas nás dobře naladil a opět vrátil do hry.“ Bohužel jsme už podobný výkon do konce turnaje nepředvedly. Nechaly jsme si ujít výhru v našem nejtěsnějším zápase proti Frisky Beez a v zápase o konečné umístění jsme doslova utekly hrobníkovi z lopaty.

Soupeřky Hot Beaches a výsledné skóre zápasů tak, jak šly po sobě.

Skupinové zápasy

Atletico (Finsko) jeden z mnoha skandinávských týmů zastoupených na EUCC. Některé z hráček sbíraly zkušenosti ve finském mixu na ME 2003 a MS 2004. Atletico vs. HB 17:7

CFC (Dánsko) proti ženám z Copenhagen Flying Circus hrály Hot Beaches už na turnaji Wonderful Copenhagen v rámci přípravy na EUCC. Poprvé Češky zvítězily 9:3, při druhém setkání podlehly 6:17 (není vyloučené, že do Rostocku přijel tým v silnější sestavě).

Iceni (VB) asi nejmladší tým v ženské divizi. Podle dosavadních výsledků to však vypadá, že Blisskám roste v Británii nebezpečný protivník. Iceni už jednou zvítězily nad zkušenými harcovnicemi a vyhrály UK Tour 2. Iceni vs. HB 14:8

Woodchicas (Německo) ženský protějšek open týmu Searching Woodpeckers ze Sauerlachu. Tým vznikl před dvěma lety a zatím si nevede vůbec špatně. Woodchicas vyhrály dvakrát po sobě halové mistrovství Německa a na stejné soutěži na trávě skončily druhé. Woodchicas vs. HB 17:6

Espoo Ultimate Club (Finsko) Espoo je údajně mekou finského ultimate a EUC patří mezi nejstarší týmy v zemi, jak v kategorii open, tak v ženské divizi. EUC vs. HB 14:8

E6 (Švédsko) vznikly před rokem spojením dvou týmů z měst Gothenburg a Steungund, mezi kterými vede dálnice E6, podle které se tým jmenuje. E6 vs. HB 17:2

Bliss (VB) založily svůj tým v roce 1995 a už dobrých šest let vyhrávají soutěže na národní, evropské, ale i světové úrovni (Paganello, Rimini). Na EUCC v Rostocku byly londýnské šampiónky nasazeny jako první, ale ve finále je z trůnu sesadily berlín-

ské Jinx. Příští rok mají Bliss v úmyslu vybojovat zlato na WUCC v Perthu. Bliss vs. HB 17:13

Křížové zápasy

LeedsLeedsLeeds (VB) pátý nasazený tým z druhé osmičlenné skupiny porazil HB 17:7.

Frisky Beez (Rakousko) mají velmi podobnou historii jako český tým, s nímž se od jara 2004 přetahují o prvenství ve Středoevropské lize. Frisky Beez, doplněné hráčkami ze Slovenska, porazily Hot Beaches na mistrovství ve velmi těsném zápase 18:16.

Re:Diski (Rusko) začaly společně hrát v roce 2003. O rok později se dostaly do čela národní soutěže. Některé z hráček byly loni na MS ve Finsku, ale pro většinu byl Rostock zatím největší hráčskou zkušeností. Re:Diski vs. HB 11:17

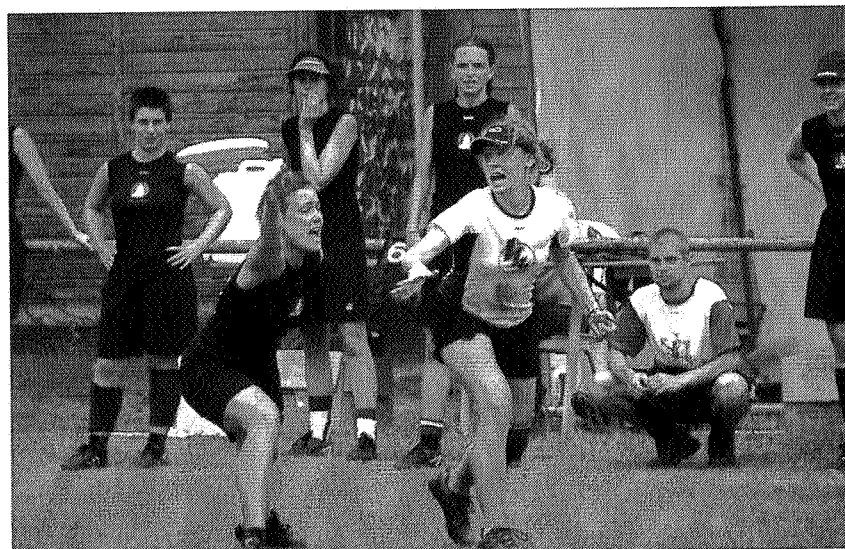
Při pohledu na skóre zápasů je jasné, že český ženský tým má ještě co dohánět, aby mohl konkurovat ostatním týmům na mezinárodní soutěži typu EUCC. Spolehlivě si to můžeme rozdat se soupeřkami v rámci Středoevropské ligy. Ale vítězství proti týmu, který se sejde horko těžko jednou dvakrát za rok, nemůže nikoho uspokojit. Snad ještě před rokem. Ale dnes už bychom si měly klást vyšší nároky.

Myslím, že jsme, namlsané úspěchy v regionální soutěži, odjžděly do Rostocku s tím, že máme na víc než na 15. místo. A mohly jsme být lepší? Do soutěže jsme vstupovaly z nevýhodné pozice nově

utvořeného týmu i se všemi negativními jevy, které to obnáší. Nutno podotknout, že to byl trochu riskantní podnik, a jsem ráda, že se tolik holek rozhodlo do něho jít. Na druhou stranu si neodpustím malou kritiku. Když už se pro něco rozhodneme, je potřeba to dělat pořádně. Tím více, jedná-li se o de facto nově vzniklý tým. Na jednu stranu utrácíme šílený peníze za prestižní tumaje, dresy apod., ale nejsme schopné se sejít v plném počtu na trénink. Právě tam se dalo pracovat na týmové souhře, která nám na mistrovství chyběla. Mně osobně nemrzely ani tak zahozené disky, nechycené disky, základní čtenářské nedostatky, jako ty slovní projevy a gesta, které je provázely. Mnohokrát to vypadalo, že nejsme tým, ale banda individualistů, kteří si něco dokazují. A neřikala bych to, kdybych si nemyslela, že se tenhle přístup dost zásadně projevil na našem výsledku.

České frisbee hráčky musí ujít ještě notný kus cesty, aby dohnaly své zkušenější kolegyně ve světě. Nemusí to ale trvat dlouho. Snad se podaří v rámci Evropy vytvořit ženskou ligu, která by přinesla týmům možnost hrát kvalitní soutěž, ovšem bez velkých nároků na finance. Na EUCC proběhla debata na toto téma a v současné době se diskutuje o tom, jak by liga měla fungovat. Jedno je jisté už teď, čím víc týmů, tím lepší soutěž. Je reálné, aby v Čechách vznikl do příštího roku nový ženský tým?

Na závěr velký dík kpt. Áje a Kristině i všem Hot Beaches!

nice bristols / česká hráčka v „hezkých“ službách

rabka
(33/nb)

„Zpátky do reality“, to je slovní spojení, které se tady v Bristolu teď hodně obrací. Týden neuvěřitelné radosti, sportovního vypětí a uvolnění nás vyplivnul zpátky do všedních dnů...jak jinak se s tím vším vyrovnat, než zkusit si to trošku zrekapitulovat, zhodnotit, ohlédnout se zpátky... v březnu mě přijal do svých řad zdejší ženský tým Nice Bristols, který se vyloupl z členské základny Bristol Plastic Factory. Vzniknul asi před 2 lety a od té doby se úspěšně rozvíjí a buduje si respekt. V Británii se pohybuje na 3. místě mezi ženskými týmy, a teď i mezi těmi evropskými. Nevelká skupina sympatických holek mě nakonec natolik zpracovala, že jsem nejen opustila svůj původní plán na EUCC vůbec nejet a když tak jediné s HB, a já se vrhla pohlavě do kolotoče příprav na týden T.O nich a také o hře Nice Bristols na EUCC je tenhle článek.

Hlavní část naší přípravy na EUCC probíhala v časovém rozmezí cca 6 týdnů před EUCC.

V týmu máme tu výhodu, že spolu trénujeme vlastně celý rok a účastníme se zimní indoor a letní ligy. Kvůli EUCC nás posílily 3 další hráčky z jiných týmů. Příprava se skládala ze dvou hlavních tréninků týdně, plus doplňkový sprinterský trénink. Důležitou součástí byla dvě celodenní soustředění, kde se konečně setkal celý tým, třesničku na dortu tvořil přípravný zápas proti londýnským ICENI. K tomu všemu ovšem musím dodat, že jsme mezi tím zvládly ještě dva Mixed turnaje s BPF (Bristol Plastic Factory), včetně přípravných tréninků na ně.

Úplně na začátku pro nás naše trenérky, respektive tři nejzkušenější hráčky týmu Melissa, Sue a Lucy, vypracovaly dotazníček, který měl za úkol zjistit naše představy a přání, čeho bychom na EUCC chtěly dosáhnout jako jednotlivci a tým, naše preference pozic jaké bychom chtěly hrát, hodnocení dosavadní přípravy a návrhy na zlepšení.

Tady bych se chtěla zastavit a říct, jakou pro mě bylo příjemnou novinkou, být neustále pozitivně motivovaná k co nejlepšímu výkonům. Neustále se mi dostávalo pochvaly za všechno dobré při tréninku i na turnajích.... Na špatné okam-

žiky ze hry mi bylo přikázáno zapomenout a naopak si vizualizovat, jak to příště udělám perfektně. Pokud jsem měla na srdci cokoli, co se mi na fungování týmu nelíbilo, naučila jsem se nestydět se a rovnou to Sue (kapitánce) vypovědět. Ke svému údivu jsem totiž zjistila, že jsem v týmu jedna z nejzkušenějších hráček a že můžu čerpat ze svých zkušeností ze hry v repre a s HB, a jakýkoli dobrý nápad byl řádně oceněn. Po počátečním otukávání a drobných nedorozuměních jsem začala mít pocit, že jsem opravdovou součástí týmu a na EUCC jsem Nice Bristols úplně propadla, protože ty holky jsou prostě boží!

Ale zpátky k přípravě. Lucy a Sue nám na začátku nastínily, jak budou jednotlivé tréninky probíhat. Každý trénink měl být zaměřen na jinou herní dovednost, druh náběhu, hodu apod. Abychom měly porovnání, jak se zlepšujeme, na začátku každého tréninku jsme při rozhazování házely tzv. Desítky, s tím, že jsme si počítaly chyťací a házečí chyby. Lucy si pak výsledek pěkně napsala do deníčku a tak jsme mohly sledovat, jak se zlepšujeme. Dalším motivačním prvkem byly třeba sprintiky, při kterých jste mohli zjistit, jak na tom jste s rychlostí oproti ostatním členům týmu.

Za zmínku určite stojí i to, že během počátečních týdnů přípravy jsme se navzájem poučily o důležitosti vhodné stravy bohaté na uhlovodany (tzn. cukry) a o pitném režimu, jehož včasné nasazení mělo

pomoci tělu vyrovnat se s velkým množstvím tekutin přijímaným před, během a po zápase/tréninku. To už jsem si připadala úplně jak mezinárodní atlet (jak jsme si se smíchem občas navzájem říkaly).

Co se týče průběhu přípravy, tak k tomu bych řekla asi tolik, že pokud sami nechcete, tak do vás nikdo tu potřebnou fyzickou, házečí jistotu a taktickou suverenitu nenadupe. Za sebe musím říct, že jsem určitě mohla udělat víc. Co se týče týmu, tak mě obrovsky motivovaly některé holky, které prostě každou středu šly odběhat předepsané dávky a po tréninku bez reptání odposilovaly 2 série tzn. Core strength.klíků, leh-sedů.. a co si budeme povídat, sdílené utrpení je hned o něco snesitelnější...

Byla jsem trošku zklamaná z počtu, v jakém jsme se scházely na tréninku, což bylo v průměru 10 lidí, takže jsme posléze hrály hru 5 na pět, ale vzhledem k tomu, že řada těch, co s námi hrály, není z Bristolu (asi 5 duší) a do Rostocku nás jelo 17, tak jsme vlastně byly v podstatě v plném počtu. Na to, abychom se ještě sešly všechny a prošly si všechny taktiky a zároveň zhodnotily naše zlepšující návrhy vyplývající z výše zmiňovaných dotazníčků, jsme měly 2 jednodenní soustředění. No, a při tom posledním jsme si pěkně polichotily, jak jsme se všechny zlepšily, kolik jsme přípravě věnovaly úsilí a času, zkrátka pozitivně se naladily.

Ke hře: Na svoje soupeřky jsme měly připravené 2 útočné taktiky, tzv. Standart a útok Three Four (pro našince flat stack), plus útok proti zóně.

Útok

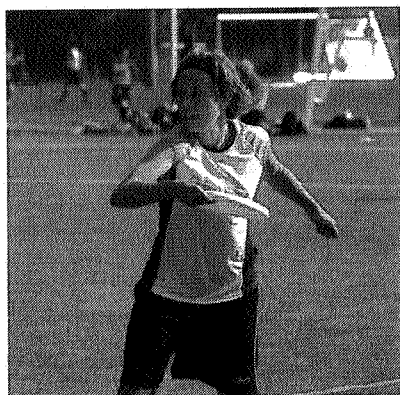
Standardní hra spočívá ve hře z lajny se dvěma hendlery. Začíná se náběhem ze zadní pozice, na který navazuje náběh předposledního z lajny. Když alternativa nevyjde, následuje náběh na swing, prvního z lajny, na který navazuje náběh 2. a 3. z lajny...pak už vesměs improvizaci, s tím, že 4. a 5. z původní lajny a 2. a 3. tvoří páry, které by při nábězích měly spolupracovat. K tomu existuje alternativa... při první nahrávce z pastí, kdy nabíhá dump, první z lajny nabízí alternativně náběh na swing, a pak už je to variace na výše zmíněné.. možná to působí příliš citelně, ale opravdu to funguje!

3/4

Tři hendleři na úrovni, 2 páry ve flat stacku, ne moc daleko od hendleru. Princip spočívá ve spolupráci lidí v páru, jak oklamou své obránce, tzn. např. rozběhnout se směrem od disku, přičemž je dohodnuto, kdo se vrací pro disk, každý pár má svou stranu hřiště, ve které se pohybuje, přičemž se snaží při nábězích si nepřekážet. Další možností je tzv. Rollover, kdy si páry vymění strany a toho využijí k získání disku.

Útok proti zóně:

3 hendleři na úrovni, 2 lidi ve středu hřiště, 2 dlouzí, disk se pohybuje na úrovni, přičemž středit se snaží využít děr v obraně a pohybu disku a zámku k posunutí disku, dlouzí udržují obránce v pohybu, všichni se snaží nabízet svými náběhy alternativy pro přihrávku a bod.

Obrana

Kromě snahy o těsnou osobní obranu jsme měly v rukávu zónovou obranu s trošku netypickým zámekem, ve kterém figurují 4 osoby, 1 marker a wall, marker se snaží bránit více ve směru případného dumpu, k němu nejbližší osoba z wall se snaží zabránit hodu na úrovni (in-side outu), zbylí dva se snaží držet na stejné úrovni a celý zámek se pohybuje jako celek, přičemž prostřední ve wall má v případě vběhnutí útočníka do zámku přistoupit k házeči a zabránit tak přihrávce. Pokud se disk dostane k lajně, snaží se zámek házeče zamknout, s tím, že nechává volný úzký prostor při lajně, který vykryvá jedno z křídel. Další dva hráči tvoří křídla a kontrolují střední prostor za zády zámku, ze zadu je diriguje 'dlouhý', který přebírá hráče. Pokud jde o přebírání hráčů a pohyb obránců, měla by fungovat kontrola 'odzadu dopředu', kdy dlouhý se snaží pomáhat křídům a křídla komunikují se zámekem.

Hra na EUCC

Do Rostocku jsme jely s cílem dostat se do horní skupiny a tam neztratit motivaci, předvést co nejlepší výkon a získat co nejlepší umístění, ale zároveň jsme si to jely parádně užít. Mým osobním cílem bylo hrát bez chyb, konečně si skočit rybičku a hlavněpořádně si to užít. Naši modrobílou skvadru s hrdým nápisem Nice Bristols na prsou na naší cestě do horní skupiny čekala řada zajímavých soupeřů, přičemž na nasazení dle EFDF se dalo, podle mého, spoléhat jen částečně.

První zápas

proti Primavera Olandese, holandským ostříleným matadorkám, jsme sehrály ve vojenském areálu Foxtrot. Už v prvním zápase se nám stalo to, co nás provázelo v našich méně šťastnějších mačích. Primavera si na nás udělala náskok tuším 3 bodů, my jsme pak měly spoustu práce s dotahováním, přebraly jsme vedení, v poločase to bylo 7:9 pro náš sympatický tým, Primavera dotáhla, skóre se srovnalo, přetahovaly jsme se o body, v závěru jsme trošku zaváhaly a zkušené Holanďanky si výhru nenechaly vzít. Skóre 17:15 vypovídá o pěkném zápasu, já ještě dodám, že sidelines obou týmu byly bezvadné, zvlášť

když tu naši ještě posílily statečně skandující Hot Beaches :-). Spirit fajn, sice jsme prohrály, ale já musím trošku svatokrádežně dodat, že můj pocit ze hry byl výborný. Když to zhodnotím, tak nás Primavera přehrála zkušenostmi a větší házečí jistotou, úrovní fyzické zdatnosti jsme je totiž převyšovaly.

Druhý zápas

Pondělní ráno pro nás přichystalo finské Discus, jejich nasazení na druhou příčku budilo respekt, my jsme se jich očividně nezalekly a radostně se ujaly vedení, ne nadlouho, tuším, že to trvalo jen 2 body, začala jsem věřit, že je porazíme, to byla ale naprosto předčasná myšlenka, finské holky notně podporované trenérkou, které se pod tričkem kulatilo břicho budoucí maminky, nám nápor vrátili, svěže za stavu tuším 6:9 nás dovedly k poločasu, naše vzájemné halasné povzbuzování bohužel nevedlo ke kýženému výsledku, vždycky když jsme získaly disk, nějak jsme nebyly schopny ho posunout dál a k své nelibosti musím prohlásit, že midlové (mezi než patří) nebyli schopni vyprodukovat kloudný náběh. Bojovaly jsme jako lvice až do konce 17:9. Smutné je, že si myslím, že ty holky prostě byly k poražení, my jsme si ten zápas pokazily vlastní neschopností skórovat.

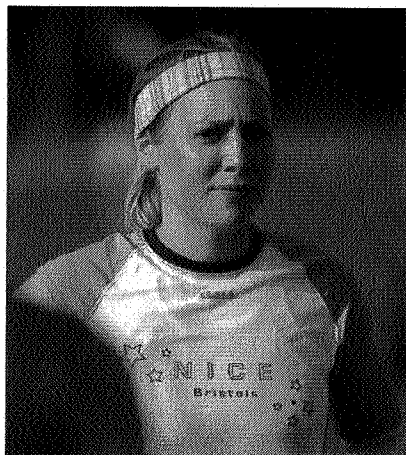
Třetí zápas

proti Leedsleedsleeds byl otázkou cti, tým Leedsu je velkým rivalem Bristolu v britské lize. Šly jsme do zápasu s tím, že je porazit musíme, i kdybychom se měly úplně zničit. Musím říct, že si nepamatuji vývoj skóre úplně přesně, co si ale přesně pamatuji, je panující vedro, velké úsilí obou týmů, proměnu některých svých spoluhráček ve frisbeejové polobohyně, naši bezvadně fungující zónu, řadu zranění a nakonec výsledné skóre 7:17 Hurááá! První vítězství!

Čtvrtý zápas

Úterní den jsme měly naplánovaný perfektně, ranní zápas od 9:00, odpolední od 17:00 a mezitím pohoda na pláži... jenže, jak už to tak bývá, úterní ráno nás přivítalo zamračenou oblohou a vytrvalým deštěm. Hra proti posledním nasazeným Ruskám Re: Diski měla být jasně vyhranou, a taky byla, i přes neposedně klouzající disk a naši »

tendenci při hře s horším soupeřem klesat na jeho úroveň. Soupeřky nám stačily pouze v první půli a v druhé už moc šanci na skórování nedostaly. Určitě bych s Rus-kama počítala do budoucnosti, mají mladou a nepříliš herně zkušenou sestavu... takže nám třeba časem herně vyzrají. Výsledné skóre 7: 17 a další výhra.

Pátý zápas

Proti Jinx. Pěkný zápas, hlasitá sideline, řada bezvadných, hlavně obranných okamžiků, nezastavitelně rychlonohé Jinx s bezvadnými hody. Skóre nám na začátku uteklo asi o 4 body. Probraly jsme se příliš pozdě, a to se nám stalo osudným, v druhé půli jsme nasadily zónu, která na Jinx platila, ale na vítězství to zdaleka nestačilo. Výsledek: skóre 17:8 a pocit z dobré hry proti velmi kvalitnímu soupeři. Jinx nakonec vyhrály celý turnaj.

To mě přivádí k myšlence shrnout to, co nám jako Nice Bristols trochu chybělo. Rozhodně to nebyla bojovnost, schopnost prosadit se v soubojích, entuziasmus, neměly jsme přehnaný respekt z žádného z našich soupeřů, do každé hry jsme šly s tím, že ji můžeme vyhrát, ať už jsme hrály proti Bliss, Discus nebo Jinx. Co myslím, že nám chybělo: u některých hráček zkušenosti, vždyť kromě pěti hráček nikdo v našem týmu nehraje déle než 2 roky, pak myslím trochu taktiky, vědět o soupeři něco víc, případně mít představu, co by na něj mělo platit (je pravda, že se všechny ženské zápasy hrály většinou ve stejnou dobu, takže bylo trochu těžké, jít si někde zašpionit), pak také ve zlomových okamžicích vhodně zvolit lajnu (i když si myslím, že je pro všechny hráče velmi motivující to, že jdou pravidelně do hry a

cíť důvěru ostatních). No, pak ještě umění vyhrávat, nenechat se unést ve vyrovnaném zápase a poté ho ztratit.

Šestý zápas

NB x Frisky Bees

Zápas hraný na vlhkém hřišti během rána plného dešťových přeháněk různé intenzity, jediné, co si vybavuji, byla naše bezvadně fungující zóna a těsná obrana. Výsledek 17:9 pro Nice Bristols.

Sedmý zápas

proti MainzelMadchen, vzhledem k neustálým přesunům místa, kde se měl zápas konat, jsme nakonec začaly asi o hodinu později, než jsme měly. Vysoké, sportovně vyhlížející soupeřky, ve mně budily respekt. Zápas byl také důležitý v tom, že pokud bychom ho vyhrály, postupujeme jasně do čtvrtfinále. Madchen měly také velkou motivaci, protože pro ně také existovala šance na postup, pokud nás porazí. Skórovaly jsme první bod, což nás povzbudilo, v první půli jsme střídavě skórovaly, soupeřky naši zónu prohazovaly vysokými hody, ale ne vždy se jim to dařilo, takže zónová obrana byla stále účinná. Pro některé z nás nejlepší zápas turnaje, pro mě jeden z horších. Výsledné skóre 17:13

Zápas osmý - čtvrtfinále

Protože jsme postupovaly ze 4. místa ve skupině, čekaly nás ve čtvrtek ráno Bliss. Já osobně jsem nervozitou nemohla vůbec spát, ale na druhou stranu jsem do zápasu rozhodně nastupovala s tím, že ho můžeme vyhrát. Skórovaly jsme první bod, to nás povzbudilo, ale následovalo hodinové utrpení, kdy jsme naprosto všechny chybovaly i v těch nejzákladnějších herních situacích a dovednostech a kdy hráčky, které byly po celou dobu turnaje hlavními oporami, si téměř všechny vybraly své slabší chvíle a tým nebyl těžce vybojovaný disk schopen umístit do zóny, navíc už jsme postrádaly 2 důležité hráčky...výsledek 17:5 mluví za všechno, hořké zklamání...

Devátý zápas

NB x Primavera Olandese

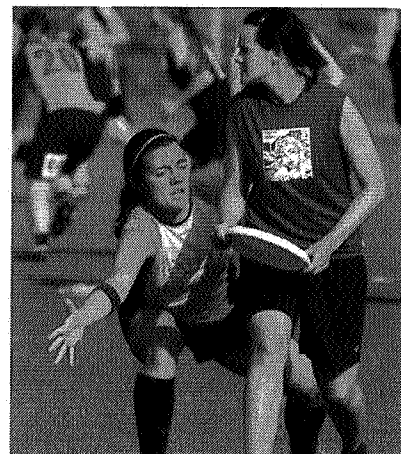
Po prohraném čtvrtfinále jsme se začaly zabývat magickým číslem 5, všechna znamení zhůry naznačovala, že je 5 naše číslo, Lucy, která číslo pět nosí, si zapomněla

tmavé tričko doma, svůj druhý odpolední zápas jsme hrály na hřišti B5 od 5ti hodin se soupeřkami, o kterých jsme věděly, že je můžeme porazit. Po dopoledním zápase jsme postrádaly jednu klíčovou hendlerku, ale nastoupily jsme s chutí na umělé povrch a začaly hrát. Opět se stalo, že jsme si nechaly ujet vlak asi na 6:1 a pak jsme se náhle probraly, povzbuzovány bouřící sideline, naše neuvěřitelné obranné zákroky a urputná snaha o skórování ale nakonec nestačily. Smutná porážka v uplakaném dni. Skóre: 12:17

Podesáté a naposledy na zeleném trávníku bojovaly NB proti Kopenhagen Flying Circus

Náš jediný pateční zápas proti jasně papírově slabšímu soupeři se stal velkým zklamáním. Zafungovalo všechno, co nemělo, únava po ultimátové smrti, jistá otupělost a neschopnost soustředit se, zranění, úplné vypadnutí několika hráček a neuvěřitelné nespířitové hlášky Kodaně... ano, byly v tom zápase lepší, ale mohly ho vyhrát bez zbytečného diskutování o naprosto absurdních faulech, krocích, picích. Vše korunoval osklivý výron v lýtku jedné z našich hráček. Výsledné skóre 9:17.

Celkové 8. místo je fajn, i když není zrovna nejpopovzbudivější skončit turnaj prohrou.

Co dodat na závěr. Snad jen poděkování všem těm lidičkám, kteří ten první červencový týden udělali nezapomenutelným. Díky Nice Bristols a BPF za možnost okusit britského ultimate, díky Hot Beaches, že jste byly úplně nejlepší spolubydlící v učebně Geografie a Matematiky a mnohem víc... Díky Díky Díky a brzo nashle na českých trávnících.

helena tibingerová

Lochna 2005 / turnaj v plzni

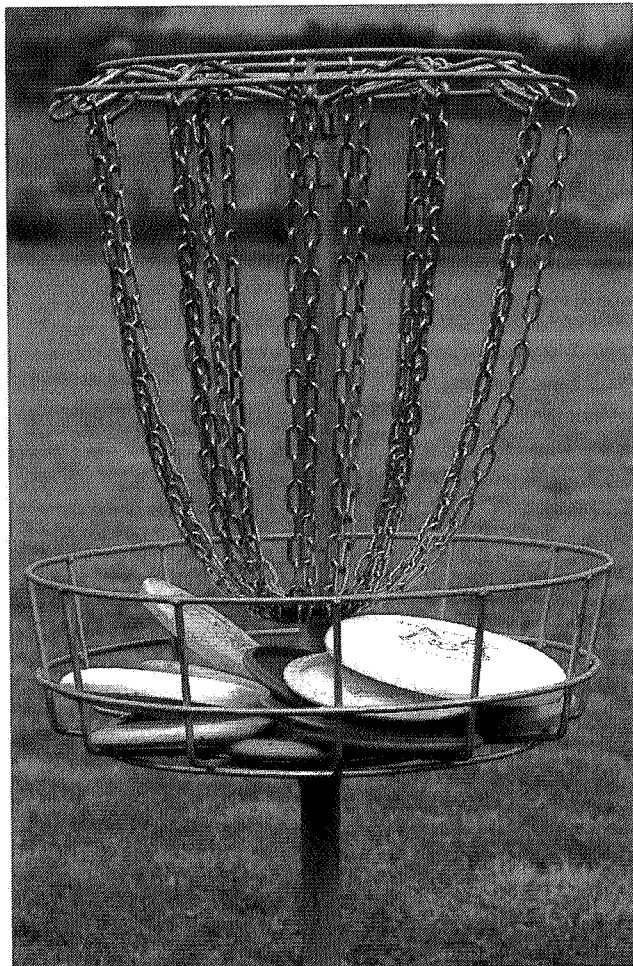
Lochna je super turnaj. Mám ho opravdu srdečně ráda. Když jsem se letos už potřetí chystala na toto plzeňské klání, vzpomínala jsem, kolik krásných hodů a zajímavých okamžiků už zde bylo k vidění, a o to víc se těšila na další báječné golfové chvílky. Víkend začal pátečními doublly, kterých se zúčastnily dvě dvojice, a to Dodo s Hanísem a Mára s Marečkem (ostatní hráči nahlásili příjezd až na sobotní ráno). Mám za to, že o jeden hod vyhráli Dodo s Hanísem, ale jistá si tím úplně nejsem, a to z toho důvodu, že ihned potom následovala (v Plzni) tradiční uvítací cesta přes velké množství místních krčem a lokálů s ochutnávkou vynikajícího plzeňského piva, a tato pouť mi v hlavě některé události zahálila mlhou. V každém případě se spalo u Údů doma, tím jsem si jistá (vzpomínám si na slizké Údovo dorážení, když opile mumlal něco jako „Radka je daleko, Heleno pojď...“). A najednou bylo sobotní ráno a na parkovišti u plzeňské ZOO se začali houfovat discgolfisté. Největší radost nám všem udělala čtyřlenná výprava z Liberce, kde se rozhodli, že se tomuto zdravému a krásnému sportu budou věnovat a přijeli do Plzně sbírat zkušenosti. Jen houšť a věšší kapky!! Všeho všudy se nakonec do souboje s krásným kurzem v Lochotínském parku pustilo 16 odvážlivců (z toho tři ženy). Čekala je tradiční tři kola plus pro nejlepších pět ještě devět jamek finále. Hrál se na tři skupiny, takže hra příjemně plynula, a v slunečném červnovém počasí bylo opravdu na co koukat.

Nyní mi dovoďte malou vsuvku týkající se kurzu, na němž se Lochna hraje. Již bylo řečeno, že se jedná o kurz svou rozlohou vcelku malý, ale o to víc je rozmanitý. Skoro celý Lochotínský park totiž leží ve svahu, takže není nouze o technické jamky s převýšením, a to hlavně ve spodní části parku, kde se nachází i dostatek zeleně, která se značnou měrou podílí na kráse discgolfu. Horní polovina parku je narozdíl od spodní již více otevřená a také jamky jsou zde delší a méně technické. I když jamka zvaná „Na jeden“ dokázala potrápít už nejednoho zkušeného harcovníka. Celá horní část kurzu je ohraničena z jedné strany chodníkem a z druhé silnicí (oboje samozřejmě „out of bounds“), což přidává těmto dlouhým jamkám na zajímavosti. Celkově se dá říci, že hráč musí na tomto kurzu použít širokou škálu různých hodů od načechnaných technických hodů až po silové dlouhé „drajvy“.

Vraťme se ale k vlastní hře. Hned v prvním kole se totiž děly věci! Rekord kurzu držel z minulého roku Dany výkonem 54 hodů. V prvním kole dokázal Dany svůj loňský výkon zopakovat, ale ani to nestačilo na Markovu fazónu - první kolo: 52 !!! Nový rekord kurzu! Tak tohle musíme chvíli rozdechávat - jedeme na oběd. Po obědě v centru města následovalo druhé kolo, v kterém se Markovi už tolik nedařilo, a tak ho v celkovém součtu po prvním dni Dany o jeden hod předhlonil. Pro úplnost: Dany 54+57, Mark 52+60 a na třetím místě byl Mára se součtem 60+56. To slibovalo pro neděli velice napínavý souboj. O sobotní party nemá cenu se zbytečně rozepisovat, protože vlastně žádná nebyla. Do smlouvené hospody totiž měli sílu dorazit akorát Dodo a Evex, ostatní zůstali u Údů doma a strávili večer sledováním televize a pak šli brzo spát.

Neděle byla opět slunečná, a tak se všichni natěšeně pustili do třetího kola. V sázce bylo, kromě boje o prvenství, i poslední postupové místo do finálové pětky, o které usilovali Martin a Úd. Také kategorie žen byla velice vyrovnaná, po sobotě vedla Katie před Evex o jeden jediný hod. Poté pár hodin vše létalo vzduchem a rázem tu byl konec třetího kola a počítalo se. V ženách nakonec urvala vítězství pro sebe Evex, a to o pouhý jeden hod před Katie, a na třetím místě skončila Lenka Šlemrová z Liberce. V kategorii Open se děly věci. Dany dokázal zopakovat své první kolo a naházel opět 54, ale co naplat: Mark své první kolo zopakoval také - opět 52 !!! A byl zase jeden hod před Danym. Z uctivé vzdálenosti je do finále doprovodili Hanis (stále hraje v kategorii Junior, ale dokáže s klidem prohánět i starý chasníky), Mára a Úd, který v třetím kole Martina přeházel a nedovolil mu ochutnat z finálových vod. Finále bylo krásnou bitvou, ale Mark už nechyboval a zaslouženě zvítězil. Zajímavostí je, že druhého Danyho a třetího Máru dělilo nakonec propastných 12 hodů. I to svědčí o vrcholném souboji o prvenství.

Celkově se letošní Lochna opravdu povedla, a jak jsem psala na začátku, že jsem se na ni těšila, tak na tu příští se těším už teď. Tak ať Vám to líta...

ec 2005 / tampere nokia / finland

dr.áb (atrac)

Evropský šampionát v discgolfu je soutěž, kterou si obyčejný smrtelník může nejlépe představit asi tak, jako že si pozvete na mejdan přibližně 250 lidí (samo, že z celý Evropy), různého stáří, pohlaví a barvy vlasů a ten mejdan rozjedete na golfové notě tak na čtyři dny (pro začátek stačí). Tak si to představte, ale nebojte, máte dost času. Tohle totiž bylo až ke konci.

Kdo neví, kdo je Seppo Nieminen, ať čte dál, tam se to určitě dozví. Tak Seppo objednal mikrobuse pro nás tři, Švýcary a Dereka a jelo se na dvou denní okružní jízdu po finských discgolfových kurzech. Vyrážet jsme měli asi v devět, ale po té včerejší kalbě se nikomu moc vstávat nechtělo, takže odjezd byl o několik okamžiků odložen. Ale tohle ještě není úplný začátek, tak ještě o kousek...

V pátek ráno, asi tři hodiny před odletem mi v bance řekli, že mi výplata skutečně ještě nepřišla, takže jsem měl na kontě nulu, v kapse letenku a 65 eur (z potřebných asi čtyř set) a naději ve finské bankomaty. Kdyby i ony zklamaly, tak mám s sebou ještě Marfáka a Danyho, takže to snad klapne. Pro tentokrát si odpustím sáhodlouhé povídání o letišti, letadle, letu a přistání, také o cestě z letiště směrem na Espoo a hle: jsme tam - kemp Oittaa. Místo, kde se už zítra rozběhne naše desetidenní finské golfové putování. Na nic jsme nečekali, rozbalili jsme stan a šli na hráčský meeting. Já osobně jsem až tam zjistil, kde vlastně jsem. Do té doby to pro mě byl jen „ten turnaj v Helsinkách“ a až teď jsem se dozvěděl, že jsem na 21. ročníku Seppo Nieminen classic, který je součástí Nordic tour, a ten pán, co nás tady vítá, je sám Seppo Nieminen. Prozradil nám, že za svá eura, která zaplatíme ve startovním, dostaneme disk s jeho podobiznou, když byl mladší, a pozval nás na malé pohostění. Po tomto meetingu se naše trojice vydala prozkoumávat místní kurz, abychom věděli, do čeho jdeme. Měli jsme naspěch, protože hodin už bylo spousta a chtěli jsme toho stihnout co nejvíc, než se setmí (cha cha - za celých deset dní, co jsme byli ve Finsku se nesetnělo - pro ty z vás, kteří byli loni v Turku žádná novinka, ostatní to

možná ví z hodin zeměpisu, ale kdo neviděl na vlastní oči, neuvěří - prostě a jednoduše: ve Finsku je v létě světlo i v noci - tečka).

Kurz se nacházel v okolí krásného jezera Bodom, na přilehlých loukách a v lesích a také částečně přímo v kempu, který s jezerem sousedil. Teď bych se mohl dlouze rozepisovat o krásách a svízlech některých jamek, ale to by bylo opravdu dlouhé povídání. Za všechny zmíním jen dvě jamky (sviňárny). První jsem si překřtil na „molo“. Stojíte na dřevěném mole, všude okolo vás jezero (O.B.), a vy házíte zpátky do lesa po cestě, po které jste přišli. V lese je „mando“, prostě strom, který musíte obhodit z určité strany, v tomto případě zprava, a za ním vede cesta v pravém úhlu doleva ven z lesa a na kopeček, kde je koš. Celková vzdálenost ke koši asi 70 metrů, ale jedna velká svízel. Příklad druhý: „nudle“. Jamka dlouhá asi 200 metrů (v polovině zlomená pod úhlem asi 40 stupňů vlevo) po louce a po rovině, kromě pár sloupů bez překážek, ale kompletně obehnaná ze všech stran O.B., a to v šířce 10 - 15 metrů po celé

délce. Nic to s vámi nedělá? Tak si představte toto: hodíte první hod, který vám vyletí po dvaceti metrech do O.B. a už se (bohužel) nevrátí. Máte plus jeden hod navíc, popojdete o těch dvacet metrů a házíte dál, a co čert nechtěl, opět se vám nepodaří umístit disk do vymezeného území (jaký div, když je to taková nudle!), máte rázem čtyři hody a jste sotva v polovině jamky. A to jsem ještě nepřipomenul, že za košem je to O.B. sakra blízko (asi čtyři metry), takže přehodit se rozhodne nevyplácí! Mám pokračovat? Asi zbytečné - kdo nezažil, neuvěří.

Pak už nás, a s námi dalších 90 hráčů, čekal vlastní turnaj, každý se s ním popral jak nejlépe dovedl. Počasí bylo nádherné (ostatně kromě jedné krátké bouřky jsme jiné počasí za celých deset dní nepoznali), atmosféra byla uvolněná - prostě dovolená!!!

Po třech kolech (v neděli odpoledne) bylo jasno. Jen tak pro porovnání: pozdější vítěz zvládl tři kola na 172 hodů, Marfák a Dany shodně na 192 (což odpovídalo dělenému 48. místu) a já dal 193 (50. místo z celkem

šedesáti chlapíků v kategorii open). O mást-
rech, ženách a juniorech se zmiňovat ne-
udu, koho by to zajímalo, že?! Snad jen, ze
nejlepší ženská to zvládla za 181 !!!

Už během tohoto turnaje se nám naskyt-
la nevidaná možnost procestovat kus
Finska a podívat se i na jiné discgolfové
kurzy, než které nám nabízel Evropský
šampionát a turnaj v Helsinkách. Seppo
totiž vypustil nabídku, že nás za pouhých
70 Eur proveze po třech dalších kurzech a
v úterý nás dopraví přímo do Tampere. Na
tento bonus nakonec kývlo 10 lidíček, a tak
se v pondělí ráno mohlo vyrážet. Už jsem
se zmínil, že osazenstvo mikrobusu tvořila
část švýcarské reprezentace, kompletní
česká repre a Derek Robins z Anglie.
U tohoto chlápka mi dovoluje krátké zas-
tavení. Nejenom proto, že má discgolf
opravdu „v paži“ (mimochodem hraje ho
od roku 1973 od svých 12 let), ani proto, že
golfem doslova žije a neustále navštěvuje
nová místa, kde ještě nehrál, ale zajímavé
je na něm hlavně to, že si na svém
pozemku sám vybudoval kompletní 18-ti
jamkový kurz! Takže, jestli budete mít cestu
kolem Warwicku blízko Birminghamu,
můžete Dereka navštívit a za pár liber si na
jeho kurzu zahrát.

Ale zpátky k cestování. První zastávka byla
v malebném rekreačním letovisku Päivä-
kumpu u nádherného jezera (ostatně, když
už ve Finsku někde něco je, tak je to skoro
vždycky u nějakého jezera). Mají tam hezké
malé devítijamkové hřiště a my jsme si tam
moc pěkně zahráli. Každý dal do banku

1 Euro, aby bylo o co hrát, a šlo se na věc.
Samozřejmě, že těch pár peněz nakonec
shrábnul Derek, protože je snad bezchyb-
nej! Tato zastávka nebyla nikterak dlouhá,
protože nás čekala cesta na sever. Po ně-
kolika hodinách jsme dorazili na pobřeží
Baltského moře v blízkosti města Pori, kde
je přímo u pláže mezi písčitými dunami
vybudované 10-ti jamkové hřiště - co bych
to protahoval - ráj na zemi!!! Na popis to-
hoto zážitku mi ani slova nestačí. V tomto
případě je písemně sdělení naprosto
nedostačující. Doporučuji fotky na disc-
golf.cz, nebo si to nechte od Danyho nebo
Marťáka vyprávět. Po tomto zážitku jsme
nasedli do našeho mikrobusu, otevřeli
nakoupená piva a vyrazili směrem na
Kauhajoki, rodné město Seppo Nieminen.
K večeru jsme do Kauhajoki skutečně
dorazili, ale k mému překvapení jsme
městem jen projeli a zamířili po prašné
cestě do hlubokých lesů. Po pár kilome-
trech jsme dorazili k velké lovecké chatě
v hlubokých finských hvozdech - místu
našeho dnešního spočinutí. Tato chata byla
celá dřevěná (kromě podlah v přízemí) a
dřevem to tam i vonělo. Čekala nás večere,
což byl guláš z neznámého zvířete (chvilku
j jsme se dohadovali, jestli to není z toho
soba, jehož vycpaná hlava na nás koukala
ze zdi), a poté jsme se věnovali likvidování
zásob piva. V nejlepší náladě byl vyhlášen
půlnoční putting contest, který si někteří
nadšenci protáhli až do třetí hodiny ranní.

V úterý nás čekal 18-ti jamkový kurz
přímo v Kauhajoki, o kterém nám Seppo

tvrdil, že je to nejkrásnější kurz v celém
Finsku a myslím, že nebyl daleko od prav-
dy. Místní říčka zde dělala několik zákrut,
mezi kterými byly vytyčené jamky a z druhé
strany byl kurz zakomponován do
sportovního areálu s atletickým stadionem.
Před začátkem proběhl opět hec v podobě
symbolického startovního, který ještě
Seppo přiosťil jedním diskem hozeným do
placu. Zároveň prohlásil, že aby to mělo
cenu, tak že Derek má plus pět hodů,
načež mu Derek kontroval, že radši šest!
Stejně i přes tento handicap vyhrál -
magor!!! Pak nezbývalo nic jiného, než se
rozloučit se Seppem, který v Kauhajoki
zůstával (že prý mistrovství Evropy není nic
pro něj, nebo tak něco) a my se vydali na
cestu do Tampere.

Tam jsme dorazili v úterý večer (mistrovství
začínalo ve čtvrtek), ubytovali nás ve škole,
která těsně sousedila s jedním z kurzů, a
kde bylo vlastně celé srdce turnaje. Měli
jsme pro sebe jednu učebnu, která byla
vybavena vším od počítače po televizi
s DVD přehrávačem, vlastně taková čtyř-
hvězdičková učebna, akorát záchody byly
na chodbě a sprchy o dvě patra níž.
Nedočkavost nás ihned po vybalení vy-
nala na kurz, a tam jsme teprve zjistili, že
vše, co jsme zatím zažili, byl jen předkrm
pro to, co nás čekalo tady. Kurz se
rozprostíral v krásném členitém parku
kolem jezera Vaakkolampi. Jamky vyma-
zlené do posledního detailu, vymyšlené tak,
aby každý musel ukázat všechny druhy
hodů a zároveň prokázal i přemýšlení při
řešení různých situací. Zároveň však byly
jamky vcelku obtížné, a když už se naskyt-
la nějaká, která by se mohla jevit lehce, tak
byla ohraničena docela „vostrým oubič-
kem“ nebo na ni byla vymyšlena jiná
kulišárna, takže z lehkosti rázem sešlo.
První dojem z tohoto kurzu nás naprosto
uzemnil, vše, čím jsme si byli do této chvíle
jistí, vzalo za své a bylo třeba s tím něco
udělat! A to se jedeme zítra podívat do
Nokie na druhý kurz.

Kurz v Nokii byl neméně náročný jako ten
v Tampere; vlastně, co to kecám; byl ještě
brutálnější, zákeřnější a neskonale těžší.
Ovšem hlavní problém byl v tom, že orga-
nizátoři dali odjezd autobusu zpět do
Tampere přísně brzy, a tak nezbyl čas na
pořádné trénování a zkoušení různých va-
riant a některé jamky jsme doslova proběh-

li. Odpoledne nás čekala registrace, která vlastně zabrala to odpoledne celé. Ono není žádná sranda odbavit 250 lidí! My jsme volného času využili k nákupu jídla a pití a ve zbytku času jsme opět vyrazili trénovat. Večer bylo oficiální zahájení šampionátu - znáte to - děkujeme, že jste při-

pravidla, jako že opravdu nemám lézt na úroveň člověka, co hází, ne-li před něj, anebo že mám být zticha při odhazování ostatních, ale jinak byla atmosféra přátelská, zvesela se komunikovalo, a tak nám první kolo uteklo jako voda. Příjemný pocit z něj jsem si zkazil sám akorát častým

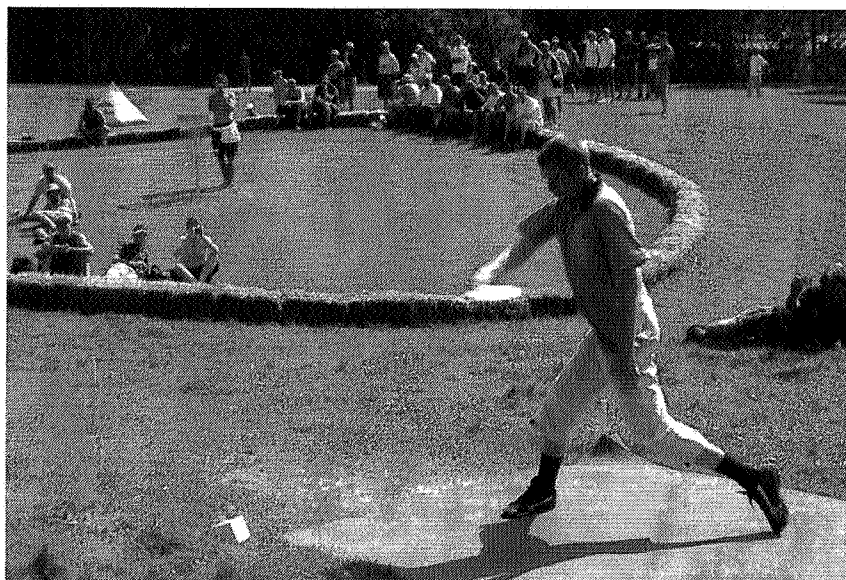
Prý nebylo O.B., které by nezkoušel. Porovnali jsme počet sněhuláku, sedmiček a šestek a bylo nám vše jasné. Za chvíli dorazil i Dany. Z jeho soustředěného pohledu se nedalo vyčíst naprosto nic. A pak to řekl: 61!!! Jak jednoduché, prostě nedělat zbytečné kraviny a ono to jde. Radši to půjdeme zajít.

Po obědě bylo na plánu druhé kolo v Tampere. Já s Marťákem jsme do něj šli s odhodláním napravit dojem z kola prvního, Dany s myšlenkou „jen tak dál“. Opět bych rád trochu odbočil a popsal vám alespoň dvě jamky, které na tomto kurzu na hráče čekaly. Jamka číslo 1 byl „ostrůvek“. Vzdálenost ke koši byla 79 metrů a kolem koše byl z balíků slámy vyskládaný kruh o poloměru asi 10 metrů - vše okolo O.B. A teď se trefuj, milý golfisto! V případě, že se vám nepovedlo ani na dva pokusy trefit tento ostrůvek, mohli jste se svými, v té chvíli již čtyřmi, pokusy popojít do tzv. drop zóny, která byla od ostrůvku pouhých 20 metrů a zkoušet to dál. Musím říct, že se mi v tréninku osvědčila metoda overu, kdy mi ve vymezeném území končila naprostá většina pokusů, ale „na ostro“ jsem ho napoprvé ani v jednom kole netrefil a musel jsem pokaždé zachraňovat až

jeli, děkujeme sponzorům a doufáme, že si to tu pořádně užijete, bla bla bla, a hurá zase trénovat. Jednu nespornou výhodu ty severský světly noci mají - můžete trénovat vlastně pořád. Jediný problém byl v tom, že jsme mohli trénovat jen v Tampere, protože do Nokie do bylo vcelku daleko a nebylo se tam jak dostat (kromě oficiálního busu, který jezdil jen přes den). A hlavně, zítra se začíná naostro a v Nokii!!!

Čtvrtek brzo ráno jsme posnídali a hurá na autobus. No, hurá? Kdybych nezadržel autobus, který odjížděl přesně na čas, tak pro ty dva by mistrovství skončilo dřív než začalo, protože by nebyli včas na startu prvního kola. Nakonec ale Marťák popoběhnul, sice při tom ztratil flašku s pitím, ale zvládli jsme to. Jelikož byla kategorie Open nejpočetnější, tak byla rozdělena na dvě velké skupiny, každá začínala na jednom kurzu a po obědě si to vyměnily. Popřáli jsme si hodně štěstí a každý vyrazil na jamku, na které začínal. Skupinky byly většinou čtyřčlenné, a i když se jednalo o mistrovství, tak v nich panovala vcelku pohoda. Pravda je, že se dbalo více na

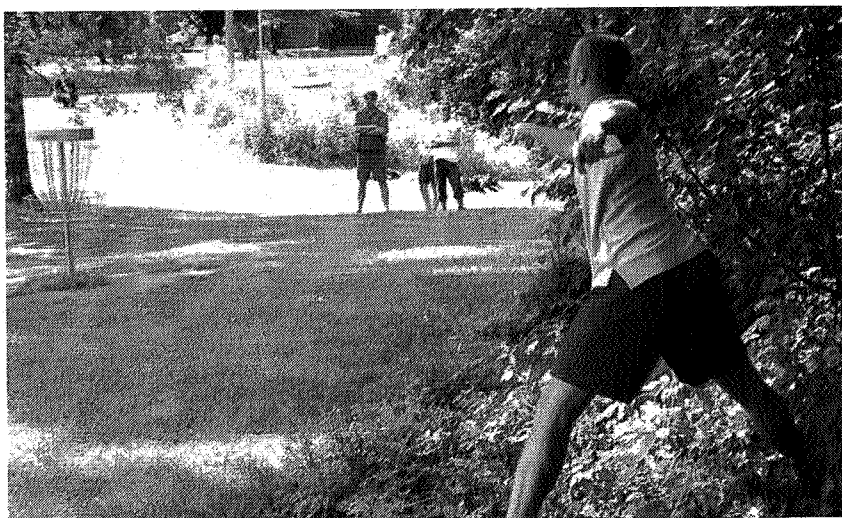
kažením hodů (napočítal jsem si celkem 14 úplně zbytečných chyb - ze dvou třetin vymetání O.B. a pak ty dohozy!!!). Nakonec z toho bylo číslo 72, když par tohoto kurzu byl 60. Když jsem dorazil na parkoviště, už tam čekal Marťák a netvářil se vůbec nadšeně. Za chvíli jsem zjistil proč. 81!!!

normálním backhandem. Známa pohádka o tom, jak se dělá z dvojky čtyřka (případně pětka). Druhou jamkou, o které bych se rád zmínil, byla jamka číslo 13. s názvem „Water hazard“. Vzdálenost ke koši 113 metrů, ale z toho dobrých 70 metrů přes vodu. Výhoziste bylo přímo na kraji jezera,

přes jehož roh se vlastně házelo. Pro případ, že by někdo chtěl hrát okolo jezera, bylo nalevo před výhozištěm „mando“, které vás nutilo posílat disky nad vodní plochu. Problém byl v tom, že na protějším břehu byla vysekaná pouze úzká část břehu směrem na koš, jinak bylo jezero koldokol obrostlé stromy a křovinami, které bezpečně posílaly disky zpátky do vody. Naštěstí bylo dáno, že po prvním nezdařeném pokusu mohl hráč jít rovnou do drop zóny a pokračovat mimo vodu a nemusel do jezera vyházet celý obsah své brašny. Takovýto laskominek měl tento kurz v zásobě více, ale to bychom tu byli opravdu dlouho. Ještě bych malém zapomněl, že na posledních pár jamek druhého kola se přihnala bouřka (ano, ta jediná, o které jsem se již zmiňoval), která pro nás byla příjemným ochlazením, ale v Nokii ve stejnou chvíli dokázala svou silou zrušit celé druhé kolo pro ženy, juniory, mastry a grandmastry. A jak se s druhým kolem poprali naši reprezentanti? Dany si trochu pohoršil na 68, Marťák poskočil na 69 a Úd nenapravitelně dojem číslem 73.

V pátek se začínalo opět v Tampere, kde od samého rána opět svítilo sluníčko jako divoké. Museli jsme vstávat velmi časně, protože začátek byl už v 7:00. Z počátečního polospánku jsme se rozehráli k celkem slušnému výkonu, akorát mně se opět nepovedlo přehodit na třináctce vodu, ale i tentokrát se mi podařilo disk vylovit. Narozdíl od Danyho, který, dle jeho slov, „tak daleko ještě nehodil, škoda jen, že jsem ho přebral a ten disk skončil v půlce jezera“. Další ztráty na „životech“ jsme si naštěstí odpustili a tak jsme mohli na konci třetího kola konstatovat čísla: Dany 67, Marťák 65 (soustavně zlepšování) a Úd 68. Pro vaši představu, ti nejlepší hráli kolo někde mezi 50-55 hody. Po obědě bylo na řadě poslední kolo, v kterém Dany útočil na 72. místo, které zaručovalo postup do semifinále. Největší motivací pro něj byl Marťákovo slib, že mu pro případné semifinále bude dělat caddyho. Bohužel ani výkon 63 hodů ve čtvrtém kole mu nakonec na kýženou dvaasedmdesátku nestačil a semifinále mu uteklo o pouhých čtyři hody. Obsadil tak 81. místo z celkových 142 hráčů v Open kategorii. Úd zopakoval oblíbených 68 a to stačilo na 122. příčku. Marťák neudržel svou stoupa-

jící tendenci a závěrečných 71 hodů ho zařadilo pět hodů a jednu příčku za Úda. Tím pro nás aktivní část turnaje skončila a nadále jsme fungovali pouze jako diváci. Pateční večer byl ve znamení trading party, kde jsme se obohatili o nějaké disky, trička a discgolfová DVDčka, která jsme v zápětí v naší čtyřhvězdičkové učebně museli zkouknout, až jsme z toho usnuli.

Sobota přichystala semifinálové boje (semifinále a finále se odehrávala už pouze v Tampere), o které jsme se ale rádi ochudili a dali jsme přednost prohlídce města. Abych řekl pravdu, tak toho v Tampere zase tak moc na koukání není. Anebo jsme chodili špatnou cestou, těžko říct. Jediné, co nás zaujalo, byl pravoslavný kostel, restaurace „Praha“ s Budvarem a Krušovicema a trhy na náměstí. Z centra jsme si udělali pěknou (dlouhou) procházku zpátky do centra golfového dění, až nám z toho vyprahlo. K večeru jsme si udělali malé soukromé czech open na finské půdě a obešli jsme si ještě jednou celý kurz. V neděli dopoledne byla finále všech kategorií kromě Open, pro kterou bylo vyhrazeno odpoledne. Měli jsme možnost porovnat, jak se s kurzem perou ženy i junioři, stejně jako jsme obdivovali starý a ještě starší pardály. Největší „srandu“ si připravil náš kamarád Benji Schneider, který málem přišel pozdě na start finále grandmasters a po opakovaném vyvolávání přiběhl v pantoflích, v ruce jen tři disky, takto odehrál celé finále a skončil druhý! Jinak nemá cenu zeširoka rozvádět postřehy z finále, protože je to něco více méně nesdělitelného (když vidíte malého patnáct-

tiletého sysla, který hodí 150 metrů daleko, tak vám to stejně hlava nebere!). Odpolední finále Open byla vlastně taková four-men show, kdy se ty nejlepší týpci ukazovali v tom nejlepším světle a všichni ostatní je doprovázeli od jamky k jamce, tleskali jim a obdivovali je (včetně mě). Je prostě krásný vidět na vlastní oči, že to někdo dokáže hodit přesně tam, kam to hodit chtěl, že mu nedělá sebemenší problém dohazovat z deseti a více metrů, že když potřebuje hodit těch 150 metrů, tak je prostě hodí, atd. atd. Opět zážitek naprosto nesdělitelný. No, a jestli chcete vědet, kdo to mistrovství Evropy vyhrál a zajímají vás další informace, které jste v tomto článku nenašli, není nic jednoduššího, než navštívit stránku www.ec2005.net a tam vše podstatné najdete. ■

results ec 2005

1. Markus Källström SWE	/51/56/53/52/ /50/26/ /288/
2. Jesper Lundmark SWE	/54/60/53/50 / /49/25/ /281/
3. Timo Pursio FIN	/53/53/52/57/ /53/26/ /284/
81. Daniel Hokes CZE	/61/68/67/63 / /259/
122. Jiri Blahout CZE	/72/73/68/68/ /281/
123. Martin Slizek CZE	/81/69/65/71/ /286/

1,2,3,4.....deséét! aneb počítání

štěpán (pb)

V dnešním Okénku do pravidel se budeme věnovat tématice počítání. Ačkoliv by se mohlo zdát, že mezi jedničku a desítku se mnoho povídání nevejde, souvisí s počítáním celá řada pravidel. Pojďme se na ně krátce podívat.

Díky té naší malé anomálii s absencí rozhodčího stojí úkol odměřování deseti vteřin na držení disku na obránci - tzv. MARKEROVI. Markerem se může stát kterýkoliv hráč bránícího týmu, který se pohybuje v okruhu 3 m od pivotové nohy útočnicka držícího disk. V tomto okruhu se ve stejný okamžik nesmí vyskytovat žádný jiný bránící hráč (v takovém případě útočnick hlásí „double team“) - pokud ovšem zároveň není 3 m vzdálen od dalšího útočnicka. (Např. stojí-li 3 m od házeče další útočnick, může se mezi těmito hráči nacházet libovolné množství obránců - tedy pokud se tam vejdou. Toto je zvláště důležité mít na paměti při zónové obraně.) Postavení markera vzhledem k házeči je dále omezeno třemi pravidly - horní částí těla markera a házeče od sebe nesmí být blíže než na vzdálenost disku (30 cm), marker nesmí obstoupit házečovu pivotovou nohu a polohou svých paží nesmí házeči bránit v pivotování.

I v týmech s mezinárodními ambicemi se čas od času vyskytne nešvar v podobě počítání u disku, který leží na zemi a není ještě v držení útočnicka. Rád bych zde zdůraznil, že pravidla WFDF, kterými se řídíme na všech evropských a na většině celosvětových turnajů, tuto možnost vůbec

nezmiňují. Pravidla americké asociace UPA upravují možnost hlásit zdržování hry („delay of the game“) v případě, že útočící tým evidentně nejeví snahu ležící disk uvést do hry, stanoví však časové limity, které marker musí nahlas hlásit před tím, než začne u ležícího disku odpočítávat deset vteřin.

Samotné počítání zahajujeme slovem „stání“, anglicky pak „stalling“. Dovolet malou lingvistickou odbočku. Když jsem před časem zadal do slovníku na Seznam.cz slovo „stalling“, jediný překlad, který mi byl nabídnut, bylo „odtržení proudu“. Dnes je již překlad o něco bohatší, takže se zde objevují slova jako „zastavující se“, „přetažení“ či „zhasnutí motoru“. Když jsem chtěl jít ke kořenům, zadal jsem jen slovo „stall“, které bylo přeloženo jako „dojící stání“, „mít na krmníku (vykrmovat)“, „přihrada“, „výklenek (u horníka v dole)“, „zůstávat trčet“, apod. Jakkoliv se vám tedy slovo „stání“ může zdát nepřesné, musíte uznat, že se jedná o termín zdaleka nevhodnější a to především proto, že je dvojslabičný. To je důležité proto, že slovem „stání“ (resp. „stalling“) nahrazujeme první vyřčenou číslovku. Počítáme-li tedy od nuly, říkáme „Stání, jedna, dvě...“. Zvolání „Zhasnutí motoru, jedna, dvě...“ by nám pravděpodobně zabralo více času, než požadovanou jednu vteřinu. Pokud házeči připadá, že marker počítá příliš rychle, může si nahlásit „rychlé počítání“, anglicky „fast count“. Při prvním nahlášení rychlého počítání by měl marker okamžitě odečíst

dvě vteřiny a pokračovat v počítání bez přerušení hry. Při druhém nahlášení se jedná o foul, hra se přerušuje a po checku se počítá od nuly.

Pokud házeč neodhodí disk před prvním zvukem slova deset, říkáme, že má napočítáno. Tuto skutečnost marker hlásí slovy „napočítáno“, nebo anglicky „stall count“. Následovat může turnover, kontest nebo nahlášení rychlého počítání. V případě turnover je přerušena hra, bývalý házeč (nyní obránci) položí disk na zem a obnovuje hru checkem (hlásí „Disc in“ - podle pravidel tedy „In play“). Bývalý marker (nyní útočnick) nemusí disk brát, může odběhnout a rozehrávku nechat na některém spoluhráči. Odhodí-li házeč disk domnívá-li se, že to bylo před zazněním prvního zvuku slova deset, hlásí „kontest“ a disk se k němu vrací. Hra se obnovuje po checku a marker zahajuje počítání od osmi („stání, devět...“). Pokud házeč disk neodhodil, ale domnívá se, že slovo deset začal marker říkat příliš brzy, hlásí „rychlé počítání“. V souladu s minulým odstavcem marker odečte dvě vteřiny a situace je stejná jako při kontestovaném napočítání.

Častým problémem bývá, odkud má marker začít počítat, byla-li přerušena hra nějakou hláškou. Problém je v zásadě jednodušší než vypadá, pro větší přehlednost si jej však shrneme do tabulky.

Na tomto místě bych rád opět připomenul, že slovo „stání“ („stalling“) nahrazuje první vyřčenou číslovku. Mám-li tedy počítat od pěti, počítám „stání, šest...“.

odkud marker začíná počítat, byla-li hra přerušena nějakou hláškou

HLÁŠKA	OD KOLIKA SE POČÍTÁ	
	napočítáno do pěti	napočítáno 6 a více
obraný foul/strip nekontestovaný	0	0
obraný foul/strip kontestovaný	0	5
útočný foul kontestovaný i nekontestovaný	t	t
pick	t	5
kroky	t	5
napočítání kontestované	-	8
rychlé počítání/double team (první hláška)	t-2	5
time-out	t	t

(t* označuje napočítanou dobu v době hlášky).

Toť snad vše o počítání, těším se na případné dotazy a připomínky.

carlos (tm)

Konečně jsem to zažil. Ruce opřené ko okraj bazénu, voda chladící unavené svaly a v dálce pomalu zanikají ta dvě sladká písmena - Up. Losiná u Plzně, jedno fotbalové hřiště, jeden bazén, jeden bufet, dvanáct týmů, červenec, slunce - Atrucup 005.

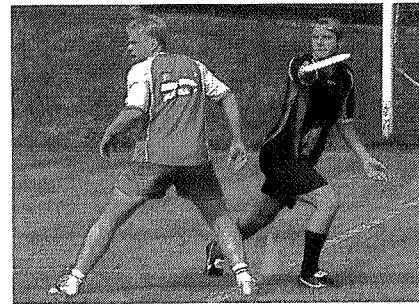
Konal se potřetí. Poprvé bylo opravdu špatný počasí, loni jsem přijel jen na konec a až letos se to povedlo se vším všudy. Alespoň tak, jak jsem si jej vždycky představoval, že by mohl vypadat. Vždycky se dá něco zlepšit, ale pocitově už asi ne. Dá se ten turnaj vyhrát, dá se udělat lepší

systém, dá se naučit lépe plavat, aby ten pívni závod zase nevyhráli 3sb. Dá se udělat leccos, ale pokud bude spousta slunce, bude to tam vždycky fajn.

Co bych vám o tom ještě napsal. Něco o hře? Vyhrála Zimnice. Něco o kvalitě hry? Letní a prázdninová. Něco o systému? Raději ne. Něco o páty? Večere, 3 kapely, pívni závod, tanec ve všech směrech, možná i svítání. Něco o organizaci? Prima, Atruc turnaje umí. Něco o snídani? Nestihnul jsem. Něco o ceně? Není podstatné. Něco o cenách? Pověštinou gumové s rakvíčkou k tomu, bez šlehačky. Něco o Spiritu? Byl

atrucup 005

tam. Něco o mně? 181 cm, kolem 70 kg, hraju za Monkeys, táhne mi na 30 a prý jsem ještě nedostal rozum. Něco o vás? Někdy příště, třeba na Atrucupu 006. ■

výsledky atrucup 005

1. Žlutá zimnice
2. Prague Devils
3. Dresh n deckel
4. Uwaga: P7
5. Outsiterz
6. Terrible monkeys 2
7. 3sb
8. Atrufované ruce
9. Terrible monkeys 1
10. BOR
11. Rektální vyšetření
12. Dynamo Frdel

Spirit - Atrufovane ruce

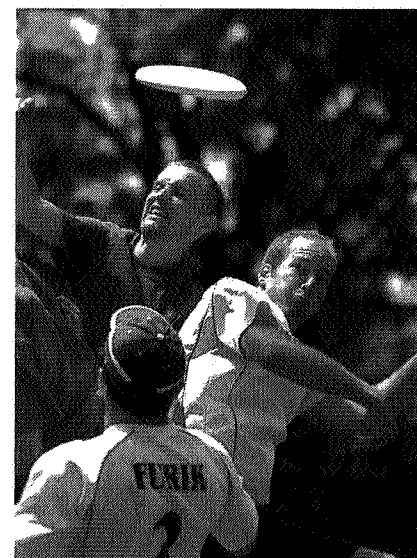
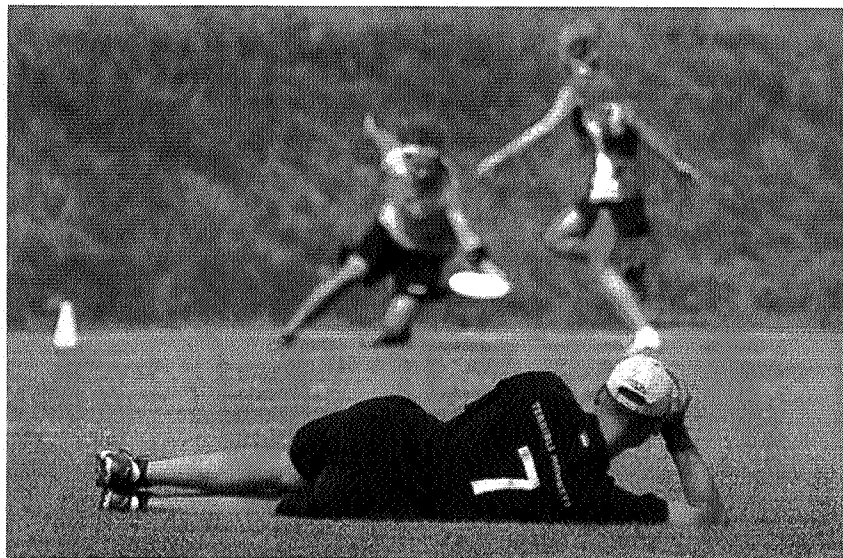
Beer race - 3sb (2:58 new WR !!!)

We fly in every weather!
 more info at the official
 importer www.discline.com

cel podruhé, potřetí ...

carlos (tm)

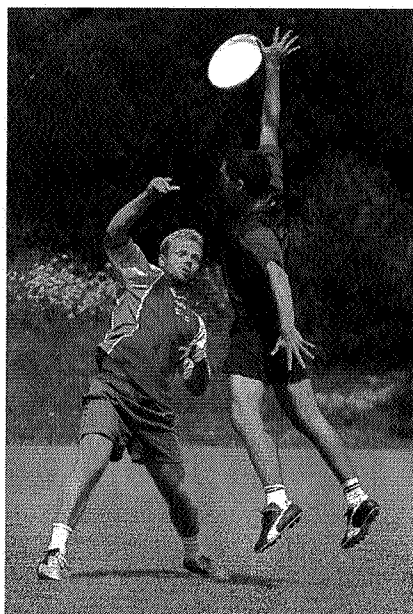
Letošní ročník Celu ještě neskončil (v době uzávěrky chybí odehrát ještě 4. kolo v Maďarsku a finálový turnaj), ale už teď se dá říct, že úspěšný nebude. V první řadě byl ovlivněný ME v Rostocku, kvůli kterému se hledaly termíny, které v konečném důsledku nedopadly šťastně. Začátek Celu ve Vídni zkazilo počasí (začátek dubna je dost riskantní), druhé kolo v Lábu na Slovensku ovlivnilo mistrovství Rakouska, které bylo ve stejný termín, takže z Rakouska přijel pouze Wunderteam. Třetí kolo v Českých Budějovicích bylo zatím jednoznačně nejlepší, ale ve

stejný termín si pro změnu udělala turnaj Pražská 7. A co už vím teď, do Maďarska se nikomu moc nechce, resp. ne do Tapolci, která je jednak daleko a jednak loni nebyla nic moc. Myšlenka středoevropské ligy se zatím nechytla úplně, mezi všechny. Stále jsou týmy, které to nikdy nezkusily a které by se rozhodně neztratily (ŽŽ, P7). Bohužel preferují a lpí na mixed ultimate, což je občas škoda. Občasné rozdělení mixového týmu na open a ženy může v konečném důsledku týmu naopak pomoci v dalším mixovém působení. Pořád je tu jen pár týmů, které se snaží jezdit na všechny turnaje a Cel tak vůbec drží pohromadě. Největší zklamání je ale pro mě pozvolný rozpad ženské divize na Celu. V podstatě už jezdí jen Hot Beaches, které musí hrát v open divizi.

Nikdo sám od sebe reportáž z druhého a třetího kola nenapsal, tak to vezmeme tentokrát trochu stručně:

2. kolo - Láb - Slovensko

Zúčastnilo se 11 týmů. Počasí bylo proměnlivé, stejně jako předváděná hra. Hřiště nebylo tím z nejlepších a obzvlášť to druhé nestálo za nic. Jak už jsem zmínil, byl to turnaj bez účasti rakouských týmů, a tudíž kvalita šla o stupeň níž. Celkově ten turnaj na mě neudělal vůbec příjemný dojem - spíš taková znouzectnost - odbýt si to své (slovenské) kolo a jedeme dál. Nepříliš povedený turnaj.

3. kolo - České Budějovice

Tak tohle už byl jiný turnaj, naprosto hodný Cel turnajů. Skvělý areál (4 fotbalová hřiště) se skvělým povrchem - přímo si to

výsledky / 2. cel

1. Four Fingers
2. Holacsada
3. Wunderteam
4. Outsiders
5. TMI
6. Ufozd
7. Atrok
8. HB
9. GA
10. TMDP2
11. Discredit

výsledky / 3. cel

1. Four Fingers
2. Upsidaisy
3. TM/PD 1
4. Thebigz
5. Wunderteam
6. Outsiderz
7. Flying Orvus Copenhagen
8. 3SB B
9. Golden Ants
10. EZ-men
11. Hallodigez
12. Hot Beaches
13. 3SB B
14. TM/PD 2

Spirit of the game: Outsiderz

Beerways: Four Fingers

říká o nějaký větší turnaj v rámci celé Evropy. Organizace v režii 3sb na moc dobré úrovni (promítání fotek a videa ze sobotní hry bylo příjemným zpestřením). Také úroveň hry poskočila o nějaké to poschodí vzhůru oproti slovenskému kolu. Bohužel opět bez ženské divize, zato s hosty z Dánska. 14 týmů. Kvalitní turnaj. Obě kola měla stejného vítěze - 4 Fingers.

Nevím, ale možná tento region na takovouto ligu ještě není připraven. Možná to tu hraje pořád natolik málo lidí, že to zabraňuje nějakému růstu, natož pravidelnému růstu. Možná těch turnajů je moc. Moc na to, jaký je o tento projekt v současnosti zájem. Frisbee na Slovensku je ve fázi umírání, v Maďarsku na tom nejsou o mnoho lépe a tak tuto ligu táhnou týmy z Rakouska a od nás. Možná by stálo za to, to ještě na nějaký čas pozastavit nebo alespoň zjednodušit (méně turnajů), a věnovat se místo toho rozšíření hráčské základny a snaze o vytvoření více týmů v jednotlivých zemích. A pokud by se to povedlo, zkusit CEL resuscitovat v plné míře, třeba i větší. Nebo zkusit mixovou podobu Celu? Možná by to dopadlo podobně - některé týmy by si místo toho raději vybíraly open a ženské turnaje. Možná ne, těžko říct. Nebo zrušit ženskou kategorii a rozdělit Cel na Open a Mix? Těch řešení je několik včetně toho, nechat vše běžet, tak jak to je nastaveno v současnosti, a akorát zkusit pořád hustit do lidí, aby jezdili, zkoušeli, hráli a bavili se. Česká republika má v současnosti potenciál na to, aby na Cely jezdily tak 4 open (a celkem i kvalitní) týmy (možná i víc) a 2 ženské týmy. Je to ale o chuti se domluvit a trochu se otevřít různým cestám, než jen té své výlučné, ve které žije většina českých týmů. ■

bylo to neskutečný...

Tohle je vzkaz pro tu veselou skupinku hráčů ultimate, kterou jsem potkal tento víkend v Budějovicích.

Teď, když už jsem si v klidu urovnal všechny myšlenky a zážitky, které jsem měl bezprostředně po CELu v Budějovicích, a přestalo mě bolet celé tělo a vůbec zmizely všechny průvodní znaky absolvovaného turnaje, rád bych se ještě k minulému víkendu vrátil. Tohle píšu spíš sám pro sebe než pro ty lidi, kterým tento vzkaz patří. A ani si nejsem jistý, jestli vám to dám nebo nedám přečíst, ale každopádně mě něco nutí to ze sebe dostat. A svým způsobem složít poklonu.

Kdybch se měl vyjádřit jednou větou, tak bych řekl Bylo to neskutečný... Tolik nadšení, radosti ze hry a týmového ducha v jednom balení, navíc podávaných s pořádnou dávkou zábavy se - obzvláště mezi nováčky - nevidí často. Možná jsem ovlivněnej kvalitou turnaje jako takového, počasím a vším okolo, ale myslím, že jenom tím to asi není. Myslím, že euforie z prožitého je způsobena hlavně něčím jiným.

Když jsem v pátek jel z Prahy, tak jsem si říkal, že v Budějovicích bude určitě sranda, spousta lidí, které jsem díky jejich trénování na Rostock dlouho neviděl a viděl bych je rád, spousta piva a jiných lehčích drog. Ale z toho, jak bude probíhat hra, jsem měl popravdě trochu strach. Říkal jsem si, že to bude trápení a že si to asi neužijem, že vás to třeba nebude bavit. Přeci jen tým nováčků je tým nováčků. A ono hovo. Podcenil jsem vás a za to se upřímně omlouvám.

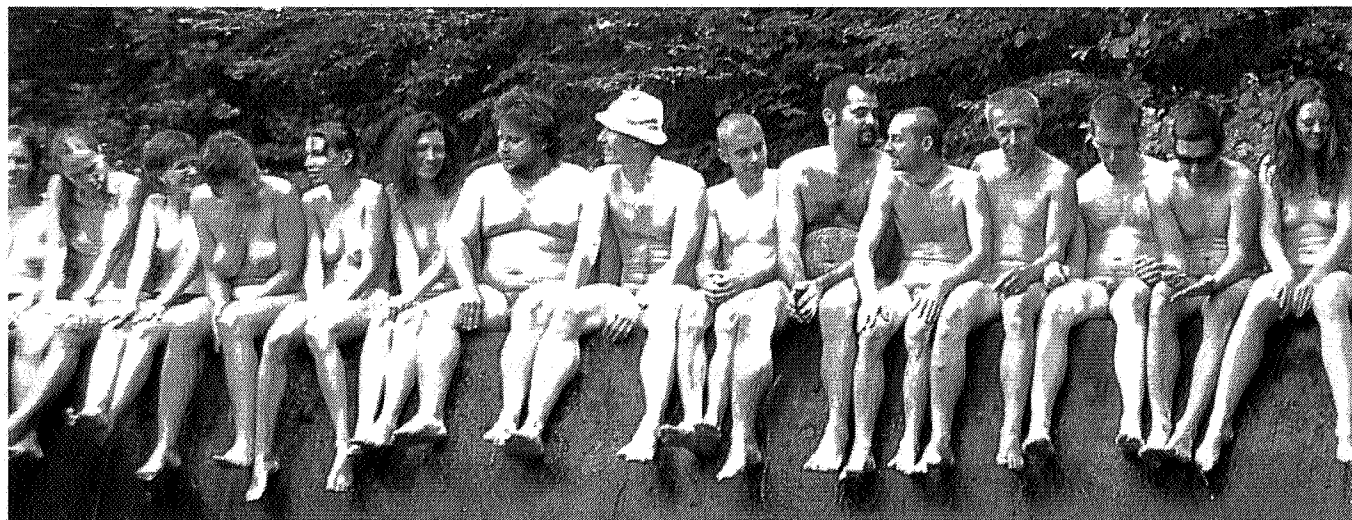
Ono totiž najednou v sobotu v půl dvanácty nepřišlo na rozběhání 12 samostatnejch hráčů, ale vlastně jeden jedinej. Jmenoval se Tým... A proto na začátku každého zápasu, když jsme nastoupili na lajnu, nestálo nás tam sedm, ale v podstatě všech dvanáct. Najednou bylo jedno, kdo byl na hřišti a kdo ze střídačky povzbuzoval. Byli jsme tým a jako tým jsme do toho šli. Samozřejmě si uvědomuju, že kvalita hry byla vzhledem k našim zkušenostem nepříliš stabilní :-), ale o to přece vůbec nešlo. Šlo o to zahrát si na větším turnaji, šlo o to skočit do toho po hlavě, šlo o to užít si hru. Nešlo o to získávat body, ale zkušenosti.

Možná je tohle všechno bezesmyslné plácání, které nemá cenu, a možná že to ani ostatní takhle neviděli. Tohle je jenom můj subjektivní dojem, který z toho všeho mám, a už od sobotního večera nad tím přemýšlím. A podle reakcí svých spoluhráčů na tom snad, doufám, i něco bude.

A já bych jim chtěl strašně moc poděkovat za to, že mi umožnili tenhle víkend s nima prožít a že jsem mohl být členem toho týmu, čehož si vážím. A taky že mi připravili jedno z největších překvapení (největší bylo, když jsem poprvé viděl Luďu nahýho:-) za moje působení ve frisbee. Překvapení z toho jak to může fungovat. Jak se může i ze zdánlivě nesourodé skupinky lidí stát dobrá banda, a to nejen na hřišti, ale i večer na párty, v přestávkách mezi zápasy a všude jinde v průběhu celého víkendu. A najednou mám pocit, že všechno dává smysl a že ultimate má před sebou skvělou budoucnost. Protože tahle bandička nadšenějších nováčků a všichni jim podobný, který ve všech týmech jsou, dává jasné znamení, že budou noví hráči a že se ultimate bude dál rozvíjet a že to prostě jde. A zrovna v době, kdy se týmy snaží sehnat nováčky a vyrábí se letáky a všemožně jinak je snaha frisbee propagovat, je to, myslím, hodně důležité.

A proto chci ještě jednou poděkovat všem, kteří jste tam byli. Výborně jsem si to užil. Od pátečního příjezdu do nedělního pozdního návratu domů. Takže děkuju Lucce, která navíc organizovala vše kolem naší účasti na turnaji, děkuju Kačence, děkuju Renatě, děkuju Handě, děkuju Tomášovi D., děkuju Frézovi, děkuju Locovi, děkuju Elfovi, děkuju Kubovi z PD, děkuju Karlovi z Atruc a děkuju Marcelovi z Atruc. Děkuju vám všem a končím, protože už to nechci zbytečně dramatičovat :-)

maňas /tm/

oslava již po dvanácté aneb pa pa pa de

brt (2009)

Kdo by to byl řekl, že je to už dvanáct let, co proběhl první 'OSLAVENECKEJ'. Zcela neskromně musím poznamenat, že jsem hrdý na svoji stoprocentní účast. Oslavenecký turnaj je zajímavým fenoménem v českém frisbee - troufnu si říct, že ve světě nemá obdoby. A ač je to k nevíře, stále si zachovává podobnou atmosféru, jako měl při svém zrodu. Předpokládám, že genezi oslaveneckého turnaje není třeba podrobně rozebírat, tedy jen krátce - někdy v roce 1994 zjistila skupina frisbi-jáků, že v měsíci červenci, konkrétně v jeho druhé polovině, je velmi vysoká koncentrace životních výročí, jako jsou svátky či narozeniny. Rozhodli se tedy, že

by mohlo být zábavné oslavit tato výročí společně (slavit je postupně by mohlo být fyzicky velmi náročné, ba dokonce životu nebezpečné). A tak vzniknul OSLAVENECKÝ TURNAJ. První ročník se konal v Malé Hrašticí, ročníky následující v Chrustenicích. To je historie v kostce.

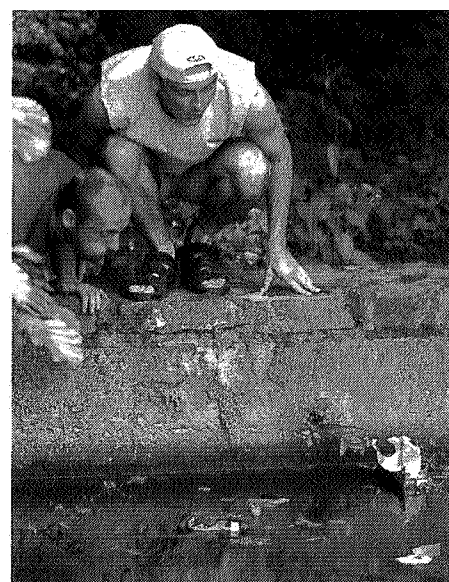
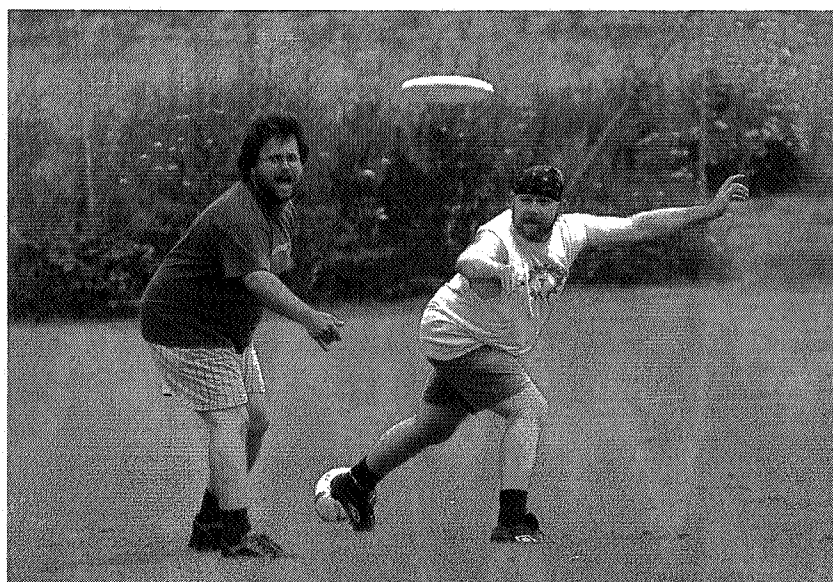
Možná vám přijde, že nazývat frisbee turnaj fenoménem je kapku silná káva, ale, rozeberme si to jednotlivě:

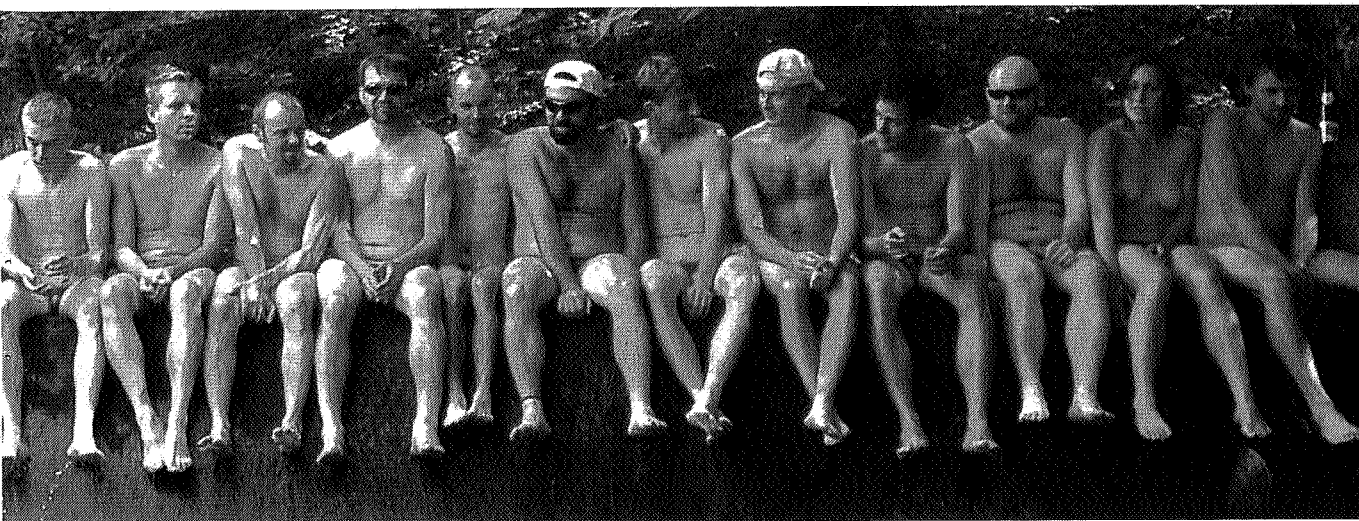
- » startovné = LAHEV ČEHOKOLIV
- » zastavování jezu
- » regata Kačáku
- » sobotní ultimate pick-up turnaj
- » nedělní pičky pick-up turnaj
- » přijede letos Papá?

...a myslím, že bych našel i další, sice méně důležitá, ale přesto, specifika.

Je zajímavé, že přes zmíněná pozitiva se nás letos sešlo podstatně méně než v předchozích letech. Osobně mne to velmi překvapilo, neboť jsem předpokládal, že po nedávno proběhlém EUCC bude frisbee veřejnost pořádně nažhavená. Asi nebyla.

Překvapila mne i absence některých oslavenců, ovšem je možné, že mé překvapení pramení z neznalosti aktuálního stavu v českém ultimate. Možná v tom bude kus sentimentu, ale myslím, že by si české frisbee mělo podobné tradice

udržovat a hýčkat - ostatně tradice ani od ničeho jiného nejsou, než aby se udržovaly a hýčkaly. Navíc, ruku na srdce, jestli to takhle půjde dál, za chvíli nebude kdo by hrál o]

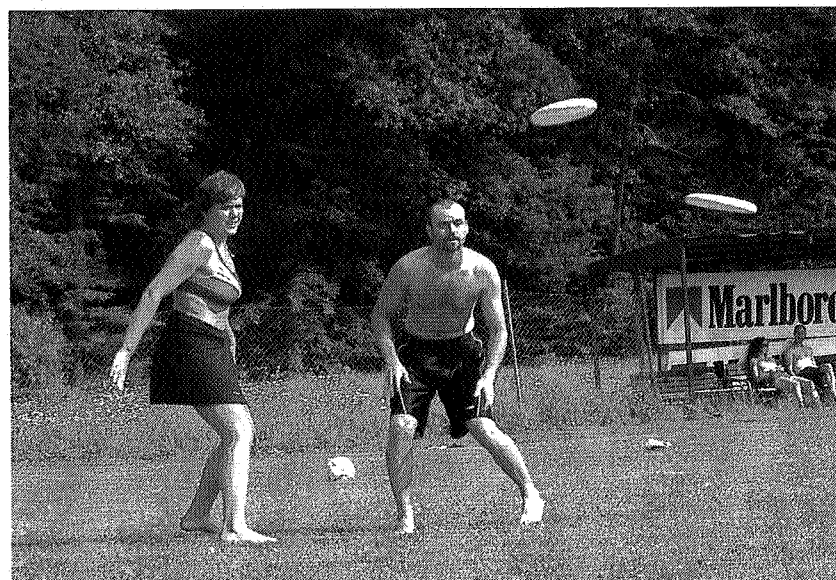
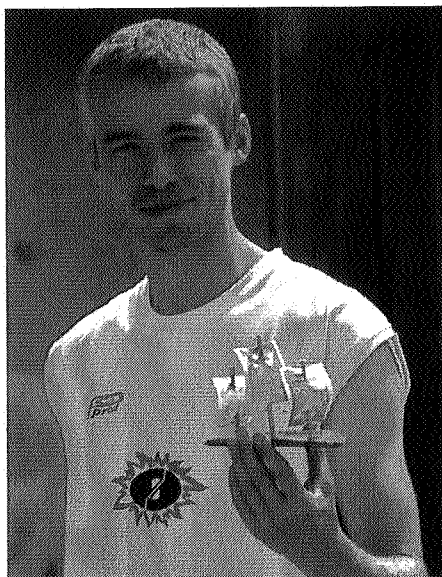
Nyní ale konečně k faktům - v pátek jsme přijeli, lehce poseděli (někteří těžce). V sobotu kolem poledního někteří (rozuměj - ti nezranění) účastníci sehráli fotbalový mač. Zhruba kolem třetí hodiny odpolední byly vylosovány dva týmy, které spolu sehrály víceméně vyrovnaný zápas. Jeden tým vyhrál a druhý prohrál - potěšilo mne, že jsem patřil do týmu vítězného (o výhru nešlo, ale na dřevu se mi vážně nechtělo). Po osmé hodině večerní dorazil Papá. Význam této události je zřejmý již z 'femenálních jednotlivostí' - viz. výše. Krom toho však důležitost události podtrhuje

Papáho letošní jubileum (PAPA PADE!), a tedy i jeho aktivní účast mezi oslavenci. V průběhu večera se uskutečnil již skoro tradiční (a opět ty tradice) PUTTING CONTEST, který vyhrál po celkem nezajímavém finále Luďa (nezajímavém proto, neboť jsem do něj nepostoupil o)]. Po putting contestu následovaly hromadné gratulace. Všechny oslavence jsme podarovali sborovým zpěvem, až do rána bílého.

Nedělní dopoledne bývá tradičně (yoyo, ty tradice) věnováno stavbě lodí pro regatu Kačáku. Klid na práci narušoval pouze inženýr Menci svými neúspěšnými (rozuměj - nesmyslnými) návrhy na změny pravidel. „Martine, tradice se mají dodržovat, ne měnit!“ o]]] (poznámka brt)

Úderem jedné (ano, mohlo to být i půl druhé, ale nebudeme přeci bazírovat na

maličkostech) byla REGATA KAČÁKU slavnostně odstartována. Vítězem se stal(zde by měl carlos místo teček doplnit jméno vítěze, a tuto poznámku smazat - pokud se tak nestane, alespoň je vidět, že po nás ty články ani nečte o]]]]*. A jistě všichni víte, co tradičně následuje po regatě. Ano přátelé, je to opravdu slavné ZASTAVOVÁNÍ JEZU. A letos bylo obzvláště vypečené, neboť voda byla velmi studená. Ale povedlo se, jak jinak, vždyť bez těch tradic to opravdu nejde... Po zastavení jezu už nám z tradičních činností zbyly jen ty PIČKY. Na ty samozřejmě také došlo. O herním systému a výsledcích se rozepisovat nebudu, „Asi to bylo uplacený, nebo nevim.“ o]]] A pak jsme jeli domů. ■
* čírou náhodou jsem si to přečetl - vítězem se stal Aleš (pd) - alespoň myslím o]

Atrofované Ruče / Plzeň
 atrucplzen@centrum.cz
 atruc.pc.cz

BOA / Chrast u Chrudimí
 boateam@seznam.cz
 www.boateam.unas.cz

FrkotTeam / Olomouc
 xfriedel@seznam.cz
 frkotteam.wz.cz

F.U.J. / Praha
 petr@letna.cz
 www.pragueaccommodations.com/fuj.html

Hot Beaches / Praha
 hot_beaches@hotmail.com
 www.hotbeaches.net

Hradec Králové
 vosecek.jirka@inmail.cz

Prague Devils / Praha
 info@praguedevils.org
 www.praguedevils.org

Pražská 7 / Praha
 p7@seznam.cz
 p7.actum.cz

Rektální vyšetření / Brno
 rektalka@volny.cz
 www.webpark.cz/rektalka

Rollníci / Praha
 rollnici@nofuture.cz
 frisbee.webpark.cz

Terrible Monkeys / Praha
 monkeys@email.cz
 monkeys.jinak.cz

Žlutá Zimnice / Praha
 list@zlutazimnice.cz
 www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
 tym@3sb.org
 www.3sb.org

» **Hujer™** byl před svým pátým pokusem přeplavat kanál La-Manche značně nervózní.

» Líbo, kde jsi? (líza)

» „Někdy i mlčím a jsem spokojený.“ ... vypadá to asi takhle (frankie^{PD})

„Jojo, to půjde...“
 (marie^{PD})

» (Ze zdrojů ČTK) Při své cestě po Skandinávii zavítal prezident republiky **Václav Klaus** i na discgolfové mistrovství Evropy ve finském Tampere. Osobně podpořil naše reprezentanty v jejich snažení a ocenil krásu tohoto sportu obzvlášť po shlednutí výkonu účastníků finálových bojů.

» **Lud'a™** je smutný... móoooc smutný.

» Hlavní důvod proč **Méďa** a **Kristina** odcházejí z výkonné rady ČALD je jednoduchý - Kristinka touží po „objeti“ a po rodině a nebojí se to dát najevo i veřejně...

Příště:

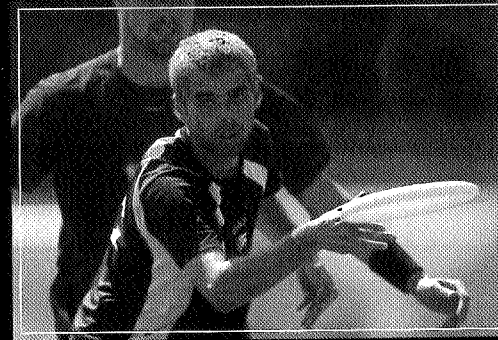
Mistrovství ČR Open a Ženy,
 Finále CELu 2005,
 profil a jiné zajímavosti.

PRÁVĚ POUZE KE KRAJÍ ROKU 2005. UZÁVÍRKA DÁVÁ VŠEM VĚDĚT.

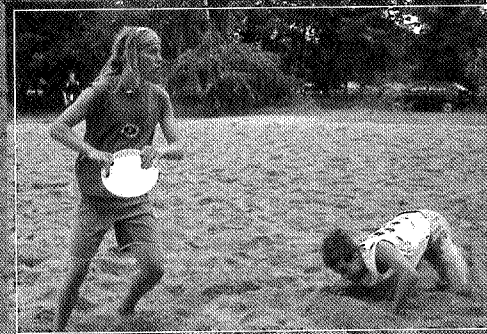
spirit of the game eucc05

Clapham Ultimate získal na EUCC 2005 double. Vyhrál Open divízi a zároveň dostal i cenu Spirit of the Game. Pro mě osobně největší událost letošního mistrovství, možná i letošní sezóny. Nestává se to moc často, ale je vidět, že to jde. Z mého pohledu by to tak i mělo být. Nedá se říct, že Spirit by měl dostat vítěz, ale přijde mi to přirozenější, než když cenu dostávají různé nováčkovské týmy, potažmo týmy z chvostu startovního pole. Ty se mají ještě mnoho co učit. Vždycky se najdou výjimky na obou stranách. Bylo by například smutné, kdyby měl dostat Spíríta tým z popředí letošního ME - Ultimate Vibration (4. místo), protože co tenhle tým občas předvádí, nemá s Ultimate a Spírítem vůbec nic společného. Na druhé straně existují týmy, které většinou skončí v poli poražených, ale Spirit z nich přímo stříká do všech stran. Kdo sledoval hru Claphamu, nemohl se divit, že to tak dopadlo. Vynikající atmosféra z tohoto týmu jen čísel, na hřišti předváděli skvělé Ultimate, a to vše bez zbytečných hlášek. Vyhráli, a zcela zaslouženě. „Hrajete, jako byste chtěli vyhrát Spíríta. Žádný hlášky. Bez toho nebudete vyhrávat“. Zaslých jsem při jednom našem zápase. Jsem rád, že to takhle není a nemusí být.

mlékajedy - frisbee on da beach

Akce propagáční. Akce zábavná.
Akce sportovní. Akce na písku.
Akce o Frisbee. Akce pro Frisbee.

world games 2005 / Duisburg

Světové hry. Akce neolympijských sportů s ambicí zaujmout a přesvědčit, že právě ten a ten sport je hoden zařazení pod pět kruhů. Třídenní turnaj za účasti 6 týmů, které hrály

v mixovém složení. O tom, kdo zde bude hrát, se rozhodovalo na loňském mistrovství světa ve Finsku.

Turnaj samotný dopadl asi tak, jak by se více méně dalo čekat, snad možná jen třetí místo obhájců prvenství z posledních světových her v japonské Akitě Kanady se dá považovat za mírné překvapení. Austrálie naopak dokázala, že tamní ultimate se severoamerickému přiblížilo, ba co víc, je na srovnatelné úrovni.

Příjemným překvapením se stala práce WFDF, která o turnaji informovala velmi kvalitním způsobem. Možná i proto, že šlo především o prezentaci směrem ven, s úmyslem přesvědčit, že je to kvalitní a rovnocenný sport jakémukoliv jinému. Zápasy se daly sledovat v on-line podobě, mohli jste sledovat kdo skóroval, kdo asistoval na bod - počítalo se tzv. kanadské bodování. Finále vysílal televizní kanál Eurosport 2.

Pátek 22. 7.

United States 13 - Japan 4
Germany 9 - Canada 13
Australia 13 - Finland 3
Canada 8 - United States 13
Finland 13 - Germany 11
Japan 9 - Australia 13
United States 13 - Germany 7
Finland 9 - Japan 13
Canada 14 - Australia 15

Sobota 23. 7.

Australia 14 - United States 15
Germany 8 - Japan 13
Canada 13 - Finland 2
United States 13 - Finland 8
Australia 13 - Germany 8
Japan 11 - Canada 13

Neděle 24. 7.

0 5. místo
Finland 10 - Germany 13
0 3. místo
Canada 15 - Japan 14
Finále

United States 13 - Australia 11

Spirit of the Game:

Australia

Kanadské bodování (prvních pět hráčů)

Name	Team	Goals	Assists	Points
Matthew Dowle	Australia	17	9	26
Tom Rogacki	Australia	4	22	26
Satoshi Senda	Japan	13	11	24
Joshua Ziperstein	USA	12	11	23
Jeff Cruickshank	Canada	4	16	20

